

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 :

การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1

ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

Tourism Integration and Connectivity between Lower North Province

Cluster 1 of Thailand and Sichuan Province of P.R. China

โดย ดร. บุญทรัพย์ พานิชการ และคณะ

มิถุนายน 2562

สัญญาเลขที่ RDG60T0049

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 :

การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศ
ไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

คณะผู้วิจัย	สังกัด
ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.ภูวนาท พิภพเกตุ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.โพธิ์งาม สมกุล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.สุเทพ สายนิม	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ดร.ปรีดา พิษยาพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผศ.ดร.ภูพงษ์ พงษ์เจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชุดโครงการ การศึกษาโซ่อุปทานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือ
ตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

สนับสนุนโดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช. สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

1. บทนำและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวในประเทศไทยถือว่ามีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) มีศักยภาพสูง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลให้เศรษฐกิจโดยรวมมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง แต่การเข้ามาของนักท่องเที่ยวอาจทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว รัฐบาลจึงมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยกำหนดให้การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่มีบทบาทและเป็นกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาประเทศไทย รวมไปถึงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 มุ่งเน้นการกระจายรายได้สู่ชุมชนและท้องถิ่น โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และอนุรักษ์วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม จึงทำให้ภาครัฐได้มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวสู่เมืองรอง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มีโครงการ 12 เมืองต้องห้ามพลาด และ 12 เมืองต้องห้ามพลาดพลัส ประกอบด้วย เมืองหรือจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่า 4 ล้านคน โดยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางท่องเที่ยวในเมืองรอง ลดการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในเมืองหลัก อย่างไรก็ตามพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มุ่งเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ในเมืองที่แตกต่างจากความ เป็นเมือง และมีความเป็นกันเองของชุมชน นอกจากนี้ในมุมมองเชิงการตลาด พื้นที่ที่มีเรื่องราวเชิง ประวัติศาสตร์มายาวนาน จะสามารถทำการตลาดเชิงเรื่องราว (Content Marketing) ที่เข้ากับพฤติกรรม นักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ จึงเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นรูปแบบที่คาดว่าจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ของประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ถือว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง 1 ของประเทศไทย เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความต้องการพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว การสร้าง มูลค่าเพิ่มของสินค้า การบริการด้านท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่ามีความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่ง ท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม และต้องให้ผลตอบแทนแก่ผู้ ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทำให้เกิดความสมดุลในชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจที่สามารถเติบโตไปพร้อมกัน

ลักษณะของเส้นทางท่องเที่ยวของเส้นทางดังกล่าว จะแบ่งเป็นคลัสเตอร์เพื่อเชื่อมโยงกับพื้นที่ มีการ สร้างกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม สร้างประโยชน์จากการพัฒนาเส้นทางยุทธศาสตร์ใหม่ไม่ให้เป็นเพียงทางผ่านอย่าง เดียว และสามารถกระจายประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ได้ แบ่งเป็น 3 แบบ ดังนี้ 1) การเชื่อมโยงทาง

กายภาพ (Physical Connectivity) เน้นการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานและการปรับปรุงคุณภาพและขยายโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การเชื่อมโยงองค์กร (Institutional Connectivity) เน้นการเชื่อมโยงกระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ และ 3) การเชื่อมโยงประชาชน (People-to-People Connectivity) เน้นส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมและสังคม

จากความสำคัญข้างต้น การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งพัฒนาแนวทางการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน บนฐานการศึกษาและวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานในพื้นที่ศึกษา รวมถึงพัฒนารูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวบนฐานอัตลักษณ์และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อทราบศักยภาพในด้านความพร้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี เพื่อพัฒนาแนวทางการเชื่อมโยงและส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทางดังกล่าว ซึ่งการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งสิ้น 2 ระบบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ (Hard Infrastructure) และโครงสร้างพื้นฐานเชิงระบบและกระบวนการทำงาน (Soft Infrastructure) ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สร้างจุดแวะพัก ศูนย์กระจายสินค้าและบริการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมไปถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติจากทุกภาคส่วน บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อรองรับศักยภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคตสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2. ระเบียบวิธีวิจัย

การบูรณาการการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ใช้วิธีการศึกษาเชิงผสม (Mix Methodology) กล่าวคือ มีการใช้เครื่องมือและวิเคราะห์โดยวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษา ประเมิน และพัฒนาศักยภาพของเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษารวบรวมข้อมูลรวมถึงสำรวจข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์และประเมินศักยภาพและความต้องการเดินทางในปัจจุบันของพื้นที่ โดยการทบทวนวรรณกรรมงานศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงมีการสัมภาษณ์องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคมทางการท่องเที่ยว เกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา นอกจากนี้ก็ได้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ รวมไปถึงใช้แบบสำรวจเชิงวิเศษ ในการประเมินเส้นทางเชิงรูปธรรม สำหรับขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์รูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทาง เพื่อส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยใช้แบบสอบถามของนักท่องเที่ยวและประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนำมาพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยว ขั้นตอนที่ 3

นำเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยมุ่งเน้นการทำให้เกิดเส้นทางดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสมาคมควรสนับสนุนส่งเสริมสิ่งใดบนฐานหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้และอยู่บนฐานทรัพยากรท้องถิ่น

3. ผลการศึกษาโครงการ

ผลการศึกษาโครงการวิจัยย่อยที่ 1 การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถสรุปผลการศึกษาจำแนกตามวัตถุประสงค์การศึกษา จำนวน 3 วัตถุประสงค์ ดังนี้

- **วัตถุประสงค์ที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน**

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์นักท่องเที่ยว

ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 55.5 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 20.1 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวลาว นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ที่ร้อยละ 20.1, 12.7, 5.9 และ 5.7 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 27.2 โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 82.7 รองลงมาในระดับมัธยมศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 7.9 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ที่ร้อยละ 25.2 และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 2-3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.1 รองลงร้อยละ 39.7 เพิ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.29 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าธรรมเนียมเข้าพื้นที่ เป็นต้น อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 7,500 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 40.8

ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 59.4 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 30.0 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวอเมริกาและนักท่องเที่ยวชาวลาว ที่ร้อยละ 9.3 และ 1.3 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 53.3 ทางด้านระดับ

การศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 45.3 รองลงมาในระดับปริญญาโท อยู่ที่ร้อยละ 30.7 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มพนักงานเอกชน ร้อยละ 41.3 โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 36 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน ที่ร้อยละ 25.3 ตามลำดับ ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เพิ่งเคยมาเป็นครั้งแรกสูงถึงร้อยละ 93.3 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 11.48 วันต่อครั้ง และนักท่องเที่ยวร้อยละ 95.4 ใช้เงินไม่เกิน 5,000 บาทต่อวัน

ประเทศลาว ในขอบเขตของการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย แขวงหลวงน้ำทา และแขวงบ่อแก้ว จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 50.5 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวลาว มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 26 นักท่องเที่ยวชาวจีน ที่ร้อยละ 18.5 สำหรับสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 20 -49 ปี โดยช่วงอายุ 20 – 29 ปี เป็นกลุ่มช่วงอายุนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 27.7 ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 82.7 ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานเอกชน เป็นส่วนใหญ่ ที่ร้อยละ 28.9 ร้อยละ 22.5 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 38.2 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27.7 ตามลำดับ ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งแรก ที่ร้อยละ 45.7 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.34 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยว อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 5,000 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 42.2

พื้นที่มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 55.7 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ร้อยละ 24.3 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวลาว นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ที่ร้อยละ 9.7, 8.1, 2.2 ตามลำดับ โดยมีอัตราส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 45.9 และเพศชายร้อยละ 54.1 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30 – 39 ปี ที่ร้อยละ 23.8 ตามมาด้วย ช่วงอายุ 40-49 ปีและ 50-59 ปี ตามลำดับ ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 84.3 และเป็นกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน และอาชีพรับจ้างทั่วไป ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ร้อยละ 25.4 ร้อยละ 24.9 ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.1 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27 และรายได้เฉลี่ย 30,001 – 40,000 บาท ที่ร้อยละ 18.4 ตามลำดับ ในส่วนของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ร้อยละ 43.8 และ

ร้อยละ 40.5 ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.29 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,501 – 5,000 บาท สูงที่สุด โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 39.5 รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณ 5,001 – 7,500 บาท ที่ร้อยละ 34.1

มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนมากที่สุดจากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 92.6 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 7.4 โดยเป็นเพศชายที่ร้อยละ 44.4 เพศหญิงที่ร้อยละ 55.6 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 33.3 ในด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปวช./ปวส. อยู่ที่ร้อยละ 77.8 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 33.3 กลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ที่ร้อยละ 25.9 และกิจการตัวเอง ร้อยละ 22.2 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 37.1 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือนที่ร้อยละ 33.3 ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 2-3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.7 รองลงร้อยละ 37 เพิ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 3 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,501 – 5,000 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 44.4

ในภาพรวมของอุปสงค์นักท่องเที่ยวในเส้นทาง พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศตนเองเป็นหลัก อายุของนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยในภาพรวมทุกพื้นที่จะอยู่ที่ 20 – 29 ปี วุฒิการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยที่ระดับปริญญาตรี และโดยรวมประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานเอกชน รายได้จะอยู่ในช่วง 10,000 – 30,000 บาท ด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจากค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน ระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวจะอยู่ที่ 3 – 5 วัน ยกเว้นพื้นที่ภาคเหนือตอนบนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 10 – 12 วัน และภาพรวมนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ในช่วง 2,500 – 7,500 บาทต่อวัน

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปทานนักท่องเที่ยวข้อมูลอุปทาน

ภาคเหนือตอนบน มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 45.30 กับ 48.40 ตามลำดับ ผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.69 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 3.91 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 และ ในด้าน การบริหารจัดการ

(Administration), ด้านการบริการเสริม (Ancillary Service), ด้านกิจกรรม (Activity) อยู่ที่ 3.72, 3.71 และ 3.65 ตามลำดับ

ภาคเหนือตอนล่าง จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสัมภาษณ์ พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ในมุมมองของนักท่องเที่ยวเป็นรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ร้อยละ 93.30 โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.94 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4.12 กิจกรรม รองลงมาเป็นด้าน (Activity) 4.01 และในด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 3.89 และในด้านการบริการเสริม (Ancillary Service), สิ่งที่พัก (Accommodation), ด้านอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.89, 3.86 และ 3.85 ตามลำดับ

ประเทศลาว มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 49.70 กับ 46.20 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.68 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ที่ 3.87 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.84 และในด้านการบริหารจัดการ (Administration) อยู่ที่ 3.73

มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 45.9 กับ 47.6 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.74 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ที่ 3.9829 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) 3.90 และในด้านการบริการเสริม (Ancillary Service) อยู่ที่ 3.76

มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่นชัด 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ร้อยละ 55.6 และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ที่ร้อยละ 44.4 โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.83 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.97 รองลงมาเป็นด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ที่ 3.93 และในด้าน กิจกรรม (Activity) ที่ 3.89

สามารถสรุปภาพรวมของอุปทานของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีความคิดเห็นว่า นักท่องเที่ยวในเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยสามารถสรุปภาพรวมองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในทุกพื้นที่ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) รองลงมาเป็นด้านอำนวยความสะดวก (Amenity) การบริหารจัดการ (Administration) ด้านกิจกรรม (Activity) สิ่งที่พัก (Accommodation) การบริการเสริม (Ancillary Service) ตามลำดับ

- **วัตถุประสงค์ที่ 2 การพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม**

จากการดำเนินงานสำรวจ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ศึกษาสามารถสรุปตามศักยภาพของพื้นที่ พบว่า รูปแบบทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางนี้ จะมุ่งเน้นไปยังการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) โดยที่นักท่องเที่ยวสามารถพบประสบการณ์เชิงส่งผ่าน (Passive Experience) หรือประสบการณ์เชิงมีส่วนร่วม (Active Experience) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว ได้ดังนี้

- **นักท่องเที่ยวจีน**

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจีนส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศจีน โดยเฉพาะมณฑลยูนนาน มองว่าพื้นที่บนเส้นทางนี้คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดพิษณุโลก เช่น อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาค้อ จังหวัดตาก เช่น เขื่อนภูมิพล ทั้งนี้ระยะเวลาการเดินทางจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยทางถนน ในปัจจุบันต้องใช้ระยะเวลาจำนวนหลายวัน จึงทำให้การเดินทางโดยถนนยังไม่สามารถตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนได้ เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวโดยรวมคือ 3 วัน ดังนั้นหากต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนที่มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ควรมองที่การเข้าถึงพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การเข้าถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยเครื่องบิน จากสนามบินเมืองคุนหมิง หรือสนามบินเมืองสิบสองปันนามณฑลยูนนาน หรือสนามบินเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน ทั้งนี้หากมีการเดินทางดังกล่าวจะทำให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการเดินทางระยะสั้น อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวจีนจะนิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันชาติจีน ช่วงวันตรุษจีน ช่วงวันปิดเทอมของนักศึกษาจีน และช่วงฤดูหนาวในประเทศจีน อาจมีการเช่าเหมาลำมายังภาคเหนือตอนล่าง เพื่อตรงตามพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ซึ่งใน

ปัจจุบันความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวมายังประเทศไทย ก็มีอัตราเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การรับรู้ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง 1 อาจยังไปถึงนักท่องเที่ยวจีนไม่มากนัก ซึ่งควรมุ่งเน้นการไหลของข้อมูล (Information Flow) ไปยังนักท่องเที่ยวจีน หรืออาจมีการร่วมธุรกิจของธุรกิจนำเที่ยวระหว่างประเทศ (Inbound Tourism) ในประเทศไทย กับธุรกิจนำเที่ยวออกนอกประเทศ (Outbound Tourism) ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

○ นักท่องเที่ยวยุโรปและอเมริกา

นักท่องเที่ยวอเมริกาและยุโรปส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวยุโรปและนักท่องเที่ยวอเมริกามองว่าพื้นที่บนเส้นทางนี้คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสุโขทัย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น ท่องเที่ยวเมืองลับแล จังหวัดตาก เช่น ท่องเที่ยวเมือง อำเภอบ้านตาก สำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดแพร่ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮและพระธาตุอินทร์แขวน จังหวัดพะเยา เช่น และวัดติโลกอารม จังหวัดเชียงราย เช่น ท่องเที่ยวเมืองเชียงของ พื้นที่แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เช่น หมู่บ้านทำกระดาษสา และพื้นที่แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว เช่น พิพิธภัณฑ์หลวงน้ำทา ผ้าทอหมู่บ้านเพียงงาม หมู่บ้านอาข่า พื้นที่เมืองสิบสองปันนา เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมไทลื้อ พื้นที่เมืองด้าหลี่ เช่น เมืองโบราณด้าหลี่ เมืองลี่เจียง เช่น เมืองโบราณซูเหอ นอกจากนี้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกลุ่มนี้ นิยมกิจกรรมเชิงลงมือทำ (Active Experience) หรือการได้มีส่วนร่วมกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่อย่างเป็นแก่นแท้ (Authenticity) ซึ่งทำให้มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวหลายวัน ดังนั้น การสร้างกิจกรรมเพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จึงเป็นสิ่งที่ควรมุ่งเน้น นอกจากนี้การที่พื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าวนำทรัพยากรวัฒนธรรมที่ตนเองมีอยู่ มาต่อยอด สร้างเป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่างจากตนเอง รวมถึงการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่นำผลประโยชน์ไปสู่ชุมชนโดยตรง ซึ่งเมื่อคนในชุมชนเห็นผลกระทบเชิงบวกจากการท่องเที่ยว อาจทำให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการทำให้ชุมชนหวงแหนและรักษาวิถีชีวิตดั้งเดิมของตนเองไว้ สำหรับเส้นทางนี้มีวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกัน เช่น การเชื่อมโยงวัฒนธรรมชนเผ่า ซึ่งตลอดทั้งเส้นทางการศึกษาจะมีชนเผ่าต่างๆ ทั้งนี้ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานความพร้อมของชุมชนในการนำการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น

○ นักท่องเที่ยวไทย

จากการศึกษาพบว่าในความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทย พื้นที่บนเส้นทางนี้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสุโขทัย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น

ท่องเที่ยวเมืองลับแล จังหวัดตาก เช่น ท่องเที่ยวเมือง อำเภอบ้านตาก สำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดแพร่ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮและพระธาตุนิรขรเจดีย์ จังหวัดพะเยา เช่น และวัดติโลกราช จังหวัดเชียงราย เช่น ท่องเที่ยวเมืองเชียงของ พื้นที่แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เช่น หมู่บ้านทำกระดาศา และพื้นที่แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว เช่น พิพิธภัณฑ์หลวงน้ำทา ผ้าทอหมู่บ้านเพียงงาม หมู่บ้านอาฮา พื้นที่เมืองสิบสองป่านา เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมไทลื้อ พื้นที่เมืองด้าหลี่ เช่น เมืองโบราณด้าหลี่ เมืองลี่เจียง เช่น เมืองโบราณซูเหอ แต่ทั้งนี้ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มนี้ มีความนิยมกิจกรรมที่สัมผัสเพียงการชม การชิม ซึ่งเป็นประสบการณ์เชิงส่งผ่าน ดังนั้น กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวไทย บนเส้นทางนี้ ได้แก่ การถ่ายรูป การชิมอาหารอร่อย การฟังเรื่องเล่า ตำนานของพื้นที่ท่องเที่ยว และควรเป็นพื้นที่ที่ทำให้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้พบกับประสบการณ์ส่งผ่าน (Passive Experience) ซึ่งจะสามารถตอบสนอง นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวได้

- **วัตถุประสงค์ที่ 3 ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และ มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน**

สำหรับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทาง จะแบ่งการนำเสนอ ออกเป็น 4 มุมมอง ได้แก่ ตัวกลไกการจัดการ (Tourism Mechanism) ฝั่งเจ้าบ้าน (Host) ฝั่งผู้มาเยือน (Guest) คุณภาพการให้บริการ (Service Quality) บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยบนเส้นทางนี้มีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 ประเทศ ได้แก่ พื้นที่ประเทศไทย พื้นที่ สปป.ลาว และพื้นที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้ในการศึกษารังนี้ จะมุ่งเน้นพื้นที่ประเทศไทยเป็นหลัก โดย มองที่โอกาสการนำนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามายังประเทศ

ในประเทศไทยมี 2 พื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดเพชรบูรณ์ และ ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย ซึ่งใน 8 จังหวัดดังกล่าวต่างมีทรัพยากรทางธรรมชาติและ วัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่นที่แตกต่างกัน รวมไปถึงศักยภาพของพื้นที่ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรม ที่พัก การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในบางจังหวัดมีการรวมตัวกันเป็นสมาคมท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นๆ เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวภายในจังหวัด จึงมีตัวกลางในการประสานหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนทำงานร่วมกัน

กลไกการจัดการ เป็นตัวเชื่อมและกระตุ้นระหว่างฝั่งเจ้าบ้านและฝั่งผู้มาเยือน ให้สามารถเข้ากันได้ กล่าวคือ พื้นที่ท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ และนักท่องเที่ยวนำผลกระทบ เชิงบวกมาสู่ฝั่งเจ้าบ้าน ตัวกลไกการจัดการนี้ อาจเกี่ยวข้องกับ ภาครัฐ ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ประกอบการ

ทางการท่องเที่ยว หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการตลาดประเทศ รวมไปถึง ภาคการศึกษา ที่จะเป็นผู้ให้ความรู้

สำหรับเจ้าบ้าน ไม่เกี่ยวข้องกับเพียงแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น หากแต่รวมไปถึงชุมชนและสังคม แวดล้อม กล่าวคือ สภาพสังคมและสภาพแวดล้อมต่างเป็นปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทาง นอกจากนี้ทรัพยากรวัฒนธรรมและธรรมชาติก็สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น จังหวัดสุโขทัย ถือเป็นเมืองท่องเที่ยวหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวยุโรป ให้เข้ามาสัมผัสกับวิถีชีวิตของ จึงทำให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัยมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี จึงเห็นได้ว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดสุโขทัยมีศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สำหรับจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งมีการเติบโตของธุรกิจทางการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นจุดหมายสำหรับนักท่องเที่ยวไทย ในการเดินทางชมธรรมชาติ และแวะรับประทานอาหาร หรือซื้อของที่ระลึก จึงเห็นได้ว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จึงเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มจะเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่อยู่อาศัยของคนชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากพื้นที่ท่องเที่ยวเลือกนักท่องเที่ยวที่ไม่ตรงกลุ่มกับศักยภาพในพื้นที่ของตนเอง อาจนำมาซึ่งผลกระทบเชิงลบด้านสังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ

สำหรับผู้มาเยือน ได้แก่ นักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางที่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวบางกลุ่มจะเหมาะกับพื้นที่ท่องเที่ยวบางพื้นที่เท่านั้น เช่น นักท่องเที่ยวชาวตะวันตก นิยมเดินทางไปยังพื้นที่ที่ตนเองจะได้สัมผัสกับประสบการณ์เชิงรุก ได้ลงมือทำ ได้เรียนรู้บางสิ่งจากในพื้นที่ ในทางตรงกันข้ามนักท่องเที่ยวชาวไทย จะมีพฤติกรรมชอบความสะดวกสบาย ธรรมชาติและถ่ายรูปรูปภาพ เพื่อเก็บไว้เป็นความทรงจำ ดังนั้นความแตกต่างนี้จะทำให้พื้นที่สามารถเลือกนักท่องเที่ยวที่ตรงกับพื้นที่ เพื่อนำไปสู่ผลกระทบเชิงบวกต่อไป

ประเด็นสุดท้าย ได้แก่ คุณภาพการให้บริการ กล่าวคือ เมื่อทุกองค์ประกอบข้างต้น ทำงานไปด้วยกันอย่างราบรื่น จะทำให้เกิดคุณภาพของการให้บริการที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ เมื่อนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยว อาจมีความต้องการอยากกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ นอกจากนี้การที่นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวมีการบอกต่อสู่เพื่อนๆ หรือสังคมโดยรอบ ก็จะเป็นการเพิ่มช่องทางในการเพิ่มนักท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทางนั้น

จากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะเหมาะสมกับพื้นที่ศึกษาประเทศไทย ได้แก่ นักท่องเที่ยว 3 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวไทย นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง และนักท่องเที่ยวยุโรป โดยมีรายละเอียดดังนี้ นักท่องเที่ยวไทย กลุ่ม Generation Y และ Z ที่นิยมเดินทางท่องเที่ยวตามการบอกต่อผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ต เช่น You Tube, Facebook ซึ่งมีผลในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้น

พื้นที่ท่องเที่ยวที่น่าจะเหมาะกับกลุ่มดังกล่าว เช่น ร้านกาแฟ และร้านอาหาร ที่มีความหมาย ซึ่งร้านดังกล่าวจะดึงดูดให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มนี้ สำหรับนักท่องเที่ยวจีน เมื่อมองในองค์รวมเกี่ยวกับโอกาสการดึงดูดนักท่องเที่ยว พบว่า สาธารณรัฐจีนมีโครงการในการสร้างรถไฟความเร็วมาจนถึงด่านบ่อหาน จึงเห็นได้ว่า ในอนาคตนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจลงมาถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยสังเกตจากก่อนที่ประเทศไทยจะมีข้อบังคับที่เข้มงวดขึ้นด้านการจราจร ทำให้นักท่องเที่ยวจีนคาราวานจำนวนลดลง เห็นได้ว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวจีนในการที่จะท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่างมี ดังนั้นในอนาคตอาจมีความเป็นไปได้ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเดินทางท่องเที่ยวถึงภาคเหนือตอนล่าง หรืออีกแง่มุม ได้แก่ ด้วยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางช่วงเทศกาลตรุษจีน วันชาติจีน ถูหนาว และช่วงปิดเทอมของนักเรียน ซึ่งเป็นการเดินทางในระยะสั้น อาจมีการเช่าเหมาเครื่องบินมายังภาคเหนือตอนล่าง ทั้งนี้ยังต้องได้รับความร่วมมือกับผู้ประกอบการรายใหญ่ เช่น สายการบิน ในทางตรงข้ามอาจยังต้องคำนึงถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวอีกด้วย

สำหรับนักท่องเที่ยวยุโรป นิยมเดินทางแบบระยะเวลาสั้น พื้นที่ควรสร้างกิจกรรมเชิงสัมผัสเรียนรู้ วิถีชีวิตความเป็นแก่นแท้ของวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้พื้นที่ที่เริ่มเปิดการท่องเที่ยวอาจมีความอ่อนไหวสูง เช่น เมื่อการท่องเที่ยวนำมาซึ่งรายได้ อาจทำให้ผู้ประกอบการจากที่อื่นเห็นโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่นั้นๆ ทำให้ชุมชนท้องถิ่นเกิดการย้ายที่อยู่ ในที่สุดพื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าวอาจไม่เหลือความเป็นวิถีชีวิตของชุมชนอีกต่อไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางไปยังพื้นที่ดังกล่าว นำไปสู่ พื้นที่ได้รับผลกระทบเชิงลบจากการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามผลกระทบดังกล่าวอาจไม่เกิดขึ้น หากชุมชนมีความรู้เรื่องการจัดการท่องเที่ยว รวมไปถึงคนในชุมชนมีส่วนร่วมและมองการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม รวมถึงสร้างอาชีพและรายได้

เส้นทางการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลัก ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวจีน และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวยุโรป ทั้งนี้การท่องเที่ยวทั้งสองรูปแบบ ขึ้นอยู่อยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่ ชุมชนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผน ตัดสินใจ และแบ่งปัน เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจเชิงรายได้เข้าถึงชุมชนทางตรง รวมถึงชุมชนก็ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์วัฒนธรรม ทั้งนี้นักท่องเที่ยวก็ยังได้สัมผัสวิถีชีวิตของชุมชนที่เป็นแก่นแท้ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ และมีโอกาสกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นที่ศึกษา ควรมีการเชื่อมโยงเรื่องราวท้องถิ่น วิถีชีวิต หรือประวัติศาสตร์ เพื่อทำให้น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเริ่มจากพื้นที่ใกล้เคียง ขยายไปยังระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และภาค รวมไปถึงภูมิภาค เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและนำมาซึ่งผลกระทบเชิงบวกต่อคนในพื้นที่

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นการศึกษาเพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ของประเทศไทย ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดตาก สุโขทัย พิษณุโลก อุตรดิตถ์ และเพชรบูรณ์ เชื่อมโยงแขวงบ่อแก้ว แขวงหลวงน้ำทา ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มณฑลยูนนาน และสิ้นสุดที่มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2) เพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ได้ออกใช้เทคนิควิธีการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลอุปสงค์ อุปทาน และสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงสัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง สำหรับการวิเคราะห์และประเมินโครงสร้างพื้นฐานบนเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยวได้เลือกใช้มาตรฐานการประเมินในระดับสากล อาทิเช่น Asian Highway Design Standards , AASHTO Standards , Pavement Surface Evaluation and Rating , Road Safety Audit , Tourist Signing Guideline เพื่อให้ครอบคลุมทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบการท่องเที่ยว 7'As ในมุมมองของศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันเชิงมหภาค

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานในพื้นที่ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนบน ตอนล่าง แขวงบ่อแก้ว ห้วยน้ำทา มณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวนในพื้นที่ศึกษา มีความคิดเห็นและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกัน รวมถึงความพร้อมของพื้นที่ในการให้บริการนักท่องเที่ยวมีองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน สำหรับผลการพัฒนารูปแบบและเส้นทาง พบว่า เส้นทางท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลัก ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติซึ่งมุ่งเน้นตอบโจทย์นักท่องเที่ยวจีน และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมุ่งเน้นตอบโจทย์นักท่องเที่ยวยุโรป ในส่วนของข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริม การท่องเที่ยวทั้งสองรูปแบบ ขึ้นอยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจเชิงรายได้เข้าถึงชุมชนทางตรง ทั้งนี้นักท่องเที่ยวก็ยังได้สัมผัสวิถีชีวิตของชุมชนที่เป็นแก่น ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นที่ศึกษา ควรมีการเชื่อมโยงเรื่องราว วิถีชีวิต หรือประวัติศาสตร์ เพื่อทำให้น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเริ่มจากพื้นที่ใกล้เคียง ขยายไปยังระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และภาค รวมไปถึงภูมิภาค เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและนำมาซึ่งผลกระทบเชิงบวกต่อคนในพื้นที่

คำสำคัญ : ภาคเหนือตอนล่าง 1, มณฑลเสฉวน, เส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์, โครงสร้างพื้นฐาน

Abstract

The research project for Incorporate and connect tourism between lower north cluster 1 of Thailand and Sichuan Province of P.R. China. The study that prepared about tourism, facilities and Infrastructure to connected and develop tourist route along of lower north cluster 1 of Thailand Include Tak , Sukhothai , Phitsanulok , Uttaradit and Phetchabun Province connected with Bokeo , Luang Namtha Provinces of Laos PDR and Yunan Province ends at Sichuan Province, China. The objective is 1) Analyze demand and supply of tourism industry 2) Develop experience tourism route that support perception of social value culture and environment 3) Promoted tourism and created destination of tourism that connected tourism in the area.

This study choose survey area technique that survey demand and supply Information, query about satisfaction and In-depth Interview with government and private agencies. Analysis and infrastructure assessment use International Standard eg. Asian Highway Design Standards , American AASHTO Standards , Pavement Surface Evaluation and Rating , Road Safety Audit , Tourist Signing Guideline for cover analysis of tourism elements 7'As in view of the potential and competitiveness in macro-Level

Suggestion for the promotion of tourism routes categorized into 2 type are 1) natural tourism focus on Chinese tourists 2) cultural tourism focus on european tourists. All of These 2 type has on community Tour, community Participate in Plan, decide and share about tourism management that make revenue reach the community directly and the tourists can touch lifestyle community also. So tourist attraction in this area should connect story lifestyle or history for attract the tourist and start from nearby area then expand to district province and region. That bring positive impact with local people.

Keyword : lower north cluster 1, Sichuan Province, experience tourism route, infrastructure

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary).....	1
บทที่ 1 บทนำ.....	1-1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1-1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1-4
1.3 ขอบเขตการศึกษา	1-4
1.4 กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย	1-5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1-8
บทที่ 2 การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	2-1
2.1 แนวคิดทางการท่องเที่ยว	2-1
2.1.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	2-1
2.1.2 การประเมินศักยภาพของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว.....	2-6
2.1.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	2-13
2.1.4 ยุทธศาสตร์แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเทศไทย	2-15
2.1.5 ห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain)	2-15
2.1.6 พื้นที่การศึกษา	2-17
2.2 ทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินโครงข่ายถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ...	2-19
2.2.1 มาตรฐาน Asian Highway Design Standards	2-19
2.2.2 มาตรฐาน American AASHTO Standards.....	2-20
2.2.3 มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating	2-21
2.2.4 คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) โดย กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม	2-22
2.2.5 คู่มือมาตรฐาน Tourist Signing Guideline โดย Vicroads	2-23

2.3 สรุปแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้.....	2-24
บทที่ 3 การดำเนินงานวิจัย.....	3-1
3.1 แผนการดำเนินงานวิจัย	3-1
3.2 แผนการดำเนินงานพร้อมทั้งขั้นตอนตลอดงานวิจัย.....	3-2
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	3-3
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	3-9
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	3-9
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	4-1
4.1 การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	4-1
4.1.1 ข้อมูลอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว	4-1
4.1.2 ข้อมูลอุปทานทางการท่องเที่ยว.....	4-47
4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักท่องเที่ยวและองค์ประกอบการท่องเที่ยว ...	4-64
4.2.1 ผลการเปรียบเทียบบนเส้นทางศึกษาตั้งแต่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึง มณฑลเสฉวน.....	4-64
4.2.2 พื้นที่ภาคเหนือตอนบน.....	4-71
4.2.3 พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง.....	4-78
4.2.4 พื้นที่ประเทศลาว.....	4-84
4.2.5 พื้นที่มณฑลยูนนาน.....	4-92
4.2.6 พื้นที่มณฑลเสฉวน	4-99
4.3 ผลการสำรวจและประเมินศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	4-106
4.3.1 การสำรวจโครงข่ายเส้นทางทางการท่องเที่ยว	4-106
4.3.2 การสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางท่องเที่ยว	4-113
4.4 ผลการประเมินศักยภาพโครงข่ายถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว.....	4-145
4.5 พัฒนารูปแบบและเส้นทางทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขัน และความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม	4-165

4.6 การเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง สำหรับการท่องเที่ยว.....	4-180
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	5-1
5.1 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย	5-1
5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือ ตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	5-1
5.1.2 ผลการพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการ แข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	5-5
5.1.3 ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง สำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐ ประชาชนจีน.....	5-7
5.2 ข้อเสนอแนะ	5-10
บรรณานุกรม.....	1
ภาคผนวก ก แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวโครงการ “การบูรณาการและการเชื่อมโยง ระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1	1
ภาคผนวก ข แบบสอบถามแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวโครงการ “การบูรณาการและการเชื่อมโยง การท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 (ภาษาอังกฤษ).....	1
ภาคผนวก ค แบบสอบถามแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวโครงการ “การบูรณาการและการเชื่อมโยง การท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 (ภาษาจีน)	1
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์สถานกงสุลประเทศไทย.....	1
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์หน่วยงานภาคเอกชนด้านการขนส่งและธุรกิจนำเที่ยว.....	1
ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์สถานกงสุลประเทศไทย	1
ภาคผนวก ช แบบสำรวจข้อมูลโครงสร้างถนน	1
ภาคผนวก ซ ภาพรวมของการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล.....	1
ภาคผนวก ฌ ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมและผลที่ได้รับ	1

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 2.1-1 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	2-8
ตาราง 3.1-1 แผนการดำเนินงานวิจัย	3-1
ตาราง 3.3-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา.....	3-8
ตาราง 3.5-1 ระดับคะแนนความคาดหวังของนักท่องเที่ยว	3-10
ตาราง 4.1-1: สถิตินักท่องเที่ยวภาพรวม.....	4-2
ตาราง 4.1-2: สถิตินักท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน	4-4
ตาราง 4.1-3: สถิตินักท่องเที่ยวภาคเหนือตอนล่าง	4-7
ตาราง 4.1-4 สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในแขวงบ่อแก้ว ด้านห้วยทราย	4-9
ตาราง 4.1-5: สถิตินักท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเดินทางออกนอกประเทศ ณ ด้านบ่อแก้ว.....	4-11
ตาราง 4.1-6: สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในแขวงหลวงน้ำทา ด้านบ่อเต็น.....	4-11
ตาราง 4.1-7: สถิตินักท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเดินทางออกนอกประเทศ ณ หลวงน้ำทา	4-13
ตาราง 4.1-8:: สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน.....	4-14
ตาราง 4.1-9: สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน แยกสัญชาติ	4-15
ตาราง 4.1-10: สถิติรายได้จากการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน จำแนกตามเมือง	4-16
ตาราง 4.1-11 : สถิตินักท่องเที่ยวมณฑลเสฉวน	4-17
ตาราง 4.1-12 สถานการณ์ธุรกิจที่พัก ปี พ.ศ. 2559.....	4-48
ตาราง 4.1-13 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ภาคเหนือตอนบนตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว	4-50
ตาราง 4.1--14 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ภาคเหนือตอนล่างตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว ...	4-53
ตาราง 4.1-15 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ประเทศลาวตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว	4-56
ตาราง 4.1-16 ผลการวิเคราะห์พื้นที่มณฑลยูนนานตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว	4-59
ตาราง 4.1-17 ผลการวิเคราะห์พื้นที่มณฑลเสฉวนตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว.....	4-62
ตาราง 4.2-1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ....	4-64
ตาราง 4.2-2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม สถานภาพ.....	4-65

ตาราง 4.2-3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม การศึกษา.....	4-66
ตาราง 4.2-4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ	4-67
ตาราง 4.2-5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้	4-68
ตาราง 4.2-6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อ ชาติ.....	4-69
ตาราง 4.2-7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน	4-71
ตาราง 4.2-8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม สถานภาพ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน.....	4-72
ตาราง 4.2-9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม การศึกษา พื้นที่ภาคเหนือตอนบน.....	4-73
ตาราง 4.2-10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน	4-74
ตาราง 4.2-11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม รายได้ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน	4-75
ตาราง 4.2-12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อ ชาติ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน.....	4-76
ตาราง 4.2-13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง.....	4-78
ตาราง 4.2-14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม สถานภาพ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง.....	4-79
ตาราง 4.2-15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม การศึกษา พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง.....	4-80
ตาราง 4.2-16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง.....	4-81
ตาราง 4.2-17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม รายได้ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง	4-82

ตาราง 4.2-18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง.....	4-83
ตาราง 4.2-19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่ประเทศลาว	4-85
ตาราง 4.2-20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พื้นที่ประเทศลาว.....	4-85
ตาราง 4.2-21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พื้นที่ประเทศลาว	4-87
ตาราง 4.2-22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่ประเทศลาว	4-88
ตาราง 4.2-23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่ประเทศลาว	4-89
ตาราง 4.2-24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่ประเทศลาว	4-90
ตาราง 4.2-25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่มณฑลยูนนาน.....	4-92
ตาราง 4.2-26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พื้นที่มณฑลยูนนาน	4-93
ตาราง 4.2-27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พื้นที่มณฑลยูนนาน.....	4-94
ตาราง 4.2-28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่มณฑลยูนนาน.....	4-95
ตาราง 4.2-29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่มณฑลยูนนาน	4-96
ตาราง 4.2-30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่มณฑลยูนนาน.....	4-97
ตาราง 4.2-31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่มณฑลเสฉวน	4-99
ตาราง 4.2-32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พื้นที่มณฑลเสฉวน.....	4-100

ตาราง 4.2-33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พื้นที่มณฑลเสฉวน	4-101
ตาราง 4.2-34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่มณฑลเสฉวน	4-102
ตาราง 4.2-35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่มณฑลเสฉวน	4-103
ตาราง 4.2-36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่มณฑลเสฉวน	4-105
ตาราง 4.4-1 ผลการประเมินโครงข่ายถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว	4-161
ตาราง 4.5-1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ	4-171
ตาราง 4.5-2 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ	4-172
ตาราง 4.6-1 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา	4-185

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 1.4-1 กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย.....	1-7
รูปที่ 2.1-1 องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.....	2-2
รูปที่ 2.1-2 ห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว.....	2-16
รูปที่ 2.1-3 ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ.....	2-17
รูปที่ 2.2-1 คู่มือเพื่อประเมินประสิทธิภาพ ความปลอดภัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกบนโครงข่ายเส้นทาง ท่องเที่ยว	2-19
รูปที่ 2.2-2 มาตรฐาน Asian Highway Design Standards	2-20
รูปที่ 2.2-3 มาตรฐาน American AASHTO Standards.....	2-21
รูปที่ 2.2-4 มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating	2-22
รูปที่ 2.2-5 คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit)	2-23
รูปที่ 2.2-6 คู่มือมาตรฐาน Tourist Signing Guideline	2-24
รูปที่ 3.3-1 เส้นทางการศึกษาภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยถึงแขวงห้วยทราย.....	3-4
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	3-4
รูปที่ 3.3-2 เส้นทางการศึกษาแขวงห้วยทราย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเมืองสิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน	3-4
รูปที่ 3.3-3 เส้นทางการศึกษาเมืองสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ถึงเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐ ประชาชนจีน.....	3-5
รูปที่ 3.3-4 เส้นทางการศึกษาเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ถึง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	3-5
รูปที่ 3.3-5 เส้นทางการศึกษาเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ถึงเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชน จีน.....	3-6
รูปที่ 4.1-1 สัญลักษณ์ของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-18
รูปที่ 4.1-2: เพศของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-19
รูปที่ 4.1-3: อายุของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-19
รูปที่ 4.1-4: สถานภาพของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-20

รูปที่ 4.1-5 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-20
รูปที่ 4.1-6 อาชีพของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-21
รูปที่ 4.1-7 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-21
รูปที่ 4.1-8: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-22
รูปที่ 4.1-9 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-22
รูปที่ 4.1-10 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-23
รูปที่ 4.1-11 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-24
รูปที่ 4.1-12: เพศของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-24
รูปที่ 4.1-13: อายุของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-25
รูปที่ 4.1-14 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-25
รูปที่ 4.1-15 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-26
รูปที่ 4.1-16 อาชีพของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-26
รูปที่ 4.1-17 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-27
รูปที่ 4.1-18: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-27
รูปที่ 4.1-19 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน	4-28
รูปที่ 4.1-20 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง	4-28
รูปที่ 4.1-21 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-30
รูปที่ 4.1-22: เพศของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-30
รูปที่ 4.1-23: อายุของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-31
รูปที่ 4.1-24 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-31
รูปที่ 4.1-25 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-32
รูปที่ 4.1-26 อาชีพของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-32
รูปที่ 4.1-27 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-33
รูปที่ 4.1-28: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-33
รูปที่ 4.1-29 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-34
รูปที่ 4.1-30 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว	4-34
รูปที่ 4.1-31 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-36
รูปที่ 4.1-32: เพศของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-36

รูปที่ 4.1-33: อายุของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-37
รูปที่ 4.1-34 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-37
รูปที่ 4.1-35 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-38
รูปที่ 4.1-36 อาชีพของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-38
รูปที่ 4.1-37 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-39
รูปที่ 4.1-38: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ..	4-39
รูปที่ 4.1-39 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-40
รูปที่ 4.1-40 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-40
รูปที่ 4.1-41 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-42
รูปที่ 4.1-42: เพศของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-42
รูปที่ 4.1-43: อายุของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-43
รูปที่ 4.1-44 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-43
รูปที่ 4.1-45 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-44
รูปที่ 4.1-46 อาชีพของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-44
รูปที่ 4.1-47 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-45
รูปที่ 4.1-48: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ..	4-45
รูปที่ 4.1-49 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	4-46
รูปที่ 4.1-50: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ..	4-46
รูปที่ 4.1-51 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ตามมุมมองของนักท่องเที่ยว	4-49
รูปที่ 4.1-52 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ตามมุมมองของนักท่องเที่ยว	4-52
รูปที่ 4.1-53 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ประเทศลาว ตามมุมมองของนักท่องเที่ยว ..	4-55
รูปที่ 4.1-54 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่มณฑลยูนนานตามมุมมองของนักท่องเที่ยว	4-58
รูปที่ 4.1-55 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่มณฑลเสฉวนตามมุมมองของนักท่องเที่ยว ..	4-61
รูปที่ 4.3-1 แบบประเมินศักยภาพ/ความพร้อมของเส้นทางท่องเที่ยว	4-107

รูปที่ 4.3-2 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 1 ภาคเหนือตอนล่าง	4-109
รูปที่ 4.3-3 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 1 ภาคเหนือตอนบน	4-110
รูปที่ 4.3-4 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 2 ประเทศลาว	4-111
รูปที่ 4.3-5 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 3 มณฑลยูนนาน	4-112
รูปที่ 4.3-6 จุดพักรถขนาดใหญ่ (Rest Area).....	4-114
รูปที่ 4.3-7 สถานีบริการน้ำมันขนาดใหญ่	4-115
รูปที่ 4.3-8 สถานีบริการน้ำมันขนาดเล็ก	4-115
รูปที่ 4.3-9 สถานีบริการน้ำมันและจุดแวะพักร้านอาหาร	4-116
รูปที่ 4.3-10 สถานีบริการน้ำมันและร้านสะดวกซื้อ	4-117
รูปที่ 4.3-11 จุดพักรถของหน่วยงานกรมทางหลวง.....	4-118
รูปที่ 4.3-12 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย	4-118
รูปที่ 4.3-13 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย	4-119
รูปที่ 4.3-14 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณประเทศลาว	4-120
รูปที่ 4.3-15 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน.....	4-121
รูปที่ 4.3-16 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน	4-122
รูปที่ 4.3-17 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย.....	4-123
รูปที่ 4.3-18 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย	4-124
รูปที่ 4.3-19 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณประเทศลาว	4-125
รูปที่ 4.3-20 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน	4-126
รูปที่ 4.3-21 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน.....	4-127
รูปที่ 4.3-22 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย...	4-129
รูปที่ 4.3-23 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย....	4-130
รูปที่ 4.3-24 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณประเทศลาว	4-131
รูปที่ 4.3-25 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ...	4-132
รูปที่ 4.3-26 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน..	4-133
รูปที่ 4.3-27 ที่พักและโรงแรมบริเวณภาคเหนือตอนบนตอนล่าง ประเทศไทย	4-135

รูปที่ 4.3-28 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณภาคเหนือตอนบนตอนบน ประเทศไทย	4-136
รูปที่ 4.3-29 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณประเทศลาว	4-137
รูปที่ 4.3-30 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน	4-138
รูปที่ 4.3-31 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน	4-139
รูปที่ 4.3-32 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณภาคเหนือตอนบนตอนล่าง ประเทศไทย	4-140
รูปที่ 4.3-33 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณภาคเหนือตอนบนตอนบน ประเทศไทย ..	4-141
รูปที่ 4.3-34 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณประเทศลาว.....	4-142
รูปที่ 4.3-35 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน	4-143
รูปที่ 4.3-36 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน	4-144
รูปที่ 4.4-1 การประเมินประสิทธิภาพของจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 1	4-145
รูปที่ 4.4-2 การประเมินประสิทธิภาพของจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 2.....	4-146
รูปที่ 4.4-3 การประเมินประสิทธิภาพของจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 3.....	4-147
รูปที่ 4.4-4 การประเมินประสิทธิภาพของจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 4.....	4-148
รูปที่ 4.4-5 การประเมินประสิทธิภาพของจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 5.....	4-149
รูปที่ 4.4-6 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 1	4-150
รูปที่ 4.4-7 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 2.....	4-151
รูปที่ 4.4-8 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 3.....	4-152
รูปที่ 4.4-9 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 4.....	4-153
รูปที่ 4.4-10 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 5.....	4-154
รูปที่ 4.4-11 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 1	4-156
รูปที่ 4.4-12 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 2	4-157
รูปที่ 4.4-13 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 3	4-158
รูปที่ 4.4-14 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 4	4-159
รูปที่ 4.4-15 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 5.....	4-160
รูปที่ 4.4-16 ลักษณะทางกายภาพของเส้นทางบริเวณพื้นที่ประเทศไทย.....	4-162
รูปที่ 4.4-17 ลักษณะทางกายภาพของเส้นทางบริเวณพื้นที่ประเทศลาว.....	4-163
รูปที่ 4.4-18 ลักษณะทางกายภาพของเส้นทางบริเวณพื้นที่ประเทศจีน	4-164
รูปที่ 4.5-1 จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา.....	4-166

รูปที่ 4.5-2 แสดงรูปแบบการเดินทางบนเส้นทางศึกษา	4-168
รูปที่ 4.5-3 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีน.....	4-170
รูปที่ 4.5-4 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยุโรป.....	4-177
รูปที่ 4.5-5 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอเมริกา.....	4-177
รูปที่ 4.5-6 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวไทย	4-178

บทที่ 1

บทนำ

โครงการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีการนำเสนอความสำคัญในการดำเนินการวิจัย รวมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการศึกษา กรอบการศึกษา และประโยชน์จากการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวในประเทศไทยถือว่ามีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) ที่มีศักยภาพสูง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลให้เศรษฐกิจโดยรวมมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ม.ป.ป.) แต่การเข้ามาของนักท่องเที่ยวอาจทำให้ส่งผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว (กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) รัฐบาลจึงมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยกำหนดให้การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่มีบทบาทและเป็นกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) รวมไปถึงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 มุ่งเน้นการกระจายรายได้สู่ชุมชนและท้องถิ่น โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และอนุรักษ์วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ม.ป.ป.) จึงทำให้ภาครัฐได้มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวสู่เมืองรอง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มีโครงการ 12 เมืองต้องห้ามพลาด และ 12 เมืองต้องห้ามพลาดพลัส ประกอบด้วย เมืองหรือจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่า 4 ล้านคน โดยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางท่องเที่ยวในเมืองรอง ลดการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในเมืองหลัก (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กรกฎาคม 2558) อย่างไรก็ตามพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มุ่งเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ในเมืองที่แตกต่างจากความเป็นเมือง และมีความเป็นแก่นแท้ของชุมชน นอกจากนี้ในมุมมองเชิงการตลาด พื้นที่ที่มีเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์มายาวนาน จะสามารถทำการตลาดเชิงเรื่องราว (Content Marketing) ที่เข้ากับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ จึงเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นรูปแบบที่คาดว่าจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งในปี 2560 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเฉลี่ย 9.8 ล้านคน ซึ่งเติบโตจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 5.24 และในแง่รายได้จากการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวจีนมีการใช้จ่ายเฉลี่ย 524,451 ล้านบาท นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2560 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวทางทะเล โดยพิจารณาจากจังหวัดที่นิยมเดินทาง 5 จังหวัดแรก ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต ชลบุรี กระบี่ สุราษฎร์ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) อย่างไรก็ตามก็ยังมีจังหวัดที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยม ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพื่อสอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ที่มุ่งเน้นการกระจายตัวนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่เมืองรอง การเชื่อมโยงสู่ภาคเหนือตอนล่างสามารถตอบสนองต่อนโยบาย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ของประเทศไทย มีความต้องการในการพัฒนา มาตรฐานการท่องเที่ยว การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า การบริการด้านท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม และการให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทำให้เกิดความสมดุลในชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจที่สามารถเติบโตไปพร้อมกัน (คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค, 2561)

ลักษณะของเส้นทางการท่องเที่ยวของเส้นทางดังกล่าว จะแบ่งเป็นคลัสเตอร์เพื่อเชื่อมโยงกับพื้นที่ มีการสร้างกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม สร้างประโยชน์จากการพัฒนาเส้นทางยุทธศาสตร์ใหม่ไม่ให้เป็นเพียงทางผ่านอย่างเดียว และสามารถกระจายประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ได้ แบ่งเป็น 3 แบบ ดังนี้ 1) การเชื่อมโยงทางกายภาพ (Physical Connectivity) เน้นการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานและการปรับปรุงคุณภาพและขยายโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การเชื่อมโยงองค์กร (Institutional Connectivity) เน้นการเชื่อมโยงกระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ และ 3) การเชื่อมโยงประชาชน (People-to-People Connectivity) เน้นส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมและสังคม (กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1, 2561)

แนวทางการศึกษาครั้งนี้จึงมีความมุ่งเน้นในการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อเพิ่มศักยภาพในด้านความพร้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพ แนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยง และส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทางดังกล่าว โดยพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ประกอบด้วยกลุ่มจังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ สุโขทัย และตาก (กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1, 2561) สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี (สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2, ม.ป.ป.) ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้กำหนดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 4 ปี (ปี พ.ศ. 2558 - 2561) โดยหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนาได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพ และกลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัด

ภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้รับการท่องเที่ยวไว้ถึง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ส่งเสริม พัฒนา และอนุรักษ์การท่องเที่ยว 2) ส่งเสริมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว 3) ส่งเสริมและพัฒนานองค์ความรู้เพื่อการท่องเที่ยวและบริการ 4) พัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1, 2561) ในขณะที่กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ระยะ 4 ปี (ปี พ.ศ. 2558 - 2561) ได้รับการท่องเที่ยวในวิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 : “เป็นศูนย์กลางธุรกิจข้าว สินค้า เกษตร การท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรม ล้ำค่า” และหนึ่งในเป้าประสงค์รวมได้กำหนดไว้ว่า “การ ท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของชาวไทย และชาวต่างชาติ” นอกจากนั้นประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาได้กำหนดด้านการท่องเที่ยวไว้ “พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการบริหารจัดการการ ท่องเที่ยว” (สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2, ม.ป.ป.)

ในส่วนของมณฑลเสฉวนตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีน มีพื้นที่ทั้งสิ้น 485,000 ตารางกิโลเมตร ซึ่ง ใหญ่เป็นอันดับ 5 ของจีน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ของพื้นที่ประเทศจีน ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงทาง ตะวันตกของมณฑล มีความสูงเฉลี่ย 4,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและลาดลงในทางตะวันออก ซึ่งมีลักษณะ พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มและเนินเขา มีความสูงประมาณ 1,000-3,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล มีพื้นที่ติดกับ มณฑลหูเป่ย์ มณฑลหูหนาน มณฑลกุ้ยโจว มณฑลยูนนาน เขตปกครองตนเองทิเบต มณฑลชิงไห่ มณฑลส่านซี และมณฑลกานซูเป็นมณฑลที่ไม่มีทางออกทะเล (land lock) มณฑลเสฉวนมีจำนวนประชากรราว 90,000,000 คน เป็นจำนวนประชากรตามสำมะโนครัว 80,418,200 คน ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 20,307 หยวน (เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ประมาณร้อยละ 13.5) และมณฑลเฉิงตูเป็นเมืองเอกของมณฑลมีจำนวน ประชากรราว 14 ล้านคน สำหรับประชากรเฉิงตูนั้น มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 27,194 หยวน (เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ประมาณร้อยละ 13.6) ประชากรประกอบด้วยชนชาติหลักจำนวน 15 ชนชาติ ประกอบด้วยชาวฮั่น หยี่ ทิเบต เย้า ฉีเยียง ฮุย มองโกล ลีซอ แมนจู นานซี ไป๋ ไต บูยี่ แม้ว และอุเจีย โดยชาวฮั่นเป็นประชากรส่วนใหญ่ (ชาวฮั่น ร้อยละ 93.90 และชนกลุ่มน้อยอีก 6.10%) (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุง ปักกิ่ง)

การเชื่อมโยง พื้นที่ท่องเที่ยวประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนได้นั้น สามารถเชื่อมโยงได้ หลากหลายเส้นทาง ได้แก่ ทางอากาศ ทางถนน ทางน้ำ และทางราง สำหรับการเดินทางที่นักท่องเที่ยวนิยม เดินทาง ได้แก่ ทางถนน ซึ่งถือเป็นการลดค่าใช้จ่ายการเดินทาง และได้เห็นทัศนียภาพข้างถนน (สถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2553) เห็นได้ว่า การเดินทางนี้มีความจำเป็นต้องเดินผ่านสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีหลากหลายทางที่สามารถเชื่อมต่อกับสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ ทั้งนี้ เส้นทางที่ทางรัฐบาลจีนกำลังมุ่งเน้นพัฒนาได้แก่ ด้านมอเต๋น-บ่อหาน โดยมีการนำระบบขนส่งสาธารณะทาง ราง และทางถนน มาอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวในอนาคต

จากปัจจัยข้างต้นคณะนักวิจัยได้เล็งเห็นถึงศักยภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคตสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ต้องมีการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้ง 2 ระบบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ (Hard Infrastructure) และโครงสร้างพื้นฐานเชิงระบบและกระบวนการทำงาน (Soft Infrastructure) ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สร้างจุดแวะพัก ศูนย์กระจายสินค้าและบริการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมไปถึง การสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติจากทุกภาคส่วน บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน แนวทางการศึกษาค้นคว้านี้จึงมีความมุ่งมั่นในการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศักยภาพในด้านความพร้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพ แนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยง และส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทางดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยว รวมถึงพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของระบบโลจิสติกส์บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย ตาก และเพชรบูรณ์ ที่เชื่อมต่อกับเส้นทางไปยังอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ผ่านบนเส้นทางสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน เพื่อไปยังเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน อีกทั้งเป็นการวิเคราะห์เพื่อวางแผนส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต่อพื้นที่ และสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว โดยจะมุ่งเน้นที่การเดินทางท่องเที่ยวทางบก (ถนนและราง) และทางอากาศ บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนั้นพื้นที่ที่ทำการศึกษา ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวบนเส้นทางโลจิสติกส์หลัก (ตามที่กำหนดในโครงการย่อย 1)

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่วิจัย ได้แก่
 - นักท่องเที่ยวชาวไทย ชาวจีนและชาวต่างประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชน จำนวน 400 ชุด โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์อุปสงค์บนเส้นทางศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนารูปแบบเส้นทางท่องเที่ยว
 - ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและบริการในแหล่งท่องเที่ยวบนเส้นทางโลจิสติกส์การท่องเที่ยวบนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชน ได้แก่ ที่พัก ร้านอาหาร ขนส่ง ของที่ระลึก ธุรกิจนำเที่ยวและธุรกิจตัวแทนจำหน่าย โดยรวมจำนวน 50 คน โดยการใช้การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อนำมาวิเคราะห์อุปทานบนเส้นทางศึกษา และพัฒนาแนวทางการพัฒนาความเชื่อมโยงของเส้นทาง
 - องค์กรภาครัฐผู้รับผิดชอบดูแลด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน ระเบียบ กฎหมาย และความปลอดภัย ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย ตาก เชียงราย กงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู กงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง
 - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ ตาก เชียงราย
 - ชุมชนท้องถิ่นและคนท้องถิ่นในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว โดยรวมจำนวน 30 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

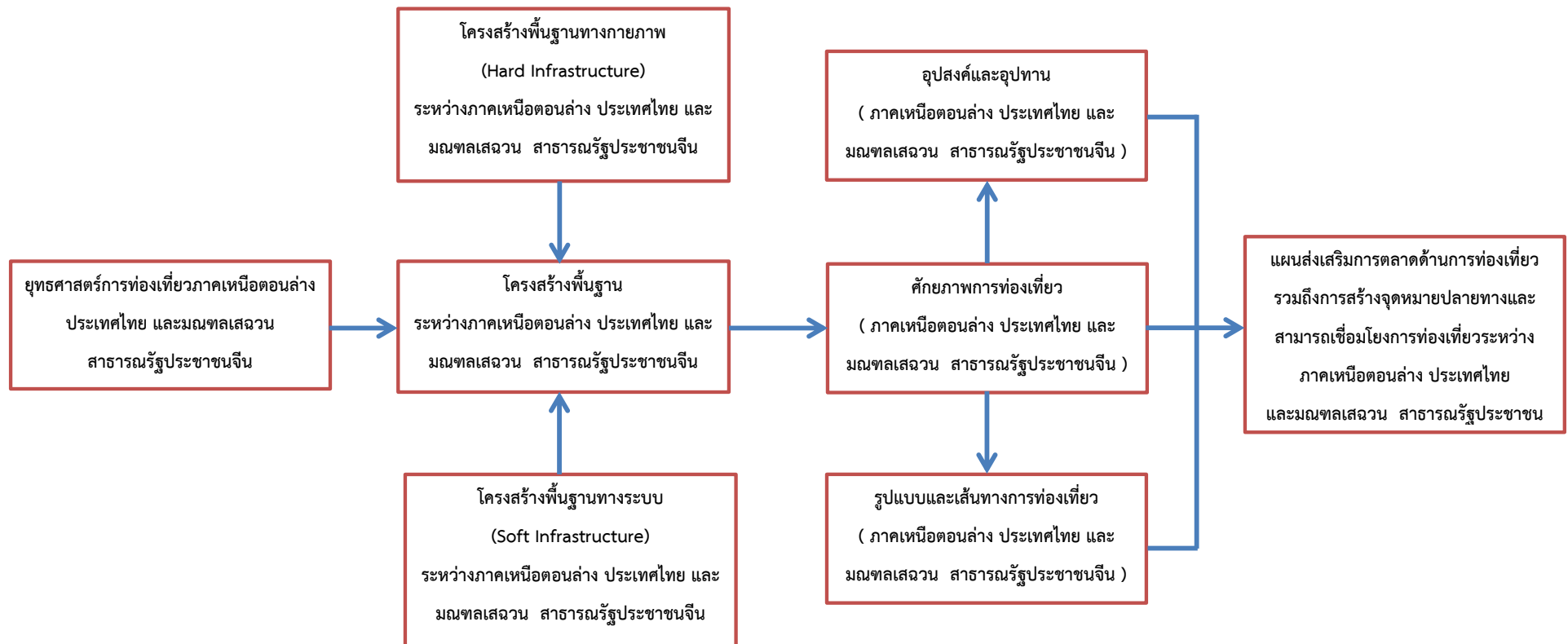
เนื้อหาสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- ศักยภาพขององค์ประกอบหลักในระบบการท่องเที่ยว
- การออกแบบและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
- การสื่อสารทางการตลาดการท่องเที่ยว
- การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ขอบเขตด้านเนื้อหาของแผนงาน)

1.4 กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย

การศึกษาของการวิจัย “การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน” มุ่งเน้นการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยว รวมถึงพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของระบบโลจิสติกส์บน

เส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย (พิษณุโลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย ตาก และเพชรบูรณ์) ที่เชื่อมต่อกับเส้นทางไปยังอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ผ่านบนเส้นทางสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน เพื่อไปยังเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน อีกทั้งเป็นการวิเคราะห์เพื่อวางแผนส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต่อพื้นที่ และสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว โดยจะมุ่งเน้นที่การเดินทางท่องเที่ยวทางบก (ถนนและราง) และทางอากาศ บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชน โดยจะวิเคราะห์และพิจารณาจากโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ (Hard Infrastructure) และโครงสร้างพื้นฐานเชิงระบบและกระบวนการทำงาน (Soft Infrastructure) ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางธุรกิจการบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สร้างจุดแวะพัก ศูนย์กระจายสินค้าและบริการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมไปถึง การสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติจากทุกภาคส่วน บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนรายละเอียด แสดงดังรูปที่ 1.4-1

รูปที่ 1.4-1 กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และศักยภาพของเส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. รูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. แนวทางการส่งเสริมสำหรับการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมต่อสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

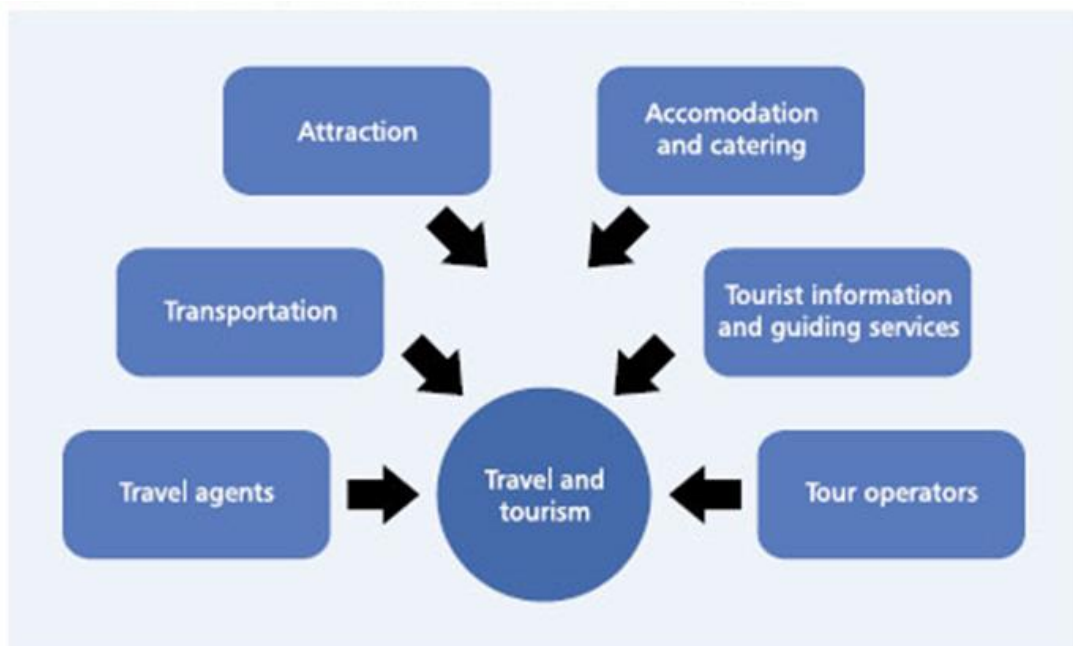
โครงการวิจัยเรื่องการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทาน รวมถึงพัฒนาเป็นรูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ และเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว ที่เชื่อมโยงระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้มีการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง คือ แนวคิดทางการท่องเที่ยว มีประเด็น ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2) กรอบการประเมินศักยภาพของจุดหมายปลายทาง 3) พฤติกรรมนักท่องเที่ยว 4) ยุทธศาสตร์และแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว 5) ห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว 6) พื้นที่การวิจัย ส่วนที่สอง คือ เครื่องมือการประเมินผ่านทางมุมมองเชิงวิศวกรรมศาสตร์ มีประเด็น ได้แก่ 1) มาตรฐาน ASEAN High Way Design Standards 2) มาตรฐาน American AASHTO Standards 3) มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating 4) คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน 5) คู่มือมาตรฐาน Tourist Signing Guideline ส่วนที่ 3 การสรุปการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดทางการท่องเที่ยว

แนวคิดทางการท่องเที่ยว มีประเด็น ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2) กรอบการประเมินศักยภาพของจุดหมายปลายทาง 3) พฤติกรรมนักท่องเที่ยว 4) ยุทธศาสตร์และแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว 5) ห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว 6) พื้นที่การวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประกอบด้วย ตัวแทนการเดินทาง การขนส่ง สถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดเลี้ยง ข้อมูลการท่องเที่ยวและบริการ และผู้ประกอบการการท่องเที่ยว แสดงดังรูปที่ 2.1-1

รูปที่ 2.1-1 องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ที่มา: D&B Research

การเดินทางของบุคคลออกไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว และเดินทางกลับไปยังสถานที่อาศัยเดิมซึ่งนักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางท่องเที่ยวจะมีเหตุผลหรือประเภทของจุดหมายในการเดินทางที่แตกต่างกันออกไปโดยมีปัจจัยประกอบที่เป็นตัวสนับสนุน หรือแรงผลักดันเป็นส่วนบุคคลที่ไม่เท่ากัน เช่น รายได้ เวลา โอกาสของครอบครัว การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความสนใจส่วนบุคคล เช่น มีความสนใจในเรื่องราวของศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม หรือความต้องการทางด้านประสบการณ์ที่แปลกใหม่ เป็นต้น (สิริรัตน์ นาคแป้น, 2555) โดยวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยวในการเดินทางของนักท่องเที่ยวอาจแบ่งได้ดังนี้

1. เพื่อการพักผ่อน เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหรือผ่อนคลายจากภาระกิจหลัก ทั้งด้านการทำงานหรือภารกิจอื่น ๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อฟื้นฟูความสดชื่นของร่างกายและจิตใจ
2. เพื่อการนันทนาการ ความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อนันทนาการ ความสนุกสนาน โดยจุดหมายปลายทางอาจเป็นสถานที่ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม หรือแหล่งบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งประเทศต่างๆ ได้เสนอแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
3. เพื่อสุขภาพ เป็นความมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อฟื้นฟูหรือบำรุงสุขภาพ อาจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เอื้ออำนวยต่อสุขภาพให้สดชื่นแข็งแรง หรือแหล่งที่ให้บริการฟื้นฟูดูแล

สุขภาพโดยตรง ปัจจุบันมีธุรกิจที่ให้บริการด้านสุขภาพและจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมาย
การเดินทางเพื่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้น

4. เพื่อการกีฬา จุดมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อการกีฬาอาจจะเพื่อชมการแข่งขันกีฬานานาชาติ เช่น ฟุตบอลโลก เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ ที่สามารถดึงดูดผู้สนใจทางด้านกีฬาให้เดินทางมาเยี่ยมชมจำนวนมาก
5. เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เป็นจุดมุ่งหมายในการเดินทางมาเยี่ยมญาติ หรือมิตรสหายที่อยู่ไกล นั้นแสดงถึงความรักและความผูกพันที่มีต่อกัน ซึ่งประเทศในแถบเอเชียยังยึดมั่นธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติกันมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะในช่วงเวลาของเทศกาลประเพณี เป็นต้น
6. เพื่อศาสนา เป็นจุดมุ่งหมายในการเดินทางเพื่อมาปฏิบัติศาสนกิจ หรือเพื่อนมัสการสถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนาตามความเชื่อหรือการศรัทธา เช่น การเดินทางไปปฏิบัติธรรม ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า ณ วัดต่างๆ เป็นต้น
7. เพื่อธุรกิจ การเดินทางในด้านการธุรกิจเพื่อการติดต่อทางธุรกิจเป็นหลัก แต่ยังมีโอกาสได้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศหรือต่างประเทศที่ทำธุรกิจ ทั้งนี้การมีโอกาสมาท่องเที่ยวยังประเทศที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเภทนี้มากเพราะจะมีการเดินทางเข้ามาอย่างสม่ำเสมอ (อัจฉรา สมบัตินนทนา, 2555)

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีจะมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความบอบบาง มีความเปลี่ยนแปลงได้เสมอ จากการทบทวนวรรณกรรมนั้น มี 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยภายใน

1. สุวีริณันท์ โสภณศิริ (2554) ได้นิยามทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource) หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้คนเดินทางมาเยือน อันจะมีสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมารวมทั้งเทศกาลและงานประเพณีต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่
 - 1) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ คือ สถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติทั้งทางด้านชีวภาพและกายภาพ รวมทั้งบริเวณที่มนุษย์เข้าไปปรับปรุงแต่งเติมจากสภาพธรรมชาติในบางส่วน ซึ่งทรัพยากรประเภทนี้ต้องมีต้นทุนทางการผลิต แต่ยังคงต้องมีต้นทุนในการรักษาดูแล อาทิเช่น ป่าไม้ เขื่อน ภูเขา น้ำตก ทะเล ชายหาด อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น
 - 2) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ศาสนสถาน โบราณวัตถุ โบราณสถาน สิ่งก่อสร้างอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้าง รวมทั้งรูปแบบสถาปัตยกรรมที่แตกต่างไป

- 3) แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม หมายถึง แบบอย่างหรือวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนแต่ละกลุ่มที่สามารถนำมาพัฒนาให้กลายเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวได้
2. ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายของการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งมาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพและทั่วถึงของทุกแหล่งท่องเที่ยว
3. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีขนส่งรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น โดยปกติทางรัฐบาลจะเป็นผู้ลงทุนจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกของประชาชนในท้องถิ่นและสำหรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว หรือหากมีการลงทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประชาชนในท้องถิ่นก็สามารถเป็นได้และการรับผลประโยชน์โดยตรงอย่างถาวร
4. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) เป็นสถานที่หรือการบริการที่ส่วนใหญ่เอกชนจะเป็นผู้จัดหาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบการประกอบธุรกิจ แต่มีการบริการของรัฐอยู่ในบางส่วน เช่น
 - 1) การคมนาคม ทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศจะต้องมีความสะดวก รวดเร็ว และมีความปลอดภัยทั้ง 3 ทาง คือทางบกมีถนนที่พาหนะต่างๆ สามารถผ่านเข้า-ออกได้สะดวก หรือมีบริการรถไฟ ทางน้ำมีท่าเทียบเรือ ทางอากาศมีบริการบินที่รองรับการบินมาลง
 - 2) พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร มีการผ่อนปรนระเบียบพิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็ว มีบริการให้ข่าวสาร บริการจองที่พัก บริการขนส่งไปยังที่พัก เป็นต้น
 - 3) ที่พัก มีโรงแรมระดับต่างๆ ให้เลือก มีอัตราค่าที่พักที่เหมาะสมกับคุณภาพ สะอาด และบริการมาตรฐานสากล
 - 4) การบริการนำเที่ยว มีบริการนำเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยที่มัคคุเทศก์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการนำเที่ยว มีความเข้าใจที่ถูกต้อง มีอัตราค่ามัคคุเทศก์ และมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว
5. สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) จะต้องมีการควบคุมคุณภาพ มีการกำหนดราคาที่ชัดเจน ตามความเหมาะสมของสินค้าชนิดนั้นๆ รวมทั้งมีการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์รวมทั้งการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจของผลิตภัณฑ์จากนักท่องเที่ยว

6. การโฆษณาเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเบี่ยวิธีที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นทั้งจากนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี
7. ภาพลักษณ์ (Image) เป็นตัวกำหนดของกลุ่มนักท่องเที่ยวหากมีภาพลักษณ์ที่แสดงถึงความไม่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว หรือเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ เช่น ประเทศไทยเรามีแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ดังนั้นหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรฟื้นฟูภาพลักษณ์ของประเทศในฐานะเป็นเมืองที่มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว อาทิเช่น เมืองมรดกโลกทางประวัติศาสตร์ จังหวัดสุโขทัย, วัดพระธาตุดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่, วัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก และเขาค้อ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่ตั้งอยู่จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น

ปัจจัยภายนอก

1. สภาวะทางเศรษฐกิจและการเมือง มีส่วนสำคัญในการกำหนดกระแสการเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งสภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำจะทำให้การเดินทางท่องเที่ยวอ่อนตัวลง โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล เช่นเดียวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในบางประเทศอาจก่อให้เกิดความไม่มั่นคงและความไม่น่าเชื่อถือต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ในทางตรงกันข้ามหากมีการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและสภาพความมั่นคงทางการเมืองจะเป็นตัวกระตุ้นของกระแสการเดินทางให้มีการขยายตัวอย่างกว้างขวางและเป็นไปทิศทางที่ดีขึ้น
2. ค่านิยมในการท่องเที่ยว ธุรกิจท่องเที่ยวได้ปรับปรุงรูปแบบของการบริการให้มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในระบบประหยัดทำให้ผู้ที่รักการเดินทางท่องเที่ยวสามารถจัดรายการได้เพื่อการท่องเที่ยวที่ดีขึ้น ซึ่งค่านิยมในการใช้เวลาว่างพักผ่อนด้วยการเดินทางจะไม่มีวันตกกระดับลงตราบได้ที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังสามารถจูงใจให้ผู้คนใช้จ่ายเงินเหลือใช้เพื่อการเดินทางท่องเที่ยวได้
3. การขยายเส้นทางคมนาคม ในโลกยุคใหม่ที่มีการคมนาคมขนส่งจะต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพทำให้เกิดระบบเครือข่ายถนนเชื่อมโยงเพื่อการเดินทางด้วยรถยนต์ มีความยืดหยุ่นสูงกว่าตารางเดินรถไฟที่ค่อนข้างจำกัด และยังมีบริการทางสายการบินที่มีเที่ยวบินและสายการบินให้เลือกเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็วปลอดภัยและประหยัด (สุวิรัตน์สญ์ และ วิจิตร, 2554)

2.1.2 การประเมินศักยภาพของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว

การประเมินศักยภาพจุดหมายปลายทางท่องเที่ยว ใช้เกณฑ์ในการประเมิน (Assessment Criteria) และ ชุดข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน (Information Inventories for Assessment) พัฒนาโดย Drumm and Moor (2005) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attractions Inventory) มุ่งเน้นการวิเคราะห์คุณค่าเชิงสุนทรียศาสตร์ ความหลากหลายทางชีวภาพ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์/ กิจกรรมการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชน การควบคุม การเข้าถึง และ ศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์
2. โครงสร้างพื้นฐานและการบริการ (Infrastructure and Services Inventory) มุ่งเน้นการวิเคราะห์ความสามารถในการเข้าถึง การสื่อสาร การขนส่ง การบริการอาหาร บริการสาธารณะ การจัดการสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม การรักษาความปลอดภัย และ การใช้ที่ดิน
3. Market Demand (Tourist) Inventory มุ่งเน้นการวิเคราะห์แนวโน้มนักท่องเที่ยว ข้อมูลนักท่องเที่ยว และความสนใจทางการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทางท่องเที่ยว วิเคราะห์กลุ่มตลาดที่มีอยู่และกลุ่มตลาดที่มีศักยภาพในอนาคต วิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยว แรงจูงใจ และ พฤติกรรมการท่องเที่ยว
4. Human and Institutional Capacity Inventory มุ่งเน้นการวิเคราะห์ศักยภาพและความพร้อมของทรัพยากรบุคคลของจุดหมายปลายทางท่องเที่ยว วิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน วิเคราะห์ศักยภาพในการให้การสนับสนุนขององค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง
5. Supply and Competitiveness Inventory มุ่งเน้นการวิเคราะห์สถานการณ์การแข่งขันในระดับกับจุดหมายปลายทางอื่นที่คล้ายคลึงกันในด้านจุดดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สินค้า และ บริการทางการท่องเที่ยว วิเคราะห์โครงสร้าง ขนาด และสภาพสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสทางการตลาดสำหรับความร่วมมือทางธุรกิจและการพัฒนา
6. Socio-Economic, Cultural and Natural Resource Inventories (Community Impacts) มุ่งเน้นการวิเคราะห์ผลประโยชน์และผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสังคม วัฒนธรรม และพลวัตรของเศรษฐกิจ รวมไปถึง ผลกระทบดังกล่าวต่อชุมชนท้องถิ่นและทรัพยากรทางการท่องเที่ยว
7. Environmental and Biodiversity (Ecological) Footprint Inventories มุ่งเน้นการวิเคราะห์ผลกระทบทางกายภาพของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับองค์ประกอบการท่องเที่ยว มีการแบ่งประเภทที่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในแต่ละงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Mc Intosh (2007) ได้จัดองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวไว้ 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resource) ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งหลายที่มีอยู่ในพื้นที่ที่จะสามารถใช้ในการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งองค์ประกอบหลักในกลุ่มนี้ ได้แก่ อากาศ ภูมิประเทศ แหล่งน้ำ พืชพันธุ์ไม้ ความสวยงามตามธรรมชาติ ชายหาดและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ในด้านทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยสิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น ทางชีวภาพ ทางสังคม ทางกายภาพ 2) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ซึ่งเกิดจากการสร้างและพัฒนา ได้แก่ ระบบประปา ระบบไฟฟ้า ระบบการกำจัดของเสีย รวมถึงสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่จอดรถ ถนน ทางด่วน สนามบิน สถานีขนส่ง ที่พัก โรงแรม ร้านค้า ศูนย์การค้า พิพิธภัณฑ์ ศูนย์กลางความบันเทิง 3) การคมนาคมขนส่ง (Transportation) ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเคลื่อนย้ายบุคคลที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล รถไฟ เรือ เครื่องบิน รถโดยสาร เป็นต้น 4) ทรัพยากรทางวัฒนธรรม (Cultural Resource) ซึ่งรวมทุกสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งจับต้องได้และจับต้องไม่ได้ โดยสิ่งเหล่านี้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เช่น วิถีชีวิตคนชุมชน โบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ประเพณี เป็นต้น

นอกจากนี้ สุริย์ บุญญาพงษ์ (2539) ได้ให้ความเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คือ หน่วยธุรกิจการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย ที่พัก ร้านอาหาร และภัตตาคาร บริการนำเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก ความปลอดภัย การเผยแพร่และการโฆษณา การคมนาคมขนส่ง เช่น การคมนาคมทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางราง เป็นต้น สิ่งดึงดูดใจให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ทะเลภูเขา แม่น้ำ รวมทั้งวัฒนธรรม ประเพณี โบราณสถาน

จากองค์ประกอบของการท่องเที่ยวดังกล่าว เห็นได้ว่า เป็นหน่วยธุรกิจบริการทางการท่องเที่ยว ซึ่งรวมกันเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้แต่ละหน่วยธุรกิจต่างมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ Gee และคณะ (2007) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับธุรกิจต่างๆ พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยแหล่งท่องเที่ยวเป็นจุดที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งดึงดูด และสิ่งอำนวยความสะดวก (Mill, 1985) ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวจึงประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจ รวมถึงที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก สิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการอื่นๆ ปัจจัยพื้นฐานในด้านระบบการสื่อสารและสาธารณูปโภค การขนส่ง

นอกจากนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จำแนกองค์ประกอบในการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) การคมนาคมขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ) 2) ที่พัก 3) ร้านอาหาร 4) บริการนำเที่ยว 5) สิ่งดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว 6) ร้านขายของที่ระลึก 7) ความปลอดภัย และ 8) การเผยแพร่และโฆษณา ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ อภิชาติ อินทร์พงษ์ (2540) ซึ่งจำแนกองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง 2) ที่พัก 3) ร้านอาหารและภัตตาคาร 4) การบริการนำเที่ยว 5) สิ่งดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยว 6) ร้านขายของที่ระลึก และ 7) ความปลอดภัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยมีการศึกษาทั้งหมด 26 งานวิจัย ในฐานข้อมูลในประเทศและต่างประเทศ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง 10 ตัวแปร ได้แก่ 1) การเข้าถึง (Accessibility) 2) ที่พัก (Accommodation) 3) แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4) กิจกรรม (Activity) 5) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) 6) ของที่ระลึก (Souvenir) 7) ความปลอดภัย (Safety) 8) ร้านอาหาร (Restaurant) 9) การบริการเสริม (Ancillary Service) 10) การบริหารจัดการ (Administration) สามารถสรุปดังตารางที่ 2.1-1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 2.1-1 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

No	Author	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Christina, 2008	X	X	X	X	X		X			X
2	Dickman, 1997	X									
3	Ezeani, 2016	X	X	X			X	X		X	X
4	George, 2001	X	X	X							
5	Laws, 1995	X	X	X	X	X					
6	Metin, 1999	X	X	X	X	X		X			X
7	Michael, 2003	X	X	X	X	X		X			X
8	Middleton, 1994	X									
9	Peter, 2000	X	X	X	X	X		X			X
10	Cooper, 1998		X			X					
11	Evans, 1989		X	X		X					
12	Holloway, 1998		X								
13	Joppe, 2001		X								
14	Sorensen, 2013		X								
15	Wight, 1997		X								
16	Swarbrooke, 1998			X							
17	Inkpen, 1998				X						
18	Kristen, 2004				X	X	X			X	X
19	Richard, 2003				X			X			
20	Gnoth, 2002					X					

No	Author	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
21	Janes, 2003					X					
22	Johns, 1998					X					
23	Moscardo, 2004					X	X			X	
24	Hugh, 2011						X			X	
25	อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์, 2540	X	X	X	X	X	X		X	X	
26	ทศพล เดชะ, 2553	X	X	X	X	X					
รวม		11	15	11	10	14	5	6	1	5	6
1. Accessibility		2. Accommodation		3. Attraction		4. Activity					
5. Amenity		6. Souvenir		7. Safety		8. Restaurant					
9. Ancillary Service		10. Administration									

สำหรับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัย บทความวิชาการที่เกี่ยวข้องการองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว สามารถสรุปตามความถี่ในการศึกษาปัจจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ซึ่งมีความถี่ในการศึกษา 11 งานวิจัย 2) ที่พักแรม (Accommodation) ซึ่งมีความถี่ในการศึกษา 15 งานวิจัย 3) แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ซึ่งมีความถี่ในการศึกษา 11 งานวิจัย 4) กิจกรรม (Activity) ซึ่งมีความถี่ในการศึกษา 10 งานวิจัย และ 5) บริการต่าง (Amenity) ซึ่งมีความถี่ในการศึกษา 14 งานวิจัย 6) การบริการเสริม (Ancillary Service) 7) การบริหารจัดการ (Administration) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวไปยังจุดหมายปลายทาง อาจเป็นการเคลื่อนย้ายระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับภายในจังหวัด โดยแบ่งประเภทการเดินทางออกเป็นทางบก (ถนนและราง) ทางน้ำ (เรือ) ทางอากาศ (เครื่องบิน) ทั้งนี้มุ่งเน้นการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับการเคลื่อนย้ายของนักท่องเที่ยว เช่น จากสนามบิน ตัวเมือง สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ทางหลวง โครงข่ายคมนาคม (Christina, 2008; Dickman, 1997; Ezeani, 2016; George, 2001; Laws, 1995; Metin, 1999; Michael, 2003; Middleton, 1994; Peter, 2000)

ที่พักแรม (Accommodation) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ที่พักแรมอาจเป็นที่พัก ณ จุดหมายปลายทางท่องเที่ยว หรือเป็นที่พักระหว่างทางการเดินทางท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวมีการพักค้างคืนตั้งแต่ 1 คืนเป็นต้นไป แต่ไม่เกิน 365 วัน อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวอาจมีการพักเป็นรายวัน รายเดือน สำหรับประเภทที่พักมีอย่างหลากหลาย เช่น โรงแรม รีสอร์ท โมเทล โฮสเทล โฮมสเตย์ ลอดจ์ อินน์ เป็นต้น ทั้งนี้การเลือกที่พักขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และงบประมาณของการเดินทางในแต่ละบุคคล (Christina,

2008; Cooper, 1998; Evans, 1989; Ezeani, 2016; George, 2001; Holloway, 1998; Joppe, 2001; Laws, 1995; Metin, 1999; Michael, 2003; Peter, 2000; So rrensson, 2013; Wight, 1997)

แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) เป็นสถานที่ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้เกิดการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็นทรัพยากรเชิงธรรมชาติ (natural resource) และทรัพยากรเชิงวัฒนธรรม (cultural resource) อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีรูปแบบการท่องเที่ยวเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งเกิดจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวปรับเปลี่ยน รวมถึงความต้องการเดินทางที่มีความเฉพาะตัวมากขึ้น จึงเกิดการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะเกิดขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (health tourism) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (creative tourism) การท่องเที่ยวโดยชุมชน (community-based tourism) การท่องเที่ยวเชิงงานมหกรรม (event tourism) (Christina, 2008; Evans, 1989; Ezeani, 2016; George, 2001; Laws, 1995; Metin, 1999; Michael, 2003; Peter, 2000; Swarbrooke, 1998)

กิจกรรม (Activity) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละบุคคล ทั้งนี้สามารถแบ่งประสบการณ์ออกเป็น 2 ด้านได้แก่ ประสบการณ์เชิงมีส่วนร่วม (active experience) และประสบการณ์เชิงปล่อยผ่าน (passive experience) ทั้งนี้กิจกรรมมีทั้งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม เช่น การดำนา การขี่จักรยาน การจับปลา การกรีดยาง การทำหัตถกรรมพื้นบ้าน สำหรับกิจกรรมเชิงปล่อยผ่าน จะได้รับประสบการณ์ผ่านประสาทสัมผัส โดยไม่มีการเข้าร่วมลงมือกระทำ (Christina, 2008; Inkpen, 1998; Kristen, 2004; Laws, 1995; Metin, 1999; Michael, 2003; Peter, 2000; Richard, 2003)

บริการต่าง (Amenity) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการของพฤติกรรมคนในปัจจุบัน ได้แก่ ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ตู้ ATM ตู้แลกเงิน ศูนย์อาหาร โรงพยาบาล ปั้มน้ำมัน เป็นต้น (Bruyere, 2002; Christina, 2008; Cooper, 1998; Evans, 1989; Gnoth, 2002.; Janes, 2003; Johns, 1998; Kristen, 2004; Laws, 1995; Metin, 1999; Michael, 2003; Moscardo, 2004; Peter, 2000)

การบริการเสริม (Ancillary Service) เป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่ครอบคลุมกิจกรรม และการบริการที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความประทับใจ (Ezeani, 2016; Kristen, 2004; Moscardo, 2004; Hugh, 2011; อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์, 2540)

การบริหารจัดการ (Administration) การบริหารจัดการแต่ละองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ควรเกิดจากความร่วมมือของภาคีทางการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนที่ร่วมกันบริหารจัดการให้เกิดความยั่งยืน (Christina, 2008; Ezeani, 2016; Metin, 1999; Michael, 2003; Peter, 2000; Kristen, 2004)

ในการศึกษารั้งนี้ ได้มีการแบ่งองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 2) ที่พักแรม (Accommodation) 3) แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4) กิจกรรม (Activity) และ 5) บริการต่าง (Amenity) 6) การบริการเสริม (Ancillary Service) 7) การบริหารจัดการ (Administration) ซึ่งได้จากการสกัดตัวแปรจากงานวิจัย บทความวิจัยและบทความวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยมีการให้ความหมาย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แหล่งท่องเที่ยว(Attraction) หมายถึง ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีเสน่ห์เฉพาะตัว มีชื่อเสียง โดยมาจากความงามตามธรรมชาติ วัฒนธรรม งานมหกรรม ประเพณีท้องถิ่น รวมไปถึงวิถีชีวิตของชุมชนเจ้าของบ้านในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นจุดที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว อาจมีจุดเดียวหรือหลายจุด (Swarbrooke, 1998)

ที่พัก (Accommodation) หมายถึง สถานที่พักแรมเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ทั้งนี้สถานที่ดังกล่าวสามารถมีไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยวเป็นหลักหรือรองก็ได้ เช่น โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ แคมป์ โดยระหว่างการเดินทางหรือจุดหมายปลายทางควรมีที่พักในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะมีความแตกต่างกันด้านราคาและการให้บริการ ทั้งนี้ที่พักและแหล่งท่องเที่ยว ณ จุดหมายปลายทางควรตั้งไม่ไกลจากจุดหมายปลายทางมากนัก (Holloway, 1998)

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) หมายถึง การเดินทางจากจุดที่นักท่องเที่ยวอาศัย ไปยังจุดหมายปลายทาง โดยเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวเพื่อไปยังแหล่งท่องเที่ยว อาจเป็นการเดินทางระหว่างประเทศและประเทศ จังหวัดและจังหวัด รวมถึงการเข้าถึงพื้นที่ภายในจังหวัดนั้นๆ โดยสามารถเดินทางโดย การเดิน การปั่นจักรยาน การขับรถ การบิน หรือการเดินทางเรือเป็นต้น (Dickman, 1997)

สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวผู้มีความต้องการและมีพฤติกรรมที่พึงพิงทรัพยากรทางเทคโนโลยีมากขึ้น เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ตู้แลกเงิน ตู้ ATM โรงพยาบาล ศูนย์อาหาร แหล่งช้อปปิ้ง หอ่งน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ปั๊มน้ำมัน ระบบสื่อสารต่างๆ (Cooper, 1998)

กิจกรรม (Activity) หมายถึง กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่มีสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากแหล่งท่องเที่ยว หรือจุดหมายปลายทางในการเดินทางท่องเที่ยว โดยสามารถเป็นได้ทั้งกิจกรรมเชิงมีส่วนร่วม (Active experience) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้ลงมือกระทำการใดใดโดยนักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่างจากตนเองมากขึ้น หรือกิจกรรมเชิงส่งผ่าน (Passive experience) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินผ่านประสาทสัมผัส เช่น การชม การได้ยิน การได้กลิ่น การชิม เป็นต้น (Dickman, 1997)

การบริหารจัดการ (Administration) หมายถึง การบริหารจัดการแต่ละองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ควรเกิดจากความร่วมมือของภาคีทางการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนที่ร่วมกันบริหารจัดการให้เกิดความยั่งยืน (บุษบา สิทธิการ และคณะ, 2559)

การบริการเสริมทางการท่องเที่ยว (Ancillary Service) หมายถึง การอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่ครอบคลุมกิจกรรม และการบริการที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความประทับใจ (บุษบา สิทธิการ และคณะ, 2559)

2.1.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่เกิดจากทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้น นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตามและบุคคลอื่นจะสังเกตการณ์การกระทำได้หรือไม่ก็ตามเพื่อสนองตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งโดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behavior) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตเห็นได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behavior) เป็นการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดละอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในโดยจะมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่ (น้ำฝน จันทน์วอล, 2555) โดยองค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่

1. เป้าหมาย คือ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุกๆ พฤติกรรมจะต้องมีเป้าหมายในการกระทำ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการเกียรตินิยมโดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนได้เดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนได้เดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม
2. ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะและความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวที่รักความผจญภัย นิยมปีนเขา ปีนหน้าผา ต้องมีความพร้อมทางด้านสภาพจิตใจและร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ที่จะสามารถทำกิจกรรมที่ชอบได้
3. สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวหมู่เกาะควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรกระทำในขณะที่มีพายุหรือฝนฟ้าคะนอง ซึ่งอาจหมายถึงการท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ตามฤดูกาลที่เหมาะสมต่อแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
4. การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในวันหยุดเพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทางและจัดการดำเนินการล่วงหน้าในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง
5. ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่งๆ อาจได้ผลตามที่คาดหวังไว้หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบินและทำให้สนามบินต้องปิดทำการเครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังไว้ได้
6. ปฏิกริยาต่อความรู้สึกผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำลงไปไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการไว้ ทั้งนี้ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเลือกหาวิธีใหม่ๆ มาตอบสนองความต้องการหรืออาจจะเลิกล้มความต้องการไป ทั้งนี้นักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางมาท่องเที่ยวมักมีเหตุผลหรือจุดมุ่งหมายใน

การเดินทางที่แตกต่างกันออกไป โดยมีปัจจัยประกอบเป็นตัวสนับสนุน หรือแรงผลักดันที่เป็นส่วนบุคคลที่ไม่เท่ากัน

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก โดยปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว ประกอบด้วย

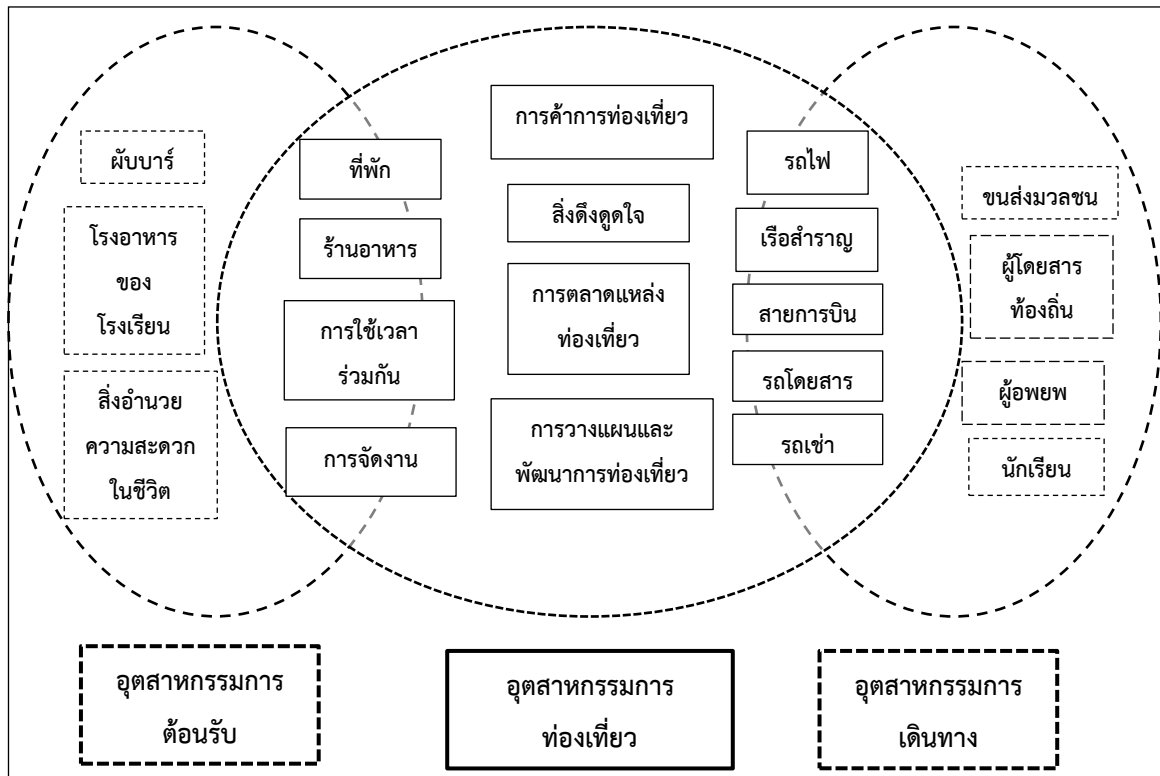
1. เงิน หรือค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เป็นสิ่งแรกที่คุณเดินทางท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึง เพราะการเดินทางมาท่องเที่ยวไม่ว่าระยะใกล้หรือระยะไกลจำเป็นต้องใช้เงินไม่ว่ามากหรือน้อย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ เช่น ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าบริการสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก และการใช้จ่ายซื้อของ เป็นต้น
2. เวลา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับผู้เดินทาง เพราะแต่ละบุคคลย่อมอยู่ในสถานภาพทางการประกอบอาชีพที่ต่างกัน บางคนใช้เวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ วันหยุดประจำปี หรือช่วงเทศกาลต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว หรือบางคนใช้เวลาหลังช่วงชีวิตทำงานเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น
3. ความตั้งใจที่จะไป ปัจจัยข้อนี้เกิดจากเหตุผลและความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวอย่างแท้จริง การมีเงินและเวลาคงไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวได้ถ้าไม่ตั้งใจที่จะไป นักท่องเที่ยวอาจจะถูกกระตุ้นได้จากสิ่งต่างๆ เช่น ความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยว การเก็บรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยว การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้เห็นคุณค่าของการท่องเที่ยว ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ ความเสถียรภาพทางการเมือง ฤดูกาล สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และภาพพจน์ทางการท่องเที่ยว เป็นต้น (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์, 2549)
4. ระยะเวลาการวางแผนการเดินทางหรือระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวสั้นลง ลักษณะการตัดสินใจในการเดินทางจะเป็นแบบกระชั้นชิดหรือ Last minute holiday มากขึ้น เนื่องจากมีตัวเลือกในการเดินทางเพิ่มขึ้น รวมทั้งลักษณะการสำรองบริการที่สะดวกรวดเร็วขึ้น เพียงแค่ใช้บัตรเครดิตในการจอง หรือผ่านระบบแบบออนไลน์ที่สามารถพิมพ์เอกสารยืนยันการจองได้ทันที
5. การซื้อแพ็คเกจทัวร์ในลักษณะที่รวมบริการทุกอย่างไว้ด้วยกันจะมีน้อยลง แต่จะเป็นการจัดแบบแยกราคามากขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องการอิสระในการเดินทางมากขึ้น
6. ปัจจัยด้านราคาจะเป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้นๆ ในการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการนักท่องเที่ยว (วลัยพร รุ่งตระกูลไพบูลย์, 2551)

2.1.4 ยุทธศาสตร์แผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเทศไทย

ทิศทางการทำการตลาดในภาพรวมของการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2560 ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้นำเสนอจุดแข็งของประเทศไทยคือ “วิถีไทย” อันเป็นจุดเด่นที่แตกต่างจากประเทศอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสความเป็นไทยแท้ดั้งเดิม โดยต่อยอดนำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวที่ผูกโยงกับวิถีไทยแต่ลงลึกมากขึ้น เพื่อนำรายได้และความเข้มแข็งสู่เศรษฐกิจฐานรากทำให้คนท้องถิ่นเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวและนำไปสู่ความยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยวในอนาคต ด้านการส่งเสริมตลาดต่างประเทศมีความมุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยว สร้างรายได้อย่างยั่งยืน โดยเน้นการเติบโตของรายได้มากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยว อีกทั้งให้เกิดการกระจายรายได้ กระจายนักท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงจึงได้มีการร่วมมือกับผู้ประกอบการ กำหนดทิศทางการทำการตลาดแบบเจาะกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจนมากขึ้น ได้แก่ การเจาะกลุ่มตลาดใหม่ อาทิ กลุ่มมุสลิม กลุ่มนักธุรกิจรุ่นใหม่ พร้อมทั้งเจาะตลาดใหม่ในเชิงพื้นที่ที่มีศักยภาพในการจ่ายสูง เช่น กลุ่มประเทศ อาร์เจนตินา ยุโรปตะวันออก (BRIC) เป็นต้น การขยายฐานตลาดที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย โดยขยายฐานตลาดกลุ่มรายได้ต่อคนตั้งแต่ 20,000 เหรียญสหรัฐ/คน/ปี ขึ้นไป และนำเสนอสินค้า Luxury และ Creative Tourism ให้เป็นจุดดึงดูดที่ทำให้เกิดการใช้จ่าย การรักษารฐานตลาดเดิมที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย อาทิ กลุ่มผู้หญิง กลุ่มครอบครัว และกลุ่ม Baby Boomer ทั้งนี้การให้ความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศในกลุ่มอาเซียนโดยดึงดูดตลาดยุโรปและอเมริกาให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแบบเชื่อมโยงในเส้นทาง ASEAN Connectivity และการเดินทางท่องเที่ยวกันเองในกลุ่ม CLMV เป็นต้น

2.1.5 ห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain)

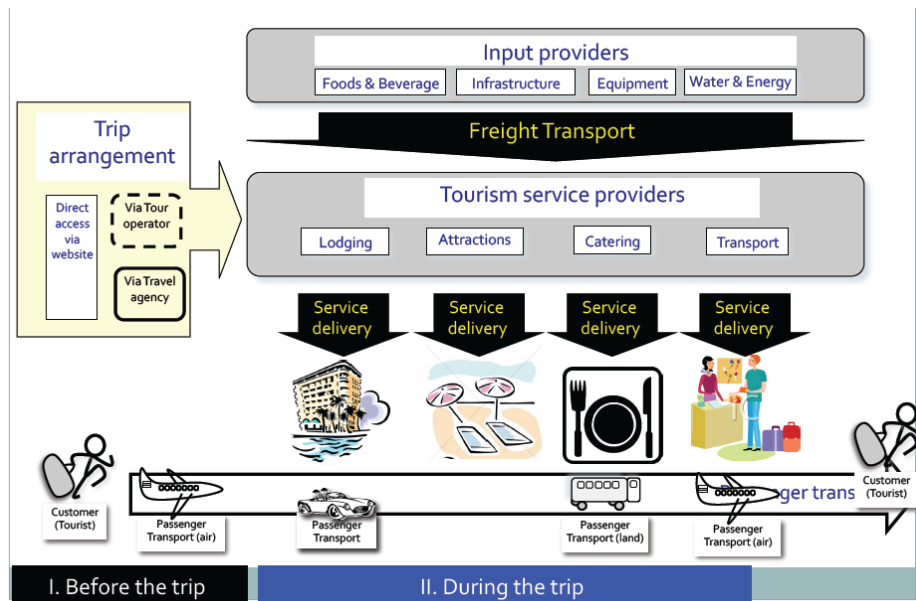
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยสามารถสร้างรายได้ที่มีมูลค่าอันดับหนึ่งของการค้าและบริการของประเทศไทย และยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจอื่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น โรงแรมและที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ส่งผลทำให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นและสามารถสร้างกระแสเงินทุนหมุนเวียนในประเทศให้เพิ่มขึ้น (ศูนย์บริหารจัดการความรู้, 2554)

รูปที่ 2.1-2 ห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว

การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งเครื่องมือสำคัญที่จะสามารถนำมาช่วยการบริหารจัดการระบบการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการเคลื่อนย้ายสินค้า หรือการบริการทั้งภาคส่วนการผลิตและภาคส่วนการบริการจากสายการผลิตไปถึงมือผู้บริโภค การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจะครอบคลุมตั้งแต่การขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุดิบของ การให้และรับข้อมูลข่าวสาร และการรับจ่ายเงิน (กมลชนก สุทธิวาทีนฤพุฒิ และคณะ, 2547) ดังนั้นการบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) จะเป็นกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการนำส่งสินค้าจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภคและช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมทั้งในแง่การลดต้นทุนการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่ม การประหยัดพลังงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน ปัจจุบันในเวทีโลกได้ให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น มลภาวะในอากาศที่เกิดจากการขนส่ง การใช้พลังงานในกระบวนการผลิต และการใช้วัสดุด้านบรรจุภัณฑ์ การบริหารงานด้านโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นเฉพาะการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งในความเป็นจริงการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์จะนำไปสู่การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจึงได้มีการกล่าวถึง “Green Logistics” เพื่อสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงของอากาศ (Climate Change) จากผลกระทบของภาวะโลกร้อน (Global Warming) และ Greenhouse effect ซึ่งระบบ Green Logistics จึงได้เข้ามามีบทบาทใน

อุตสาหกรรมต่างๆ มากขึ้น ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานตั้งแต่
อุตสาหกรรมต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เพื่อรักษาสິงแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รูปที่ 2.1-3 ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ

ที่มา : ดัดแปลงไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ (2556)

2.1.6 พื้นที่การศึกษา

พื้นที่การศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา เชียงราย ประเทศลาว ได้แก่ แขวงหลวงน้ำทา บ่อแก้ว ประเทศจีน ได้แก่ เมืองสิบสองปันนา คุณหมิง ต้าลี่ ลี่เจียง และเฉิ่นตู จากการทบทวนวรรณกรรมครั้งนี้ จะนำเสนอเพียงข้อมูลในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

จังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ อยู่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 มีเป้าหมายทางการท่องเที่ยว ระหว่างปี พ.ศ. 2560 – 2579 เพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน มีมูลค่าสูง บนฐานประวัติศาสตร์ จึงมียุทธศาสตร์ประเด็นด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างสรรค์การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงบนฐานประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการขยายเส้นทาง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรม บนฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ตนเองมี หลังจากนั้นเมื่อพื้นที่พร้อม จึงมีการทำการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดกลุ่มที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่เดินทางท่องเที่ยว

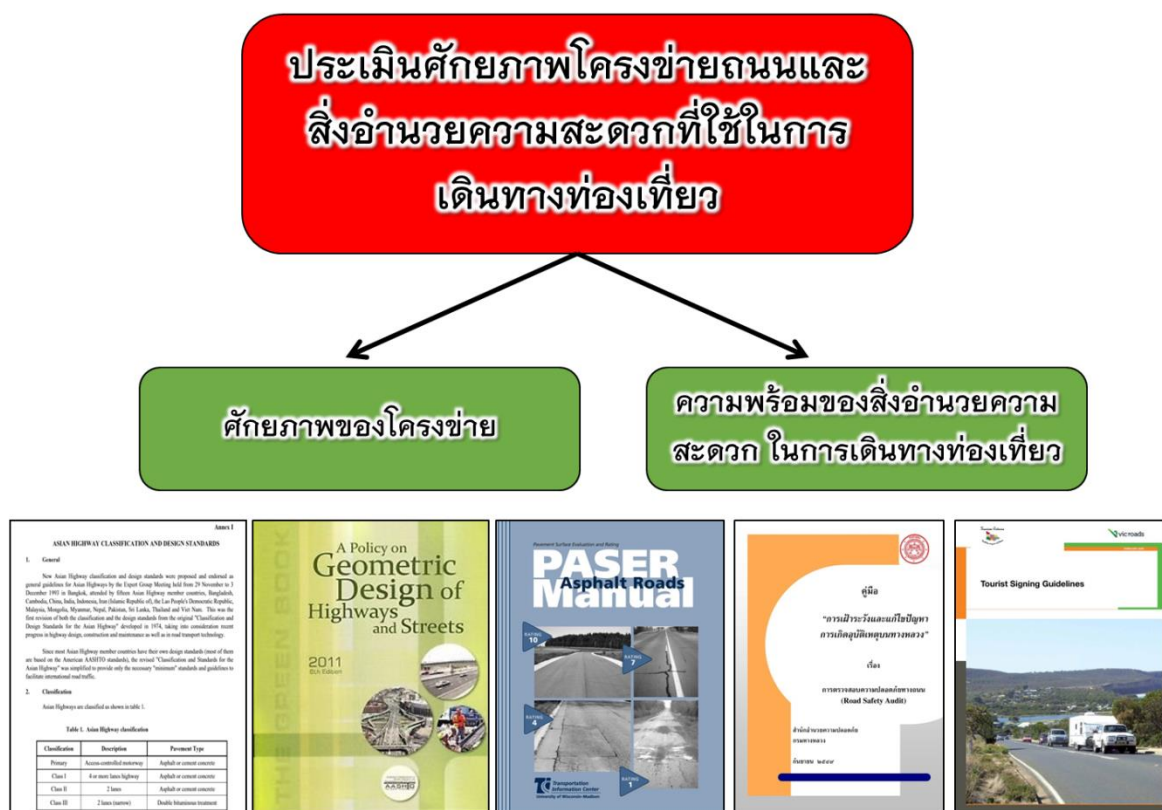
จังหวัดแพร่ พะเยา และเชียงราย อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มียุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว เกี่ยวกับการพัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านศาสนาศิลปวัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าว มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวสีเขียว การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโครงการพระราชดำริ รวมไปถึงการทำการตลาดกับจังหวัดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวล้านนาตะวันออก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นอกจากนี้เมื่อพิจารณารายได้จากการท่องเที่ยว ในปี 2560 พบว่า จังหวัดเชียงรายได้รายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด ได้แก่ 24,723 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ พิจิตรโลก และตาก ซึ่งได้รายได้เฉลี่ย 7,741 ล้านบาท และ 6,440 ล้านบาท ตามลำดับ ถัดมาได้แก่ สุโขทัย และเพชรบูรณ์ ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 3,271 ล้านบาท และ 6,080 ล้านบาท ตามลำดับ สำหรับจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำ ได้แก่ อุดรดิตถ์ แพร่ และพะเยา ซึ่งมีรายได้ 2,038 ล้านบาท 1,504 ล้านบาท และ 1,238 ล้านบาทตามลำดับ จึงเห็นได้ว่า พื้นที่ศึกษามีความหลากหลายด้านรายได้จากการท่องเที่ยว ตั้งแต่จังหวัดที่มีรายได้สูง จนถึงจังหวัดที่มีรายได้ต่ำ

2.2 ทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินโครงข่ายถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

คณะผู้วิจัยได้ทบทวนและปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานที่ดูแลและรับผิดชอบด้านโครงข่ายถนน เพื่อประเมินประสิทธิภาพ ความปลอดภัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกบนโครงข่ายเส้นทางท่องเที่ยว ได้แก่ มาตรฐาน Asian Highway Design Standards, มาตรฐาน American AASHTO Standards, มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating, คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) โดยกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, มาตรฐาน Tourist Signing Guideline โดย Vicroads รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2.2-1 ซึ่งรายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐาน และคู่มือ มีดังนี้

รูปที่ 2.2-1 คู่มือเพื่อประเมินประสิทธิภาพ ความปลอดภัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกบนโครงข่ายเส้นทางท่องเที่ยว

2.2.1 มาตรฐาน Asian Highway Design Standards

เป็นรูปแบบมาตรฐานที่ใช้ในการแบ่งระดับรายละเอียดของสิ่งอำนวยความสะดวกบนถนนในส่วนของ Asian Highway ซึ่งได้มีรายละเอียดตั้งแต่ จำนวนช่องจราจร รูปแบบและลักษณะผิวทาง ความกว้างไหล่ทาง การวัดปริมาณการจราจรและลักษณะทางกายภาพของยานพาหนะ ระดับความชันของเส้นทาง รวมไปถึงการออกแบบความเร็วของเส้นทาง (Design Speed) คณะผู้วิจัยได้นำมาตรฐานและข้อมูลของถนนแต่ละสายทาง

มาเปรียบเทียบกับตารางพื้นที่สำรวจข้อมูล เพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลแนวสายทางที่ศึกษาต่อไป รายละเอียดมาตรฐาน รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2.2-2

มาตรฐานชั้นทาง Asian Highway

Table 1. Asian Highway classification

Classification	Description	Pavement Type
Primary	Access-controlled motorway	Asphalt or cement concrete
Class I	4 or more lanes highway	Asphalt or cement concrete
Class II	2 lanes	Asphalt or cement concrete
Class III	2 lanes (narrow)	Double bituminous treatment

Highway classification	Primary (4 or more lanes)				Class I (4 or more lanes)				Class II (2 lanes)				Class III (2 lanes)			
Terrain classification	L	R	M	S	L	R	M	S	L	R	M	S	L	R	M	S
Design speed (km/h)	120	100	80	60	100	80	60		80	60	50	40	60	50	40	30
Width (m)	50				40				40				30(40)			
Right of way	3.75				3.50				3.50				3.00(3.25)			
Lane	3.00				2.50				2.50				1.5(2.0)			
Shoulder	4.00				3.00				N/A				N/A			
Median strip	520				350				210				115			
Min. horizontal curve (m)	3				2				2				2 - 5			
Pavement slope (%)	3 - 6				3 - 6				3 - 6				3 - 6			
Shoulder slope (%)	Asphalt/cement concrete				Asphalt/cement concrete				Asphalt/cement concrete				Dbl. bituminous treatment			
Type of pavement	10				10				10				10			
Max. superelevation (%)	4	5	6	7	4	5	6	7	4	5	6	7	4	5	6	7
Max. vertical grade (%)	HS20-44				HS20-44				HS20-44				HS20-44			
Structure loading (minimum)																

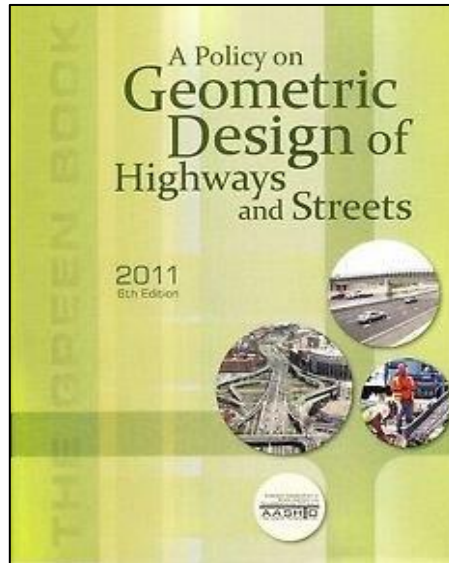
Notes: Figures bracket are desirable values.

Minimum horizontal curve shall be determined in conjunction with superelevation.

รูปที่ 2.2-2 มาตรฐาน Asian Highway Design Standards

2.2.2 มาตรฐาน American AASHTO Standards

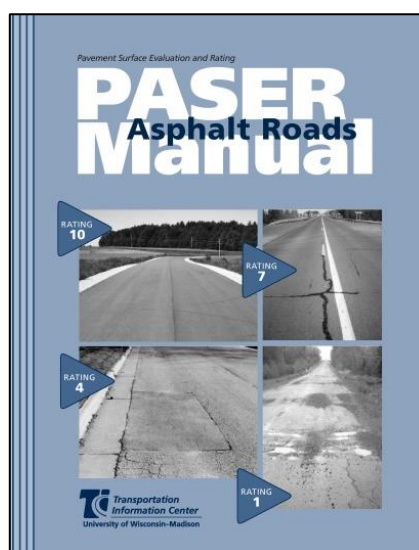
เป็นมาตรฐานการออกแบบทางหลวง ที่มักใช้ในการแบ่งระดับรายละเอียดของสิ่งอำนวยความสะดวกบนถนน ซึ่งได้รับความนิยมใช้ในหลายประเทศทั้งในยุโรปและเอเชีย ซึ่งกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม มักนำมาตรฐานนี้มาใช้ในการออกแบบเส้นทาง โดยรายละเอียดของมาตรฐาน จะประกอบไปด้วยการแบ่งฟังก์ชันการใช้งานของทางหลวง การออกแบบและการควบคุมบนเส้นทาง ส่วนประกอบของการออกแบบทางหลวง ในระดับต่าง ๆ อาทิเช่น เส้นทางในเขตเมือง เส้นทางในเขตชนบท เส้นทางสายหลักระหว่างเมือง และเส้นทางพิเศษ รวมถึงการออกแบบทางแยก โดยรายละเอียดจะลงลึกถึง จำนวนช่องจราจร รูปแบบและลักษณะผิวทาง ความกว้างไหล่ทาง การวัดปริมาณการจราจรและลักษณะทางกายภาพของยานพาหนะ ระดับความชันของเส้นทาง รวมไปถึงการออกแบบความเร็วของเส้นทาง (Design Speed) คณะผู้วิจัยได้นำมาตรฐานและข้อมูลของถนนแต่ละสายทางมาเปรียบเทียบกับตารางพื้นที่สำรวจข้อมูล เพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลแนวสายทางที่ศึกษาต่อไป รายละเอียดมาตรฐาน รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2.2-3

รูปที่ 2.2-3 มาตรฐาน American AASHTO Standards

2.2.3 มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating

เป็นมาตรฐานการตรวจสอบและประเมินสภาพพื้นผิวทางในการใช้งาน เพื่อประสิทธิภาพและความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน โดยมาตรฐานดังกล่าว จะนำเสนอการประเมินในรูปแบบของถนนแอสฟัลติกส์ คอนกรีต (Asphalt Concrete) และถนนคอนกรีต (Concrete) ซึ่งภาพรวมจะนำเสนอในเรื่องของระดับความเสียหายในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดลำดับความเสียหาย เป็น 4 สเกล หลักคือจากสภาพแย่ไปดี คือ Poor , Fair , Good และ Excellent ผลการประเมินจะสามารถเสนอแนะแนวสายทางที่ไม่เหมาะสมกับการสัญจรและควรปรับปรุงต่อไป คณะผู้วิจัยได้นำมาตรฐานนี้มาใช้ประเมินผิวทางในแนวเส้นทางการสำรวจ รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2.2-4

Rating system

Surface rating	Visible distress*	General condition/ treatment measures
10 Excellent	None.	New construction.
9 Excellent	None.	Recent overlay. Like new.
8 Very Good	No longitudinal cracks except reflection of paving joints. Occasional transverse cracks, widely spaced (40' or greater). All cracks sealed or tight (open less than 1/4").	Recent sealcoat or new cold mix. Little or no maintenance required.
7 Good	Very slight or no raveling, surface shows some traffic wear. Longitudinal cracks (open 1/4") due to reflection or paving joints. Transverse cracks (open 1/4") spaced 10' or more apart, little or slight crack raveling. No patching or very few patches in excellent condition.	First signs of aging. Maintain with routine crack filling.
6 Good	Slight raveling (loss of fines) and traffic wear. Longitudinal cracks (open 1/4" to 1/2"), some spaced less than 10'. First sign of block cracking. Slight to moderate flushing or polishing. Occasional patching in good condition.	Shows signs of aging. Sound structural condition. Could extend life with sealcoat.
5 Fair	Moderate to severe raveling (loss of fine and coarse aggregate). Longitudinal and transverse cracks (open 1/2") show first signs of slight raveling and secondary cracks. First signs of longitudinal cracks near pavement edge. Block cracking up to 50% of surface. Extensive to severe flushing or polishing. Some patching or edge wedging in good condition.	Surface aging. Sound structural condition. Needs sealcoat or thin non-structural overlay (less than 2").
4 Fair	Severe surface raveling. Multiple longitudinal and transverse cracking with slight raveling. Longitudinal cracking in wheel path. Block cracking (lower 50% of surface). Patching in fair condition. Slight rutting or distortions (1/2" deep or less).	Significant aging and first signs of need for strengthening. Would benefit from a structural overlay (2" or more).
3 Poor	Closely spaced longitudinal and transverse cracks often showing raveling and crack erosion. Severe block cracking. Some alligator cracking (less than 25% of surface). Patches in fair to poor condition. Moderate rutting or distortion (1" or 2" deep). Occasional potholes.	Needs patching and repair prior to major overlay. Milling and removal of deterioration extends the life of overlay.
2 Very Poor	Alligator cracking (over 25% of surface). Severe distortions (over 2" deep). Extensive patching in poor condition. Potholes.	Severe deterioration. Needs reconstruction with extensive base repair. Pulverization of old pavement is effective.
1 Failed	Severe distress with extensive loss of surface integrity.	Failed. Needs total reconstruction.

* Individual pavements will not have all of the types of distress listed for any particular rating. They may have only one or two types.

Rating pavement surface condition

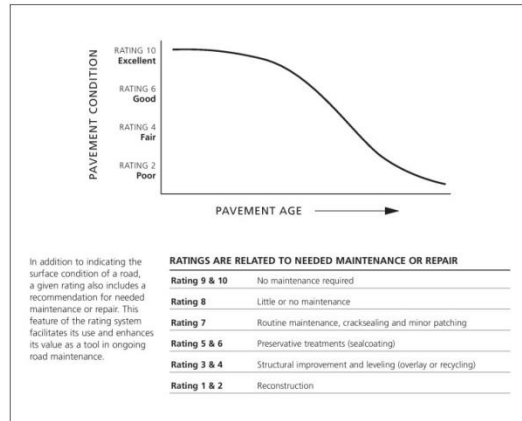
With an understanding of surface distress, you can evaluate and rate asphalt pavement surfaces. The rating scale ranges from 10—excellent condition to 1—failed. Most pavements will deteriorate through the phases listed in the rating scale. The time it takes to go from excellent condition (10) to complete failure (1) depends largely on the quality of the original construction and the amount of heavy traffic loading.

Once significant deterioration begins, it is common to see pavement decline rapidly. This is usually due to a combination of loading and the effects of additional moisture. As a pavement ages and additional cracking develops, more moisture can enter the pavement and accelerate the rate of deterioration.

Look at the photographs in this section to become familiar with the descriptions of the individual rating categories. To evaluate an individual pavement segment, first determine its general condition. Is it relatively new,

toward the top end of the scale? In very poor condition and at the bottom of the scale? Or somewhere in between? Next, think generally about the appropriate maintenance method. Use the rating categories outlined below.

Finally, review the individual pavement distress and select the appropriate surface rating. Individual pavements will **not** have all of the types of distress listed for any particular rating. They may have only one or two types.

รูปที่ 2.2-4 มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating

2.2.4 คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) โดย กรมทางหลวง

กระทรวงคมนาคม

มาตรฐานการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน เป็นวิธีการแก้ปัญหาในเชิงรุก (Proactive Approach) ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยมองเห็น “อันตราย” และดำเนินการแก้ไข ก่อนที่สิ่งอันตรายดังกล่าวจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ การเสียชีวิตหรือบาดเจ็บ และแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุในจุดหรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง (Accident Investigation and Blackspot Improvement) เป็นลักษณะการตามแก้ปัญหา (Reactive Approach) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการให้ระบบถนนมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น โดยคณะผู้วิจัยได้ปรับปรุงและคัดเลือกประเด็นที่มีความเหมาะสมครอบคลุมการประเมินความปลอดภัยของแนวเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. แนวทางและรูปตัดของถนน
2. ระยะการมองเห็นของผู้ขับขี่
3. การควบคุมการจราจร เครื่องหมายการจราจร และเครื่องหมายการนำทาง
4. การระบายน้ำ
5. ชนิด รูปแบบและสัญลักษณ์ของป้ายจราจร รวมถึงการมองเห็น
6. อุปกรณ์บนผิวจราจร
7. สภาพอันตรายข้างทาง

8. สภาพพื้นถนน
9. คนเดินเท้า คนเดินข้าม และคนขี่จักรยาน
10. สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยสำหรับผู้ขับขี่

รายละเอียดของคู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) โดย กรมทางหลวง
กระทรวงคมนาคม รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2.2-5

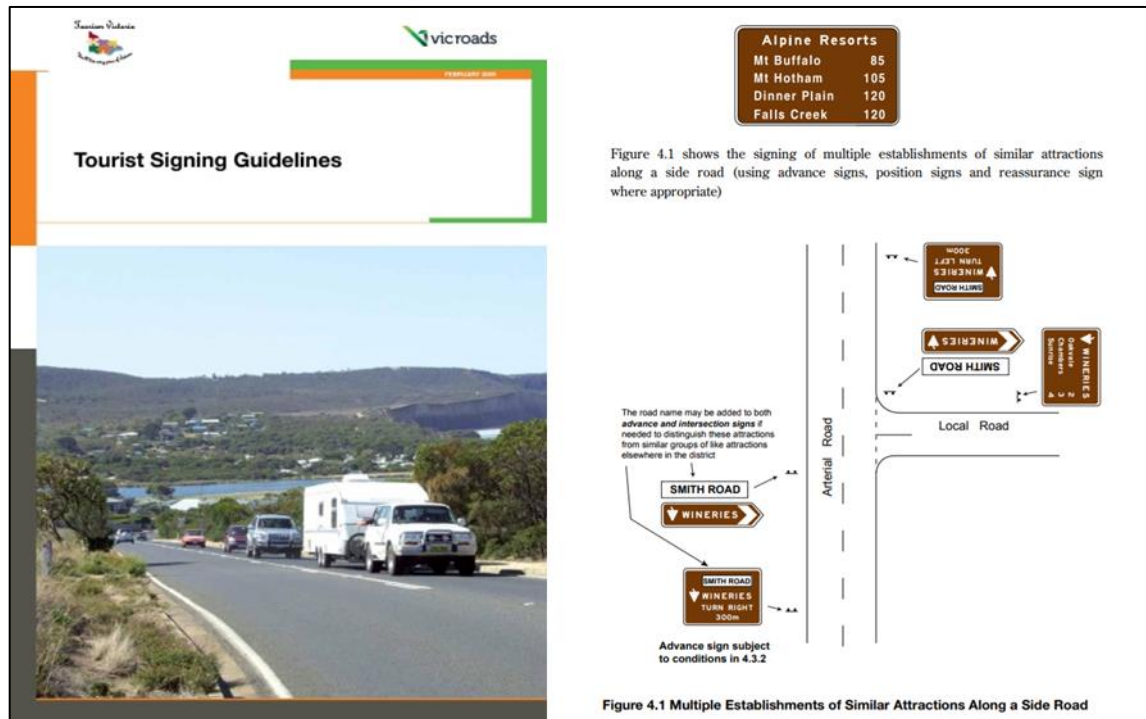
สำนักงานความปลอดภัย กรมทางหลวง		7	
คู่มือ “การเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา การเกิดอุบัติเหตุบนทางหลวง” เรื่อง การตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) สำนักงานความปลอดภัย กรมทางหลวง กันยายน ๒๕๕๔			
2 รายการตรวจสอบสำหรับถนนที่เปิดให้บริการแล้ว (Existing Roads)			
ประเด็น	ใช่	ไม่ใช่	ข้อคิดเห็น
I แนวทางและรูปแบบของถนน			
1.1 แนวทางและรูปแบบทางวิ่ง			
• ไล่เส้นจราจรและการออกโค้ง (ถ้าจำเป็น) มีความเหมาะสมกับความเร็วของการจราจรส่วนใหญ่ในบริเวณนั้นหรือไม่			
• ความสัมพันธ์ระหว่างไล่เส้นจราจรและแนวตั้งมีความปลอดภัยสำหรับผู้ขับขี่หรือไม่ เช่น ไม่มีลักษณะที่อาจทำให้ผู้ขับขี่ไม่คาดคิดว่าจะมีไล่เส้นจราจรอยู่ติดจากโค้งคร่า			
• แนวเส้นทางมีความชัดเจนโดยมีลักษณะที่ไม่ทำให้ผู้ขับขี่เกิดความเข้าใจผิดหรือความสับสนหรือไม่			
1.2 ระยะการมองเห็นตามแนวทาง			
• ไล่เส้นจราจรและไล่แนวตั้งมีระยะการมองเห็นที่ทนทานกับความเร็วของการจราจรส่วนใหญ่ในบริเวณนั้นหรือไม่			
• การมองเห็นแนวทางข้างหน้าถูกสิ่งกีดขวางต่าง ๆ บดบังหรือไม่ เช่น ต้นไม้ ป้ายต่าง ๆ รถที่จอดอยู่ ป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง ฯลฯ			
• ในบริเวณถนนที่มีสภาพภูมิประเทศเป็นทางภูเขา หรือเกาะบริเวณที่มีทางลาดชันหรือช่วงถนนที่มีระยะการมองเห็นปลอดภัยสำหรับการแซงที่ไม่มีเพียงพอเป็นระยะทางยาว บริเวณเหล่านี้มีการจัดช่องจราจรพิเศษเพื่อให้อัตราการแซงที่ปลอดภัยให้รถที่มีความเร็วสูงกว่าสามารถแซงผ่านขึ้นไปได้อย่างปลอดภัยเพียงพอหรือไม่			
1.3 รูปตัดถนน			
• ความกว้างของจราจรและจำนวนช่องจราจรเพียงพอกับปริมาณการจราจรและเหมาะสมกับประเภทของยานพาหนะหรือไม่			
• มีการขยายความกว้างของจราจรบริเวณทางโค้งอย่างเพียงพอในกรณีที่เป็นเนินหรือไม่			
• ขมิ้นและความกว้างของเกาะกลางถนนมีความเหมาะสมหรือไม่			
• ระยะหายความกว้าง (Taper Lengths) ในบริเวณที่รูปตัดถนนมีการเปลี่ยนแปลง มีความเหมาะสมหรือไม่			

รูปที่ 2.2-5 คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit)

(ที่มา: กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม)

2.2.5 คู่มือมาตรฐาน Tourist Signing Guideline โดย Vicroads

คู่มือมาตรฐานแนะนำการออกแบบและติดตั้งเครื่องหมายนำทาง และเครื่องหมายบอกทางสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีข้อแนะนำสำหรับขนาดป้าย ตัวอักษร พื้นหลังของป้าย และระยะมองเห็นที่เหมาะสม เพื่อเป็นมาตรฐานและข้อเสนอแนะในการติดตั้งเครื่องหมายนำทางและบอกทางสำหรับนักท่องเที่ยว โดยคณะผู้วิจัยได้นำมาตรฐานนี้มาประยุกต์ใช้ในการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกบนถนนสำหรับนักท่องเที่ยว รายละเอียดรายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2.2-6

รูปที่ 2.2-6 คู่มือมาตรฐาน Tourist Signing Guideline
(ที่มา: Vicroads)

2.3 สรุปแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดที่นำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดทางการท่องเที่ยว และแนวคิดทางวิศวกรรมศาสตร์ด้านความปลอดภัยบนถนน เพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมไปถึงพัฒนาเป็นรูปแบบเส้นทางทางการท่องเที่ยวที่อยู่บนฐานทรัพยากรของพื้นที่ สำหรับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวได้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถตอบโจทย์อุปทานในพื้นที่ รวมไปถึงช่วยให้เห็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานทางการท่องเที่ยว ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ จนถึงปลาย ในทางตรงกันข้ามก็ยังสามารถทราบถึงความต้องการที่นักท่องเที่ยวมีต่อพื้นที่ ประกอบด้วยประเด็นแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) กิจกรรม (Activity) ที่พัก (Accommodation) การเข้าถึงพื้นที่ (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) การบริการเสริม (Ancillary Service) และการบริหารจัดการ (Administration) นอกจากนี้ในมุมมองเชิงความปลอดภัยบนถนน จะมีการปรับใช้ มาตรฐาน Asian Highway Design Standards, มาตรฐาน American AASHTO Standards, มาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating, คู่มือการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) โดยกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, มาตรฐาน Tourist Signing Guideline โดย Vicroads

บทที่ 3

การดำเนินงานวิจัย

3.1 แผนการดำเนินงานวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน” มีแผนการดำเนินงานวิจัย แสดงดังตารางที่ 3.1-1

ตาราง 3.1-1 แผนการดำเนินงานวิจัย

กิจกรรม	เดือน											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ศึกษารวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์												
2. ศึกษาสำรวจข้อมูลพื้นฐานทางด้านการท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์												
3. รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 ให้แผนงานวิจัยดำเนินการ												
4. วิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานรวมถึงรูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงรวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางท่องเที่ยว												
5. เสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมต่อสำหรับการท่องเที่ยว												
6. ส่งผลการดำเนินงานให้แผนงานวิจัยดำเนินการ												

3.2 แผนการดำเนินงานพร้อมทั้งขั้นตอนตลอดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยของโครงการการบูรณาการการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ดำเนินการเพื่อศึกษาและประเมินศักยภาพของเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน การศึกษาจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

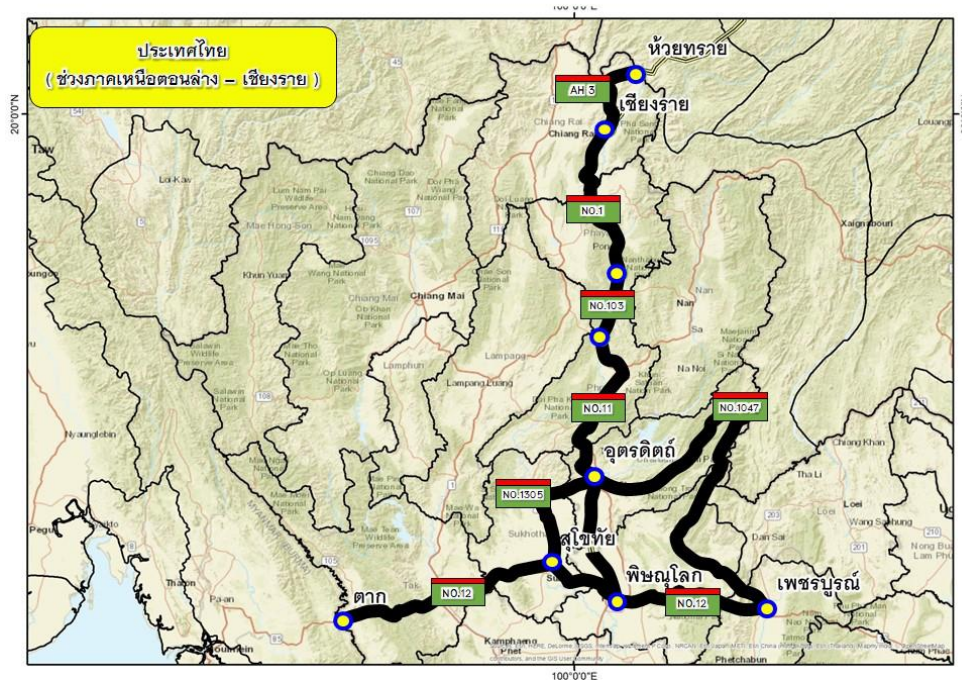
- ขั้นตอนที่ 1 : ศึกษารวบรวมข้อมูลรวมไปถึงสำรวจข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ และประเมินศักยภาพและความต้องการเดินทางในปัจจุบันของระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบด้วย
 - ศึกษาข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - ศึกษายุทธศาสตร์ นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และข้อตกลงต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - การทบทวนงานวิจัยในอดีต และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน และเส้นทางท่องเที่ยวโดยการใช้สัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มภาคการศึกษา และภาครัฐ ระหว่างเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 (พิษณุโลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย ตาก และเพชรบูรณ์) ที่เชื่อมต่อกับเส้นทางไปยังอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย ผ่านเส้นทางหมายเลข 3A (R3A) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน เพื่อไปยังเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ขั้นตอนที่ 2 : วิเคราะห์รูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวรวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย
 - การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ สำหรับวิเคราะห์ศักยภาพการแข่งขันทางด้านการจัดการธุรกิจและโลจิสติกส์ อาทิเช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบการท่องเที่ยว 7'As เพื่อให้เห็นภาพศักยภาพและความสามารถเชิงแข่งขันในเชิงมหภาค (macro-level) คณะผู้วิจัยจึงได้วางแผนทำการศึกษาและวิเคราะห์ระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เทียบกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวบนเส้นทางอื่น โดยการวิเคราะห์

- จากข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ที่ได้มีการเผยแพร่ รวมถึงข้อมูลภาคสนามจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล (primary data)
- วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive method) เป็นการรวบรวมข้อมูล และข้อเท็จจริงมา วิเคราะห์ ด้านข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรค และ ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (descriptive analysis) เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่า
 - การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักท่องเที่ยวและองค์ประกอบการท่องเที่ยวในเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับองค์ประกอบกรท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 2) ที่พักแรม (Accommodation) 3) แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4) กิจกรรม (Activity) และ 5) บริการต่าง (Amenity) 6) การบริการเสริม (Ancillary Service) 7) การบริหารจัดการ (Administration) บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
 - ขั้นตอนที่ 3 :เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

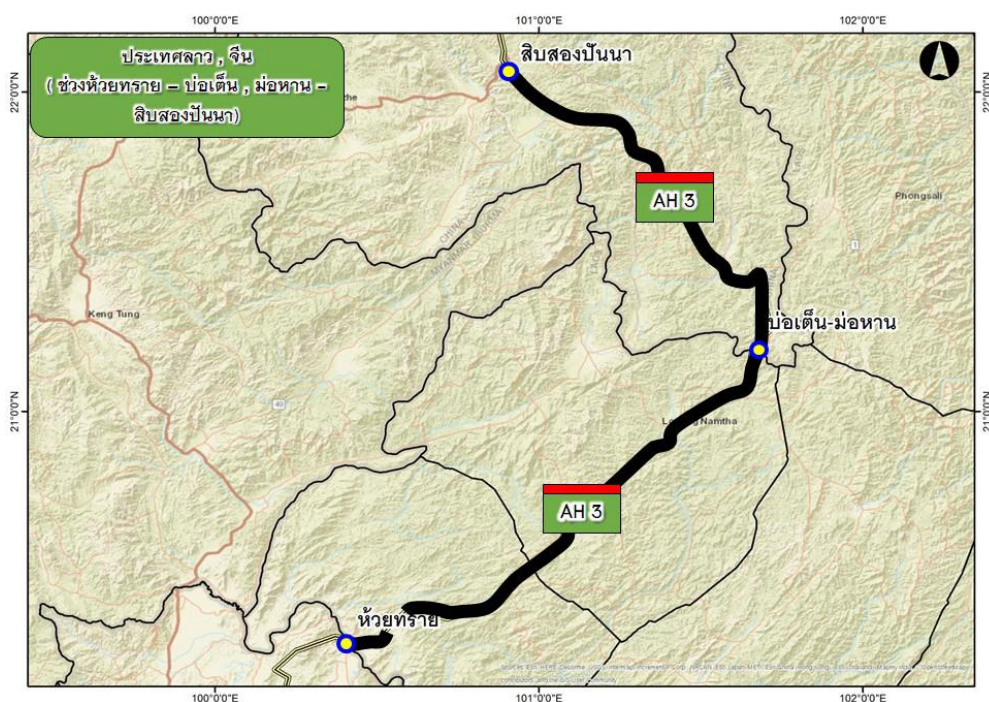
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โครงการ การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

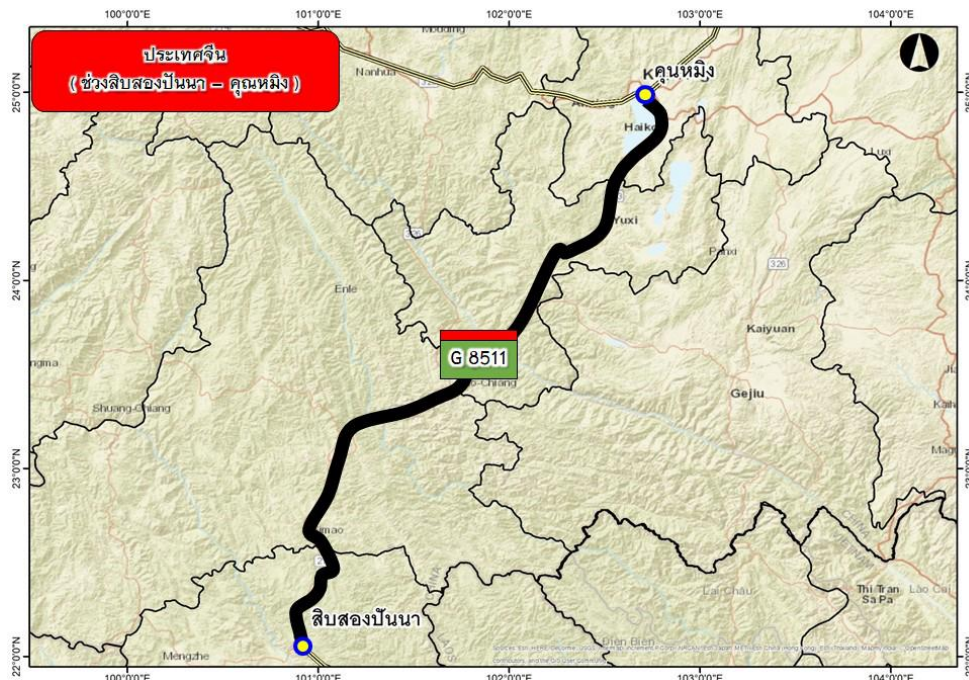
1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้บนเส้นทางดังกล่าวจะประกอบด้วย จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดตาก จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา จังหวัดเชียงราย แขวงห้วยทราย แขวงหลวงน้ำทา เมืองสิบสองปันนา เมืองคุนหมิง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง เมืองเฉินตู แสดงดังตารางที่ 3.3.1 – 3.3-5

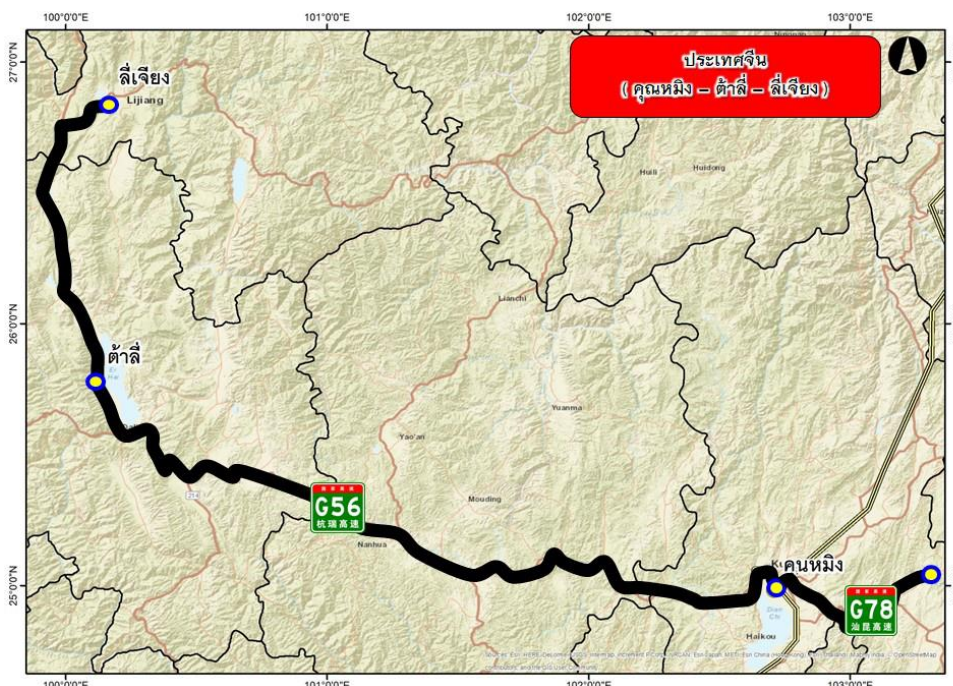
รูปที่ 3.3-1 เส้นทางการศึกษาภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยถึงแขวงห้วยทราย
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

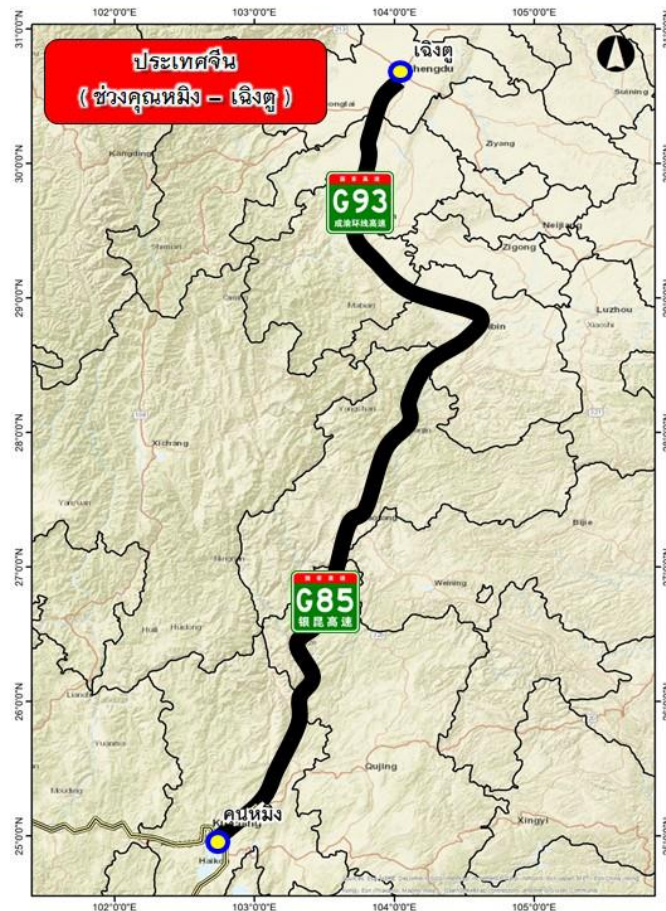
รูปที่ 3.3-2 เส้นทางศึกษาแขวงห้วยทราย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเมืองสิบลองปันนา
สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 3.3-3 เส้นทางการศึกษาเมืองสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ถึงเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 3.3-4 เส้นทางการศึกษาเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ถึง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 3.3-5 เส้นทางการศึกษาเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ถึงเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวที่กำลังเดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา หรือเคยมีการเดินทางท่องเที่ยวในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาเดิน บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้สูตรที่ใช้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร ได้แก่ สูตรของ W.G. Cochran (1953) เนื่องจากประชากรนักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก รวมถึงไม่ทราบจำนวนประชากรนักท่องเที่ยวที่แน่นอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

- โดย n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 p คือ สัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่ม (.50)
 Z คือ ระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ (1.96 ถ้าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95,
2.58 ถ้า ความเชื่อมั่น ร้อยละ 99)
 d คือ สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น (.05, .01)

$$n = \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2} = 385$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างจะเท่ากับ 385 คน ทั้งนี้เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในการนำมาวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาในครั้งนี้ จึงขอเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวบนเส้นทางการศึกษาเป็นจำนวน 400 ชุด

3. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยการใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นไม่เป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีการสุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสัดส่วนตามจำนวนของประชากรในแต่ละพื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง (นักท่องเที่ยว) ในแต่ละพื้นที่เอง โดยไม่ได้คำนวณหาตามสัดส่วนตามสถิติของประชากร (นักท่องเที่ยว) ในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากจำนวนประชากรบนเส้นทางการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างขนาดประชากรในประเทศจีนกับในประเทศไทยและประเทศลาว ทำให้เมื่อทำการแบ่งสัดส่วนด้วยวิธีการสถิติอาจทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในบางพื้นที่มีจำนวนน้อยจนเกินไป อาจไม่เหมาะสมในการนำมาใช้เป็นตัวแทนความคิดเห็นของกลุ่มประชากรในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้นศึกษาครั้งนี้ จึงทำการปรับสัดส่วนกลุ่มประชากรโดยพิจารณาจากเป้าหมายของการศึกษาที่เน้นให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยเป็นหลัก จึงจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ตามพื้นที่ที่ทำการสำรวจข้อมูล ได้แก่ พื้นที่ประเทศไทย ประเทศลาว และในประเทศจีน และปรับสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้อยู่ที่ร้อยละ 70, 10 และ 20 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 3.3-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา นอกจากนี้ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลแบบสอบถาม ได้มีการเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยการใช้การเลือกแบบมีจุดมุ่งหมาย หรือการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวที่กำลังเดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางการศึกษา หรือเคยมีการเดินทางท่องเที่ยวในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา

ตาราง 3.3-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา

พื้นที่การศึกษา	สัดส่วนการเก็บ ข้อมูล (ร้อยละ)	จำนวนประชากร (นักท่องเที่ยว ปี 2559)	ร้อยละ	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
จังหวัดสุโขทัย	70	1,291,459	6.49	26
จังหวัดตาก		2,010,148	10.10	40
จังหวัดพิษณุโลก		3,088,937	15.52	62
จังหวัดเพชรบูรณ์		1,950,418	9.80	39
จังหวัดอุตรดิตถ์		1,018,205	5.12	20
จังหวัดแพร่		783,111	3.93	16
จังหวัดพะเยา		596,754	3.00	12
จังหวัดเชียงราย		3,192,110	16.03	64
แขวงห้วยทราย	10	223,028	2.91	12
แขวงหลวงน้ำทา		543,532	7.09	28
เมืองสิบสองป่านา	20	16,149,700	1.27	5
เมืองคุนหมิง		62,672,700	4.94	20
เมืองต้าลี่		26,473,200	2.09	8
เมืองลี่เจียง		26,637,000	2.10	8
เมืองเจินตู		122,000,000	9.61	38
รวม	100	268,630,302	100	400

ที่มา: พัฒนาจากการศึกษาครั้งนี้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมเพื่อการศึกษาี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ องค์กรประกอบทางการท่องเที่ยว (7A's) สถิตินักท่องเที่ยวในประเทศไทย สถิตินักท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สถิตินักท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาชนจีน สถานการณ์การแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารในห้องสมุด สิ่งตีพิมพ์เผยแพร่ บทความต่างๆ เอกสารรายงาน เอกสารทางวิชาการ บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ การเก็บรวบรวมแบบสอบถาม จากนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน เกี่ยวกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวบนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากวิธีการสัมภาษณ์ ชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหรือใกล้เคียง จำนวน 30 คน การสนทนากลุ่มย่อยและการประชุมกลุ่มย่อย ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและบริการในแหล่งท่องเที่ยวบนเส้นทางโลจิสติกส์การท่องเที่ยวบนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชน ได้แก่ ที่พัก ร้านอาหารขนส่งของที่ระลึก ธุรกิจนำเที่ยวและธุรกิจตัวแทนจำหน่าย จำนวน 50 คน เกี่ยวกับสถานการณ์ของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวบนเส้นทางการศึกษา การประชุมกลุ่มย่อย องค์กรภาครัฐผู้รับผิดชอบดูแลด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน ระเบียบ กฎหมาย และความปลอดภัย ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย ตาก เชียงราย กงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู กงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง การประชุมกลุ่มย่อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ ตาก เชียงราย

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

โครงการ การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ได้แก่ 1) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2) เพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ ที่ส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและเข้าใจคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง โดยจะนำเสนอเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรายวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นักวิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ที่พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว เพื่อถามความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเส้นทางการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นการให้ระบุพื้นที่ที่ท่านจะประเมินความคาดหวังในการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนที่ 3 เป็นการถามเกี่ยวกับข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 เป็นการถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวบนเส้นทางดังกล่าว ส่วนที่ 5 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว (7A's) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของ คะแนนเฉลี่ยของระดับความคาดหวัง ดังตารางที่ 3.5-1 ระดับคะแนนความคาดหวังของนักท่องเที่ยว สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะเป็นสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) นอกจากนี้ยังมีการใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) ในส่วนของการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์กับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะใช้สถิติเชิงเปรียบเทียบในการวิเคราะห์ ได้แก่ t-test และ ANOVA

ตาราง 3.5-1 ระดับคะแนนความคาดหวังของนักท่องเที่ยว

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการคาดหวัง
4.21-5.00	คาดหวังมากที่สุด
3.41-4.20	คาดหวังมาก
2.61-3.40	คาดหวังปานกลาง
1.81-2.60	คาดหวังน้อย
1.00-1.80	คาดหวังน้อยที่สุด

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่ส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและเข้าใจคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม นักวิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ที่ใช้สอบถามนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประสบการณ์การเดินทางบนเส้นทางนี้ ซึ่งพัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สำหรับแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว, ภาครัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.), และสมาคมท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับประเด็นสถานการณ์การท่องเที่ยว สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิง

คุณภาพ จะใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) บนฐานของการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation)

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง โดยนักวิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวบนเส้นทางการศึกษาระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน ซึ่งแบบสัมภาษณ์พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวปัจจุบันและทิศทางแนวโน้มการพัฒนาในอนาคต สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จะใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) บนฐานของการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

4.1 การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 จนถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ จังหวัดตาก จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา จังหวัดเชียงราย แขวงห้วยทราย แขวงหลงน้ำทา เมืองสิงสองปันนา เมืองคุนหมิง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง และเมืองเฉิงตู ซึ่งบทนี้จะนำเสนอในส่วนของวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้แก่ การศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บนเส้นทางดังกล่าว จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ส่วนที่สอง ข้อมูลอุปทานทางการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ข้อมูลอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว

การศึกษาครั้งนี้ มีการรวบรวมข้อมูลในเชิงทฤษฎี ซึ่งได้การทบทวนวรรณกรรม จากสถิติของนักท่องเที่ยวที่เดินทางบนเส้นทาง และข้อมูลในเชิงปฐมภูมิ ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1.1 ผลการสำรวจอุปสงค์นักท่องเที่ยวจากข้อมูลทฤษฎี

ในการศึกษาสถิตินักท่องเที่ยวบนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึง มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งอยู่บนพื้นที่ของ 3 ประเทศหลัก ได้แก่ ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 5 พื้นที่ย่อย ได้แก่ 1) ภาคเหนือตอนบนประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย 2) ภาคเหนือตอนล่างประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดอุดรดิตถ์ 3) แขวงบ่อแก้วและแขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 4) เมืองสิบสองปันนา เมืองคุนหมิง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน 5) เมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

สำหรับภาพรวมเส้นทางศึกษาครั้งนี้ พบว่า: สถิตินักท่องเที่ยวในภาพรวม ประเทศจีนมีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงที่สุด จากข้อมูลในปี 2014 ประเทศจีนมีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งหมดอยู่ที่ 131,049,700 คน แบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวภายในประเทศ 128,522,700 คน และนักท่องเที่ยวเข้าในประเทศ 2,527,000 คน รองลงมาเป็นประเทศไทย มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งอยู่ที่ 9,630,607 คน แบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยว

ภายในประเทศ 8,783,302 คน และนักท่องเที่ยวเข้าในประเทศ 847,305 คน และตามมาด้วยประเทศลาว ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมอยู่ที่ 766,560 คนดังสรุปในตารางที่ 4.1-1

ตาราง 4.1-1: สถิตินักท่องเที่ยวภาพรวม

พื้นที่	นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourists)		นักท่องเที่ยว เข้าในประเทศ (Inbound Tourists)		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	%Change	จำนวน	%Change	จำนวน	%Change
ประเทศไทย (2559)	8,783,302	9.83	847,305	7.46	9,630,607	9.66
สุโขทัย	599,045	+4.78	180,458	+3.15	779,503	+4.40
พิษณุโลก	1,622,102	+4.64	148,535	+3.35	1,770,637	+4.53
ตาก	1,531,491	+5.73	19,186	+8.24	1,550,677	+5.76
อุตรดิตถ์	613,167	+43.06	3,448	+29.19	616,615	+42.97
เพชรบูรณ์	1,598,457	+2.13	11,856	+0.45	1,610,313	+2.11
แพร่	312,679	+5.12	19,563	+3.74	332,242	+5.04
พะเยา	258,200	+8.60	2,429	+11.47	260,629	+8.63
เชียงราย	2,248,161	+4.60	461,830	+0.12	2,709,991	+3.81
ประเทศลาว (2558)	204,595		561,965		766,560	
แขวงบ่อแก้ว	34,089		188,939		223,028	
แขวงหลวง น้ำทา	170,506		373,026		543,532	
ประเทศจีน (2557)	128,522,700		2,527,000		131,049,700	
มณฑลยูน นาน	128,522,700		2,527,000		131,049,700	
เมืองสิบ สองปันนา	15,795,200		356,300		16,151,500	

พื้นที่	นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourists)		นักท่องเที่ยว เข้าในประเทศ (Inbound Tourists)		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	%Change	จำนวน	%Change	จำนวน	%Change
เมือง คุนหมิง	61,494,500		891,700		62,386,200	
เมืองลี่ เจียง	25,561,200		779,000		26,340,200	
เมืองต้าลี่	25,671,800		500,000		26,171,800	
มณฑล เสฉวน	449,000,000		2,732,000		451,732,000	
เมืองเฉิงตู	189,035,200		2,305,400		191,340,600	

หมายเหตุ ผลรวมของแต่ละประเทศ คำนวณเพียงพื้นที่ศึกษาเท่านั้น

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว, 2559; Tourism Development Department in Lao, 2015; Statistical Bureau of Yunnan Province, 2015

1. สถิตินักท่องเที่ยวในพื้นที่ประเทศไทย

1) ภาคเหนือตอนบน

สำหรับภาพรวมการรวบรวมสถิติของนักท่องเที่ยวบนเส้นทางในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ประกอบไปด้วยจังหวัดแพร่ พะเยา และเชียงราย พบว่า จากข้อมูลสถิติในปี พ.ศ.2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมภาคเหนือตอนบนทั้งหมด 4,571,975 คน แบ่งเป็นจังหวัดที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวสูงที่สุดคือจังหวัดเชียงราย จำนวน 3,192,110 คน รองลงมาเป็นจังหวัดแพร่ 596,754 คน และจังหวัดพะเยาจำนวน 783,111 คน ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนอยู่ในช่วง 1,211.580 - 3,052.74 บาทต่อคนต่อวัน และมูลค่าการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ดังสรุปในตารางที่ 4.1-2

ตาราง 4.1-2: สถิตินักท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน

พื้นที่ นักท่องเที่ยว	แพร่		พะเยา		เชียงราย		รวม	
	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change
Visitor	783,111	+ 4.39	596,754	+ 5.69	3,192,110	+ 3.67	4,571,975	+ 4.58
Thai	719,615	+ 4.53	572,194	+ 5.74	2,633,051	+ 4.43	3,924,860	+ 4.90
Foreigners	63,496	+ 2.84	24,560	+ 4.44	559,059	+ 0.24	647,115	+ 2.51
Tourist	374,235	+ 4.15	292,133	+ 6.45	2,782,424	+ 3.59	3,448,792	+ 5.04
Thai	344,231	+ 4.31	289,698	+ 6.41	2,298,952	+ 4.41	2,932,881	+ 5.04
Foreigners	30,004	+ 2.34	2,435	+ 11.29	483,472	- 0.14	515,911	+ 4.50
Excursionist	408,876	+ 4.62	304,621	+ 4.97	409,686	+ 4.26	1,123,183	+ 4.62
Thai	375,384	+ 4.74	282,496	+ 5.07	334,099	+ 4.62	991,979	+ 4.81
Foreigners	33,492	+ 3.29	22,125	+ 3.73	75,587	+ 2.71	131,204	+ 3.24
Average Length of Stay (Day)	1.91	- 0.07	2.33	- 0.08	2.65	- 0.06	2.30	- 0.07
Thai	1.89	- 0.06	2.33	- 0.07	2.56	- 0.06	2.26	- 0.06
Foreigners	2.21	- 0.06	2.86	- 0.09	3.07	- 0.03	2.71	- 0.06

พื้นที่ นักท่องเที่ยว	แพร่		พะเยา		เชียงราย		รวม	
	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change
Average Expenditure (Baht/Person/Day)								
Visitor	1,300.430	+ 2.95	1,211.580	+ 3.25	3,052.740	+ 2.38	1854.92	+ 2.86
Thai	1,271.870	+ 2.96	1,211.820	+ 3.24	2,922.070	+ 2.36	1801.92	+ 2.85
Foreigners	1,593.870	+ 3.09	1,203.560	+ 3.79	3,573.730	+ 2.89	2123.72	+ 3.26
Revenue (Million Baht)								
Visitor	1,464.00	+ 5.28	1,195.32	+ 7.22	23,748.02	+ 3.94	26,407.34	+ 5.48
Thai	1,304.93	+ 5.44	1,160.31	+ 7.18	18,173.56	+ 4.57	20,638.8	+ 5.73
Foreigners	159.07	+ 3.95	35.01	+ 8.66	5,574.46	+ 1.94	5,768.54	+ 4.85

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว, 2559

2) ภาคเหนือตอนล่าง

สำหรับภาพรวมการรวบรวมสถิติของนักท่องเที่ยวบนเส้นทางในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ประกอบไปด้วยจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ พบว่า จากข้อมูลสถิติในปี พ.ศ.2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมภาคเหนือตอนบนทั้งหมด 9,359,167 คน แบ่งเป็นจังหวัดที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวสูงที่สุดคือจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3,088,937 คน รองลงมาเป็นจังหวัดตาก 2,010,148 คน จังหวัดเพชรบูรณ์ 1,950,418 คน จังหวัดสุโขทัย 1,291,459 คน และจังหวัดเพชรบูรณ์จำนวน 1,018,205 คน ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนอยู่ในช่วง 1,215.19 - 1,215.19 บาทต่อคนต่อวัน และมูลค่าการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างได้รับประมาณ 24,735.97 ล้านบาทต่อปี ดังสรุปในตารางที่ 4.1-3

ตาราง 4.1-3: สถิตินักท่องเที่ยวภาคเหนือตอนล่าง

พื้นที่ นักท่องเที่ยว	สุโขทัย		พิษณุโลก		ตาก		อุตรดิตถ์		เพชรบูรณ์		รวม	
	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change
Visitor	1,291,459	+ 3.57	3,088,937	+ 4.06	2,010,148	+ 5.53	1,018,205	+ 19.45	1,950,418	+ 1.81	9,359,167	+ 6.88
Thai	940,922	+ 3.68	2,885,524	+ 4.14	1,970,025	+ 5.54	1,009,778	+ 19.50	1,927,455	+ 1.81	8,733,704	+6.93
Foreigners	350,537	+ 3.28	203,413	+ 2.94	40,123	+ 5.14	8,427	+ 12.81	22,963	+ 1.44	625,463	+5.12
Tourist	830,592	+ 3.51	1,889,009	+ 4.15	1,589,343	+ 5.57	733,392	+ 25.45	1,768,926	+ 1.61	6,811,262	+8.06
Thai	648,630	+ 3.63	1,736,876	+ 4.27	1,567,684	+ 5.57	729,469	+ 25.48	1,756,550	+ 1.62	6,439,209	+8.11
Foreigners	181,962	+ 3.10	152,133	+ 2.82	21,659	+ 5.89	3,923	+ 21.49	12,376	+ 0.47	372,053	+6.75
Excursionist	460,867	+ 3.67	1,199,928	+ 3.92	420,805	+ 5.38	284,813	+ 6.33	181,492	+ 3.76	2,547,905	+4.61
Thai	292,292	+ 3.79	1,148,648	+ 3.95	402,341	+ 5.43	280,309	+ 6.33	170,905	+ 3.83	2,294,495	+4.67
Foreigners	168,575	+ 3.47	51,280	+ 3.30	18,464	+ 4.29	4,504	+ 6.20	10,587	+ 2.61	253,410	+3.97
Average Length of Stay (Day)	2.11	- 0.06	2.03	- 0.05	2.09	- 0.04	1.83	0	2.42	- 0.07	2.10	-0.04
Thai	2.05	- 0.05	2.04	- 0.06	2.08	- 0.04	1.83	0	2.42	- 0.06	2.08	-0.04
Foreigners	2.34	- 0.09	1.86	- 0.04	2.63	- 0.04	1.86	- 0.01	2.99	- 0.09	2.336	-0.054

พื้นที่ นักท่องเที่ยว	สุโขทัย		พิษณุโลก		ตาก		อุตรดิตถ์		เพชรบูรณ์		รวม	
	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change	2559	%Change
Average Expenditure (Baht/Person/Day)												
Visitor	1,427.010	+ 2.96	1,479.760	+ 2.86	1,658.400	+ 2.43	1,215.190	+ 4.76	1,333.230	+ 3.57	1,422.72	+ 3.32
Thai	1,355.010	+ 2.89	1,431.510	+ 2.91	1,650.630	+ 2.41	1,215.500	+ 4.75	1,329.800	+ 3.58	1396.49	+ 3.31
Foreigners	1,623.490	+ 3.28	2,156.910	+ 2.61	2,035.350	+ 3.20	1,175.340	+ 6.54	1,651.160	+ 3.25	1728.45	+ 3.78
Revenue (Million Baht)												
Visitor	3,162.75	+ 4.30	7,437.43	+ 4.78	6,199.99	+ 6.31	1,977.17	+ 27.42	5,958.63	+ 2.87	24,735.97	+ 9.14
Thai	2,197.80	+ 4.56	6,716.49	+ 4.90	6,046.47	+ 6.28	1,963.30	+ 27.45	5,880.05	+ 2.88	22,804.11	+ 9.21
Foreigners	964.95	+ 3.73	720.94	+ 3.69	153.52	+ 7.64	13.87	+ 22.31	78.58	+ 1.83	1,931.86	+ 7.84

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว, 2559

2. สถิตินักท่องเที่ยวในประเทศลาว

1) สถิตินักท่องเที่ยวในแขวงบ่อแก้ว

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าแขวงบ่อแก้ว ในปีพ.ศ. 2558 โดยภาพรวม เฉลี่ย 1.8 แสนคน ส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคเอเชีย มีจำนวนเฉลี่ย 1.4 แสนคน รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคยุโรป ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เฉลี่ย 3.6 หมื่นคน เมื่อพิจารณารายสัญชาติ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าแขวงบ่อแก้วส่วนใหญ่ ได้แก่ นักท่องเที่ยวไทย โดยเดินทางเฉลี่ย 6.4 หมื่นคนจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวจีน ซึ่งมีนักท่องเที่ยวเฉลี่ย กว่า 6 หมื่นคน **ตารางที่ 4.1-4** สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในแขวงบ่อแก้ว ด้านห้วยทราย

ตาราง 4.1-4 สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในแขวงบ่อแก้ว ด้านห้วยทราย

Country of Original	Bo Kaew, Houei Xay in 2558
Asia and Pacific	144,330
ASEAN	73,380
Brunei	214
Cambodia	260
Indonesia	133
Malaysia	1,427
Myanmar	134
Philippines	392
Singapore	349
Thailand	64,502
Vietnam	5,969
Non-ASEAN	70,950
Australia	3,091
China	59,172
India	83
Japan	1,629
Korea	4,895
New Zealand	971
Taiwan	385

Country of Original	Bo Kaew, Houei Xay in 2558
Other	724
Europe	36,224
Austria	653
Belgium	1,039
Denmark	788
Finland	282
France	6,401
Germany	6,002
Greece	68
Italy	1,486
Netherlands	3,208
Norway	419
Russia	502
Spain	1,478
Sweden	909
Switzerland	2,539
United Kingdom	7,020
Others	3,430
The Americas	7,077
Canada	1,769
USA	4,571
Other	737
Africa and Middle	1,308
Israel	895
Other	413
Grand Total	188,939

ที่มา: Tourism Development Department, 2015

เมื่อพิจารณานักท่องเที่ยวเดินทางออกนอกประเทศลาว จากด่านบ่อแก้ว มีจำนวนเฉลี่ย 3.4 หมื่นคน ซึ่งเติบโตจากปีพ.ศ. 257 เฉลี่ย 8 หมื่นคน ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่เดินทางออกนอกประเทศเพื่อเดินทางท่องเที่ยว เฉลี่ย 3.2 หมื่นคน ดังตารางที่ 4.1-5

ตาราง 4.1-5: สถิตินักท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเดินทางออกนอกประเทศ ณ ด่านบ่อแก้ว

Boarder	Total	Total	2558				
Check Point	2557	2558	Official	Visit	Travel	Business	Other
Boarder Pass	12,095	16,639	-	952	14,237	932	518
Passport	14,463	17,937	44	3	17,799	89	2
Bokeo	26,558	34,576	44	955	32,036	1,021	520

ที่มา: Tourism Development Department, 2015

2) สถิตินักท่องเที่ยวในแขวงหลวงน้ำทา

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามายังแขวงบ่อเต็น ในปีพ.ศ. 2558 โดยภาพรวมมีจำนวนเฉลี่ย 3.7 แสนคน โดยส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคภูมิภาคเอเชีย เมื่อพิจารณารายสัญชาติพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจีน เฉลี่ย 3.4 แสนคน รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวไทย เฉลี่ย 2.2 หมื่นคน ดังตารางที่ 4.1-6: สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในแขวงหลวงน้ำทา ด่านบ่อเต็น

ตาราง 4.1-6: สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในแขวงหลวงน้ำทา ด่านบ่อเต็น

Country of Original	LNT, Boten in 2558
Asia and Pacific	370,901
ASEAN	23,625
Brunei	-
Cambodia	31
Indonesia	19
Malaysia	1,281
Myanmar	80
Philippines	9
Singapore	105
Thailand	22,018
Vietnam	82

Country of Original	LNT, Boten in 2558
Non-ASEAN	347,276
Australia	113
China	346,188
India	3
Japan	314
Korea	432
New Zealand	23
Taiwan	166
Other	37
Europe	1,405
Austria	46
Belgium	40
Denmark	30
Finland	20
France	317
Germany	245
Greece	27
Italy	52
Netherlands	63
Norway	20
Russia	128
Spain	56
Sweden	41
Switzerland	109
United Kingdom	179
Others	32
The Americas	606
Canada	123
USA	476
Other	7

Country of Original	LNT, Boten in 2558
Africa and Middle	114
Israel	73
Other	41
Grand Total	373,026

ที่มา: Tourism Development Department, 2015

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวประเทศลาว เดินทางออกจากแขวงหลวงน้ำทา โดยภาพรวมปี พ.ศ.2558 มีจำนวนเฉลี่ย 1.6 แสนคน ทั้งนี้เดินทางเพื่อท่องเที่ยวและเดินทางเพื่อทำงานมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ได้แก่ 7.7 หมื่นคน ดังตารางที่ 4.1-7: สถิตินักท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเดินทางออกนอกประเทศ ณ หลวงน้ำทา

ตาราง 4.1-7: สถิตินักท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเดินทางออกนอกประเทศ ณ หลวงน้ำทา

Boarder	Total	Total	2558				
Check Point	2557	2558	Official	Visit	Travel	Business	Other
Boarder Pass	96,566	158,683	33	899	76,578	76,373	5,800
Passport	33,317	3,306	205	7	1,011	960	1,123
Luangnamtha	129,883	162,989	238	906	77,589	77,333	6,923

ที่มา: Tourism Development Department, 2015

3. สถิตินักท่องเที่ยวในประเทศจีน

1) สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

ในปีพ.ศ. 2557 นักท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาชนจีนในมณฑลยูนนาน สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) นักท่องเที่ยวจีน 2) นักท่องเที่ยวจากฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน 3) นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยภาพรวมมีนักท่องเที่ยวท่องเที่ยวในยูนนานรวม 286,475,500 คน โดยนักท่องเที่ยวภายในประเทศจีน มีจำนวน 281,164,900คน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศรวมฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน มีจำนวนเฉลี่ย 5,310,600 คน นอกจากนี้รายได้จากการท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีจำนวนเฉลี่ย 251,687 ล้านบาท ดังตารางที่ 4.1-8: สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

ตาราง 4.1-8:: สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

Item	2553	2554	2555	2556	2557
Domestic tourists (10 000 person-times)	13 837.00	16 331.78	19 630.28	23 972.35	28 116.49
Overnight Tourists	7 633.00	9 058.10	10 698.03	13 079.60	15 287.33
One - day Tourist	6 204.00	7 273.68	8 932.26	10 892.75	12 829.16
Overseas Tourists and Tourists from Hong Kong, Macao and Taiwan (10 000 person-times)	329.15	395.38	457.84	533.5	531.06
Foreigners	231.23	281	329.77	383.17	382.49
Tourists from Hong Kong	43.39	52.43	56.42	67.1	66.12
Tourists from Macao	12.79	14.41	19.82	24.06	22.01
Tourists from Taiwan	41.75	47.54	51.81	59.17	60.43
Overseas Tourists and Tourists from Hong Kong, Macao and Taiwan (10 000 person-day)	615.2	750.13	888.13	1056.25	1032.96
Total Tourism Revenue (100 million yuan)	1 006.83	1 300.29	1 702.54	2 111.24	2 665.74
Domestic Tourism Revenue (100 million yuan)	916.82	1 195.73	1 579.49	1 961.55	2 516.87
Revenue from Overnight Tourists	720.4	938.15	1 244.74	1 542.51	1 980.00
Revenue from One-day Tourists	196.43	257.58	334.74	419.04	536.87
Foreign Exchange Earning (USD 100 million)	13.24	16.09	19.47	24.19	24.21
Equivalent Amount Converted into RMB (100 million yuan)	90.01	104.56	123.06	149.69	148.87

ที่มา: Statistical Bureau of Yunnan Province, 2015

เมื่อพิจารณา นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศรายสัญชาติ โดยภาพรวมในปีพ.ศ. 2557 พบว่ามีจำนวน 5,310,600 คน โดยส่วนใหญ่มาจากภูมิภาค เอเชีย มีจำนวนเฉลี่ย 3,824,900 คน รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวจากฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน มีจำนวนเฉลี่ย 1,485,700 คน ดังตารางที่ 4.1-9

ตาราง 4.1-9: สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน แยกสัญชาติ

	(10 000 person-times)				
Country and Territory	2553๙	2554๙	2555๙	2556๙	2557๙
Tourists from Overseas and Hong Kong, Macao and Taiwan	329.15	395.38	457.84	533.5	531.06
Foreigners	231.23	281	329.77	383.17	382.49
Asia	155.98	190.85	223.74	254.74	258.1
Japan	15.17	16.16	16.14	15.59	13.24
Philippine	1.24	1.25	1.02	1.52	1.16
Singapore	15.5	18.49	19.26	23.78	24.05
Thailand	30.67	38.75	42.76	49	45.61
Indonesia	4.13	5.53	5.79	6.28	5.18
Malaysia	18.27	22.16	25.55	26.13	25.91
Republic of Korea	23.02	23.09	30.54	34.39	33.9
Mongolia	0.3	0.27	0.63	0.55	0.31
India	1.36	2.55	5.18	4.98	5.6
Others	46.31	62.59	76.88	92.51	103.13
America	16.68	19.91	24.4	29.13	29.8
The United States	11.88	13.13	16.51	18.95	19.73
Canada	3.74	5.35	5.59	7.22	7.28
Others	1.06	1.43	2.3	2.95	2.79
Europe	50.29	60.65	69.57	81.6	76.65
The United Kingdom	6.83	8.8	9.52	11.7	11.64
Germany	7.64	9.48	9.95	12.99	12.61
France	11.09	13.98	14.15	15.85	15.18
Italy	4.54	4.82	6.4	8.12	8.9
Switzerland	6.75	8.05	10.37	10.56	9.21
Sweden	3.18	3.57	4.98	5.34	5.25
Netherlands	1.5	2.46	2.06	2.89	-
Spain	2.05	2.45	2.59	3.84	2.67
Russia	1.32	1.4	2.07	3.64	2.38
Others	5.41	5.64	7.48	6.65	8.81
Oceanic	6.38	7.47	9.46	11.51	12.01
Australia	5.08	5.72	7.16	8.9	8.93
New Zealand	1.03	1.25	1.53	1.79	2.08
Others	0.27	0.51	0.77	0.82	0.99
Africa	0.51	0.44	0.69	0.65	0.68
Others	1.4	1.67	5.55	5.55	5.25
Compatriots from Hong Kong, Macao and Taiwan	97.92	114.38	150.33	150.33	148.57

ที่มา: Statistical Bureau of Yunnan Province, 2015

เมื่อพิจารณา จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน มีจำนวนเฉลี่ย 286,475,500 คน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวภายในประเทศจีน เฉลี่ย 281,164,900 คน นอกจากนี้รายได้จากการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน โดยภาพรวม มีจำนวนเฉลี่ย 266,574 ล้านบาท รายได้จากการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเมืองคุนหมิง เฉลี่ย 61377 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ เมืองลี่เจียง เมืองต้าลี่ ตามลำดับ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 37,879 ล้านบาท และ 32,293 ล้านบาท ดังตารางที่ 4.1-10: สถิติรายได้จากการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน จำแนกตามเมือง

ตาราง 4.1-10: สถิติรายได้จากการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน จำแนกตามเมือง

Region	Total Tourism Revenue (100 million yuan)	Foreign Exchange Earnings (USD 100 million)	Domestic Tourists (10 000 person-times)	Overseas Tourists (10 000 person-times)	Foreigners	Compatriots from Hong Kong	Compatriots from Macao	Compatriots from Taiwan
Yunnan	2665.74	21.04	28 116.49	531.06	382.49	66.12	22.01	60.43
Kunming	614.77	3.97	6 149.45	89.17	89.17	10.65	0.27	19.11
Qujing	92.95	0.09	1 127.11	0.78	0.78	0.34	0	1.01
Yuxi	108.57	0.02	2 029.95	0.44	0.44	0.01	0	0.03
Baoshan	92.32	0	1 789.98	0.06	0.06	0.06	0.01	0.01
Zhaotong	87.83	0.42	1 086.68	13.26	13.26	0.55	0.4	0.6
Lijiang	378.79	4.06	2 556.12	77.9	77.9	15.4	0.33	14.07
Pu'er	89.67	0.18	1 312.56	5.67	5.67	0.03	0	0.04
Lincang	42.66	0.29	572.8	7.09	7.09	0.03	0	0.12
Chuxiong	83.52	0.08	1 851.28	2.61	2.61	0.34	0.2	0.46
Honghe	157.57	0.98	2 111.18	18.69	18.69	1.2	0.17	1.98
Wenshan	84	0.26	924.94	4.45	4.45	0.26	0.14	0.52
Xishuangbanna	228.02	1.57	1 579.52	35.63	35.63	0.3	0.29	0.38
Dali	322.93	3.75	2 567.18	50	50	12.51	6.87	11.45
Dehong	127.22	0.68	876.37	21.03	21.03			
Nujiang	21.13	0.11	242.41	2.07	2.07	0.07	0	0.05
Diqing	133.78	4.57	1 338.96	53.64	53.64	24.37	13.33	10.59

ที่มา: Statistical Bureau of Yunnan Province, 2015

2) สถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน

จากภาพรวมสถิตินักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 587,738,300 คน โดยแบ่งออกเป็น นักท่องเที่ยวชาวจีนเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 585,006,300 คน ได้รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 613,760 ล้านหยวน และสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 2,732,000 คน โดยได้รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1,180,870,600 ดอลลาร์สหรัฐ (1 USD = 32.08 baht) คิดเป็นเงินบาทเฉลี่ย 37,882 ล้านบาท สำหรับเมืองเฉิงตู มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดเฉลี่ย 191,340,600 คน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนภายในประเทศเฉลี่ย 189,035,200 คน ซึ่งได้รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 198,657 ล้านหยวน และจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเฉลี่ย 2,305,400 คน โดยได้รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1,070,700,100 ดอลลาร์สหรัฐ (1 USD = 32.08 baht) คิดเป็นเงินบาทเฉลี่ย 34,348 ล้านบาท **ดังตารางที่ 4.1-11: สถิตินักท่องเที่ยวมณฑลเสฉวน**

ตาราง 4.1-11 : สถิตินักท่องเที่ยวมณฑลเสฉวน

Region (2558)	Number of Star- rated Hotel (unit)	Number of Overseas Visitor Arrivals (10 000 person- times)	Foreigners	Foreign Exchange Earnings from International Tourism (USD 10 000)	Number of Domestic Visitors (10 000 person- times)	Earnings from Domestic Tourism (100 million yuan)
Sichuan	449	273.20	193.44	118087.06	58500.63	6137.60
Chengdu	114	230.54	172.78	107070.01	18903.52	1986.57

ที่มา: Statistical Bureau of Sichuan, 2016

4.1.1.2 ผลการสำรวจอุปสงค์นักท่องเที่ยวจากข้อมูลปฐมภูมิ

1. ข้อมูลประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ในการศึกษาครั้งนี้จะประกอบด้วยประเด็นจำนวน ประเด็น ได้แก่ 1) ประสบการณ์การเดินทาง 2) ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 3) ค่าใช้จ่ายต่อวัน 4) เพศ 5) อายุ 6) สถานภาพ 7) ระดับการศึกษา 8) อาชีพ 9) รายได้ต่อเดือน 10) สัญชาติของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้จะนำเสนอการสำรวจตามพื้นที่ โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง ประเทศลาว มณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

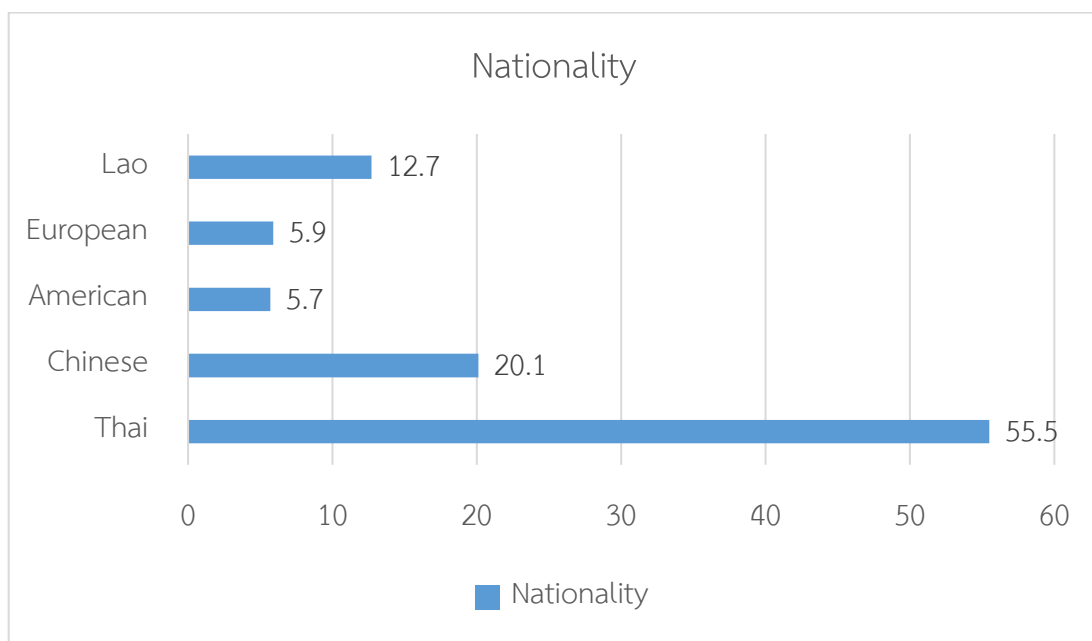
1) ภาคเหนือตอนบน

ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 55.5 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 20.1 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวลาว นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ที่ร้อยละ 20.1, 12.7, 5.9 และ 5.7 ตามลำดับ โดยมีอัตราส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 50.4 และเพศชายร้อยละ 49.6 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 27.2 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30 – 39 ปี ที่ร้อยละ 23.8 ตามมาด้วย ช่วงอายุ 40-49 ปีและ 50-59 ปีตามลำดับ และมีสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวที่เป็นโสดและสมรส อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

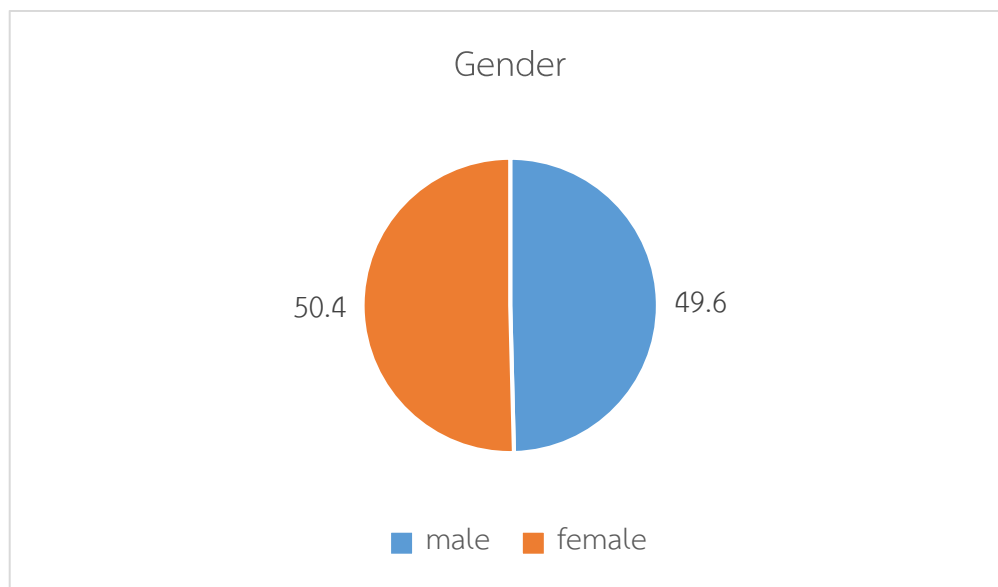
ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 82.7 รองลงมาในระดับเป็นระดับมัธยมศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 7.9 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ที่ร้อยละ 25.2 รองลงมาเป็นกลุ่ม พนักงานเอกชน ร้อยละ 24.1 และอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 23.5 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 26.3 และรายได้เฉลี่ย 30,001 – 40,000 บาท ที่ร้อยละ 18.1 ตามลำดับ

ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 2-3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.1 รองลงมาร้อยละ 39.7 เพิ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.29 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าธรรมเนียมเข้าพื้นที่ เป็นต้น อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 7,500 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 40.8

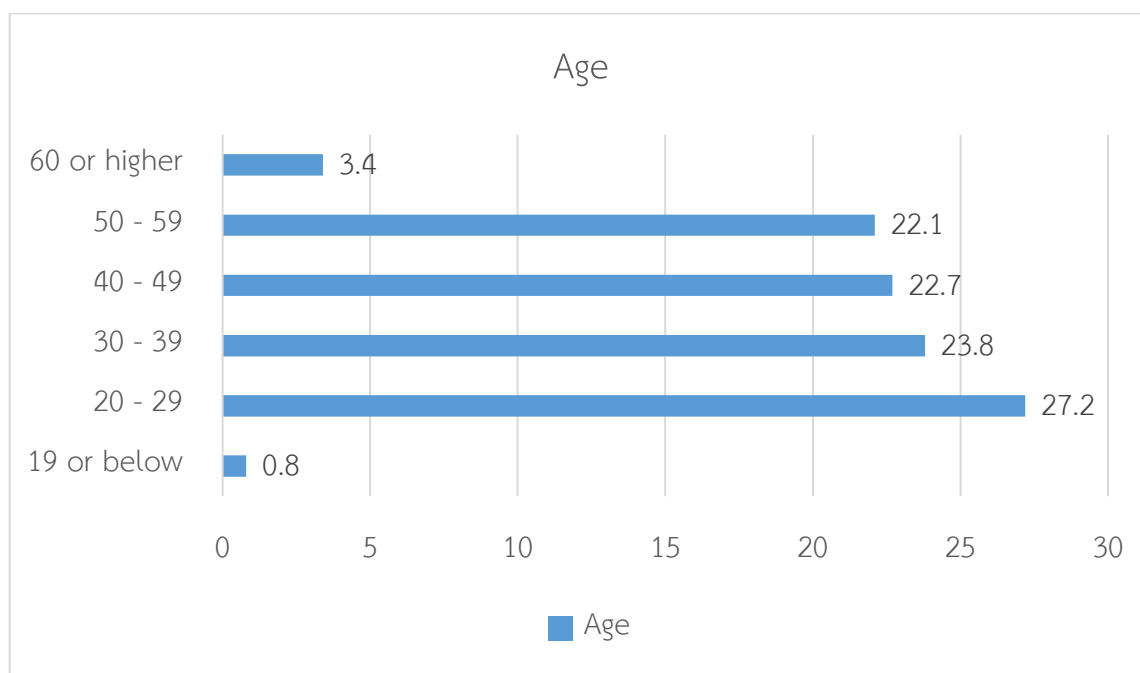
โดยรายละเอียดข้อมูล แสดงดังรูปที่ 4.1-1 ถึง 4.1-10

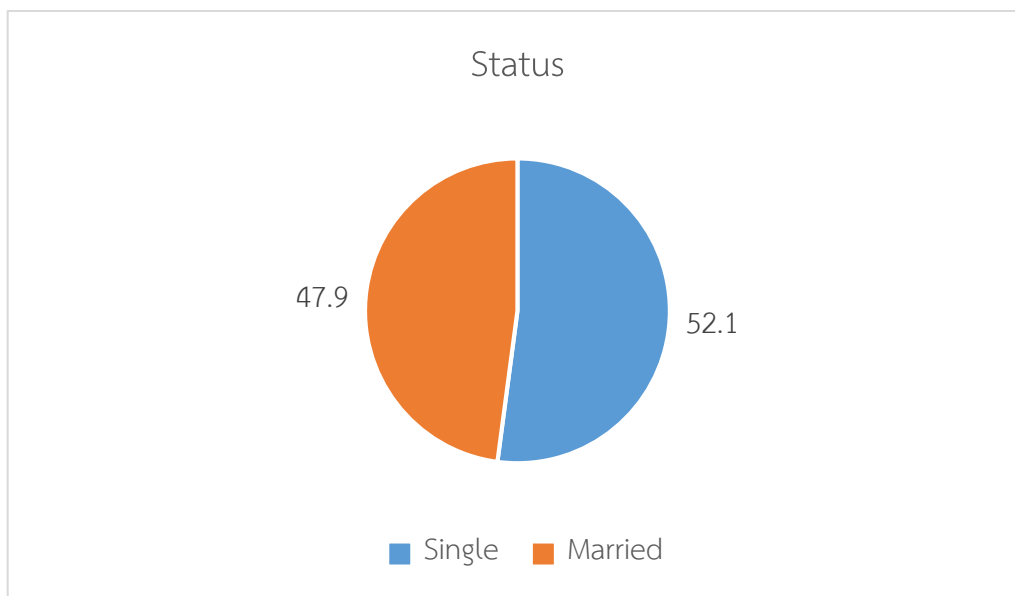
รูปที่ 4.1-1 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

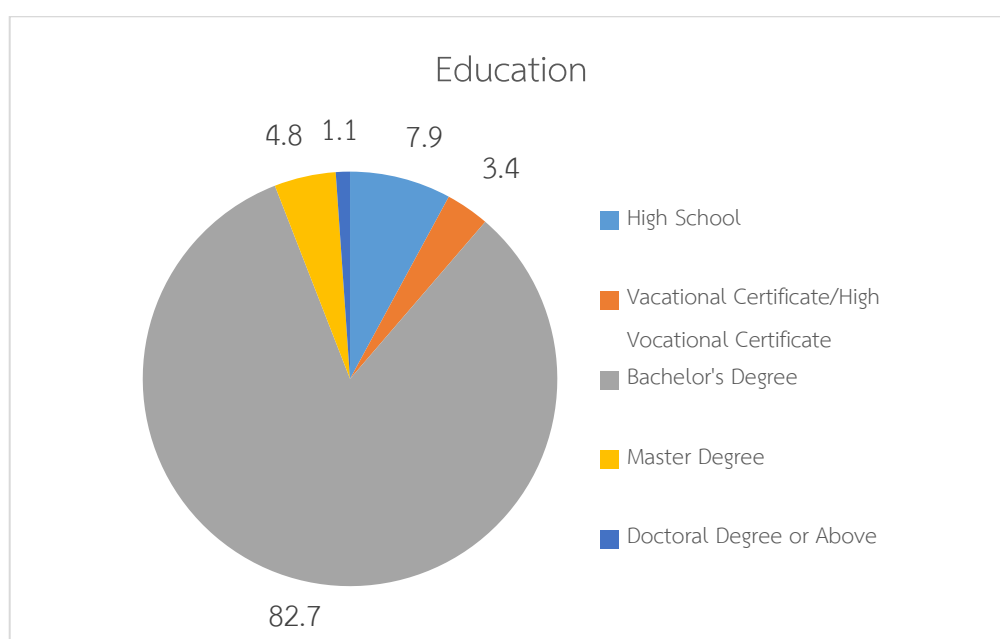
รูปที่ 4.1-2: เพศของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

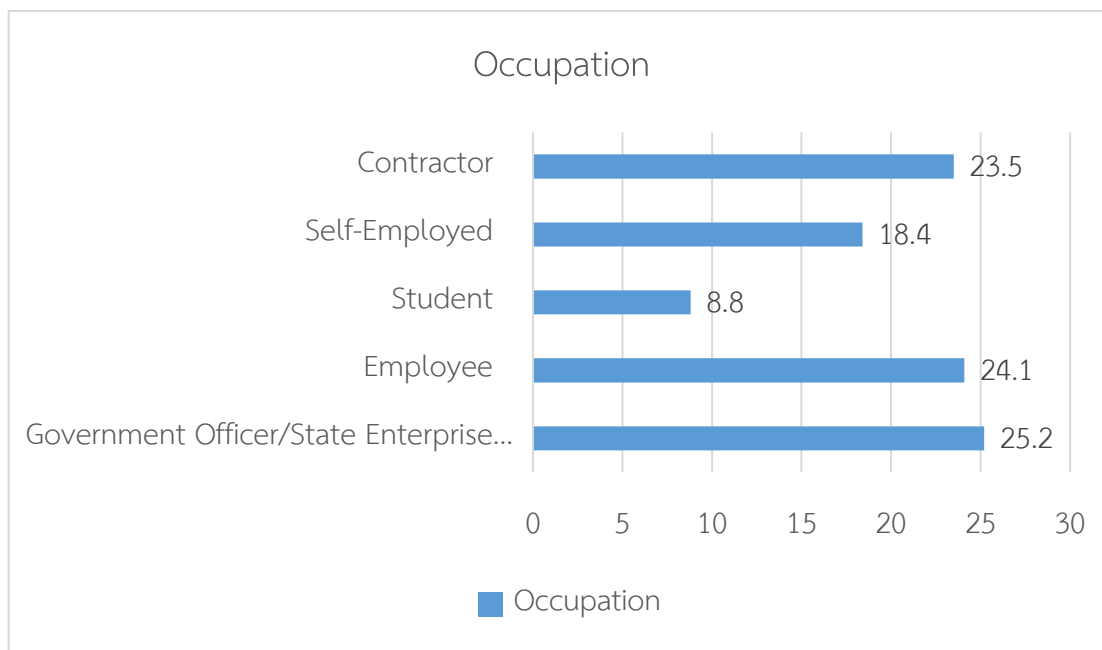
รูปที่ 4.1-3: อายุของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

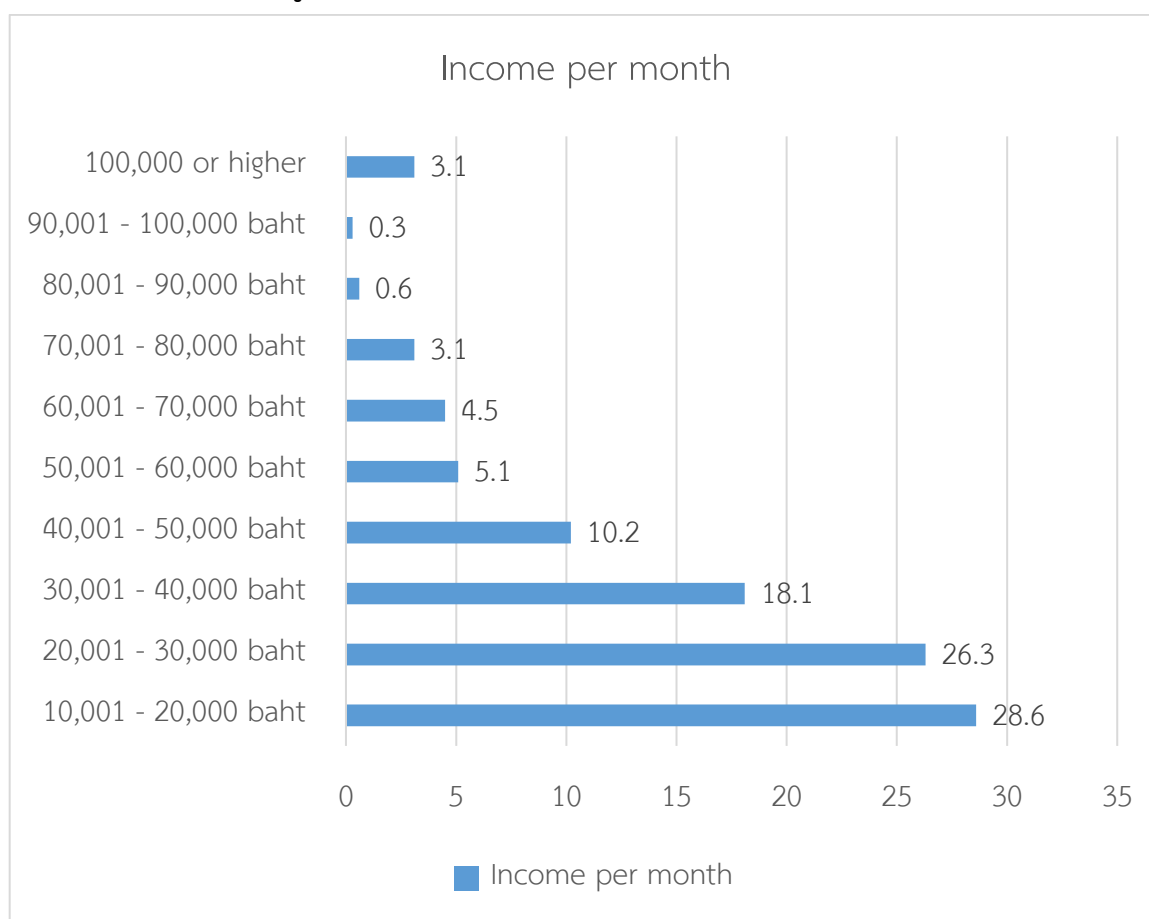
รูปที่ 4.1-4: สถานภาพของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

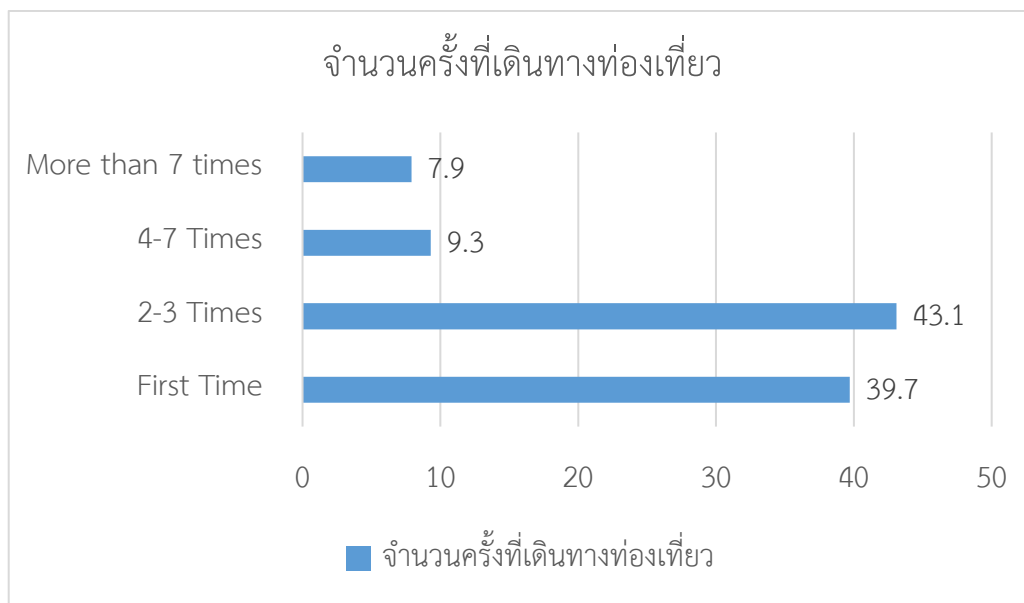
รูปที่ 4.1-5 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

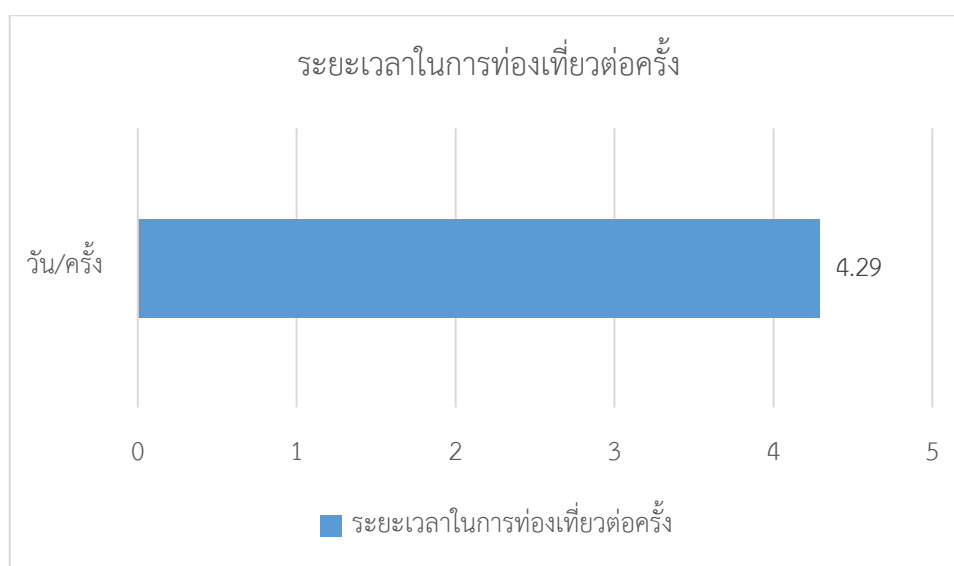
รูปที่ 4.1-6 อาชีพของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

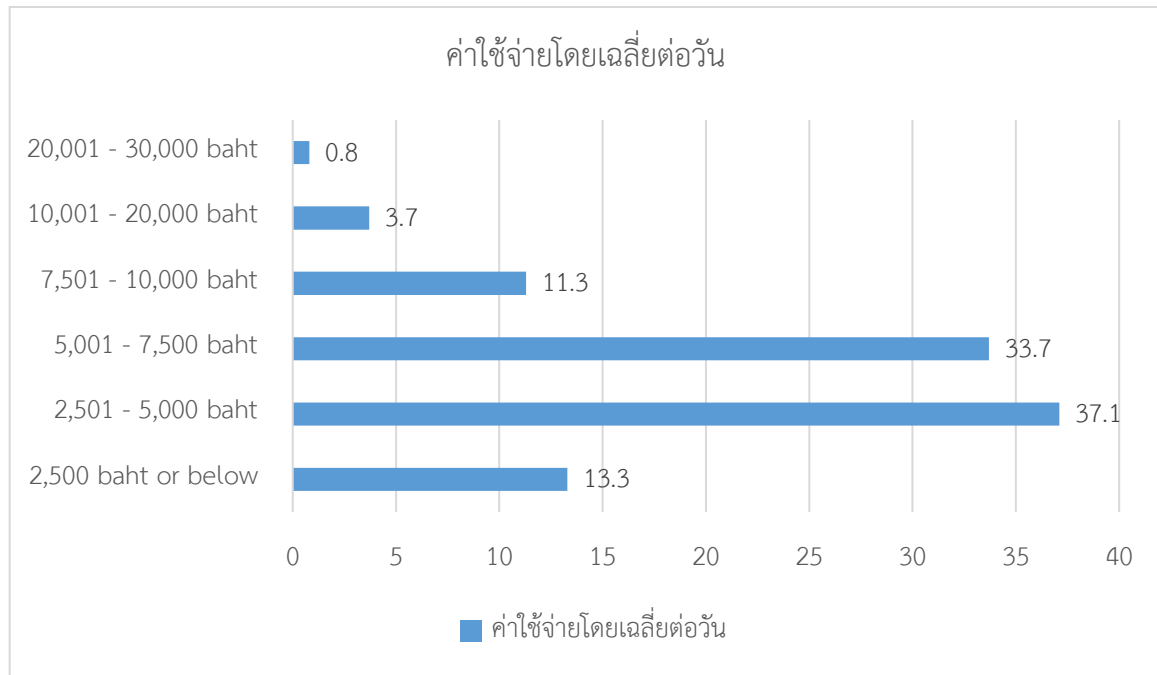
รูปที่ 4.1-7 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

รูปที่ 4.1-8: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

รูปที่ 4.1-9 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

รูปที่ 4.1-10 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

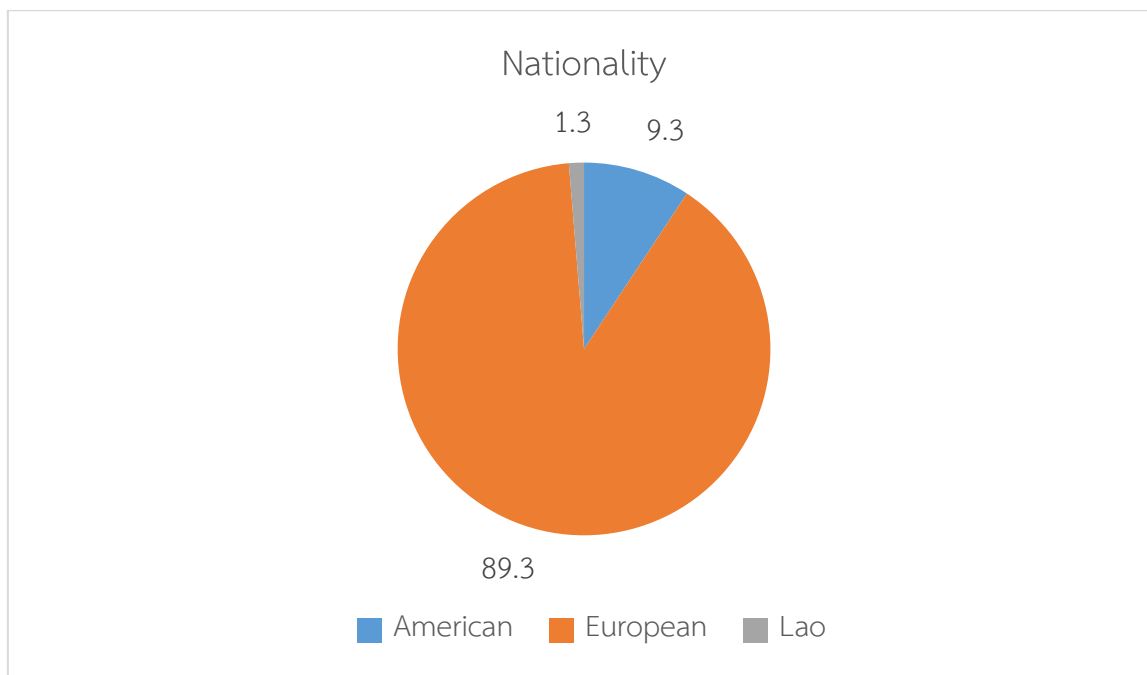
2) ภาคเหนือตอนล่าง

ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดตาก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดเพชรบูรณ์ จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 59.4 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 30.0 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวอเมริกาและนักท่องเที่ยวชาวลาว ที่ร้อยละ 9.3 และ 1.3 ตามลำดับ โดยมีอัตราส่วนเพศหญิงมากกว่าที่ร้อยละ 61.3 ต่อร้อยละ 38.7 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 53.3 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30 – 39 ปี ที่ร้อยละ 20 ตามมาด้วย ช่วงอายุ 50-59 ปี และมากกว่า 60 ปี ตามลำดับ และมีสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวที่เป็นโสดและสมรส อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

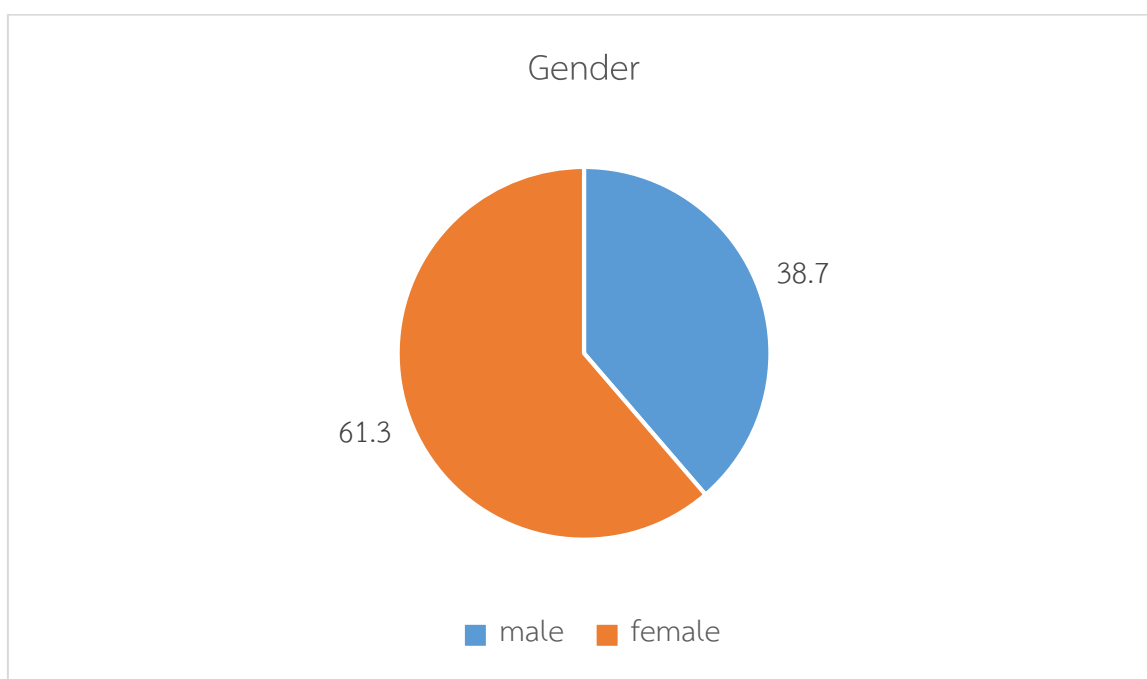
ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 45.3 รองลงมาระดับเป็นระดับปริญญาโท อยู่ที่ร้อยละ 30.7 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มพนักงานเอกชน ร้อยละ 41.3 โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 36 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน ที่ร้อยละ 25.3 ตามลำดับ

ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เพิ่งเคยมาเป็นครั้งแรกสูงถึงร้อยละ 93.3 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 11.48 วันต่อครั้ง และนักท่องเที่ยวร้อยละ 95.4 ใช้เงินไม่เกิน 5,000 บาทต่อวัน

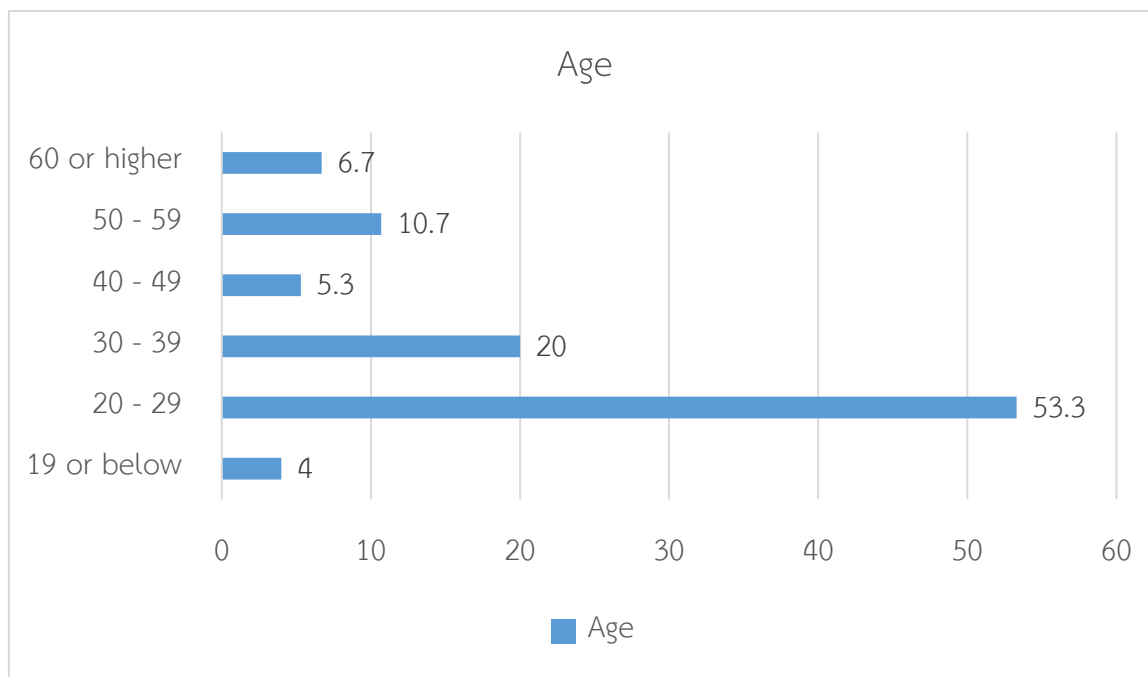
โดยรายละเอียดข้อมูล แสดงดังรูปที่ 4.1-11 ถึง 4.1-20

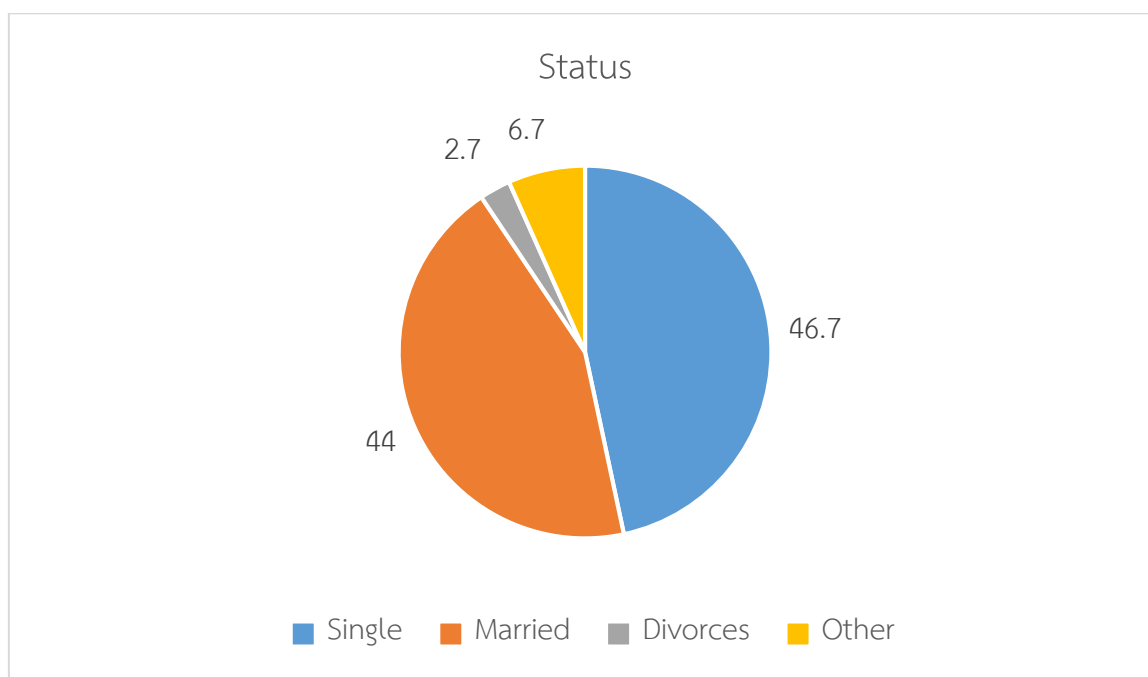
รูปที่ 4.1-11 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

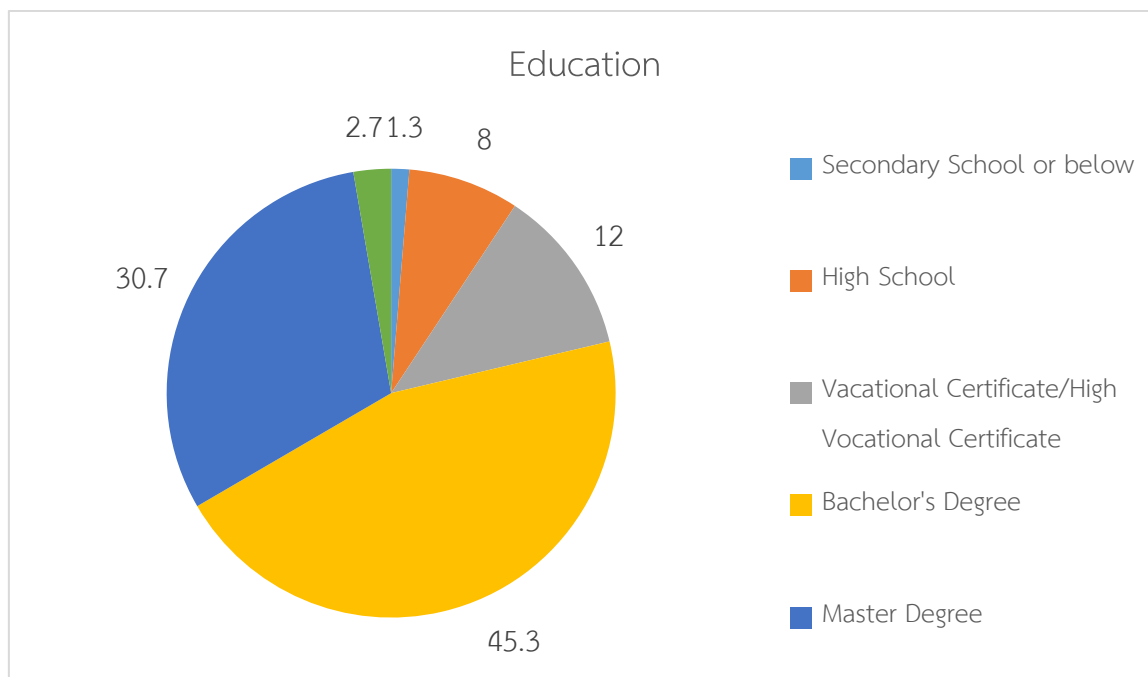
รูปที่ 4.1-12: เพศของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

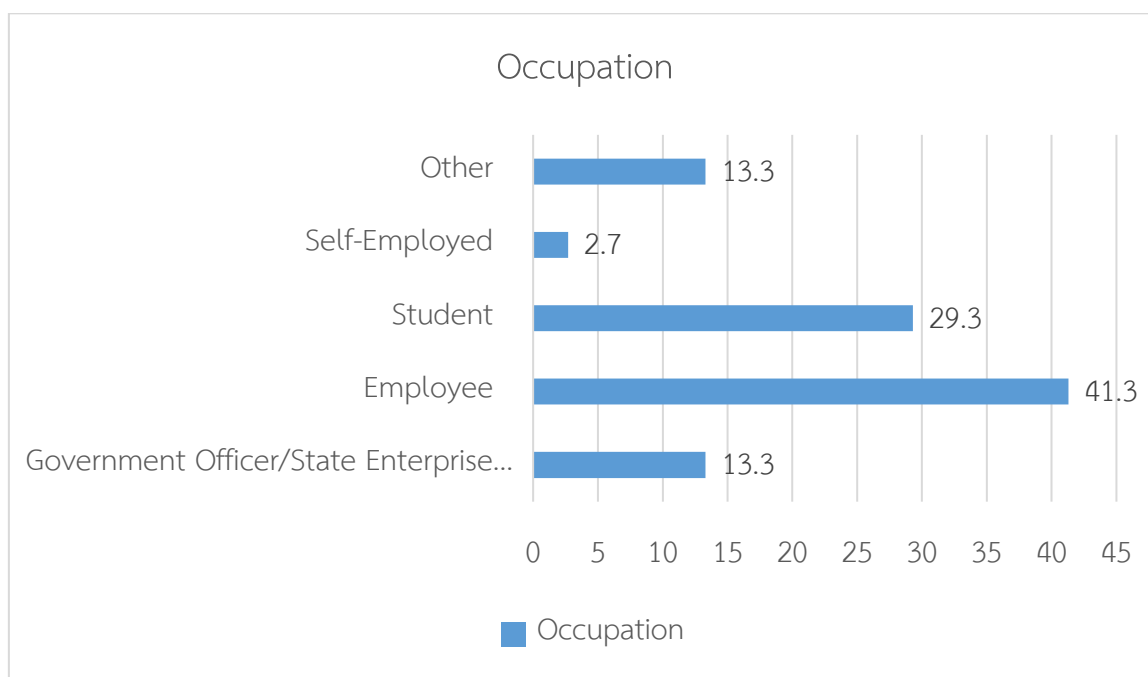
รูปที่ 4.1-13: อายุของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

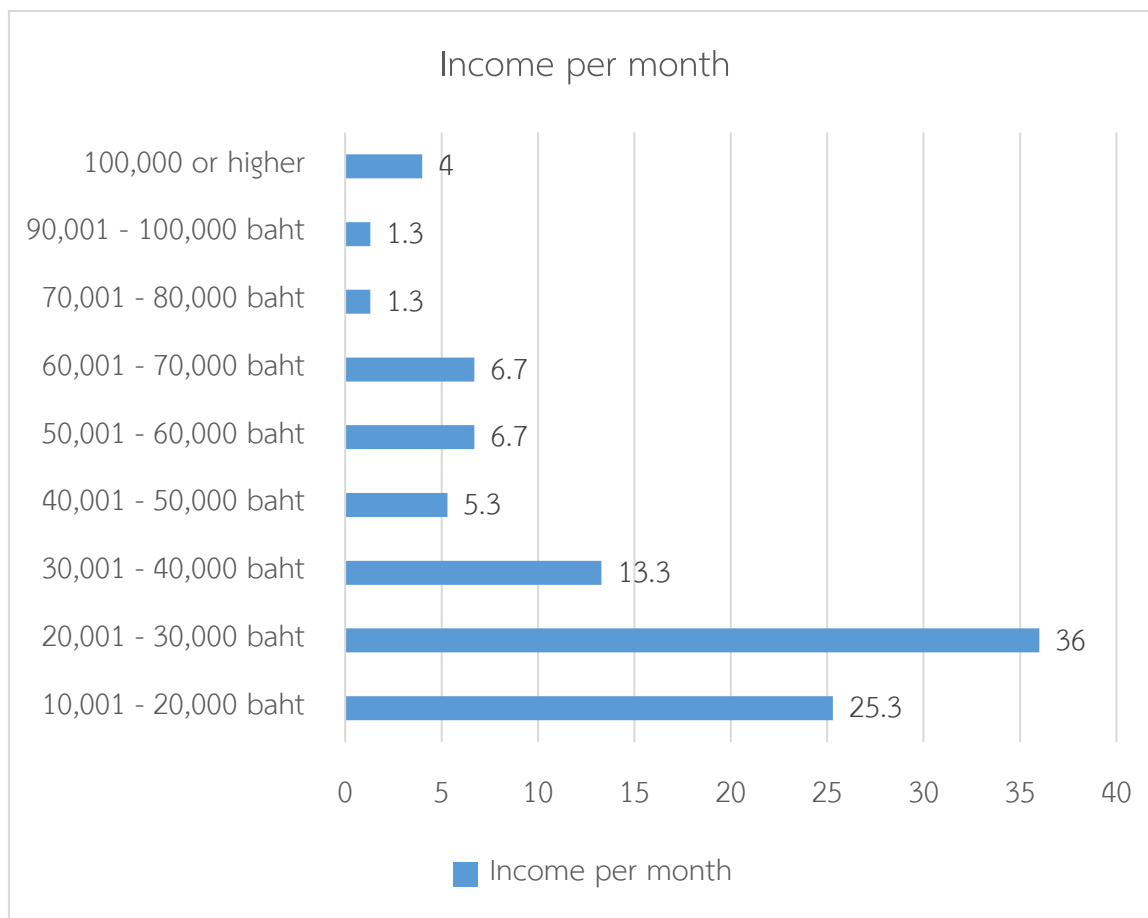
รูปที่ 4.1-14 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

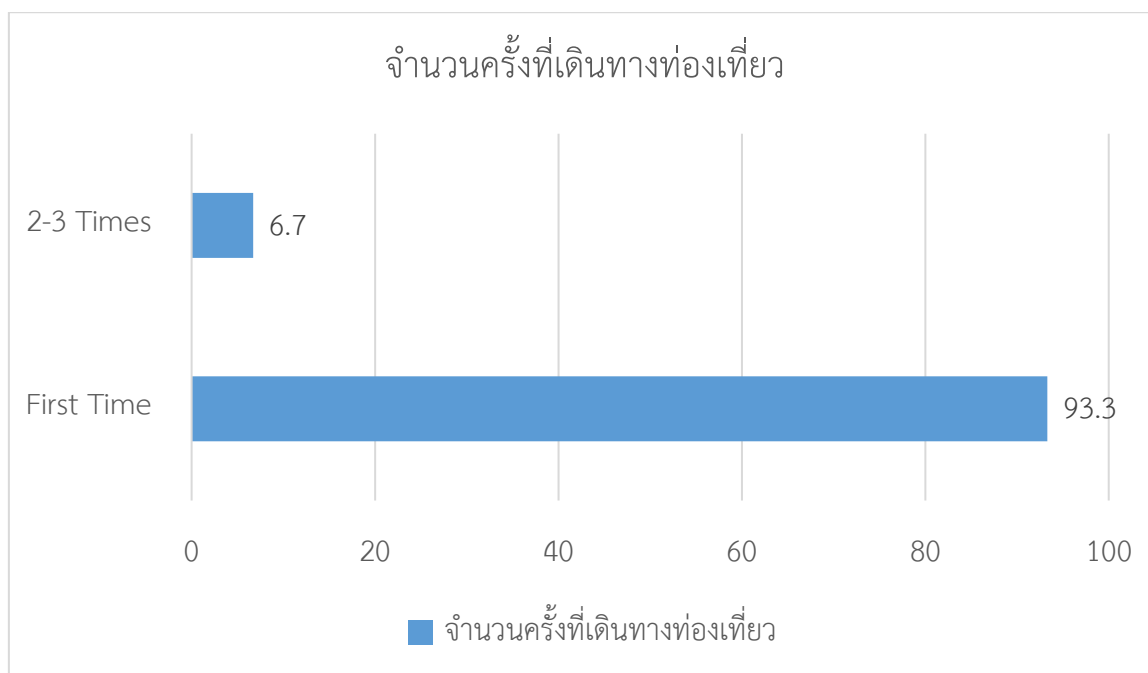
รูปที่ 4.1-15 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

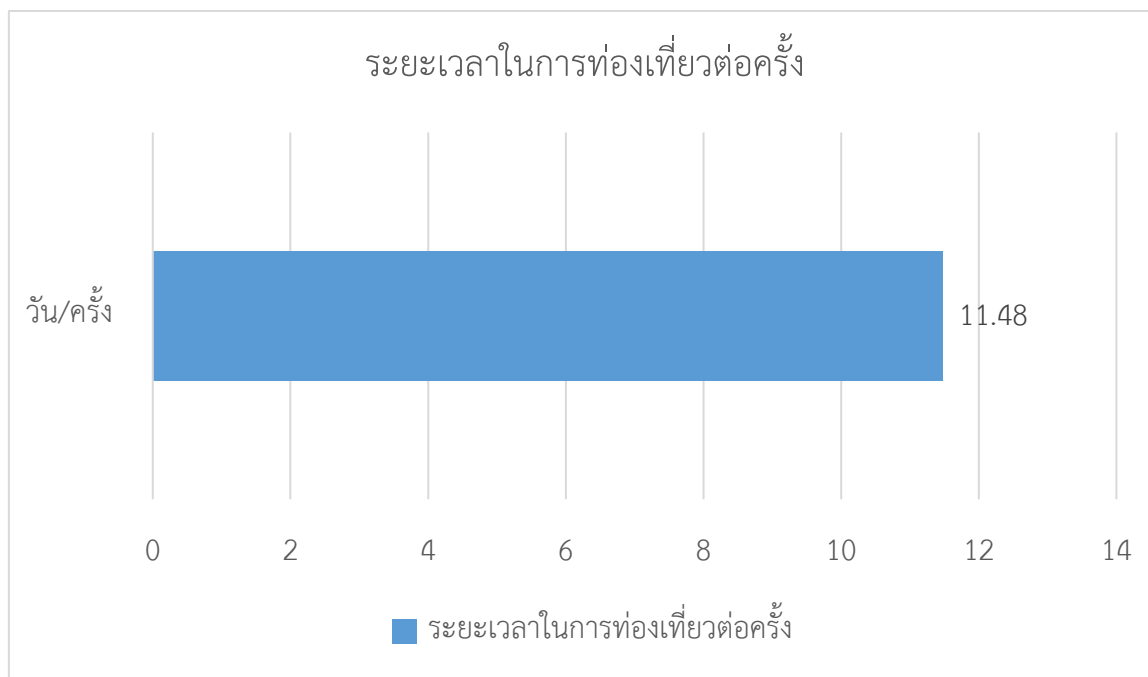
รูปที่ 4.1-16 อาชีพของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

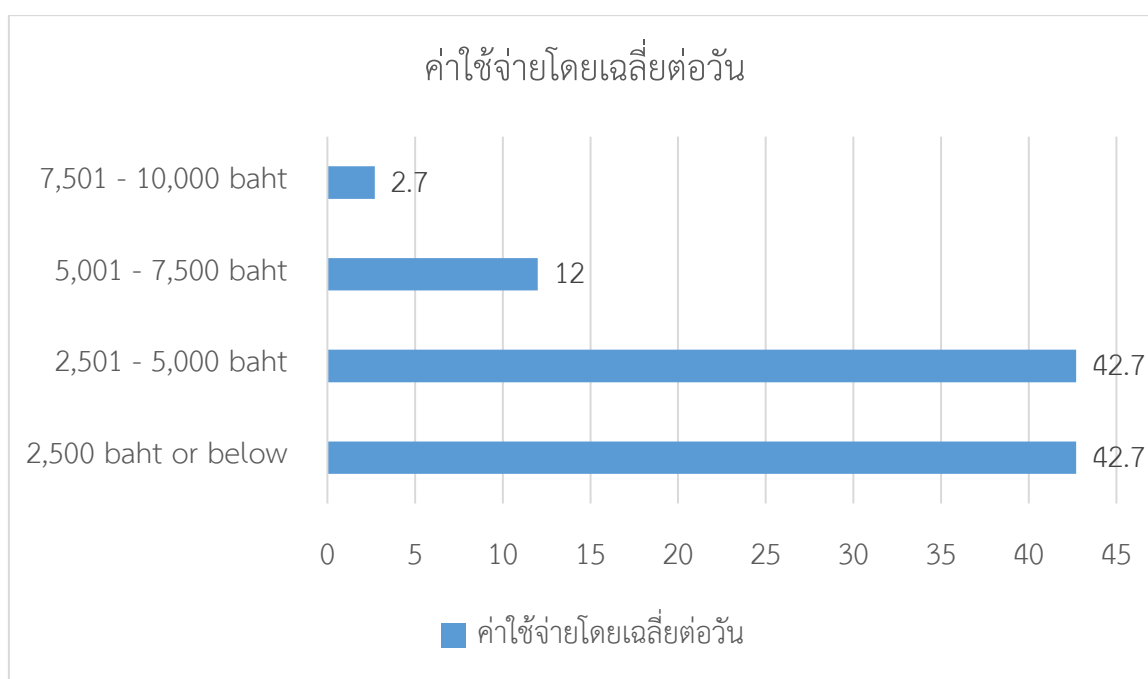
รูปที่ 4.1-17 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ 4.1-18: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ 4.1-19 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน

รูปที่ 4.1-20 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

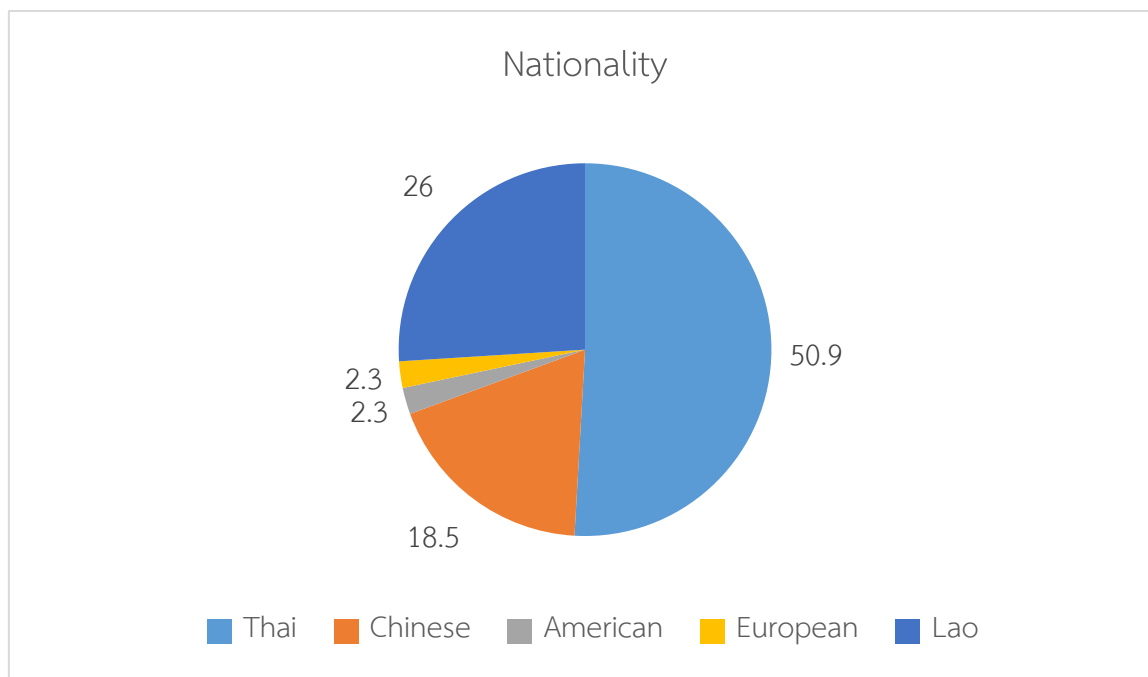
3) ประเทศลาว

พื้นที่ประเทศลาวในขอบเขตของการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย แขวงหลวงน้ำทา และแขวงบ่อแก้ว จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 50.5 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวลาว มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 26 นักท่องเที่ยวชาวจีน ที่ร้อยละ 18.5 โดยมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยมีอัตราส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 51.4 และเพศชายร้อยละ 48.6 โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 20 -49 ปี โดยช่วงอายุ 20 – 29 ปี เป็นกลุ่มช่วงอายุนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 27.7 และมีสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวที่เป็นโสดมากกว่าที่สมรสแล้ว อยู่ที่ร้อยละ 55.5 ต่อ 44.5

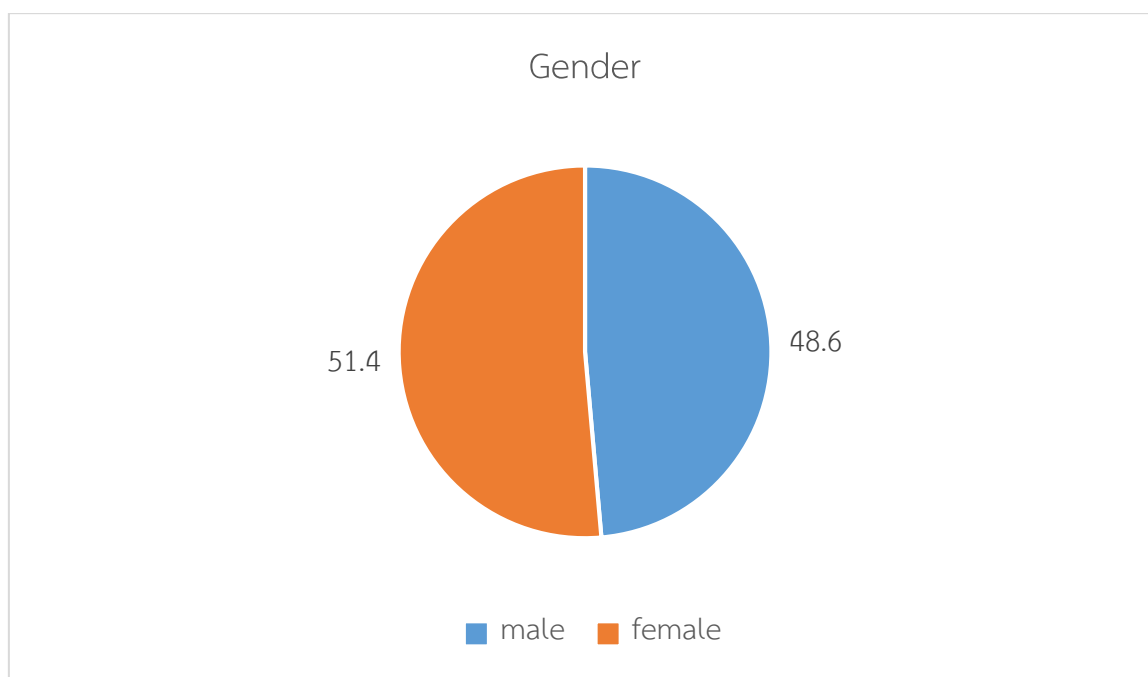
ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 82.7 ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานเอกชน เป็นส่วนใหญ่ ที่ร้อยละ 28.9 ร้อยละ 22.5 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 38.2 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27.7 ตามลำดับ

ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งแรก ที่ร้อยละ 45.7 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.34 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 5,000 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 42.2

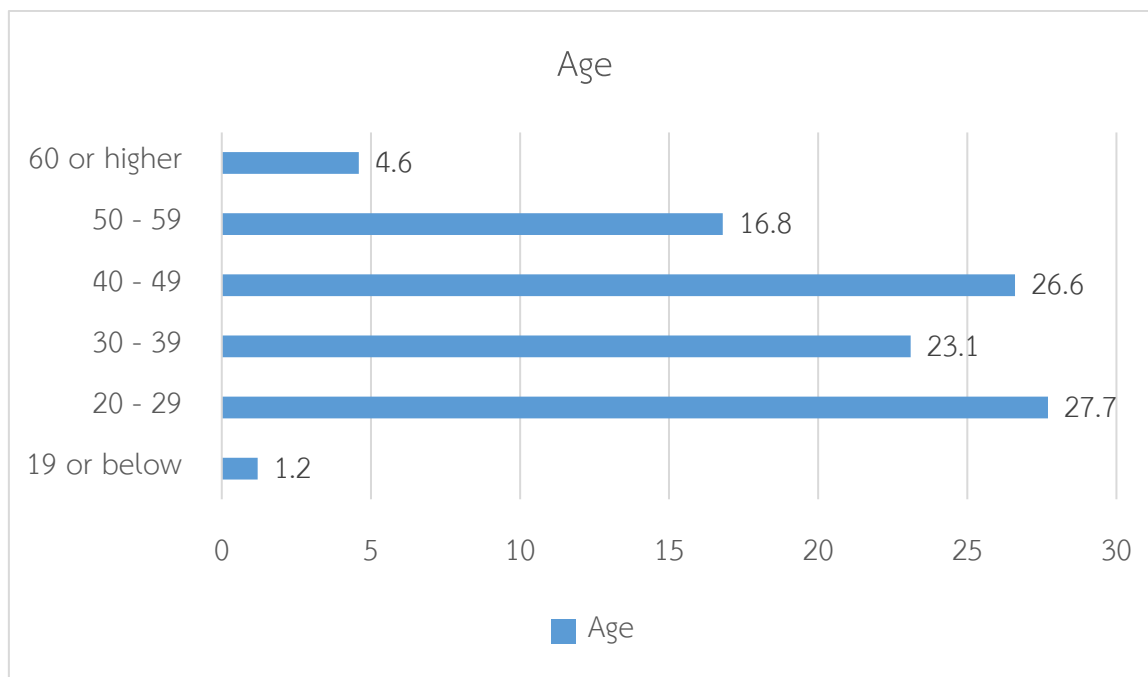
โดยรายละเอียดข้อมูล แสดงดังรูปที่ 4.1-21 ถึง 4.1-30

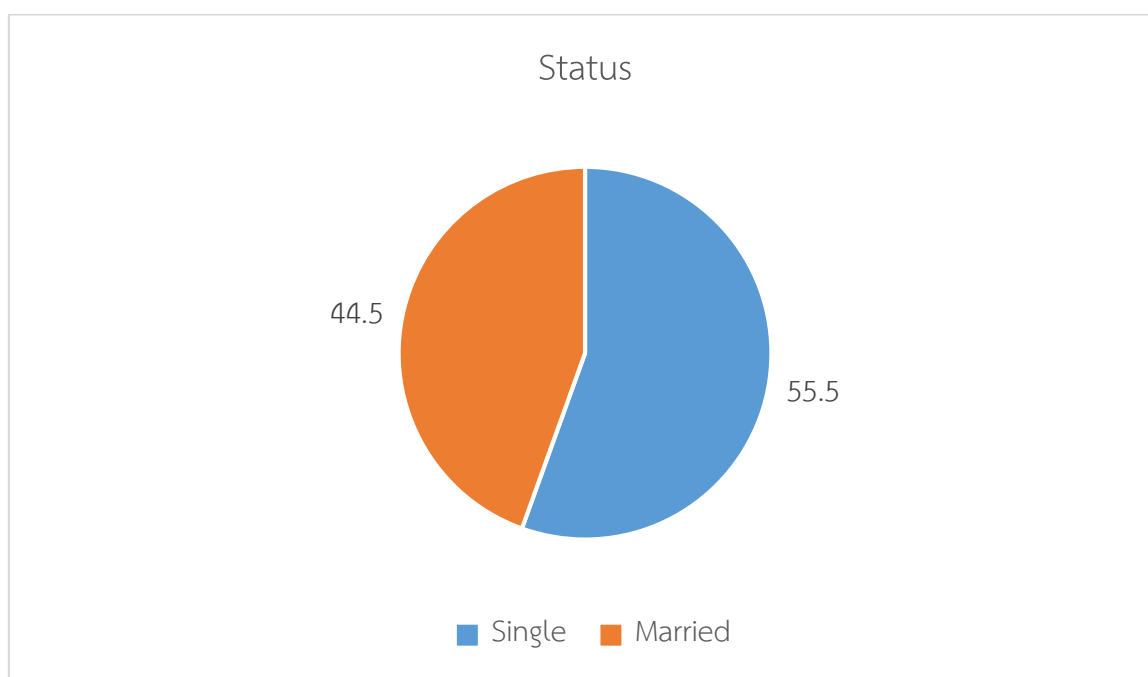
รูปที่ 4.1-21 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

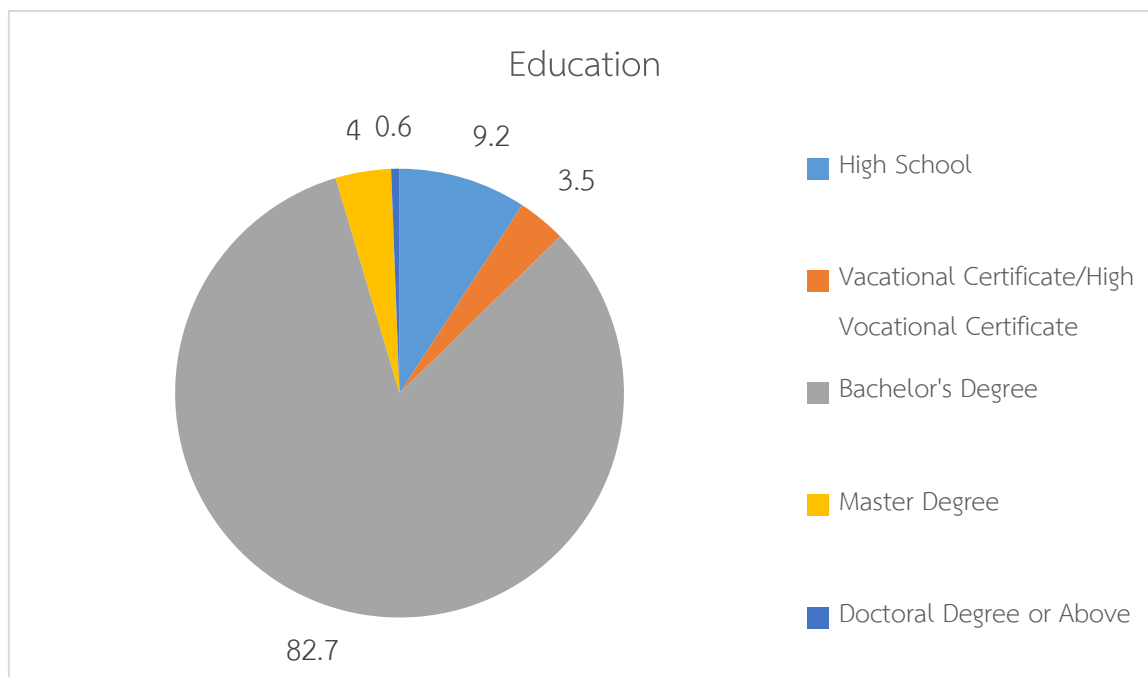
รูปที่ 4.1-22: เพศของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

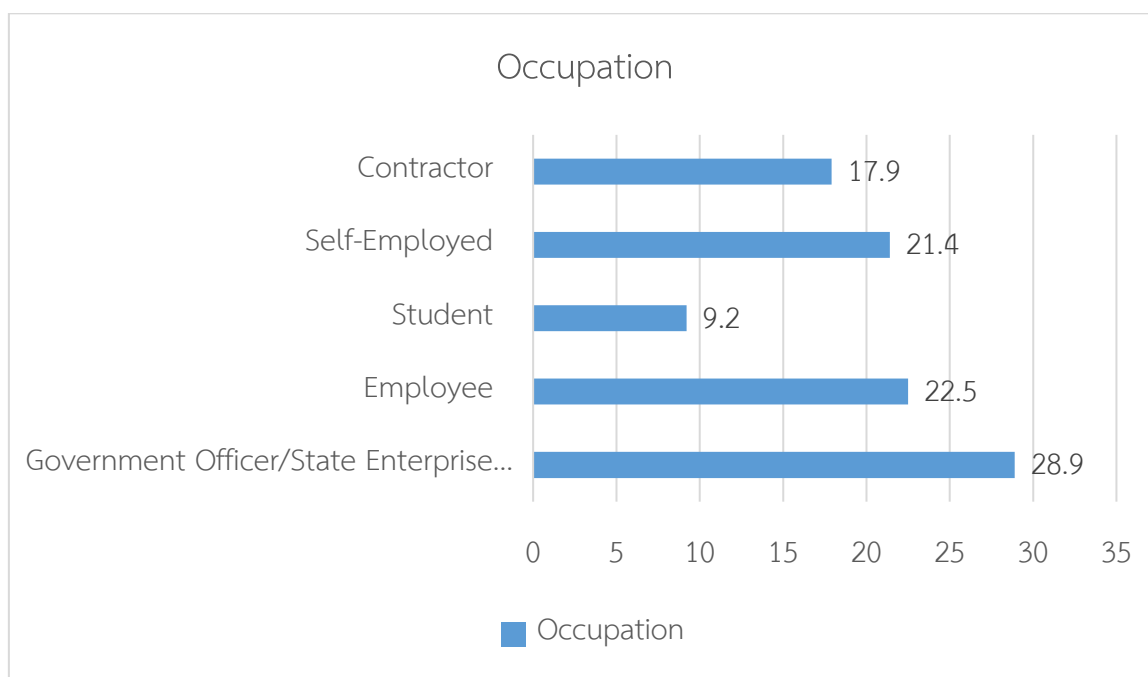
รูปที่ 4.1-23: อายุของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

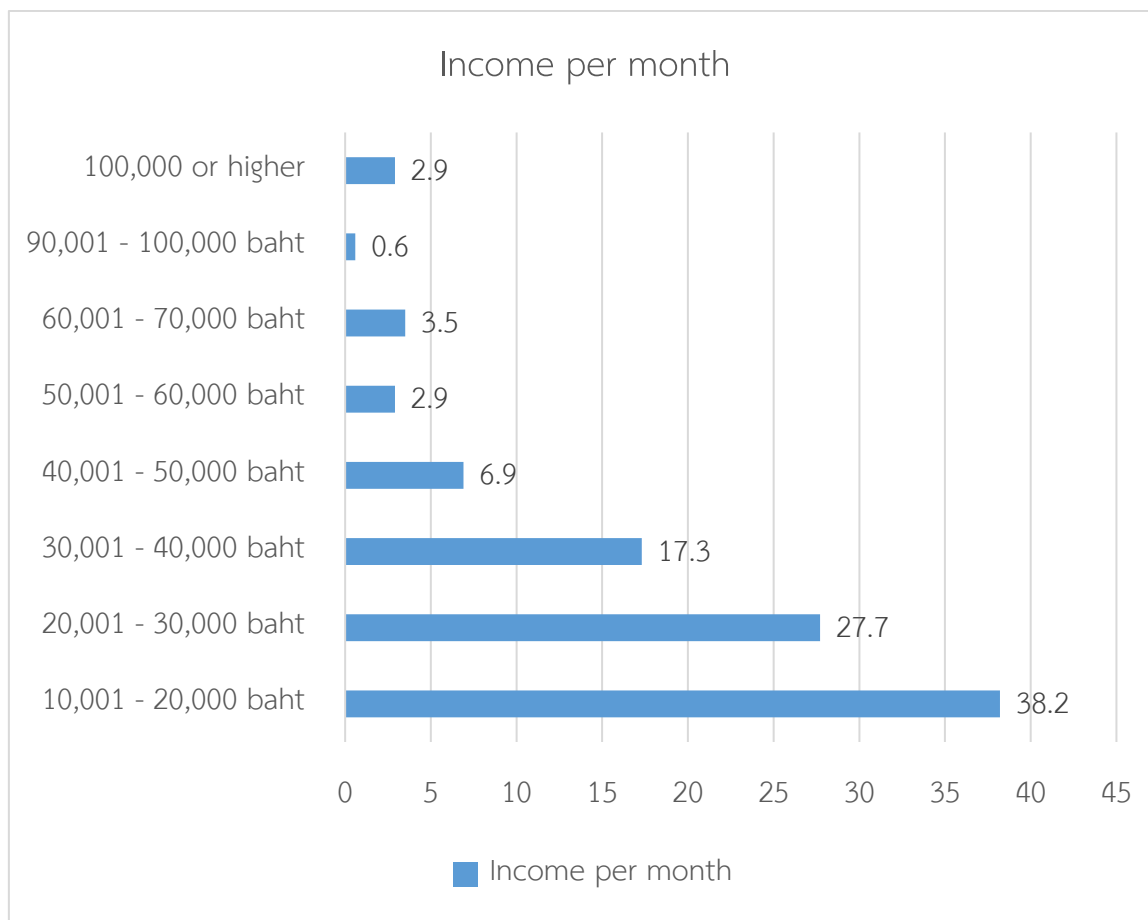
รูปที่ 4.1-24 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

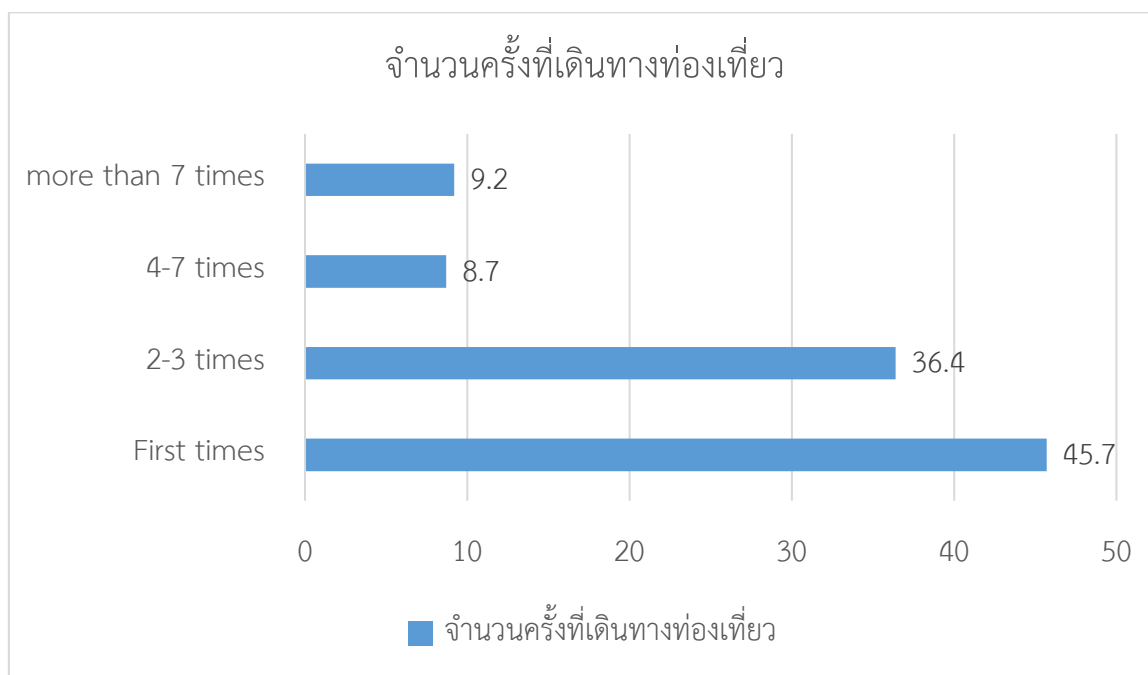
รูปที่ 4.1-25 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

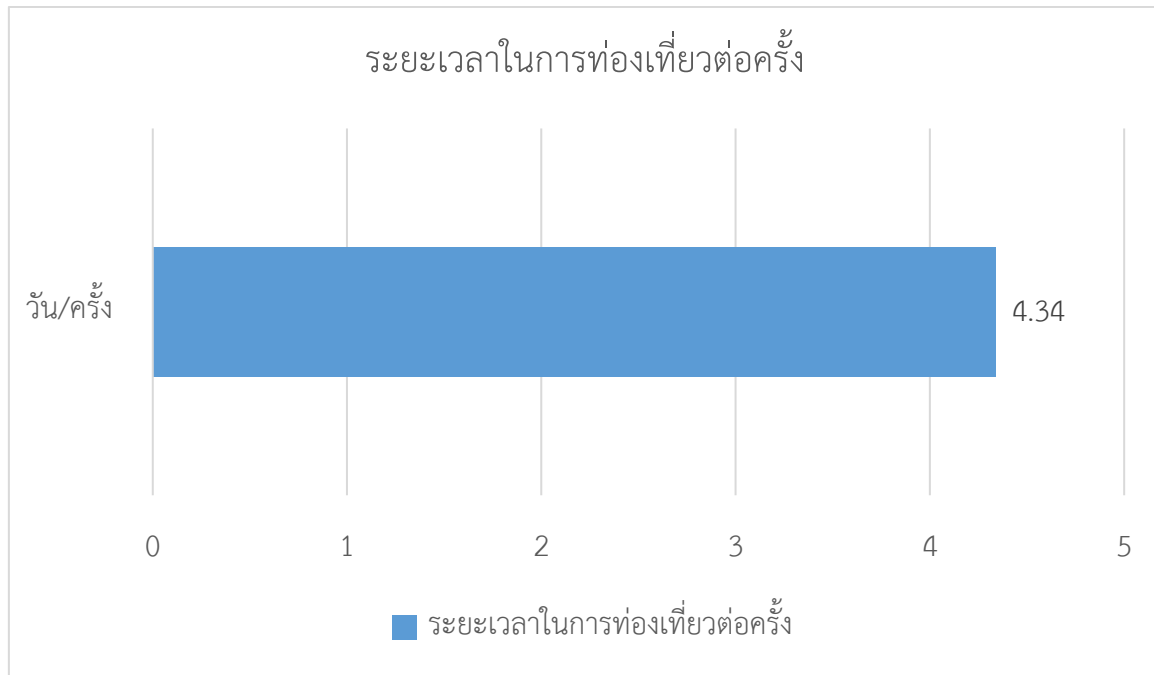
รูปที่ 4.1-26 อาชีพของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

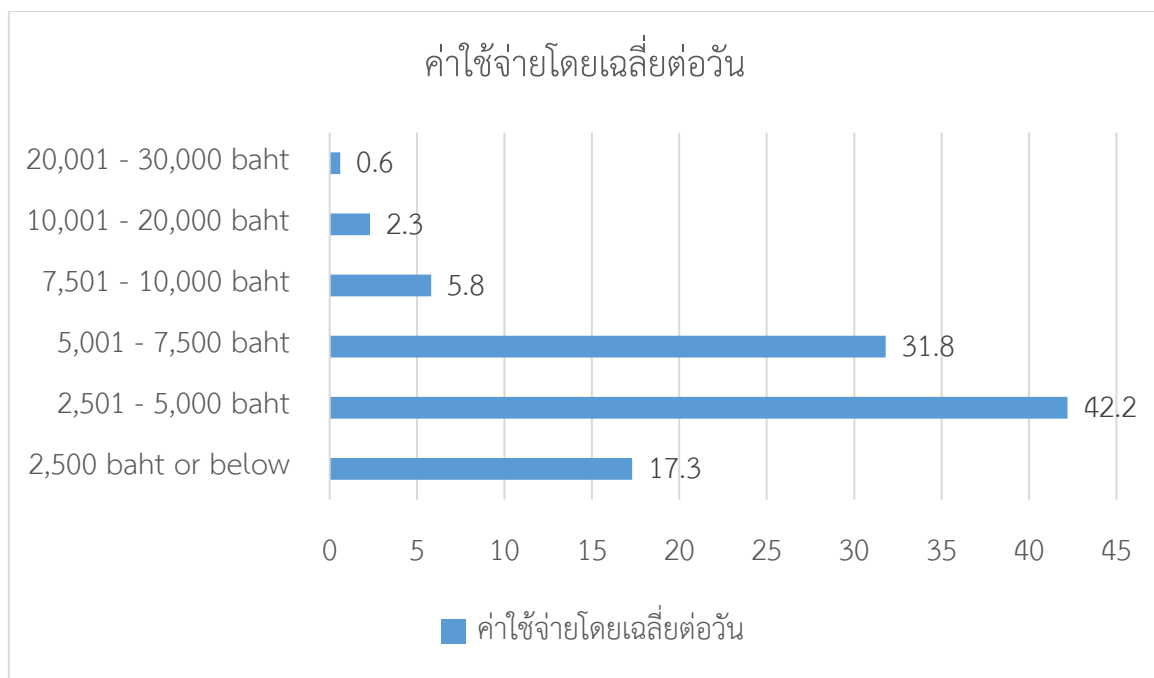
รูปที่ 4.1-27 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

รูปที่ 4.1-28: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

รูปที่ 4.1-29 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

รูปที่ 4.1-30 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในประเทศลาว

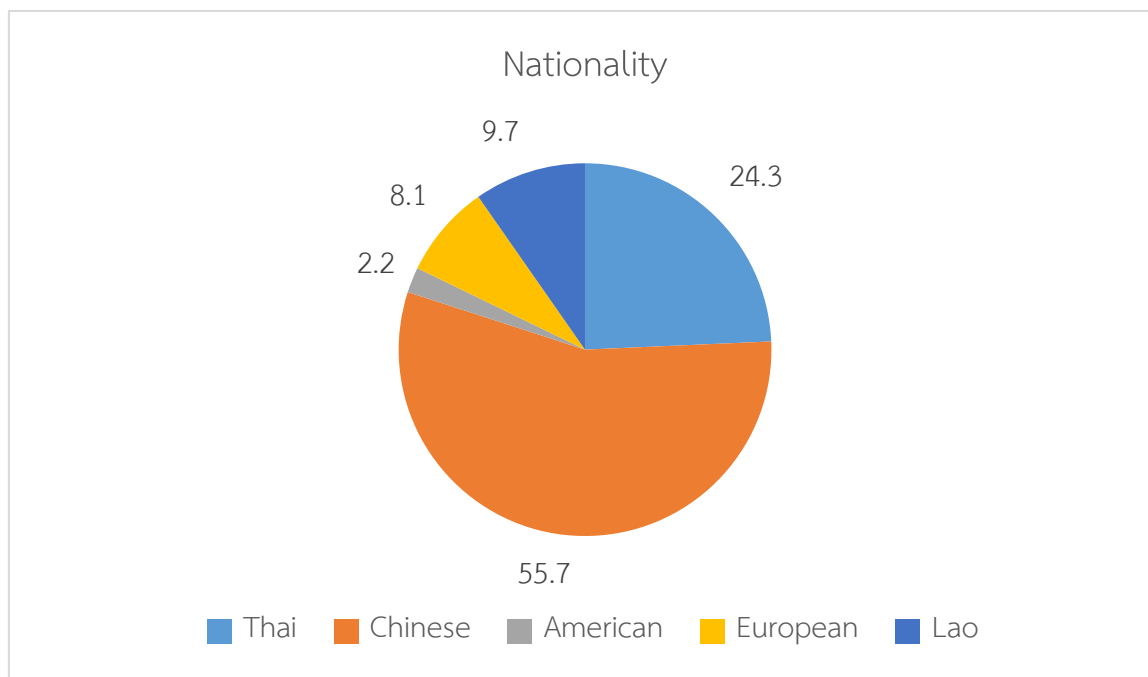
4) มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ในพื้นที่มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีนจากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 55.7 รองลงเป็น กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ร้อยละ 24.3 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวลาว นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและ นักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ที่ร้อยละ 9.7, 8.1, 2.2 ตามลำดับ โดยมีอัตราส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 45.9 และเพศชายร้อยละ 54.1 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มี สัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30 – 39 ปี ที่ร้อยละ 23.8 ตามมาด้วย ช่วงอายุ 40-49 ปีและ 50-59 ปี ตามลำดับ และมีสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวที่เป็นโสดและสมรส อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 50.3 ต่อ 49.7

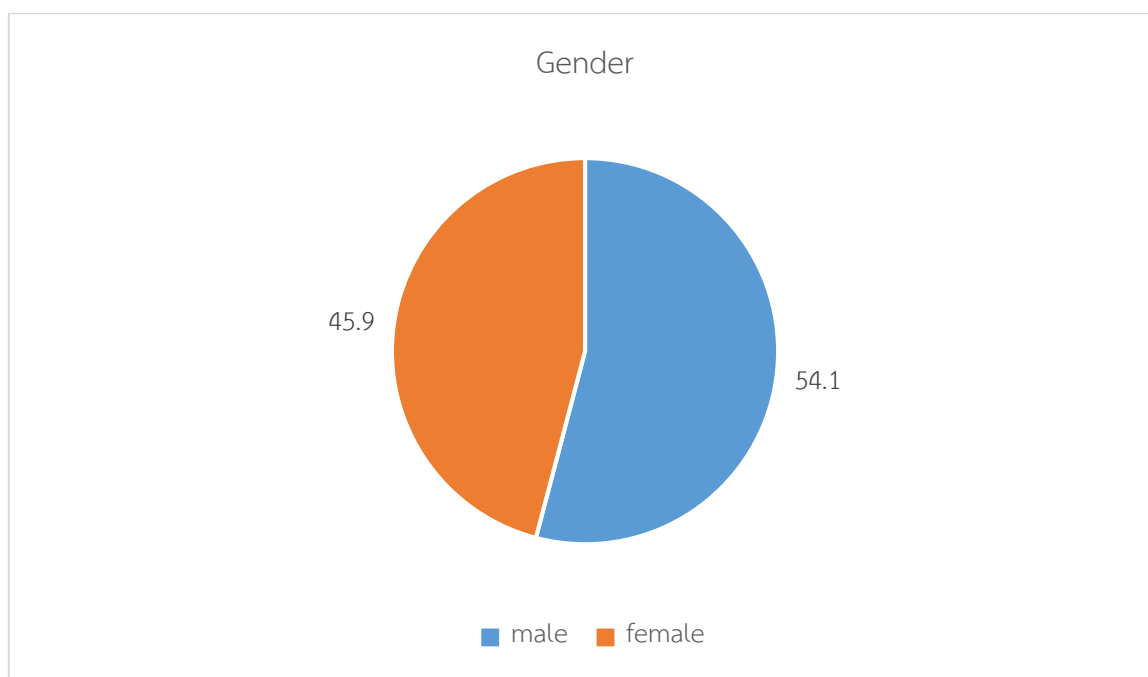
ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 84.3 และเป็นกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน และอาชีพรับจ้างทั่วไป ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ร้อยละ 25.4 ร้อยละ 24.9 ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.1 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27 และรายได้เฉลี่ย 30,001 – 40,000 บาท ที่ร้อยละ 18.4 ตามลำดับ

ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกและ เคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ร้อยละ 43.8 และร้อยละ 40.5 ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการ เดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.29 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,501 – 5,000 บาท สูงที่สุด โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 39.5 รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ ประมาณ 5,001 – 7,500 บาท ที่ร้อยละ 34.1

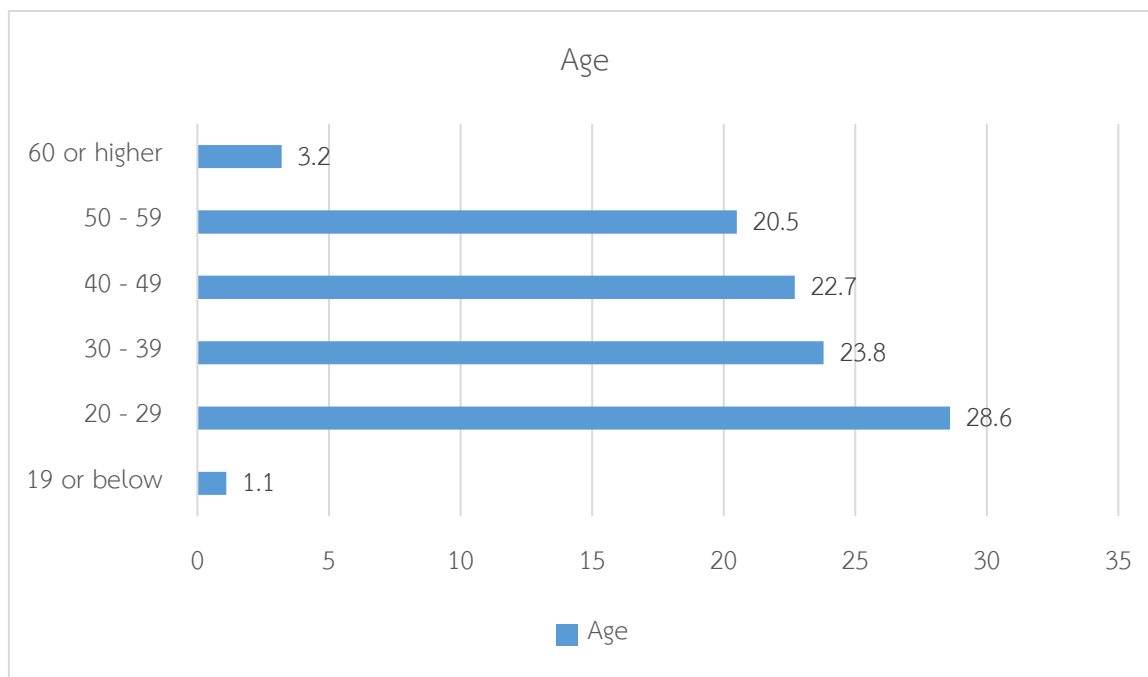
โดยรายละเอียดข้อมูล แสดงดังรูปที่ 4.1-31 ถึง 4.1-40

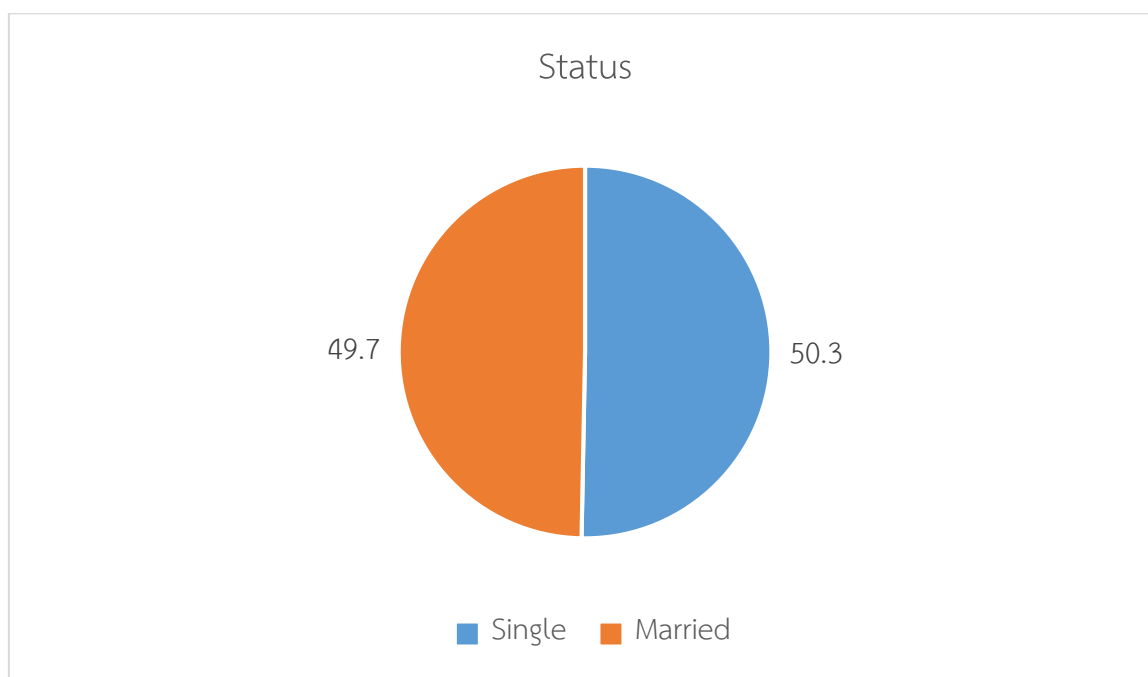
รูปที่ 4.1-31 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

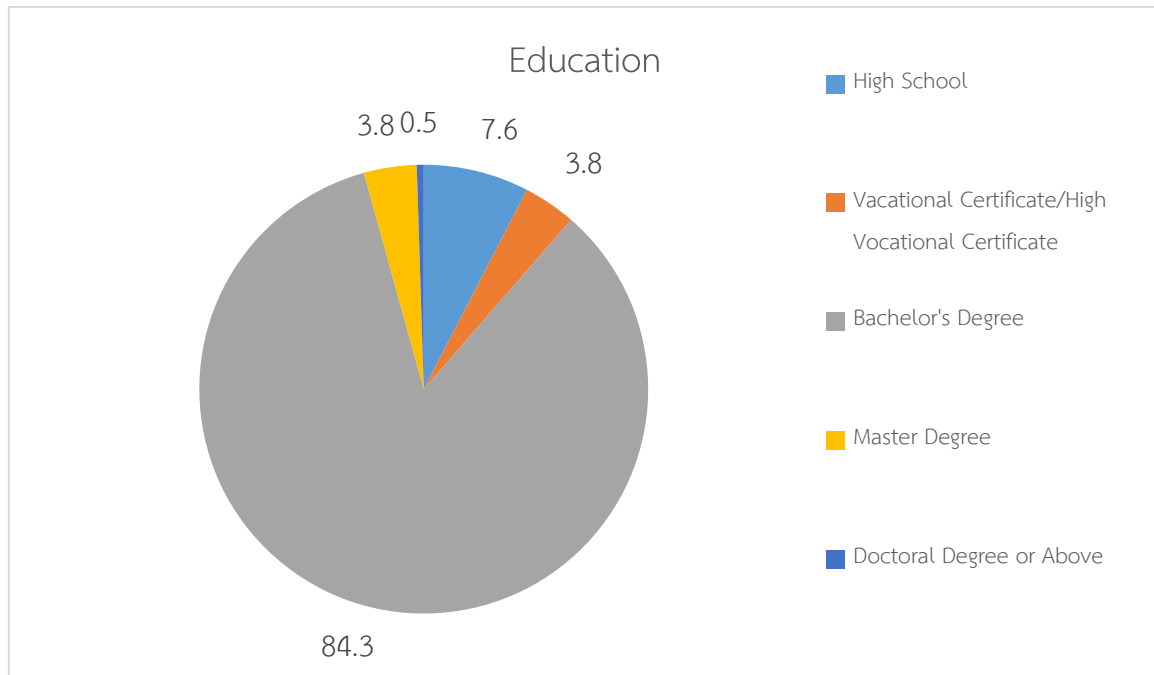
รูปที่ 4.1-32: เพศของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

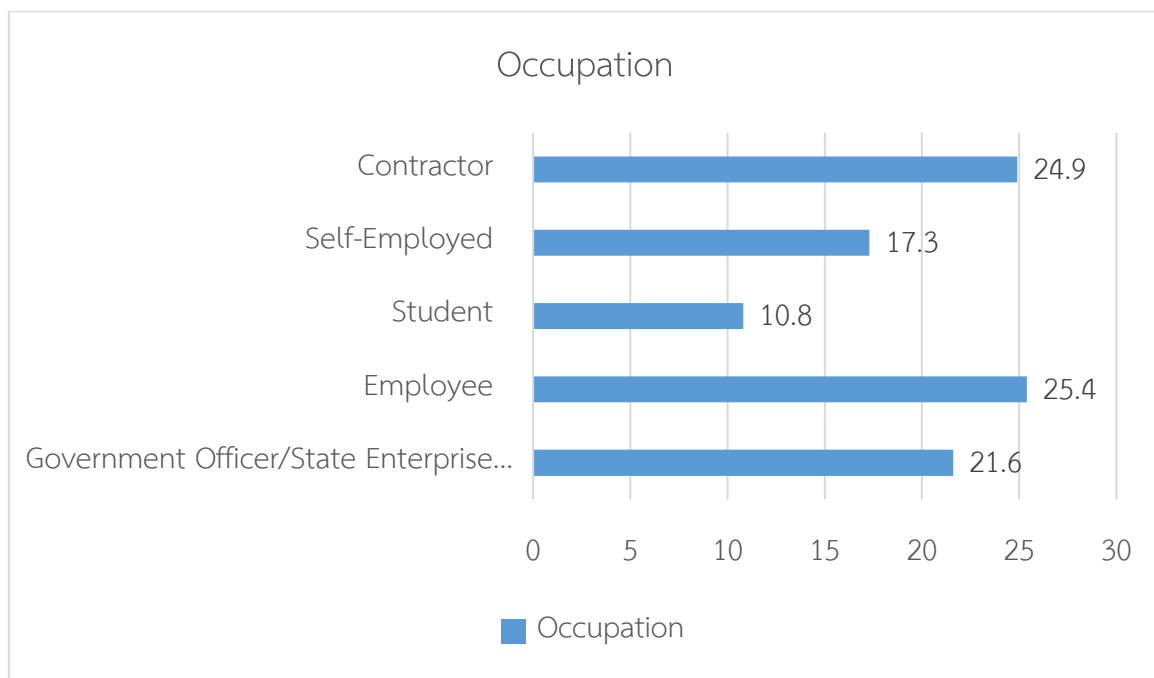
รูปที่ 4.1-33: อายุของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

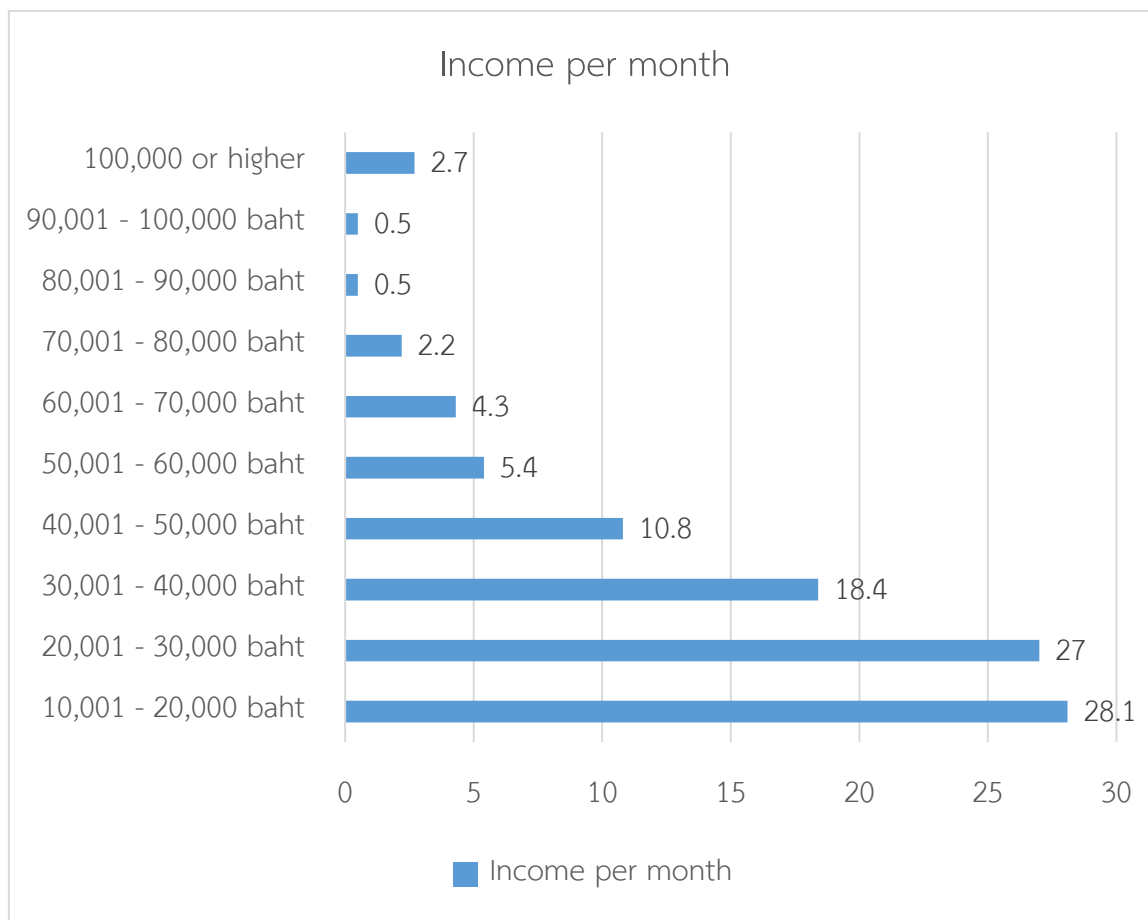
รูปที่ 4.1-34 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

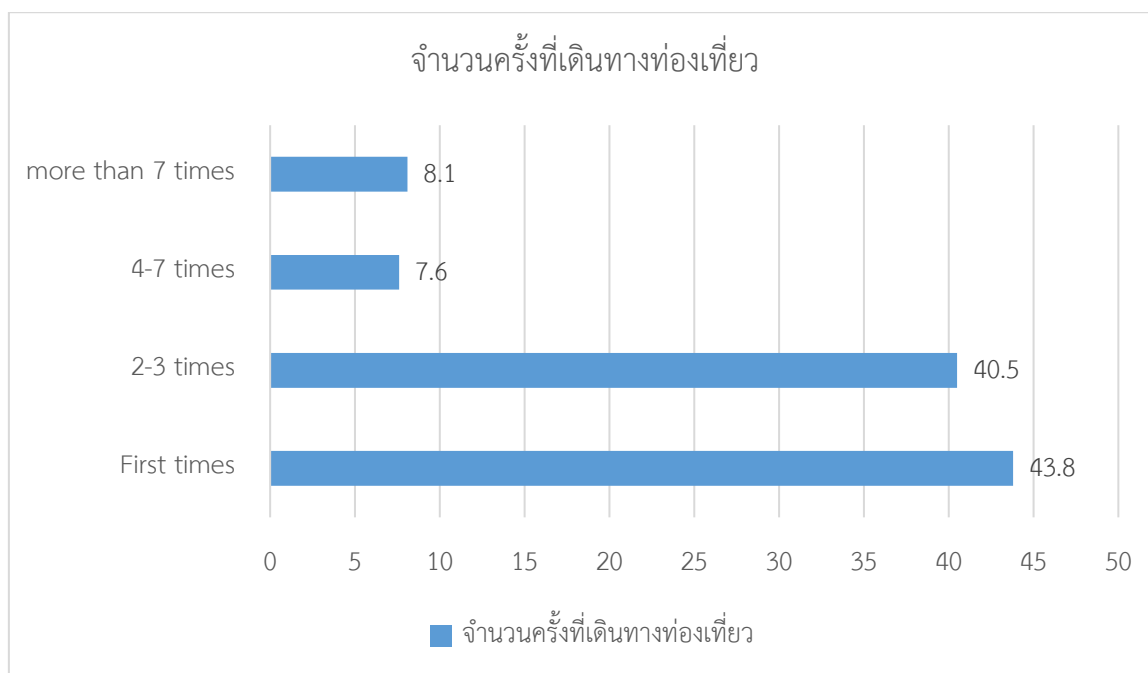
รูปที่ 4.1-35 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

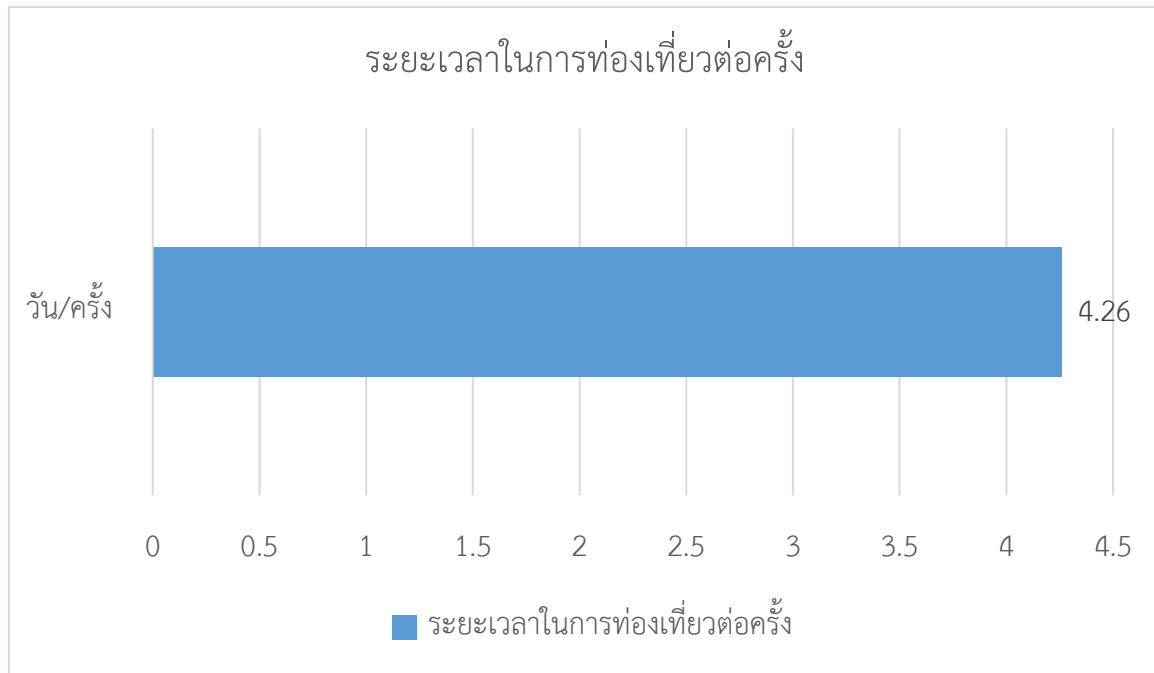
รูปที่ 4.1-36 อาชีพของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

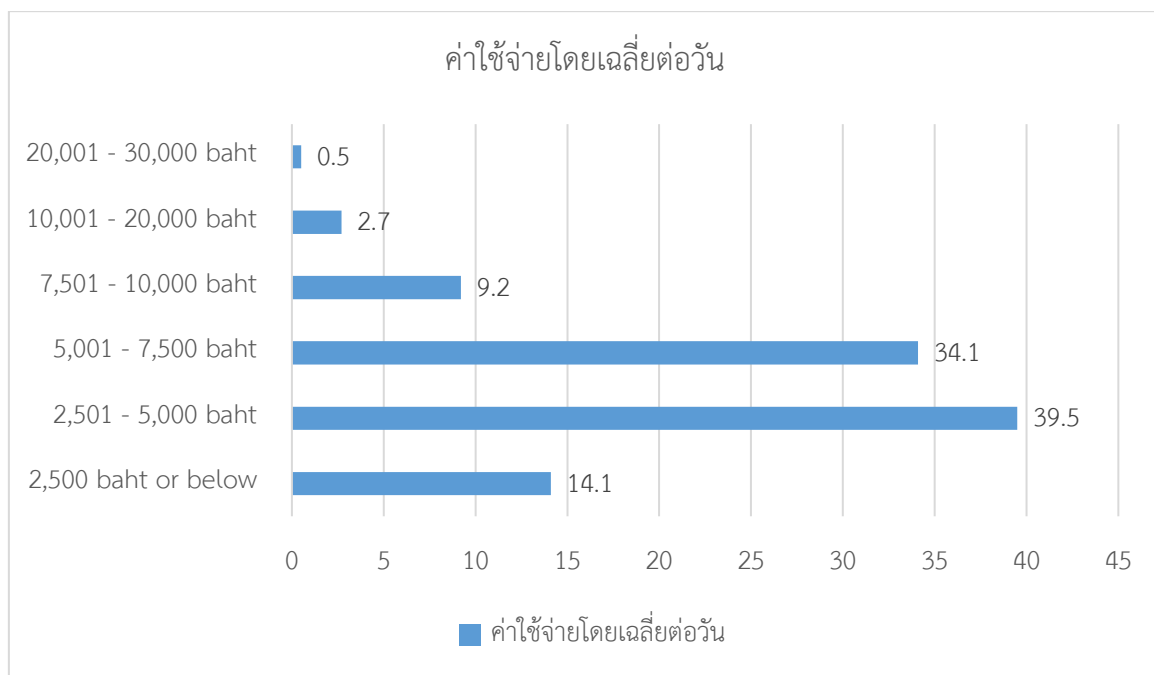
รูปที่ 4.1-37 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 4.1-38: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 4.1-39 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 4.1-40 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

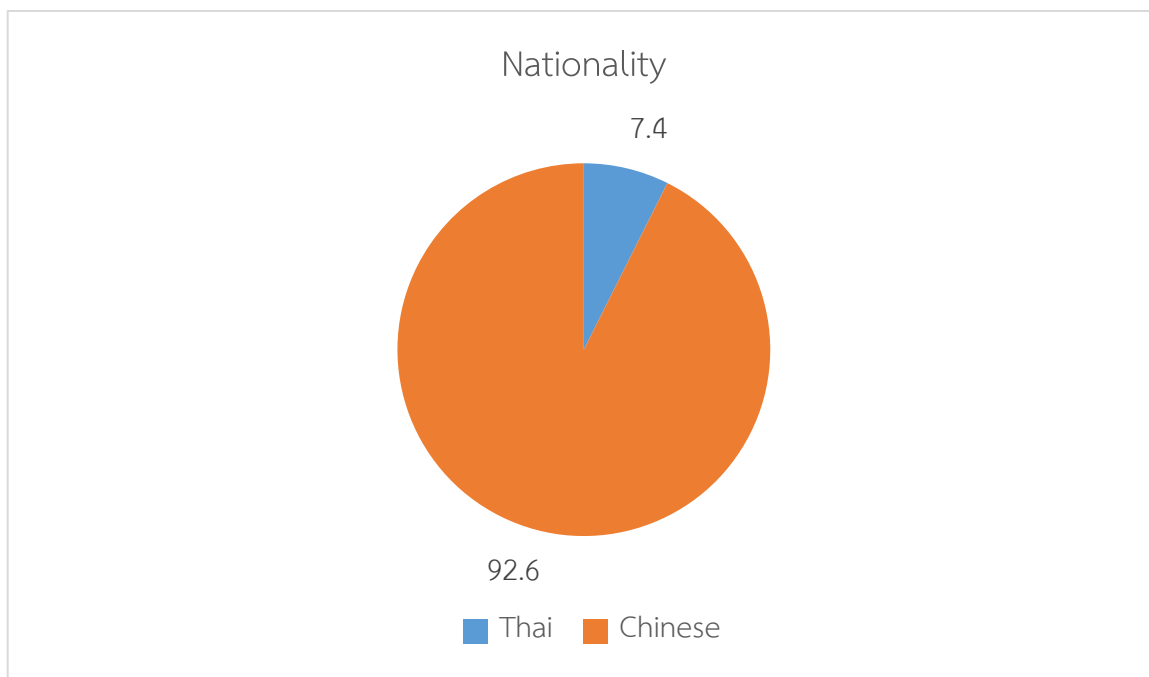
5) มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ในพื้นที่มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนจากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนมากที่สุดจากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 92.6 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 7.4 โดยเป็นเพศชายที่ร้อยละ 44.4 เพศหญิงที่ร้อยละ 55.6 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 33.3 และมีสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวที่เป็นโสดและสมรส อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 51.9 ต่อ 48.1

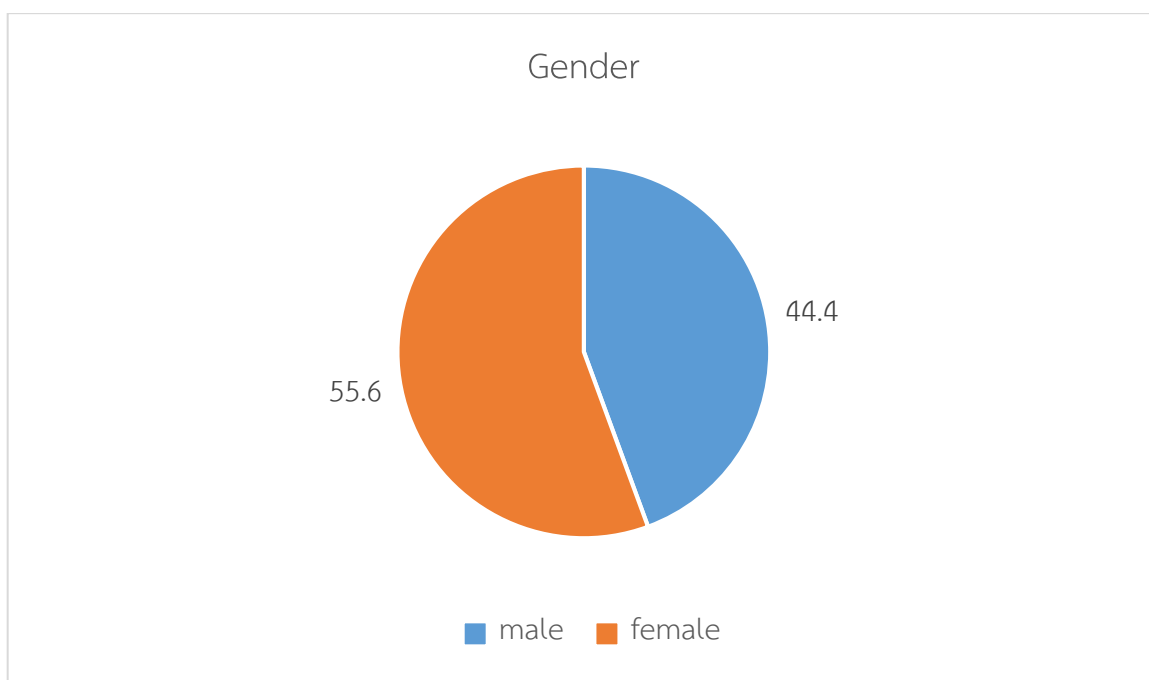
ในด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปวช./ปวส. อยู่ที่ร้อยละ 77.8 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 33.3 กลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ที่ร้อยละ 25.9 และกิจการตัวเอง ร้อยละ 22.2 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 37.1 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือนที่ร้อยละ 33.3

ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 2-3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.7 รองลงร้อยละ 37 เพิ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 3 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,501 – 5,000 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 44.4

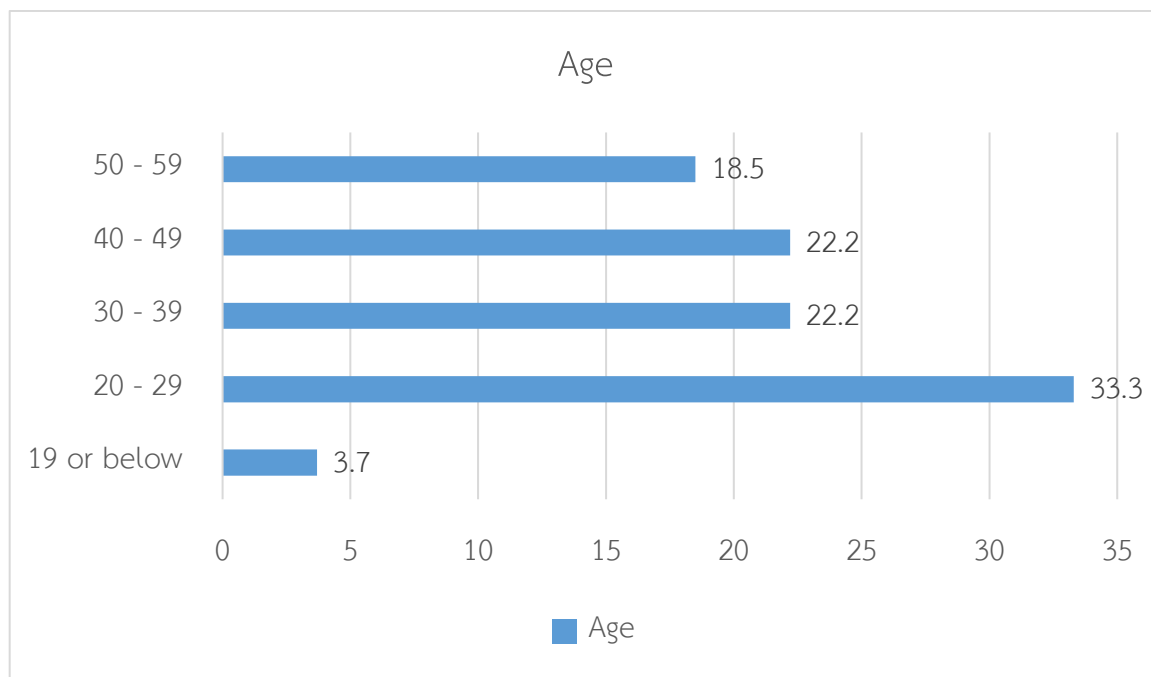
โดยรายละเอียดข้อมูล แสดงดังรูปที่ 4.1-41 ถึง 4.1-50

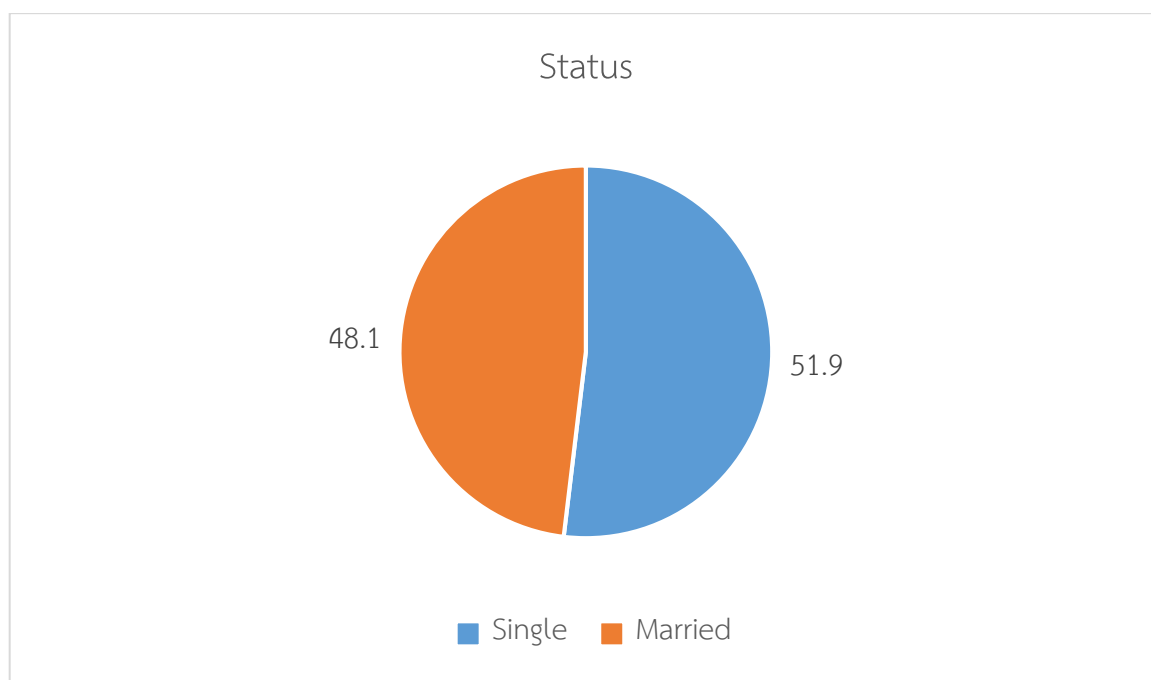
รูปที่ 4.1-41 สัญชาติของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

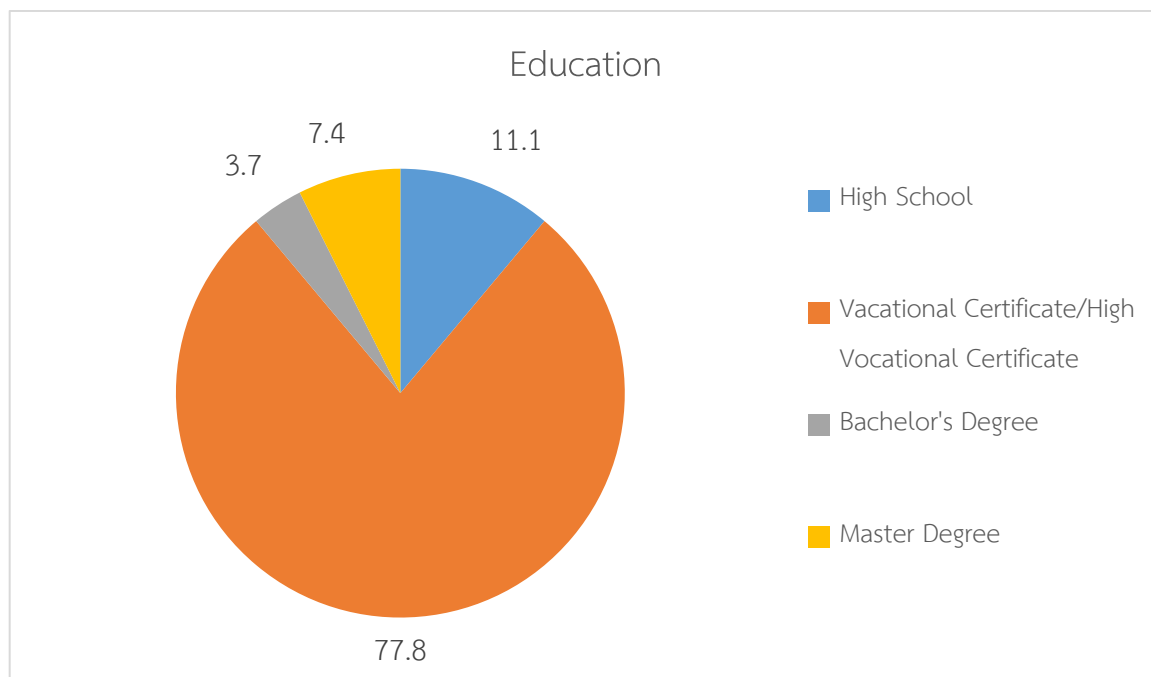
รูปที่ 4.1-42: เพศของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

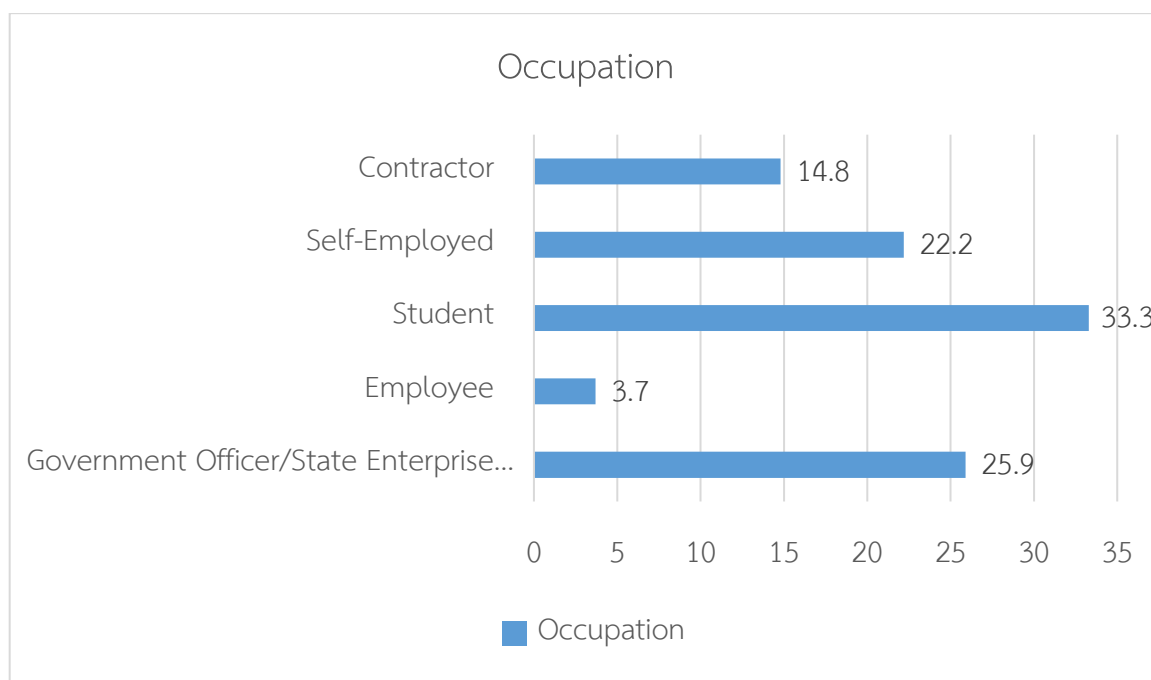
รูปที่ 4.1-43: อายุของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

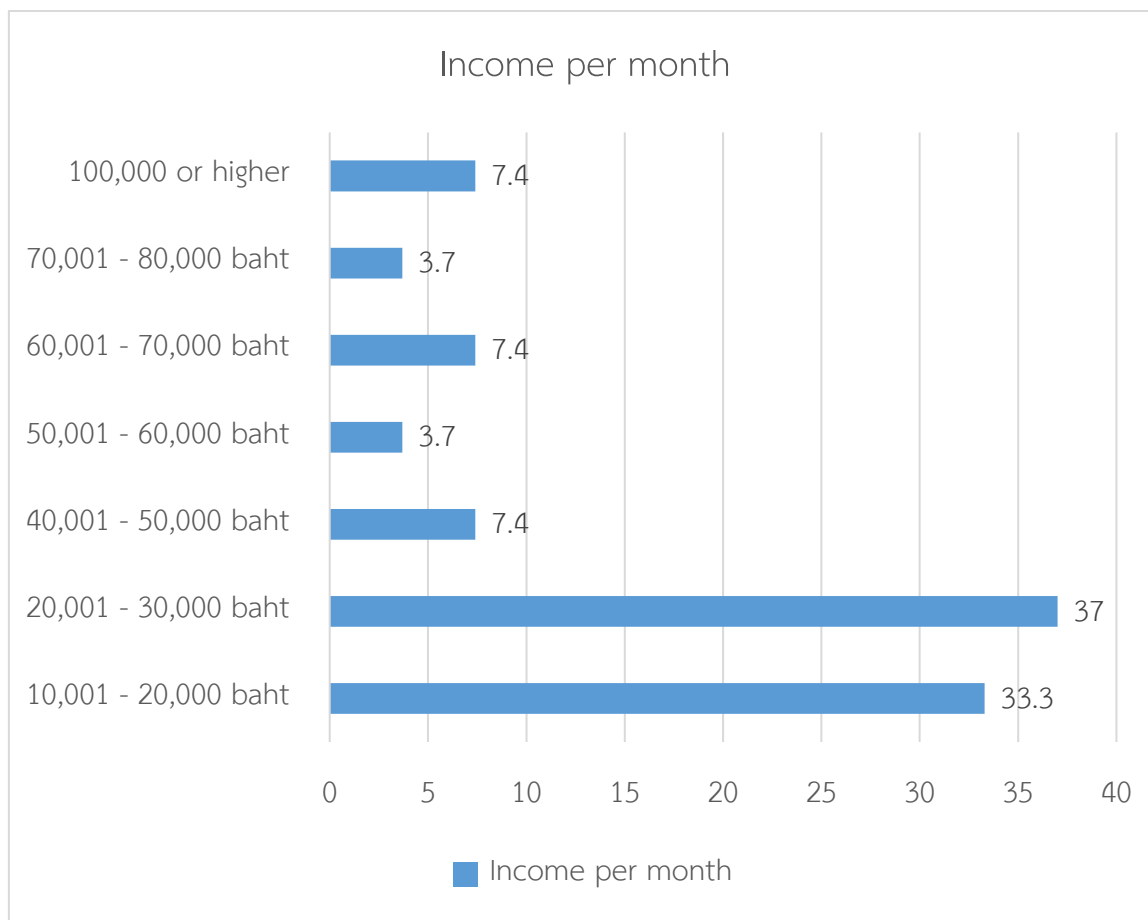
รูปที่ 4.1-44 สถานภาพของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

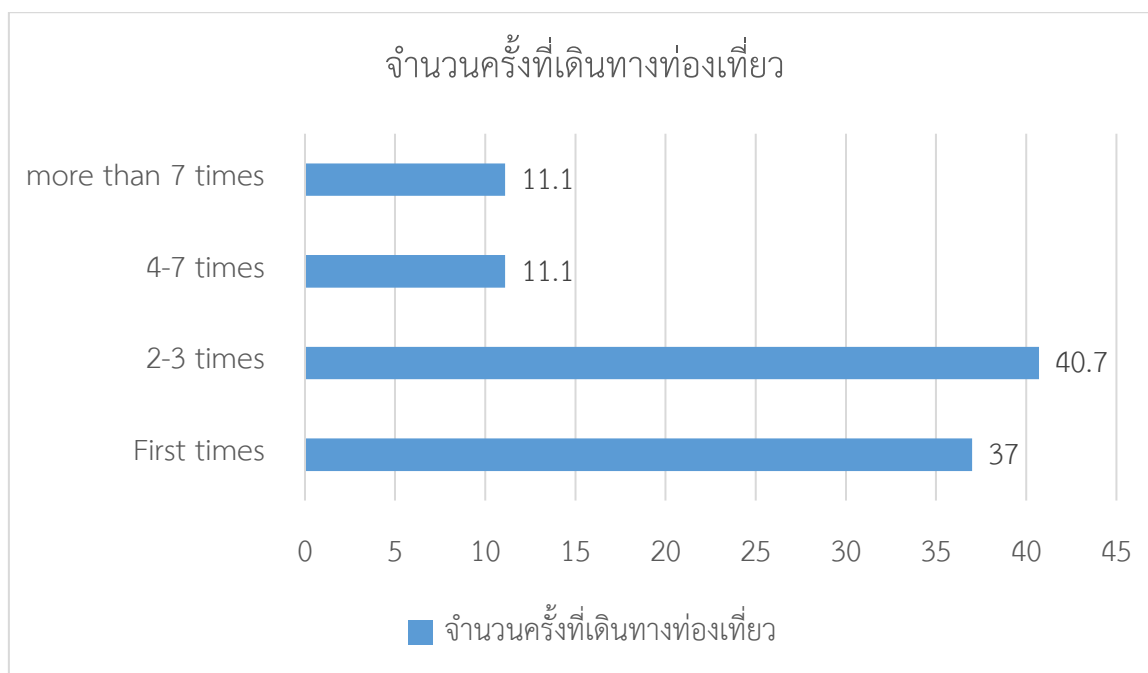
รูปที่ 4.1-45 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

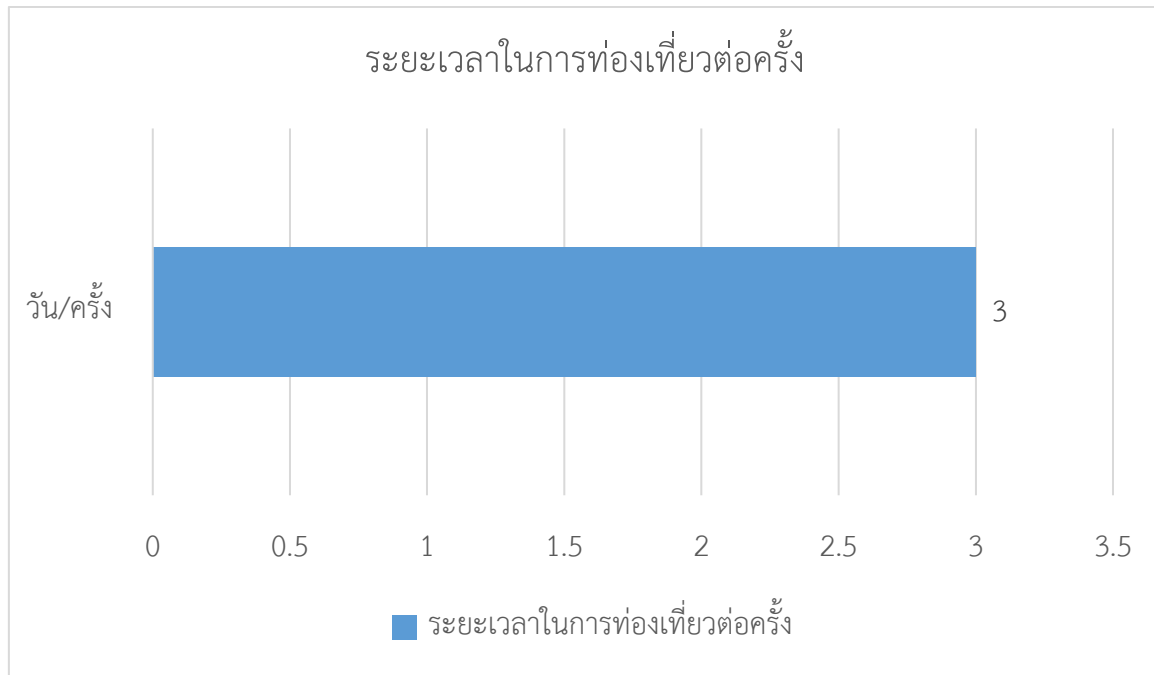
รูปที่ 4.1-46 อาชีพของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

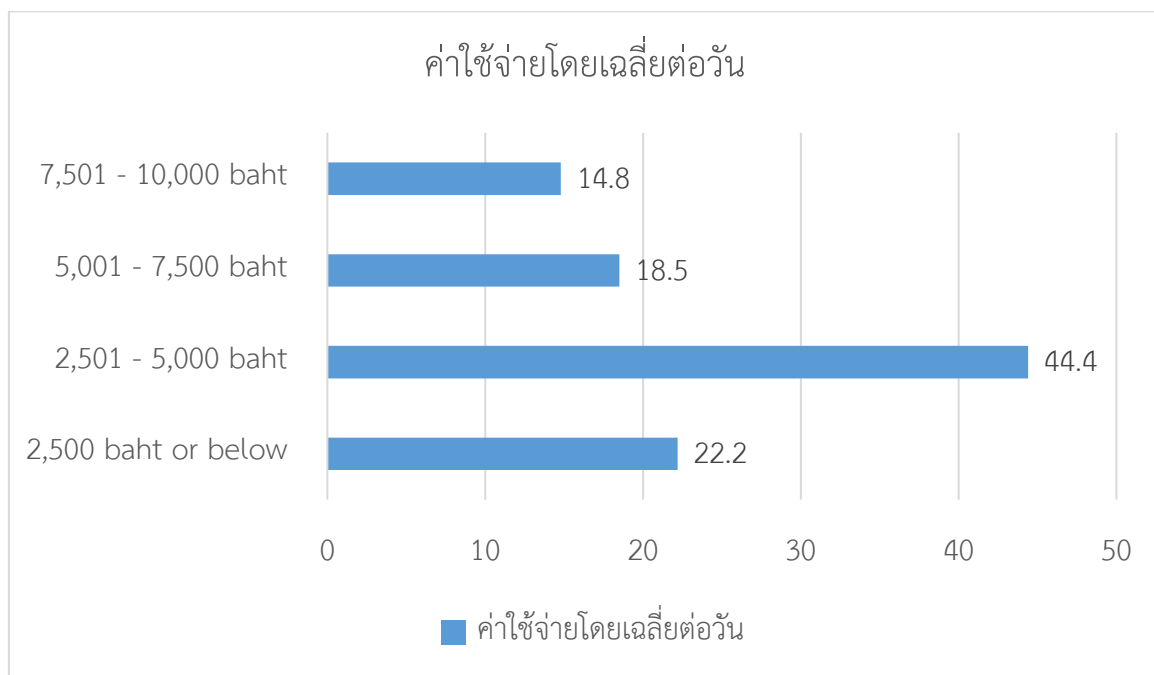
รูปที่ 4.1-47 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 4.1-48: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 4.1-49 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปที่ 4.1-50: จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

4.1.2 ข้อมูลอุปทานทางการท่องเที่ยว

ข้อมูลอุปทานทางการท่องเที่ยว บนเส้นทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ประเทศไทย ได้แก่ จังหวัด พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ ตาก เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา เชียงราย ประเทศลาว ได้แก่ แขวงหลวงน้ำทา บ่อแก้ว ประเทศจีน ได้แก่ เมืองสิบสองปันนา คุณหมิง ต้าลี่ ลี้เจียง เฉินตู โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลเชิงitudinal ที่ได้จาก สถิติของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ รวมไปถึงการเติบโตของธุรกิจทางการท่องเที่ยว สำหรับข้อมูลอีกส่วน ได้แก่ ข้อมูลเชิงปฐมภูมิ ที่ได้จากการรวบรวมแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยว รวมไปถึง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.2.1 ผลการวิเคราะห์อุปทานจากข้อมูลเชิงitudinal

การวิเคราะห์อุปทานทางการท่องเที่ยว ได้มีการศึกษาจากจำนวนธุรกิจนำเที่ยว จำนวนมัคคุเทศก์ จำนวนธุรกิจที่พัก โดยมีรายละเอียดดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ภาคเหนือ เขต 2 ซึ่งจะรับผิดชอบจังหวัด เชียงราย พะเยา แพร่ ทั้งนี้ยังรวมถึงพื้นที่ที่ไม่ได้ทำการศึกษา ได้แก่ จังหวัดน่าน โดยมีหน้าที่หลักในการจดทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์ จากสถิติตั้งแต่ เมษายน 2551 ถึง สิงหาคม 2558 พบว่า โดยภาพรวม ธุรกิจนำเที่ยว มีทั้งหมด 140 ธุรกิจ แบ่งออกเป็น ธุรกิจนำเที่ยวออกนอกประเทศ (Outbound Tour Operators) จำนวน 60 แห่ง รองลงมาได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ มีจำนวน 45 แห่ง ถัดมาได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยวเข้าในประเทศ (Inbound Tour Operators) และธุรกิจนำเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tour Operators) มีจำนวน 22 แห่ง และ 13 แห่ง ตามลำดับ

สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ในสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ภาคเหนือ เขต 2 ช่วง เมษายน 2551 ถึง สิงหาคม 2558 โดยภาพรวม พบว่า มีจำนวนทั้ง 2,212 ราย โดยประกอบด้วย มัคคุเทศก์ทั่วไป จำนวน 1,391 ราย เมื่อพิจารณารายประเภทของมัคคุเทศก์ทั่วไป พบว่า กว่า 90 เปอร์เซ็นต์ เป็นมัคคุเทศก์ทั่วไปต่างประเทศ สำหรับมัคคุเทศก์เฉพาะมีจำนวน 826 ราย โดยส่วนใหญ่จะเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ-เฉพาะพื้นที่) มีจำนวน 769 ราย รองลงมาได้แก่ เฉพาะแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เฉพาะ เติมน้ำ เฉพาะไทย-พื้นที่ ซึ่งมีจำนวน 20 ราย 16 ราย และ 14 ราย ตามลำดับ

จังหวัดพิษณุโลก มีสำนักงานฯ ภาคเหนือเขต 3 ซึ่งรับผิดชอบจังหวัดพิษณุโลก ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และเพชรบูรณ์ ทั้งนี้ยังรวมถึงพื้นที่ที่ไม่ได้ทำการศึกษา ได้แก่ จังหวัดพิจิตร นครสวรรค์ กำแพงเพชร จาก สถิติตั้งแต่ เมษายน 2551 ถึง สิงหาคม 2558 พบว่า โดยภาพรวม ธุรกิจนำเที่ยว มีทั้งหมด 42 ธุรกิจ แบ่ง ออกเป็น ธุรกิจนำเที่ยวออกนอกประเทศ (Outbound Tour Operators) จำนวน 16 แห่ง รองลงมาได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tour Operators) มีจำนวน 14 แห่ง ถัดมาได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว เฉพาะพื้นที่ และธุรกิจนำเที่ยวเข้าในประเทศ (Inbound Tour Operators) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันที่ 6 แห่ง

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ในสำนักงานฯ ภาคเหนือเขต 3 สถิติตั้งแต่ เมษายน 2551 ถึง สิงหาคม 2558 พบว่า โดยภาพรวมมีจำนวนมัคคุเทศก์ทั้งหมด 1,375 ราย เมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า มัคคุเทศก์ทั่วไป มีจำนวนมากกว่า ที่ 1,217 ราย ในขณะที่มัคคุเทศก์เฉพาะมีเพียง 158 ราย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณารายกลุ่มของมัคคุเทศก์ทั่วไป พบว่า เป็นมัคคุเทศก์ต่างประเทศกว่า 90 เปอร์เซนต์ สำหรับมัคคุเทศก์เฉพาะ เพราะว่า ส่วนใหญ่เป็นเฉพาะแห่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีจำนวน 88 ราย รองลงมา ได้แก่ เฉพาะต่าง-เฉพาะพื้นที่ เฉพาะเดินป่า เฉพาะไทย-เฉพาะพื้นที่ และทะเลชายฝั่ง มีจำนวน 39 ราย 20 ราย 9 ราย และ 2 ราย ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.1-12 สถานการณ์ธุรกิจที่พัก ปี พ.ศ. 2559

ตาราง 4.1-122 สถานการณ์ธุรกิจที่พัก ปี พ.ศ. 2559

จังหวัด	%Change	จำนวนแห่ง 2559	%Change	จำนวน ห้องพัก 2559	%Change	Occupancy Rate 2559
ตาก	+2.96	209	+2.57	6,345	+3.34	56.74
พิษณุโลก	+2.27	135	+1.60	6,485	+2.78	53
เพชรบูรณ์	+1.67	305	+1.37	5,171	+0.36	52.12
อุดรดิตถ์	+98.31	117	+61.18	2,840	+2.08	52.12
สุโขทัย	+18.27	123	+11.29	2,790	+0.29	58.22
เชียงราย	-0.87	567	-1.25	16,014	+3.33	46.37
พะเยา	+22	61	+15.10	1,456	+3.19	42.91
แพร่	+2	51	+1.23	1,652	+4.44	48.01

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559

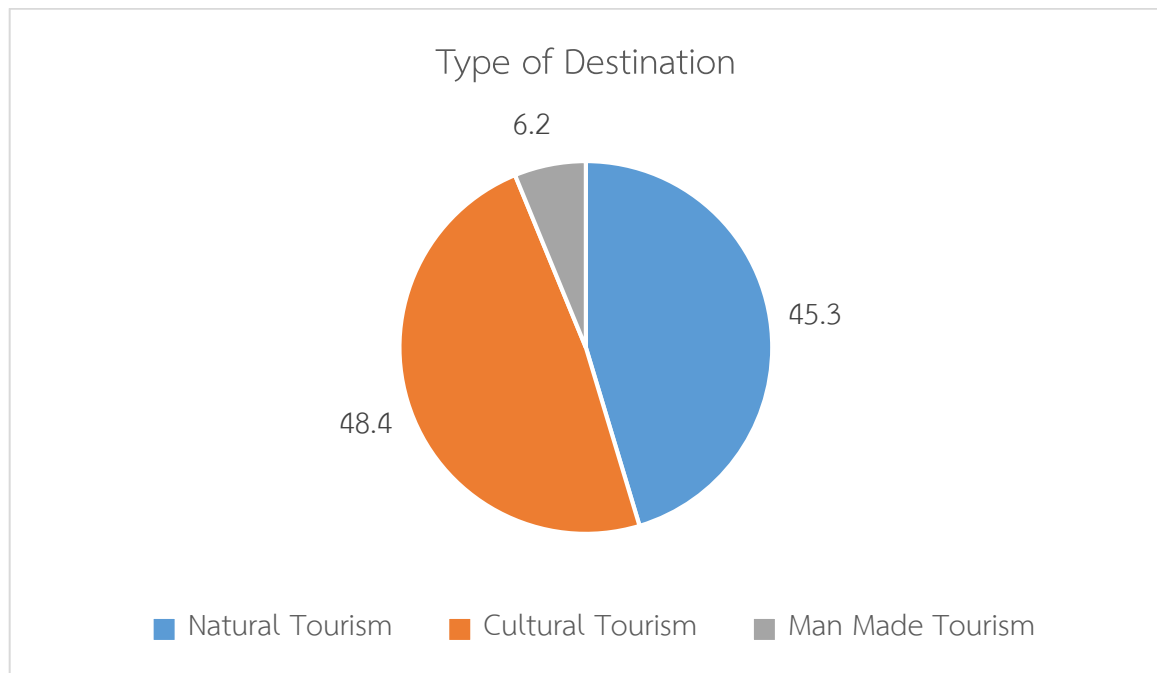
4.1.2.2 ผลการวิเคราะห์อุปทานจากข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์อุปทานจากข้อมูลประจักษ์ที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินองค์ประกอบการทางท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา ในการทราบถึงศักยภาพของพื้นที่จากมุมมองของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 พื้นที่ ได้แก่ 1) ภาคเหนือตอนบน 2) ภาคเหนือตอนล่าง 3) แขวงบ่อแก้วและหัวย่นน้ำทา 4) มณฑลยูนนาน และ 5) มณฑลเสฉวน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ภาคเหนือตอนบน

จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสัมภาษณ์ พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบนตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ

45.3 กับ 48.4 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.6982 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 3.916 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8567 และ ในด้าน การบริหารจัดการ (Administration), ด้านการบริการเสริม (Ancillary Service), ด้านกิจกรรม (Activity) อยู่ที่ 3.7195, 3.7099 และ 3.6487 ตามลำดับ โดยรายละเอียดข้อมูลแสดงดังรูปที่ 4.1-51 และตารางที่ 4.1-13

รูปที่ 4.1-51 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ตามมุมมองของนักท่องเที่ยว

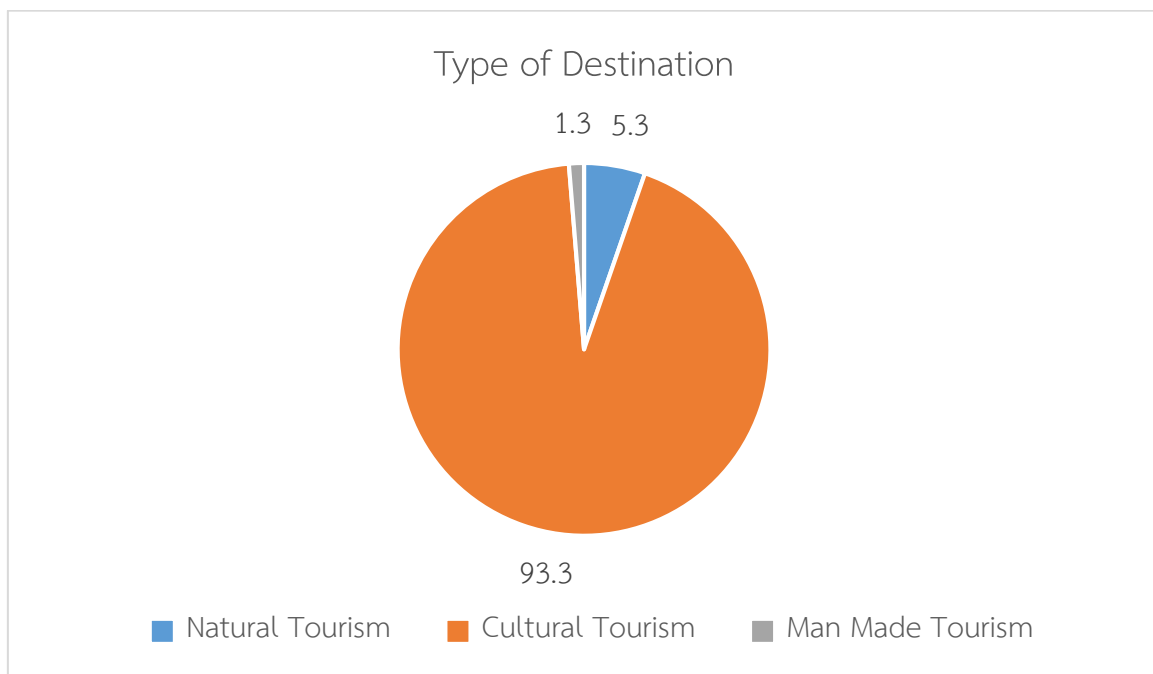
ตาราง 4.1-13 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ภาคเหนือตอนบนตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย
	เหนือบน
ภาพรวมทั้งหมด	3.6982
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	3.3994
มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.28
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	3.52
มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยว	3.42
มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย	3.46
มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม	3.23
โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว	3.49
ที่พัก (Accommodation)	3.6374
ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ทเม้นท์	3.52
ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.71
ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์	3.64
ที่พักมีอัตราราคาที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.73
ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ	3.64
ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว	3.59
กิจกรรม (Activity)	3.6487
กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย	3.73
กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.66
กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้	3.53
กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์	3.68
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)	3.8567
มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีความสะอาดและเพียงพอ	3.86
มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด	3.89

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย
	เหนือบน
มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ	3.88
มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.82
มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.83
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	3.916
ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	3.97
สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.84
ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.94
ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่าง ชัดเจน	3.91
ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ	3.91
เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.93
การบริการเสริม (Ancillary Service)	3.7099
มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้	3.88
มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย	3.67
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ	3.66
มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.63
มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ	3.69
การบริหารจัดการ (Administration)	3.7195
มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก	3.8
มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว	3.78
มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว	3.73
ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ	3.66
มีการดำเนินการตามคิว	3.62

2) ภาคเหนือตอนล่าง

จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสัมภาษณ์ พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ร้อยละ 93.3 โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.9408 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4.1222 กิจกรรม รองลงมาเป็นด้าน (Activity) 4.0133 และในด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 3.8956 และในด้านการบริการเสริม (Ancillary Service), สิ่งที่พัก (Accommodation), ด้านอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.8907, 3.8667 และ 3.8587 ตามลำดับ โดยรายละเอียดข้อมูลแสดงดังรูปที่ 4.1-52 และตารางที่ 4.1-14

รูปที่ 4.1-52 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ตามมุมมองของนักท่องเที่ยว

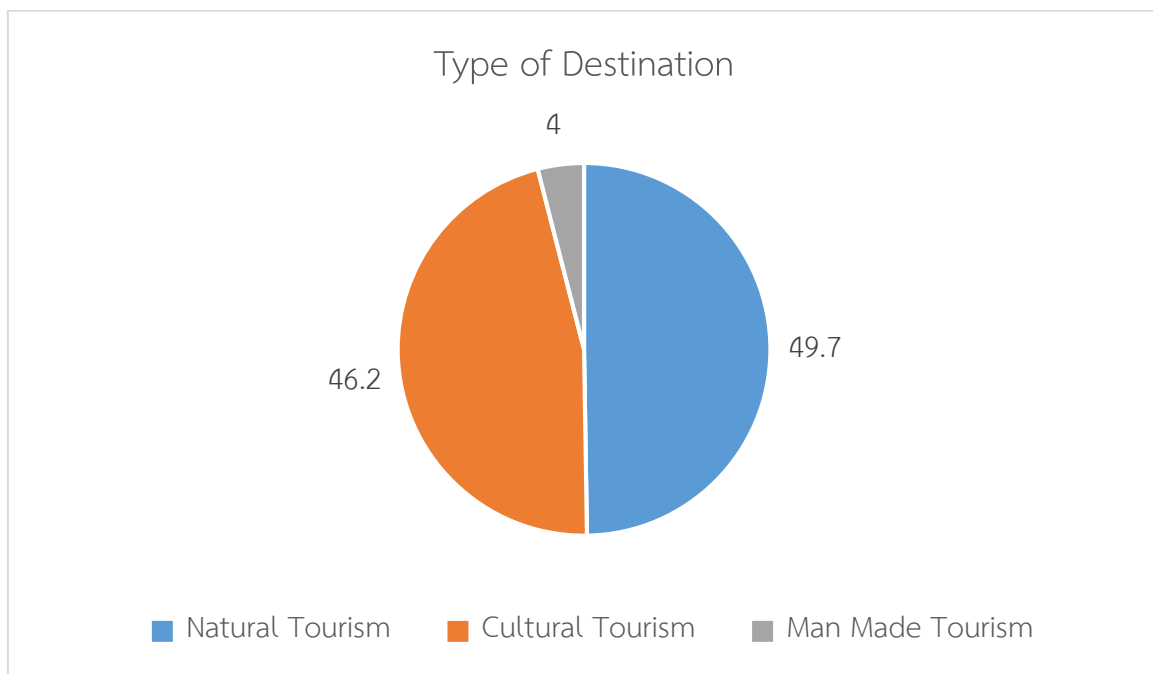
ตาราง 4.1–14 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ภาคเหนือตอนล่างตามมุมมองด้านองค์ประกอบทางท่องเที่ยว

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย
	เหนือล่าง
ภาพรวมทั้งหมด	3.9408
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	4.1222
มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.2
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	4.04
มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยว	3.97
มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย	4.07
มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม	4.24
โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว	4.21
ที่พัก (Accommodation)	3.8667
ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ทเม้นท์	4.05
ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.05
ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์	3.68
ที่พักมีอัตราค่าที่พักที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.83
ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ	3.81
ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว	3.77
กิจกรรม (Activity)	4.0133
กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย	4.05
กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	4.15
กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้	3.93
กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์	3.92
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)	3.8587
มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีความสะอาดและเพียงพอ	3.77

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย
	เหนือล่าง
มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด	3.89
มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ	3.87
มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.81
มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.95
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	3.8956
ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	3.93
สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.97
ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4
ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่าง ชัดเจน	3.87
ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ	3.75
เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.85
การบริการเสริม (Ancillary Service)	3.8907
มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้	3.89
มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย	4.11
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ	3.88
มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.69
มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ	3.88
การบริหารจัดการ (Administration)	3.9387
มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก	3.91
มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว	3.85
มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว	4.05
ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ	3.97
มีการดำเนินการตามคิว	3.91

3) ประเทศลาว

จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสอบถาม พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ประเทศลาวตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 49.7 กับ 46.2 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.6873 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ที่ 3.8757 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.8474 และในด้านการบริหารจัดการ (Administration) อยู่ที่ 3.7329 โดยรายละเอียดข้อมูลแสดงดังรูปที่ 4.1-53 และตารางที่ 4.1-15

รูปที่ 4.1-53 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ประเทศลาว ตามมุมมองของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4.1-15 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ประเทศลาวตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว

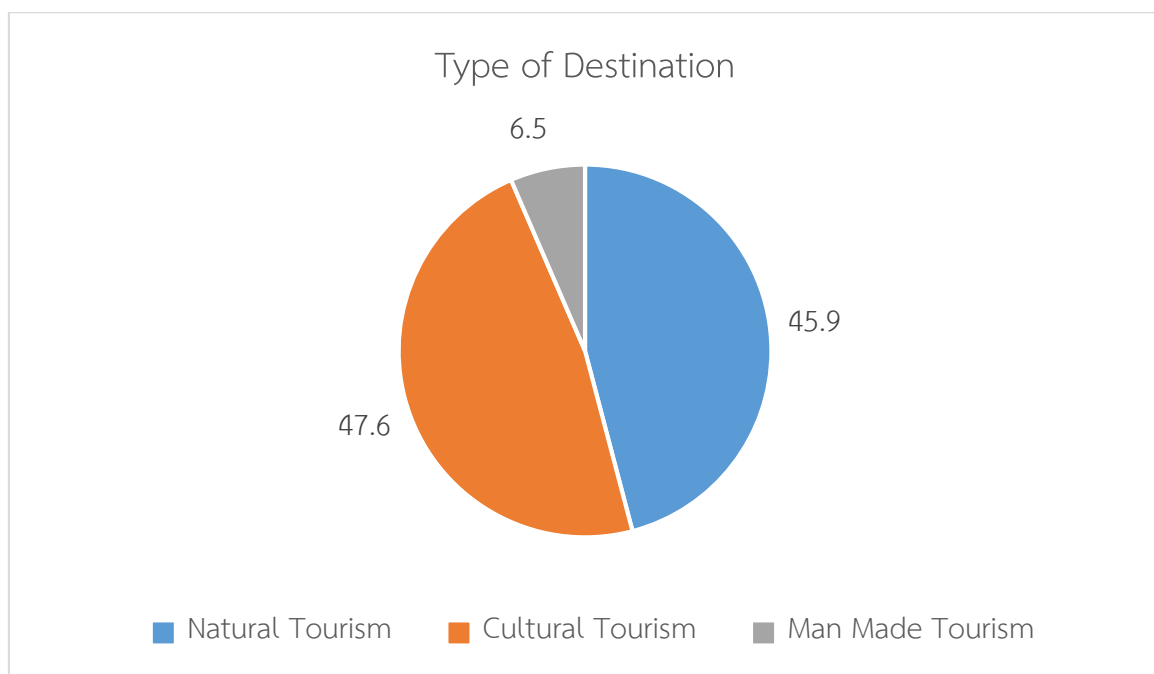
องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศลาว
	แขวงบ่อแก้วและห้วยน้ำทา
ภาพรวมทั้งหมด	3.6873
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	3.4085
มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.31
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	3.54
มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยว	3.43
มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย	3.49
มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม	3.18
โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว	3.49
ที่พัก (Accommodation)	3.6031
ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ทเม้นท์	3.47
ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.67
ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์	3.63
ที่พักมีอัตราราคาที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.61
ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ	3.66
ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว	3.57
กิจกรรม (Activity)	3.6373
กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย	3.75
กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.65
กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้	3.51
กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์	3.64
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)	3.8474

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศลาว
	แขวงบ่อแก้วและห้วยน้ำทา
มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่ความสะอาดและเพียงพอ	3.84
มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด	3.84
มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ	3.88
มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.83
มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.84
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	3.8757
ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	3.9
สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.77
ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.91
ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่างชัดเจน	3.86
ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ	3.92
เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.9
การบริการเสริม (Ancillary Service)	3.7064
มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้	3.86
มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย	3.71
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ	3.69
มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.57
มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ	3.71
การบริหารจัดการ (Administration)	3.7329
มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก	3.82
มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว	3.83
มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว	3.77

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศลาว
	แขวงบ่อแก้วและห้วยน้ำทา
ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ	3.62
มีการดำเนินการตามคิว	3.62

4) มณฑลยูนนาน

จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสอบถาม พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่มณฑลยูนนานตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 45.9 กับ 47.6 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.7437 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ที่ 3.9829 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) 3.9027 และในด้านการบริการเสริม (Ancillary Service) อยู่ที่ 3.7622 โดยรายละเอียดข้อมูลแสดงดังรูปที่ 4.1-54 และตารางที่ 4.1-16

รูปที่ 4.1-54 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่มณฑลยูนนานตามมุมมองของนักท่องเที่ยว

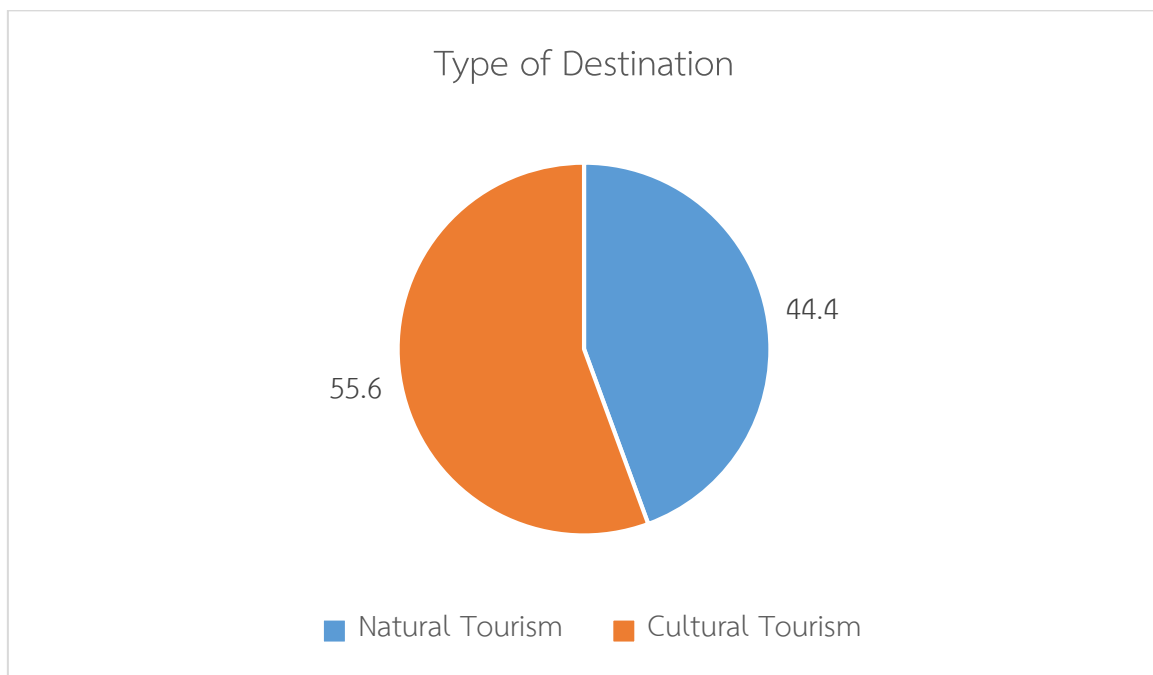
ตาราง 4.1-16 ผลการวิเคราะห์พื้นที่มณฑลยูนนานตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
	มณฑลยูนนาน
ภาพรวมทั้งหมด	3.7437
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	3.4568
มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.38
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	3.57
มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.49
มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย	3.51
มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม	3.25
โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว	3.54
ที่พัก (Accommodation)	3.6964
ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ทเมนท์	3.53
ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.83
ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวัน ธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์	3.7
ที่พักมีอัตราค่าที่พักที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการของ นักท่องเที่ยว	3.84
ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ	3.67
ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว	3.6
กิจกรรม (Activity)	3.6635
กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย	3.74
กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.71
กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้	3.54
กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์	3.66
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)	3.9027

มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีความสะอาดและเพียงพอ	3.91
มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด	3.92
มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ	3.94
มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.82
มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.92
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	3.9829
ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	4.01
สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.92
ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.03
ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่างชัดเจน	3.99
ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ	3.96
เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.99
การบริการเสริม (Ancillary Service)	3.7622
มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้	3.93
มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย	3.75
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ	3.74
มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.69
มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ	3.7
การบริหารจัดการ (Administration)	3.7416
มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก	3.89
มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว	3.77
มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว	3.72
ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ	3.63
มีการดำเนินการตามคิว	3.7

5) มณฑลเสฉวน

จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสอบถาม พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่มณฑลเสฉวนตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่นชัด 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ร้อยละ 55.6 และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ที่ร้อยละ 44.4 โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.8397 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.9704 รองลงมาเป็นด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ที่ 3.9321 และในด้าน กิจกรรม (Activity) ที่ 3.8889 โดยรายละเอียดข้อมูลแสดงดังรูปที่ 4.1-55 และตารางที่ 4.1-17

รูปที่ 4.1-55 รูปแบบจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่มณฑลเสฉวนตามมุมมองของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4.1-17 ผลการวิเคราะห์พื้นที่มณฑลเสฉวนตามมุมมองด้านองค์ประกอบการทางท่องเที่ยว

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
	มณฑลเสฉวน
ภาพรวมทั้งหมด	3.8397
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	3.5926
มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.33
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	3.63
มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยว	3.56
มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย	3.74
มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม	3.52
โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว	3.78
ที่พัก (Accommodation)	3.8272
ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ทเม้นท์	3.67
ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.7
ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวัน ธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์	3.96
ที่พักมีอัตราราคาที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการของ นักท่องเที่ยว	3.78
ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ	3.78
ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว	4.07
กิจกรรม (Activity)	3.8889
กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย	4.11
กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.85
กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้	3.93
กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์	3.67
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)	3.9704
มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีความสะอาดและเพียงพอ	3.96

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
	มณฑลเสฉวน
มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด	4
มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ	3.96
มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.96
มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.96
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	3.9321
ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	4.22
สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	4
ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.67
ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่างชัดเจน	3.93
ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ	3.85
เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.93
การบริการเสริม (Ancillary Service)	3.8519
มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้	4.07
มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย	3.74
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ	3.78
มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.93
มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ	3.74
การบริหารจัดการ (Administration)	3.8148
มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก	3.96
มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว	3.81
มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว	3.93
ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ	3.7
มีการดำเนินการตามคิว	3.67

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักท่องเที่ยวและองค์ประกอบการท่องเที่ยว

4.2.1 ผลการเปรียบเทียบบนเส้นทางศึกษาตั้งแต่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึง มณฑลเสฉวน

โดยภาพรวม บนเส้นทางตั้งแต่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึง มณฑลเสฉวน ซึ่งผ่านจังหวัดตาก สุโขทัย พิษณุโลก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา เชียงราย, แขวงหลวงน้ำทา และห้วยแก้ว, เมืองสิบสองปันนา เมืองคุนหมิง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง เมืองเฉิงตู โดยการศึกษาครั้งนี้มีการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ อาชีพ รายได้ และเชื้อชาติ และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ประกอบด้วยด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ ด้านการบริการเสริม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2-1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ชาย (N=204)		หญิง (N=224)		t	Sig.
	mean	S.D.	mean	S.D.		
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.5278	.67830	3.5246	.66199	.505	.960
2. ด้านที่พัก	3.6944	.58772	3.6622	.57104	.575	.565
3. ด้านกิจกรรม	3.6998	.66741	3.7243	.59817	-.402	.688
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.8961	.67713	3.8214	.60364	1.199	.231
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	3.9346	.65158	3.8921	.63284	.685	.494
6. ด้านการบริการเสริม	3.7804	.63557	3.7062	.60961	1.231	.219
7. ด้านการบริหารจัดการ	3.7608	.62590	3.7554	.63766	.089	.929
ค่าเฉลี่ยรวม	3.7563	.53340	3.7266	.51267	.586	.558

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมของเส้นทางศึกษา นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

**ตาราง 4.2-2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพ**

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.994	3	.665	1.490	.217
	ภายในกลุ่ม	189.131	424	.446		
	รวม	191.125	427			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.310	3	.103	.307	.820
	ภายในกลุ่ม	142.639	424	.336		
	รวม	142.949	427			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.663	3	.554	1.394	.244
	ภายในกลุ่ม	168.614	424	.398		
	รวม	170.277	427			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.001	3	.667	1.635	.181
	ภายในกลุ่ม	172.928	424	.408		
	รวม	174.929	427			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.234	3	.078	.189	.904
	ภายในกลุ่ม	175.453	424	.414		
	รวม	175.687	427			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.196	3	.065	.168	.918
	ภายในกลุ่ม	165.264	424	.390		
	รวม	165.460	427			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.401	3	.134	.334	.801
	ภายในกลุ่ม	169.802	424	.400		
	รวม	170.203	427			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.141	3	.047	.171	.916
	ภายในกลุ่ม	116.321	424	.274		
	รวม	116.462	427			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยภาพรวมบนเส้นทางศึกษา นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความ

คิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และหม้าย มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9.716	5	1.943	4.520	.001*
	ภายในกลุ่ม	181.410	422	.430		
	รวม	191.125	427			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4.697	5	.939	2.868	.015*
	ภายในกลุ่ม	138.252	422	.328		
	รวม	142.949	427			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	7.113	5	1.423	3.679	.003*
	ภายในกลุ่ม	163.164	422	.387		
	รวม	170.277	427			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.803	5	.761	1.876	.097
	ภายในกลุ่ม	171.126	422	.406		
	รวม	174.929	427			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	5.829	5	1.166	2.896	.014*
	ภายในกลุ่ม	169.858	422	.403		
	รวม	175.687	427			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	6.274	5	1.255	3.326	.006*
	ภายในกลุ่ม	159.186	422	.377		
	รวม	165.460	427			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.474	5	.695	1.758	.120
	ภายในกลุ่ม	166.729	422	.395		
	รวม	170.203	427			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.635	5	.927	3.498	.004*
	ภายในกลุ่ม	111.827	422	.265		
	รวม	116.462	427			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมบนเส้นทางศึกษา นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวแต่ละระดับการศึกษาเห็นต่างกันได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านการเข้าถึงพื้นที่ และด้านการบริการเสริม

ตาราง 4.2-4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	25.287	5	5.057	12.869	.000*
	ภายในกลุ่ม	165.838	422	.393		
	รวม	191.125	427			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	6.524	5	1.305	4.036	.001*
	ภายในกลุ่ม	136.425	422	.323		
	รวม	142.949	427			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	7.717	5	1.543	4.007	.001*
	ภายในกลุ่ม	162.560	422	.385		
	รวม	170.277	427			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.216	5	.443	1.083	.369
	ภายในกลุ่ม	172.713	422	.409		
	รวม	174.929	427			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.166	5	.433	1.054	.386
	ภายในกลุ่ม	173.520	422	.411		
	รวม	175.687	427			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	5.505	5	1.101	2.905	.014*
	ภายในกลุ่ม	159.955	422	.379		
	รวม	165.460	427			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.886	5	.777	1.972	.082
	ภายในกลุ่ม	166.317	422	.394		
	รวม	170.203	427			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.226	5	1.045	3.966	.002*
	ภายในกลุ่ม	111.235	422	.264		

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	รวม	116.462	427			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ การท่องเที่ยวที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวแต่ละอาชีพเห็นต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้าน กิจกรรม และด้านการบริการเสริม เมื่อเปรียบเทียบรายค่าอาชีพ โดยใช้การวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านสิ่งดึงดูด ทางการท่องเที่ยว (Attraction) นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียน จะมีความคิดแตกต่างกับ นักท่องเที่ยวกลุ่มภาครัฐ กลุ่มพนักงานประจำเอกชน เจ้าของธุรกิจ และอาชีพรับจ้าง นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวอาชีพพนักงานประจำ ภาคเอกชนก็มีความเห็นแตกต่างกับอาชีพรับจ้าง สำหรับด้านที่พัก (Accommodation) พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่ม นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวกลุ่มพนักงานภาครัฐ เจ้าของธุรกิจ และกลุ่มรับจ้าง, นักท่องเที่ยว กลุ่มพนักงานภาคเอกชน ก็มีความเห็นต่างจากกลุ่มเจ้าของธุรกิจ สำหรับด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวกลุ่ม พนักงานภาครัฐมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มพนักงานประจำภาคเอกชน กลุ่มนักเรียน, นักท่องเที่ยวกลุ่ม นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มเจ้าของธุรกิจ และอาชีพรับจ้าง สำหรับองค์ประกอบด้านการบริการเสริม นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้าง, นักท่องเที่ยวกลุ่มลูกจ้างมี ความเห็นแตกต่างกับกลุ่มพนักงานประจำเอกชน

ตาราง 4.2-5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.722	9	.302	.671	.735
	ภายในกลุ่ม	188.404	418	.451		
	รวม	191.125	427			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5.548	9	.616	1.875	.054
	ภายในกลุ่ม	137.401	418	.329		
	รวม	142.949	427			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.903	9	.323	.806	.611
	ภายในกลุ่ม	167.374	418	.400		
	รวม	170.277	427			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.610	9	.401	.979	.457
	ภายในกลุ่ม	171.319	418	.410		
	รวม	174.929	427			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	3.995	9	.444	1.081	.376
	ภายในกลุ่ม	171.692	418	.411		
	รวม	175.687	427			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	2.549	9	.283	.727	.685
	ภายในกลุ่ม	162.911	418	.390		
	รวม	165.460	427			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	1.897	9	.211	.524	.858
	ภายในกลุ่ม	168.306	418	.403		
	รวม	170.203	427			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.660	9	.296	1.086	.372
	ภายในกลุ่ม	113.801	418	.272		
	รวม	116.462	427			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า โดยภาพรวม นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	24.050	4	6.013	15.223	.000*
	ภายในกลุ่ม	167.075	423	.395		
	รวม	191.125	427			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	5.416	4	1.354	4.164	.003*
	ภายในกลุ่ม	137.534	423	.325		
	รวม	142.949	427			

องค์ประกอบทาง ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	7.778	4	1.944	5.062	.001*
	ภายในกลุ่ม	162.499	423	.384		
	รวม	170.277	427			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.093	4	.523	1.281	.277
	ภายในกลุ่ม	172.836	423	.409		
	รวม	174.929	427			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.340	4	.335	.813	.518
	ภายในกลุ่ม	174.347	423	.412		
	รวม	175.687	427			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	3.770	4	.943	2.466	.044*
	ภายในกลุ่ม	161.689	423	.382		
	รวม	165.460	427			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2.872	4	.718	1.815	.125
	ภายในกลุ่ม	167.331	423	.396		
	รวม	170.203	427			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.678	4	1.170	4.426	.002*
	ภายในกลุ่ม	111.783	423	.264		
	รวม	116.462	427			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-6 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้องค์ประกอบที่นักท่องเที่ยวแต่ละเชื้อชาติเห็นต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม และด้านการบริการเสริม เมื่อพิจารณารายกลุ่มเชื้อชาติ โดยการวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวยุโรป มีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวไทย จีน อเมริกา และลาว, นักท่องเที่ยวไทยมีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวจีน, นักท่องเที่ยวจีนมีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวอเมริกาและนักท่องเที่ยวลาว สำหรับด้านที่พัก นักท่องเที่ยวกลุ่มไทย มีความเห็นแตกต่างกับจีน และยุโรป, นักท่องเที่ยวลาวมีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวจีนและยุโรป สำหรับด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวจีนมีความแตกต่างกับนักท่องเที่ยวไทยและลาว,

นักท่องเที่ยวกลุ่มยุโรปมีความแตกต่างกับไทย อเมริกา และลาว สำหรับด้านการบริการเสริม นักท่องเที่ยวกลุ่มยุโรป มีความแตกต่างกับนักท่องเที่ยวไทยและลาว

4.2.2 พื้นที่ภาคเหนือตอนบน

พื้นที่ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดแพร่ พะเยา และเชียงราย โดยการศึกษาครั้งนี้มีการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และเชื้อชาติ และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ ด้านการบริการเสริม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2-7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ชาย		หญิง		t	Sig.
	mean	S.D.	mean	S.D.		
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.4162	.63800	3.3830	.60590	.502	.616
2. ด้านที่พัก	3.6438	.58076	3.6311	.58059	.206	.837
3. ด้านกิจกรรม	3.6543	.60983	3.6433	.58026	.174	.862
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.8949	.68003	3.8191	.59781	1.111	.267
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	3.9276	.65932	3.9045	.64240	.334	.739
6. ด้านการบริการเสริม	3.7394	.64165	3.6809	.61889	.872	.384
7. ด้านการบริหารจัดการ	3.7029	.62288	3.7360	.64707	-.489	.625
ค่าเฉลี่ยรวม	3.7113	.52703	3.6854	.51123	.469	.640

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนบน นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

**ตาราง 4.2-8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน**

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.011	1	.011	.029	.865
	ภายในกลุ่ม	135.891	351	.387		
	รวม	135.902	352			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.024	1	.024	.071	.791
	ภายในกลุ่ม	118.340	351	.337		
	รวม	118.364	352			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.040	1	.040	.114	.736
	ภายในกลุ่ม	124.277	351	.354		
	รวม	124.317	352			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.203	1	.203	.494	.483
	ภายในกลุ่ม	144.024	351	.410		
	รวม	144.227	352			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.003	1	.003	.008	.930
	ภายในกลุ่ม	148.726	351	.424		
	รวม	148.729	352			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.017	1	.017	.043	.836
	ภายในกลุ่ม	139.718	351	.398		
	รวม	139.735	352			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.011	1	.011	.028	.867
	ภายในกลุ่ม	141.704	351	.404		
	รวม	141.715	352			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.013	1	.013	.049	.825
	ภายในกลุ่ม	94.638	351	.270		
	รวม	94.651	352			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-8 ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนบน นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และหม้าย มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พื้นที่ภาคเหนือตอนบน

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3.389	4	.847	2.225	.066
	ภายในกลุ่ม	132.513	348	.381		
	รวม	135.902	352			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	3.124	4	.781	2.359	.053
	ภายในกลุ่ม	115.240	348	.331		
	รวม	118.364	352			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4.118	4	1.030	2.981	.019*
	ภายในกลุ่ม	120.199	348	.345		
	รวม	124.317	352			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.162	4	.291	.707	.588
	ภายในกลุ่ม	143.064	348	.411		
	รวม	144.227	352			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	4.264	4	1.066	2.568	.038*
	ภายในกลุ่ม	144.465	348	.415		
	รวม	148.729	352			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	3.394	4	.848	2.166	.072
	ภายในกลุ่ม	136.341	348	.392		
	รวม	139.735	352			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	1.684	4	.421	1.046	.383
	ภายในกลุ่ม	140.031	348	.402		
	รวม	141.715	352			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.428	4	.607	2.290	.059

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	ภายในกลุ่ม	92.223	348	.265		
	รวม	94.651	352			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนบน นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยม มัธยม ปวส.หรือปวช.ปริญญาตรี ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ
พื้นที่ภาคเหนือตอนบน

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9.850	4	2.462	6.798	.000*
	ภายในกลุ่ม	126.052	348	.362		
	รวม	135.902	352			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4.641	4	1.160	3.551	.007*
	ภายในกลุ่ม	113.723	348	.327		
	รวม	118.364	352			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.043	4	1.261	3.678	.006*
	ภายในกลุ่ม	119.274	348	.343		
	รวม	124.317	352			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.228	4	.557	1.365	.246
	ภายในกลุ่ม	141.999	348	.408		
	รวม	144.227	352			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.733	4	.683	1.628	.167
	ภายในกลุ่ม	145.996	348	.420		
	รวม	148.729	352			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	3.662	4	.915	2.341	.055
	ภายในกลุ่ม	136.074	348	.391		

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
7. ด้านการบริหาร จัดการ	รวม	139.735	352			
	ระหว่างกลุ่ม	.620	4	.155	.383	.821
	ภายในกลุ่ม	141.095	348	.405		
	รวม	141.715	352			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.875	4	.719	2.725	.029*
	ภายในกลุ่ม	91.776	348	.264		
	รวม	94.651	352			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-10 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนบน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้ องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวแต่ละอาชีพเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม เมื่อเปรียบเทียบรายค่าอาชีพ โดยการวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยวและด้านที่พัก นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มภาครัฐ กลุ่มพนักงานประจำภาคเอกชน กลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว สำหรับด้านการบริการเสริม นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มเจ้าของธุรกิจและกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว

ตาราง 4.2-11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4.464	9	.496	1.294	.239
	ภายในกลุ่ม	131.438	343	.383		
	รวม	135.902	352			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	8.434	9	.937	2.924	.002*
	ภายในกลุ่ม	109.931	343	.320		
	รวม	118.364	352			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	6.438	9	.715	2.081	.031*
	ภายในกลุ่ม	117.879	343	.344		

องค์ประกอบทาง ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	รวม	124.317	352			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5.897	9	.655	1.625	.107
	ภายในกลุ่ม	138.330	343	.403		
	รวม	144.227	352			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	7.308	9	.812	1.969	.042*
	ภายในกลุ่ม	141.421	343	.412		
	รวม	148.729	352			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	4.575	9	.508	1.290	.241
	ภายในกลุ่ม	135.161	343	.394		
	รวม	139.735	352			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	4.572	9	.508	1.270	.252
	ภายในกลุ่ม	137.143	343	.400		
	รวม	141.715	352			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.275	9	.586	2.249	.019*
	ภายในกลุ่ม	89.376	343	.261		
	รวม	94.651	352			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนบน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้องค์ประกอบที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม และด้านการเข้าถึงพื้นที่

ตาราง 4.2-12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบทางท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน

องค์ประกอบทาง ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	7.423	4	1.856	5.027	.001*
	ภายในกลุ่ม	128.479	348	.369		
	รวม	135.902	352			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	2.861	4	.715	2.155	.074
	ภายในกลุ่ม	115.503	348	.332		
	รวม	118.364	352			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.974	4	.993	2.873	.023*
	ภายในกลุ่ม	120.343	348	.346		
	รวม	124.317	352			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.034	4	.508	1.244	.292
	ภายในกลุ่ม	142.193	348	.409		
	รวม	144.227	352			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.229	4	.307	.725	.575
	ภายในกลุ่ม	147.500	348	.424		
	รวม	148.729	352			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	1.722	4	.431	1.086	.363
	ภายในกลุ่ม	138.013	348	.397		
	รวม	139.735	352			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	1.268	4	.317	.786	.535
	ภายในกลุ่ม	140.447	348	.404		
	รวม	141.715	352			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.200	4	.550	2.070	.084
	ภายในกลุ่ม	92.451	348	.266		
	รวม	94.651	352			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกัน มีการมององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในการศึกษา อย่างไรก็ตามก็ยังมีบางเชื้อชาติบางกลุ่มที่มีความคิดเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านกิจกรรม ที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่เชื้อชาติ โดนกการวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มจีนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มไทย กลุ่มอเมริกา กลุ่มยุโรป และกลุ่มลาว ในขณะที่ด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวกลุ่มจีนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มไทย ยุโรปและลาว

4.2.3 พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วยจังหวัดตาก สุโขทัย พิษณุโลก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ โดยการศึกษาครั้งนี้มีการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และเชื้อชาติ และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ด้านการบริการเสริม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2-13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ชาย		หญิง		t	Sig.
	mean	S.D.	mean	S.D.		
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	4.2011	.50861	4.0725	.58442	.975	.333
2. ด้านที่พัก	4.0000	.54372	3.7826	.52100	1.730	.088
3. ด้านกิจกรรม	3.9741	.90963	4.0380	.56757	-.375	.709
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.9034	.67108	3.8304	.63241	.476	.636
5. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.9770	.61193	3.8442	.59877	.928	.357
6. ด้านการบริการเสริม	4.0276	.54438	3.8043	.56802	1.684	.096
7. ด้านการบริหารจัดการ	4.1103	.53073	3.8304	.60069	2.054	.044*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.0277	.49768	3.8861	.49167	.724	.231

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า ภาคเหนือตอนล่าง นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้มีองค์ประกอบบางตัวที่นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีความเห็นต่างกัน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

**ตาราง 4.2-14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง**

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.600	3	.200	.637	.594
	ภายในกลุ่ม	22.307	71	.314		
	รวม	22.907	74			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.148	3	.383	1.346	.266
	ภายในกลุ่ม	20.185	71	.284		
	รวม	21.333	74			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.833	3	1.278	2.676	.054
	ภายในกลุ่ม	33.903	71	.478		
	รวม	37.737	74			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.149	3	.716	1.782	.158
	ภายในกลุ่ม	28.553	71	.402		
	รวม	30.702	74			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.206	3	.069	.182	.908
	ภายในกลุ่ม	26.726	71	.376		
	รวม	26.932	74			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.778	3	.259	.803	.496
	ภายในกลุ่ม	22.926	71	.323		
	รวม	23.703	74			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.403	3	.134	.380	.768
	ภายในกลุ่ม	25.115	71	.354		
	รวม	25.518	74			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.757	3	.252	1.028	.385
	ภายในกลุ่ม	17.414	71	.245		
	รวม	18.170	74			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อ องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการ วิจัยที่ได้ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และหม้าย มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อ องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม การศึกษา พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.802	5	.560	1.923	.102
	ภายในกลุ่ม	20.106	69	.291		
	รวม	22.907	74			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.018	5	.204	.691	.632
	ภายในกลุ่ม	20.315	69	.294		
	รวม	21.333	74			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.758	5	.552	1.088	.375
	ภายในกลุ่ม	34.979	69	.507		
	รวม	37.737	74			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.388	5	.678	1.712	.143
	ภายในกลุ่ม	27.314	69	.396		
	รวม	30.702	74			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.870	5	.574	1.646	.159
	ภายในกลุ่ม	24.062	69	.349		
	รวม	26.932	74			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	2.382	5	.476	1.542	.188
	ภายในกลุ่ม	21.322	69	.309		
	รวม	23.703	74			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.161	5	.632	1.951	.097
	ภายในกลุ่ม	22.357	69	.324		
	รวม	25.518	74			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.944	5	.389	1.653	.158
	ภายในกลุ่ม	16.227	69	.235		
	รวม	18.170	74			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-15 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยม มัธยม ปวส.หรือปวช.ปริญญาตรี ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.851	4	.213	.675	.611
	ภายในกลุ่ม	22.056	70	.315		
	รวม	22.907	74			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.484	4	.371	1.308	.275
	ภายในกลุ่ม	19.849	70	.284		
	รวม	21.333	74			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.043	4	.511	1.002	.413
	ภายในกลุ่ม	35.693	70	.510		
	รวม	37.737	74			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.323	4	.331	.788	.537
	ภายในกลุ่ม	29.378	70	.420		
	รวม	30.702	74			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.933	4	.233	.628	.644
	ภายในกลุ่ม	25.999	70	.371		
	รวม	26.932	74			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.995	4	.249	.767	.550
	ภายในกลุ่ม	22.708	70	.324		
	รวม	23.703	74			
7. ด้านการบริหาร จัดการ	ระหว่างกลุ่ม	1.805	4	.451	1.332	.267
	ภายในกลุ่ม	23.713	70	.339		
	รวม	25.518	74			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.811	4	.203	.818	.518
	ภายในกลุ่ม	17.359	70	.248		
	รวม	18.170	74			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความเห็นต่อองค์ประกอบทางท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้
พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.399	8	.175	.536	.825
	ภายในกลุ่ม	21.509	66	.326		
	รวม	22.907	74			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.509	8	.189	.628	.751
	ภายในกลุ่ม	19.824	66	.300		
	รวม	21.333	74			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.773	8	.347	.654	.729
	ภายในกลุ่ม	34.964	66	.530		
	รวม	37.737	74			

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.076	8	.385	.919	.507
	ภายในกลุ่ม	27.626	66	.419		
	รวม	30.702	74			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.657	8	.332	.903	.519
	ภายในกลุ่ม	24.275	66	.368		
	รวม	26.932	74			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	2.003	8	.250	.762	.637
	ภายในกลุ่ม	21.700	66	.329		
	รวม	23.703	74			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2.887	8	.361	1.052	.407
	ภายในกลุ่ม	22.631	66	.343		
	รวม	25.518	74			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.779	8	.222	.896	.525
	ภายในกลุ่ม	16.391	66	.248		
	รวม	18.170	74			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.290	2	.145	.462	.632
	ภายในกลุ่ม	22.617	72	.314		
	รวม	22.907	74			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.008	2	.504	1.785	.175
	ภายในกลุ่ม	20.326	72	.282		

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	รวม	21.333	74			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.182	2	1.091	2.209	.117
	ภายในกลุ่ม	35.555	72	.494		
	รวม	37.737	74			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.511	2	.256	.610	.546
	ภายในกลุ่ม	30.191	72	.419		
	รวม	30.702	74			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.071	2	.536	1.491	.232
	ภายในกลุ่ม	25.860	72	.359		
	รวม	26.932	74			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	1.078	2	.539	1.716	.187
	ภายในกลุ่ม	22.625	72	.314		
	รวม	23.703	74			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.640	2	.320	.927	.401
	ภายในกลุ่ม	24.877	72	.346		
	รวม	25.518	74			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.715	2	.357	1.474	.236
	ภายในกลุ่ม	17.456	72	.242		
	รวม	18.170	74			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเชื้อชาติอเมริกา ยุโรป และลาว มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

4.2.4 พื้นที่ประเทศลาว

พื้นที่ประเทศลาว ประกอบด้วยแขวงหลวงน้ำทา และบ่อแก้ว โดยการศึกษาครั้งนี้มีการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ

สถานภาพ การศึกษา อาชีพ อาชีพ รายได้ และเชื้อชาติ และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ประกอบด้ทางด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ ด้านการบริการเสริม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2-19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่ประเทศลาว

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ชาย		หญิง		t	Sig.
	mean	S.D.	mean	S.D.		
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.4008	.59848	3.4157	.64409	-.158	.875
2. ด้านที่พัก	3.6706	.58253	3.5393	.63863	1.410	.160
3. ด้านกิจกรรม	3.7113	.58918	3.5674	.63039	1.549	.123
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.9405	.65989	3.7596	.62681	1.849	.066
5. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.9563	.61774	3.7996	.69503	1.564	.120
6. ด้านการบริการเสริม	3.7952	.62554	3.6225	.65950	1.766	.079
7. ด้านการบริหารจัดการ	3.7786	.63323	3.6899	.70711	.867	.387
ค่าเฉลี่ยรวม	3.7505	.51186	3.6277	.57532	1.480	.141

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า พื้นที่ประเทศลาว นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม สถานภาพ พื้นที่ประเทศลาว

องค์ประกอบ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.397	1	.397	1.031	.311
	ภายในกลุ่ม	65.848	171	.385		
	รวม	66.245	172			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.007	1	.007	.020	.889
	ภายในกลุ่ม	64.793	171	.379		
	รวม	64.801	172			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.111	1	.111	.294	.588
	ภายในกลุ่ม	64.566	171	.378		
	รวม	64.677	172			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.021	1	.021	.050	.823
	ภายในกลุ่ม	72.110	171	.422		
	รวม	72.131	172			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.013	1	.013	.029	.865
	ภายในกลุ่ม	75.232	171	.440		
	รวม	75.245	172			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.185	1	.185	.440	.508
	ภายในกลุ่ม	71.858	171	.420		
	รวม	72.043	172			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.205	1	.205	.454	.501
	ภายในกลุ่ม	77.417	171	.453		
	รวม	77.622	172			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.018	1	.018	.059	.809
	ภายในกลุ่ม	51.506	171	.301		
	รวม	51.524	172			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พบว่า พื้นที่ประเทศลาว นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และหม้าย มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม
การศึกษา พื้นที่ประเทศลาว

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.850	4	.712	1.888	.115
	ภายในกลุ่ม	63.396	168	.377		
	รวม	66.245	172			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.294	4	.323	.856	.492
	ภายในกลุ่ม	63.507	168	.378		
	รวม	64.801	172			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.355	4	.589	1.587	.180
	ภายในกลุ่ม	62.322	168	.371		
	รวม	64.677	172			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.005	4	.251	.593	.668
	ภายในกลุ่ม	71.126	168	.423		
	รวม	72.131	172			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.429	4	.607	1.401	.236
	ภายในกลุ่ม	72.816	168	.433		
	รวม	75.245	172			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	2.753	4	.688	1.668	.160
	ภายในกลุ่ม	69.290	168	.412		
	รวม	72.043	172			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.636	4	.159	.347	.846
	ภายในกลุ่ม	76.986	168	.458		
	รวม	77.622	172			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.485	4	.371	1.247	.293
	ภายในกลุ่ม	50.039	168	.298		
	รวม	51.524	172			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า พื้นที่ประเทศลาว นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อ องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการ วิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยม มัธยม ปวส.หรือปวช.ปริญญาตรี ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่ประเทศลาว

องค์ประกอบ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	6.353	4	1.588	4.455	.002*
	ภายในกลุ่ม	59.892	168	.357		
	รวม	66.245	172			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	3.603	4	.901	2.473	.046*
	ภายในกลุ่ม	61.198	168	.364		
	รวม	64.801	172			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	6.117	4	1.529	4.387	.002*
	ภายในกลุ่ม	58.560	168	.349		
	รวม	64.677	172			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.948	4	.737	1.790	.133
	ภายในกลุ่ม	69.183	168	.412		
	รวม	72.131	172			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.725	4	.681	1.578	.182
	ภายในกลุ่ม	72.519	168	.432		
	รวม	75.245	172			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	3.185	4	.796	1.942	.106
	ภายในกลุ่ม	68.858	168	.410		
	รวม	72.043	172			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.637	4	.159	.348	.845
	ภายในกลุ่ม	76.985	168	.458		
	รวม	77.622	172			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.939	4	.735	2.540	.042*

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	ภายในกลุ่ม	48.585	168	.289		
	รวม	51.524	172			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า พื้นที่ประเทศลาว นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้องค์ประกอบทางท่องเที่ยวที่เห็นต่างกันประกอบด้วย ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม เมื่อพิจารณารายค่าอาชีพ โดยใช้การวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มพนักงานภาครัฐ กลุ่มพนักงานประจำภาคเอกชน กลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว นอกจากนี้ด้านที่พัก นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนก็มีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มภาครัฐ กลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว รวมไปถึงทางด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนแตกต่างกับกลุ่มนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชนประจำ เจ้าของธุรกิจ และลูกจ้างชั่วคราว, นักท่องเที่ยวกลุ่มภาครัฐก็แตกต่างกับกลุ่มพนักงานเอกชนประจำ

ตาราง 4.2-23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่ประเทศลาว

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3.533	7	.505	1.328	.240
	ภายในกลุ่ม	62.713	165	.380		
	รวม	66.245	172			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	3.236	7	.462	1.239	.284
	ภายในกลุ่ม	61.564	165	.373		
	รวม	64.801	172			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.655	7	.379	1.009	.427
	ภายในกลุ่ม	62.022	165	.376		
	รวม	64.677	172			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.468	7	.495	1.191	.311
	ภายในกลุ่ม	68.663	165	.416		

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	รวม	72.131	172			
	ระหว่างกลุ่ม	3.673	7	.525	1.210	.300
	ภายในกลุ่ม	71.572	165	.434		
6. ด้านการบริการเสริม	รวม	75.245	172			
	ระหว่างกลุ่ม	1.741	7	.249	.584	.769
	ภายในกลุ่ม	70.302	165	.426		
7. ด้านการบริหาร จัดการ	รวม	72.043	172			
	ระหว่างกลุ่ม	5.131	7	.733	1.668	.120
	ภายในกลุ่ม	72.492	165	.439		
รวม	รวม	77.622	172			
	ระหว่างกลุ่ม	2.599	7	.371	1.252	.277
	ภายในกลุ่ม	48.925	165	.297		
	รวม	51.524	172			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า พื้นที่ประเทศลาว นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่ประเทศลาว

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5.558	4	1.390	3.847	.005*
	ภายในกลุ่ม	60.687	168	.361		
	รวม	66.245	172			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	3.434	4	.859	2.350	.056
	ภายในกลุ่ม	61.366	168	.365		
	รวม	64.801	172			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.542	4	1.386	3.936	.004*

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ภายในกลุ่ม	59.135	168	.352		
	รวม	64.677	172			
	ระหว่างกลุ่ม	3.347	4	.837	2.044	.090
	ภายในกลุ่ม	68.784	168	.409		
	รวม	72.131	172			
	ระหว่างกลุ่ม	1.905	4	.476	1.091	.363
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ภายในกลุ่ม	73.340	168	.437		
	รวม	75.245	172			
	ระหว่างกลุ่ม	2.417	4	.604	1.458	.217
	ภายในกลุ่ม	69.626	168	.414		
	รวม	72.043	172			
	ระหว่างกลุ่ม	1.874	4	.469	1.039	.389
6. ด้านการบริการเสริม	ภายในกลุ่ม	75.748	168	.451		
	รวม	77.622	172			
	ระหว่างกลุ่ม	3.066	4	.766	2.657	.035*
	ภายในกลุ่ม	48.458	168	.288		
	รวม	51.524	172			
	ระหว่างกลุ่ม					
7. ด้านการบริหารจัดการ	ภายในกลุ่ม					
	รวม					
	ระหว่างกลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม					
	รวม					
	ระหว่างกลุ่ม					
รวม	ภายในกลุ่ม					
	รวม					
	ระหว่างกลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม					
	รวม					
	ระหว่างกลุ่ม					

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า พื้นที่ประเทศลาว นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวแต่ละเชื้อชาติมีความเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ LSD รายคู่ พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มจีนมีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวไทย อเมริกา และลาว รวมไปถึงนักท่องเที่ยวอเมริกาก็มีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวไทย และลาว ในขณะที่ด้านกิจกรรมนักเรียนจีนมีความเห็นแตกต่างกับไทย อเมริกา ยุโรป และลาว รวมไปถึงนักท่องเที่ยวไทยก็มีความแตกต่างกับอเมริกา

4.2.5 พื้นที่มณฑลยูนนาน

พื้นที่มณฑลยูนนาน ได้แก่ เมืองสิบสองป่านา เมืองคุนหมิง เมืองต้าลี่ เมืองลี่เจียง โดยการศึกษาครั้งนี้มีการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และเชื้อชาติ และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ด้านการบริการเสริม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2-25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่มณฑลยูนนาน

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ชาย		หญิง		t	Sig.
	mean	S.D.	mean	S.D.		
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.4333	.62090	3.4843	.62394	-.555	.579
2. ด้านที่พัก	3.6417	.55675	3.7608	.52544	-1.488	.138
3. ด้านกิจกรรม	3.6225	.55448	3.7118	.51395	-1.128	.261
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.9260	.64364	3.8753	.53717	.584	.560
5. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.9567	.63987	4.0137	.59939	-.622	.535
6. ด้านการบริการเสริม	3.7420	.59377	3.7859	.59023	-.502	.616
7. ด้านการบริหารจัดการ	3.7220	.57059	3.7647	.57667	-.505	.614
ค่าเฉลี่ยรวม	3.7206	.48093	3.7709	.44847	-.732	.465

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

**ตาราง 4.2-26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพ พื้นที่มณฑลยูนนาน**

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.442	1	.442	1.147	.286
	ภายในกลุ่ม	70.545	183	.385		
	รวม	70.987	184			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.007	1	.007	.023	.878
	ภายในกลุ่ม	54.524	183	.298		
	รวม	54.531	184			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.235	1	.235	.813	.368
	ภายในกลุ่ม	52.757	183	.288		
	รวม	52.991	184			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.074	1	.074	.207	.650
	ภายในกลุ่ม	65.295	183	.357		
	รวม	65.369	184			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.080	1	.080	.207	.650
	ภายในกลุ่ม	70.782	183	.387		
	รวม	70.862	184			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.018	1	.018	.052	.820
	ภายในกลุ่ม	64.237	183	.351		
	รวม	64.255	184			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.001	1	.001	.003	.953
	ภายในกลุ่ม	60.248	183	.329		
	รวม	60.250	184			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.078	1	.078	.359	.550
	ภายในกลุ่ม	39.831	183	.218		
	รวม	39.909	184			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และหม้าย มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พื้นที่มณฑลยูนนาน

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.935	4	.234	.601	.663
	ภายในกลุ่ม	70.052	180	.389		
	รวม	70.987	184			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	2.863	4	.716	2.493	.045*
	ภายในกลุ่ม	51.668	180	.287		
	รวม	54.531	184			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.440	4	.360	1.257	.289
	ภายในกลุ่ม	51.551	180	.286		
	รวม	52.991	184			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.538	4	.384	1.084	.366
	ภายในกลุ่ม	63.831	180	.355		
	รวม	65.369	184			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.589	4	.397	1.032	.392
	ภายในกลุ่ม	69.273	180	.385		
	รวม	70.862	184			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	1.440	4	.360	1.032	.392
	ภายในกลุ่ม	62.815	180	.349		
	รวม	64.255	184			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2.086	4	.522	1.614	.173
	ภายในกลุ่ม	58.163	180	.323		
	รวม	60.250	184			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.418	4	.355	1.658	.162

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	ภายในกลุ่ม	38.491	180	.214		
	รวม	39.909	184			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามก็มีบางองค์ประกอบที่นักท่องเที่ยวแต่ละระดับการศึกษามีความเห็นต่างกัน ได้แก่ ด้านที่พัก

ตาราง 4.2-28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่มณฑลยูนนาน

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	6.436	4	1.609	4.487	.002*
	ภายในกลุ่ม	64.551	180	.359		
	รวม	70.987	184			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	2.747	4	.687	2.387	.053
	ภายในกลุ่ม	51.784	180	.288		
	รวม	54.531	184			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.886	4	.721	2.592	.038*
	ภายในกลุ่ม	50.105	180	.278		
	รวม	52.991	184			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.922	4	.480	1.363	.249
	ภายในกลุ่ม	63.447	180	.352		
	รวม	65.369	184			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	2.091	4	.523	1.368	.247
	ภายในกลุ่ม	68.772	180	.382		
	รวม	70.862	184			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	2.374	4	.593	1.726	.146
	ภายในกลุ่ม	61.881	180	.344		

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
7. ด้านการบริหาร จัดการ	รวม	64.255	184			
	ระหว่างกลุ่ม	.745	4	.186	.563	.690
	ภายในกลุ่ม	59.505	180	.331		
	รวม	60.250	184			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.688	4	.422	1.987	.098
	ภายในกลุ่ม	38.221	180	.212		
	รวม	39.909	184			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม มีบางองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มอาชีพมีความเห็นต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม เมื่อพิจารณารายค่าอาชีพ โดยใช้การวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มพนักงานภาครัฐ กลุ่มพนักงานเอกชนประจำกลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว สำหรับอีกด้าน คือ ด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวกลุ่มภาครัฐและกลุ่มเจ้าของธุรกิจ

ตาราง 4.2-29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่มณฑลยูนนาน

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	6.686	9	.743	2.022	.039*
	ภายในกลุ่ม	64.302	175	.367		
	รวม	70.987	184			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	7.146	9	.794	2.932	.003*
	ภายในกลุ่ม	47.385	175	.271		
	รวม	54.531	184			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.739	9	.638	2.361	.015*
	ภายในกลุ่ม	47.253	175	.270		

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	รวม	52.991	184			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	8.587	9	.954	2.941	.003*
	ภายในกลุ่ม	56.782	175	.324		
	รวม	65.369	184			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	9.832	9	1.092	3.133	.002*
	ภายในกลุ่ม	61.030	175	.349		
	รวม	70.862	184			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	5.519	9	.613	1.827	.066
	ภายในกลุ่ม	58.737	175	.336		
	รวม	64.255	184			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	5.404	9	.600	1.916	.052
	ภายในกลุ่ม	54.845	175	.313		
	รวม	60.250	184			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.925	9	.658	3.390	.001*
	ภายในกลุ่ม	33.984	175	.194		
	รวม	39.909	184			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความเห็นที่แตกต่างกับ องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึงพื้นที่

ตาราง 4.2-30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พื้นที่มณฑลยูนนาน

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4.802	4	1.200	3.265	.013*
	ภายในกลุ่ม	66.186	180	.368		
	รวม	70.987	184			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.866	4	.467	1.595	.178
	ภายในกลุ่ม	52.665	180	.293		
	รวม	54.531	184			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.558	4	.639	2.282	.062
	ภายในกลุ่ม	50.434	180	.280		
	รวม	52.991	184			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.589	4	.397	1.121	.348
	ภายในกลุ่ม	63.780	180	.354		
	รวม	65.369	184			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.486	4	.372	.964	.429
	ภายในกลุ่ม	69.376	180	.385		
	รวม	70.862	184			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.646	4	.161	.457	.767
	ภายในกลุ่ม	63.609	180	.353		
	รวม	64.255	184			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2.245	4	.561	1.742	.143
	ภายในกลุ่ม	58.004	180	.322		
	รวม	60.250	184			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.636	4	.409	1.923	.108
	ภายในกลุ่ม	38.274	180	.213		
	รวม	39.909	184			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามก็มีบางองค์ประกอบที่นักท่องเที่ยวแต่ละเชื้อชาติมีความเห็นต่างกัน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งพิจารณารายคู่โดยใช้การวิเคราะห์ LSD พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มจีนมีความเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกับกลุ่มนักท่องเที่ยวไทยและยุโรป

4.2.6 พื้นที่มณฑลเสฉวน

พื้นที่มณฑลเสฉวน ได้แก่ เมืองเฉิงตู โดยการศึกษาครั้งนี้มีการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ อาชีพ รายได้ และเชื้อชาติ และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ประกอบด้วยด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ ด้านการบริการเสริม และด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2-31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พื้นที่มณฑลเสฉวน

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ชาย		หญิง		t	Sig.
	mean	S.D.	mean	S.D.		
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.8333	.66287	3.4000	.52251	1.902	.069
2. ด้านที่พัก	4.0000	.58171	3.6889	.58712	1.374	.182
3. ด้านกิจกรรม	4.0417	.63812	3.7667	.64411	1.107	.279
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.1500	.63889	3.8267	.54441	1.420	.168
5. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.0972	.63349	3.8000	.57459	1.276	.214
6. ด้านการบริการเสริม	4.0333	.71266	3.7067	.60882	1.285	.211
7. ด้านการบริหารจัดการ	3.8167	.62353	3.8133	.61163	.014	.989
ค่าเฉลี่ยรวม	3.9960	.59771	3.7146	.53014	1.296	.207

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า พื้นที่มณฑลเสฉวน นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

**ตาราง 4.2-32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพ พื้นที่มณฑลเสฉวน**

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.032	1	.032	.080	.779
	ภายในกลุ่ม	9.876	25	.395		
	รวม	9.907	26			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.125	1	.125	.346	.562
	ภายในกลุ่ม	9.068	25	.363		
	รวม	9.193	26			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.072	1	.072	.167	.686
	ภายในกลุ่ม	10.720	25	.429		
	รวม	10.792	26			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.000	1	.000	.000	.993
	ภายในกลุ่ม	9.336	25	.373		
	รวม	9.336	26			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.030	1	.030	.078	.782
	ภายในกลุ่ม	9.595	25	.384		
	รวม	9.626	26			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.033	1	.033	.073	.790
	ภายในกลุ่ม	11.454	25	.458		
	รวม	11.487	26			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.093	1	.093	.247	.623
	ภายในกลุ่ม	9.421	25	.377		
	รวม	9.514	26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.007	1	.007	.020	.888
	ภายในกลุ่ม	8.386	25	.335		
	รวม	8.392	26			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ พบว่า พื้นที่มณฑลเสฉวน นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง และหม้าย มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พื้นที่มณฑลเสฉวน

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.817	3	.606	1.722	.190
	ภายในกลุ่ม	8.090	23	.352		
	รวม	9.907	26			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	1.334	3	.445	1.301	.298
	ภายในกลุ่ม	7.860	23	.342		
	รวม	9.193	26			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.815	3	.605	1.551	.228
	ภายในกลุ่ม	8.976	23	.390		
	รวม	10.792	26			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.192	3	.397	1.122	.361
	ภายในกลุ่ม	8.145	23	.354		
	รวม	9.336	26			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.081	3	.360	.969	.424
	ภายในกลุ่ม	8.545	23	.372		
	รวม	9.626	26			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	2.683	3	.894	2.336	.100
	ภายในกลุ่ม	8.805	23	.383		
	รวม	11.487	26			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.351	3	.117	.294	.829
	ภายในกลุ่ม	9.163	23	.398		
	รวม	9.514	26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.238	3	.413	1.326	.290

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
	ภายในกลุ่ม	7.155	23	.311		
	รวม	8.392	26			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า พื้นที่มณฑลเสฉวน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาดำกว่ามัธยม มัธยม ปวส.หรือปวช.ปริญญาตรี ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ตาราง 4.2-34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พื้นที่มณฑลเสฉวน

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3.629	4	.907	3.179	.033*
	ภายในกลุ่ม	6.278	22	.285		
	รวม	9.907	26			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	3.849	4	.962	3.960	.014*
	ภายในกลุ่ม	5.345	22	.243		
	รวม	9.193	26			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4.845	4	1.211	4.481	.008*
	ภายในกลุ่ม	5.947	22	.270		
	รวม	10.792	26			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.533	4	.883	3.349	.028*
	ภายในกลุ่ม	5.803	22	.264		
	รวม	9.336	26			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	4.955	4	1.239	5.834	.002*
	ภายในกลุ่ม	4.671	22	.212		
	รวม	9.626	26			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	5.593	4	1.398	5.219	.004*
	ภายในกลุ่ม	5.894	22	.268		

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
7. ด้านการบริหาร จัดการ	รวม	11.487	26			
	ระหว่างกลุ่ม	2.830	4	.707	2.328	.088
	ภายในกลุ่ม	6.684	22	.304		
	รวม	9.514	26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.856	4	.964	4.676	.007*
	ภายในกลุ่ม	4.536	22	.206		
	รวม	8.392	26			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า พื้นที่มณฑลเสฉวน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่มีความเห็นต่างกัน คือ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงพื้นที่ และด้านการบริการเสริม เมื่อพิจารณารายค่าอาชีพ โดยใช้การวิเคราะห์ LSD พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียน มีความเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวกลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชนประจำ กลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว, กลุ่มลูกจ้างชั่วคราวมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มพนักงานเอกชนประจำ นอกจากนี้ในด้านที่พัก นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มภาครัฐ กลุ่มเจ้าของธุรกิจ และกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว, กลุ่มเจ้าของธุรกิจมีความเห็นแตกต่างกับพนักงานภาคเอกชนประจำ ในด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวกลุ่มภาครัฐมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มเอกชนประจำ กลุ่มนักเรียน, กลุ่มนักเรียนมีความแตกต่างกับกลุ่มเจ้าของธุรกิจและกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว สำหรับในด้านการเข้าถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มเจ้าของธุรกิจมีความแตกต่างกับกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว และด้านการบริการเสริม นักท่องเที่ยวกลุ่มนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มเจ้าของธุรกิจและลูกจ้างชั่วคราว

ตาราง 4.2-35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พื้นที่มณฑลเสฉวน

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.395	6	.399	1.063	.417
	ภายในกลุ่ม	7.513	20	.376		
	รวม	9.907	26			

องค์ประกอบ การท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.953	6	.159	.385	.880
	ภายในกลุ่ม	8.240	20	.412		
	รวม	9.193	26			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.388	6	.398	.947	.484
	ภายในกลุ่ม	8.403	20	.420		
	รวม	10.792	26			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.238	6	.206	.510	.794
	ภายในกลุ่ม	8.098	20	.405		
	รวม	9.336	26			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	1.309	6	.218	.525	.783
	ภายในกลุ่ม	8.317	20	.416		
	รวม	9.626	26			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.596	6	.099	.182	.978
	ภายในกลุ่ม	10.892	20	.545		
	รวม	11.487	26			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.658	6	.110	.248	.955
	ภายในกลุ่ม	8.856	20	.443		
	รวม	9.514	26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.915	6	.152	.408	.865
	ภายในกลุ่ม	7.477	20	.374		
	รวม	8.392	26			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า พื้นที่มณฑลยูนนาน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

**ตาราง 4.2-36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ
พื้นที่มณฑลเสฉวน**

องค์ประกอบการ ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.712	1	.712	1.935	.176
	ภายในกลุ่ม	9.196	25	.368		
	รวม	9.907	26			
2. ด้านที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.142	1	.142	.391	.537
	ภายในกลุ่ม	9.052	25	.362		
	รวม	9.193	26			
3. ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	.282	1	.282	.670	.421
	ภายในกลุ่ม	10.510	25	.420		
	รวม	10.792	26			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.036	1	.036	.098	.757
	ภายในกลุ่ม	9.300	25	.372		
	รวม	9.336	26			
5. ด้านการเข้าถึงพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	.119	1	.119	.313	.581
	ภายในกลุ่ม	9.507	25	.380		
	รวม	9.626	26			
6. ด้านการบริการเสริม	ระหว่างกลุ่ม	.137	1	.137	.302	.588
	ภายในกลุ่ม	11.350	25	.454		
	รวม	11.487	26			
7. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.074	1	.074	.196	.662
	ภายในกลุ่ม	9.440	25	.378		
	รวม	9.514	26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.098	1	.098	.295	.592
	ภายในกลุ่ม	8.295	25	.332		
	รวม	8.392	26			

*Sig<.05

จากตารางที่ 4.2-36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทางองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า พื้นที่มณฑลเสฉวน นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อ

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวสัญชาติไทยและจีน มีความคิดเห็นเหมือนกันต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

4.3 ผลการสำรวจและประเมินศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

4.3.1 การสำรวจโครงข่ายเส้นทางการท่องเที่ยว

ด้วยวัตถุประสงค์ของคณะผู้วิจัยที่ต้องการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในแนวอาร์สามเอ (R3A: ไทย-ลาว-จีน) และวิเคราะห์ศักยภาพของเส้นทางและสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตทาง เพื่อให้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของเส้นทาง และสิ่งที่เป็นโอกาส และสิ่งที่ควรปรับปรุง อันจะส่งผลถึงความสะดวกสบาย และความปลอดภัย สามารถยกระดับความต้องการท่องเที่ยวในเส้นทางดังกล่าวให้มีแนวโน้มเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ ประกอบไปด้วย แบบประเมินศักยภาพ/ความพร้อมของเส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งจะครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ช่วงถนนที่ทำการศึกษา (จุดต้นทาง , ปลายทาง ในการเดินทาง)
2. หมายเลขถนน และพิกัดของถนนในแต่ละช่วง
3. ลักษณะภูมิประเทศ รูปแบบถนน ทิศทางการเดินทาง ช่องจราจร ความกว้างช่องจราจร ไหล่ทาง
4. ชนิดผิวจราจร สภาพผิวทาง ประเภทรถและความเร็วที่สัญจรบนเส้นทางนั้นได้อย่างปลอดภัย
5. สิ่งอำนวยความสะดวก

โดยรายละเอียด แสดงดังรูปที่ 4.3-1

วันที่.....กำลังมุ่งหน้า.....(สถานที่)				
แบบสำรวจโครงสร้างพื้นฐาน “โครงการบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน” จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการสำรวจข้อมูลตามความเป็นจริง และขอขอบพระคุณในความร่วมมือนี้อีกด้วย โอกาสนี้				
แบบสำรวจโครงสร้างพื้นฐาน				
1	ผู้สำรวจ	รหัสรูป/วิดีโอ		
1.1	ช่วงถนนที่ทำการสำรวจ	☐ ประเทศไทย	☐ ประเทศลาว	☐ ประเทศจีน
1.2	จุดต้นทาง	จุดปลายทาง		
1.3	หมายเลขถนน	พิกัด GPS		
1.4	จุดอ้างอิง			
1.5	ลักษณะภูมิประเทศ	☐ ราบเรียบ	☐ ภูเขาสูงชัน	
1.6	รูปแบบถนน	☐ FREEWAY	☐ ARTERIAL	☐ COLLECTOR ☐ LOCAL
1.7	ทิศทางการเดินทาง	☐ 1 ทิศทาง	☐ 2 ทิศทาง	
1.8	จำนวนช่องจราจรต่อทิศทาง	☐ 1 ช่อง	☐ 2 ช่อง	☐ 3 ช่อง
1.9	ความกว้างช่องจราจร	☐ 2.5 เมตร	☐ 3 เมตร	☐ 3.5 เมตร ☐ 4 เมตร
1.10	ไหล่ทาง	☐ ไม่มี	☐ มี ประมาณ..... เมตร	
1.11	ชนิดผิวทาง	☐ ลูกกรัง	☐ หินคลุก	☐ ผิวคอนกรีต ☐ ผิวแอสฟัลติก
1.12	สภาพผิวทาง	☐ ขรุขระหนักมาก	☐ ขรุขระเล็กน้อย	☐ ราบเรียบ ปกติ
1.13	ประเภทรถที่สามารถสัญจรได้	☐ จักรยาน	☐ จักรยานยนต์	☐ BIG BIKE ☐ รถยนต์ส่วนบุคคล
	อย่างสะดวกและปลอดภัย	☐ รถโดยสารสาธารณะ	☐ รถบรรทุกทั่วไป	☐ รถบรรทุกขนาดใหญ่
1.14	ความเร็วเฉลี่ย	 KM/HR. ระยะเวลาเดินทาง / ชั่วโมง		
1.15	สิ่งอำนวยความสะดวก	จุดพักรถ.....แห่ง	สถานีให้บริการน้ำมัน.....แห่ง	ร้านสะดวกซื้อ.....แห่ง
		โรงแรม.....แห่ง	TOURIST INFORMATION.....แห่ง	จุดจอดรถขนส่งสาธารณะ.....แห่ง

รูปที่ 4.3-1 แบบประเมินศักยภาพ/ความพร้อมของเส้นทางท่องเที่ยว

ซึ่งเส้นทางที่คณะผู้วิจัยลงทำการเก็บสำรวจข้อมูล มีจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุด รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 4.3-2 ถึง 4.3-5 ดังนี้

ช่วงการเดินทางที่ 1 เลือกใช้ทางหลวงหมายเลข 11 , 12 , 103 , 1 และ Asian Highway No.3 รวมระยะทาง 441.52 กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลักในการเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ไปยังภาคเหนือตอนบน พาดผ่านจังหวัดพิษณุโลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา และสิ้นสุดที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยสภาพเบื้องต้นของเส้นทางในช่วงนี้ เป็นถนนสายหลักโดยความรับผิดชอบของกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ส่วนใหญ่จะมีช่องจราจรขนาด 4 ช่องจราจรเกือบทั้งหมด ยังคงมีในส่วนของทางหลวงหมายเลข 103 ที่ยังคงมีช่องจราจรเพียง 2 ช่องนั้น ณ บัดนี้ ทางกรมทางหลวงอยู่ในช่วงปรับปรุงและก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 103 เพื่อขยายขนาดช่องจราจรดังกล่าว และภาพรวมของสภาพผิวทางทั้งหมดในช่วงนี้มีลักษณะเป็นถนนแบบแอสฟัลติกคอนกรีต

ช่วงการเดินทางที่ 2 เลือกใช้เส้นทาง Asian Highway No.3 รวมระยะทาง 243.63 กิโลเมตร เชื่อมโยงเส้นทางระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐประชาชนจีน พาดผ่านสะพานมิตรภาพ 4 (เชียงของ-ห้วยทราย) แขวงบ่อแก้ว แขวงหลวงน้ำทา ด้านพรมแดนบ่อเต็น (Boten Border Crossing) ด้านพรมแดนม่อฮั่น (Mohan Border Crossing) เมืองหล้า และสิ้นสุดเมืองสิบสองปันนา หรือเชียงรุ่ง เขตมณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยสภาพเส้นทางเบื้องต้นในฝั่งประเทศลาวเป็นถนนสายหลักโดยความรับผิดชอบของแขวงหลวงบ่อแก้วและหลวงน้ำทา จากการสำรวจพบว่า มีลักษณะเป็นถนน 2 ช่องจราจร มีเพียง 4 ช่องจราจร บริเวณทางร่วม-ทางแยกเท่านั้น สภาพผิวทางทั้งหมดในช่วงนี้มีลักษณะเป็นถนนแบบแอสฟัลติกคอนกรีต มีสภาพชำรุดเนื่องจากสภาพโครงสร้างชั้นทางและผิวทางที่เสื่อมคุณภาพ เกิดสภาพความเสียหายแบบหลุมบ่อ (Pothole) และรอยแตกหนังจระเข้ (Alligator Crack) เป็นจำนวนมากตลอดเส้นทาง อีกทั้งบางพื้นที่ อาทิเช่น ช่วงใกล้กับศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าบ่อเต็นที่มีความหนาแน่นของจำนวนรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่สัญจรผ่านเป็นจำนวนมาก ทำให้สภาพผิวทางและโครงสร้างชั้นทางชำรุดเสียหายเป็นจำนวนมาก

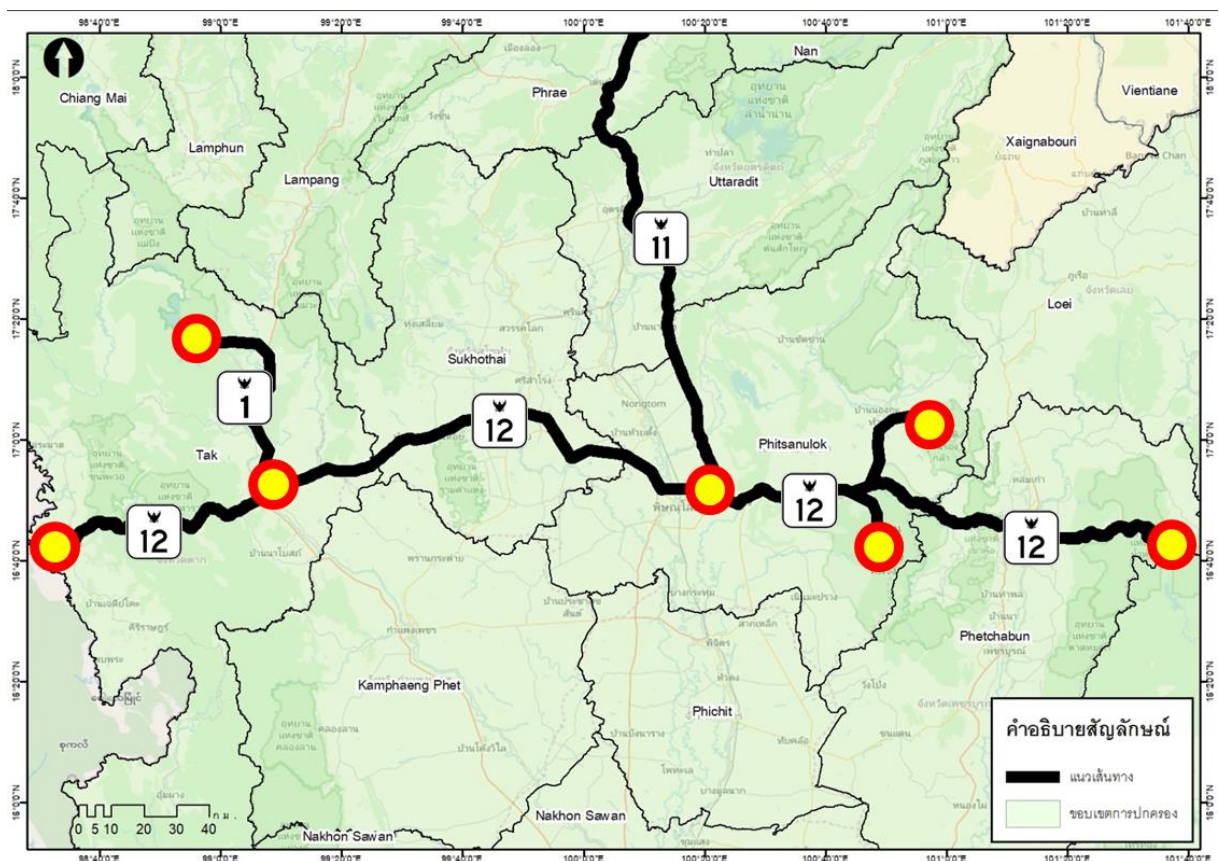
ในส่วนของเส้นทางเมื่อเข้าสู่ประเทศจีนตั้งแต่บริเวณด่านม่อฮั่น ไปสิ้นสุดที่เมืองสิบสองปันนา มีลักษณะเป็นถนน 4 ช่องจราจร เส้นทางแบบทางพิเศษ (Expressway) NO. 213 ชื่อสายทาง Kunming-Mohan Expressway รวมระยะทาง 180 กิโลเมตร ผิวทางมีลักษณะเป็นถนนแบบแอสฟัลติกคอนกรีต สภาพผิวทางราบเรียบและมีความลาดชันเล็กน้อยตามภูมิประเทศ

ช่วงการเดินทางที่ 3 เลือกใช้เส้นทางแบบทางพิเศษ (Expressway) NO. 8511 เชื่อมโยงเส้นทางระหว่างเมืองสิบสองปันนา สู่เมืองคุนหมิง มีลักษณะเป็นถนน 4 ช่องจราจร แบบทางพิเศษ (Expressway) รวมระยะทาง 525 กิโลเมตร ผิวทางมีลักษณะเป็นถนนแบบแอสฟัลติกคอนกรีต สภาพผิวทางราบเรียบและมีความลาดชันเล็กน้อย

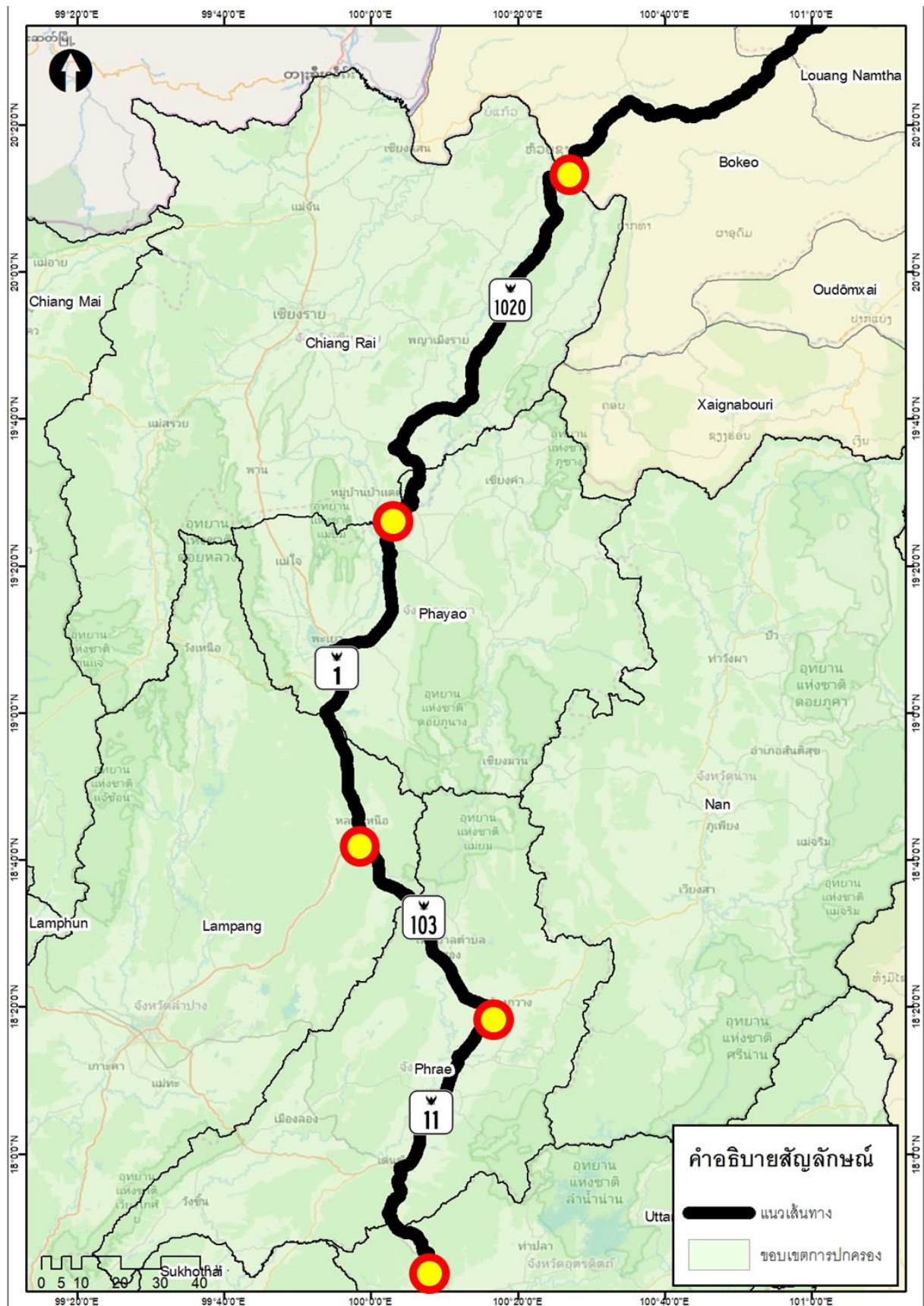
ช่วงการเดินทางที่ 4 เลือกใช้เส้นทางแบบทางพิเศษ (Expressway) NO. 78 และ No.56 เชื่อมโยงเส้นทางระหว่างเมืองคุนหมิง ไปยังเมืองต้าลี่ และเมืองลี่เจียง มีลักษณะเป็นถนน 4 ช่องจราจร แบบทางพิเศษ (Expressway) รวมระยะทาง 501 กิโลเมตร

ช่วงการเดินทางที่ 5 เลือกใช้เส้นทางแบบทางพิเศษ (Expressway) NO. 85 และ No.4 เชื่อมโยงเส้นทางระหว่างเมืองคุนหมิง ไปยังเมืองเฉิงตู มีลักษณะเป็นถนน 4 ช่องจราจร แบบทางพิเศษ (Expressway) รวมระยะทาง 895 กิโลเมตร

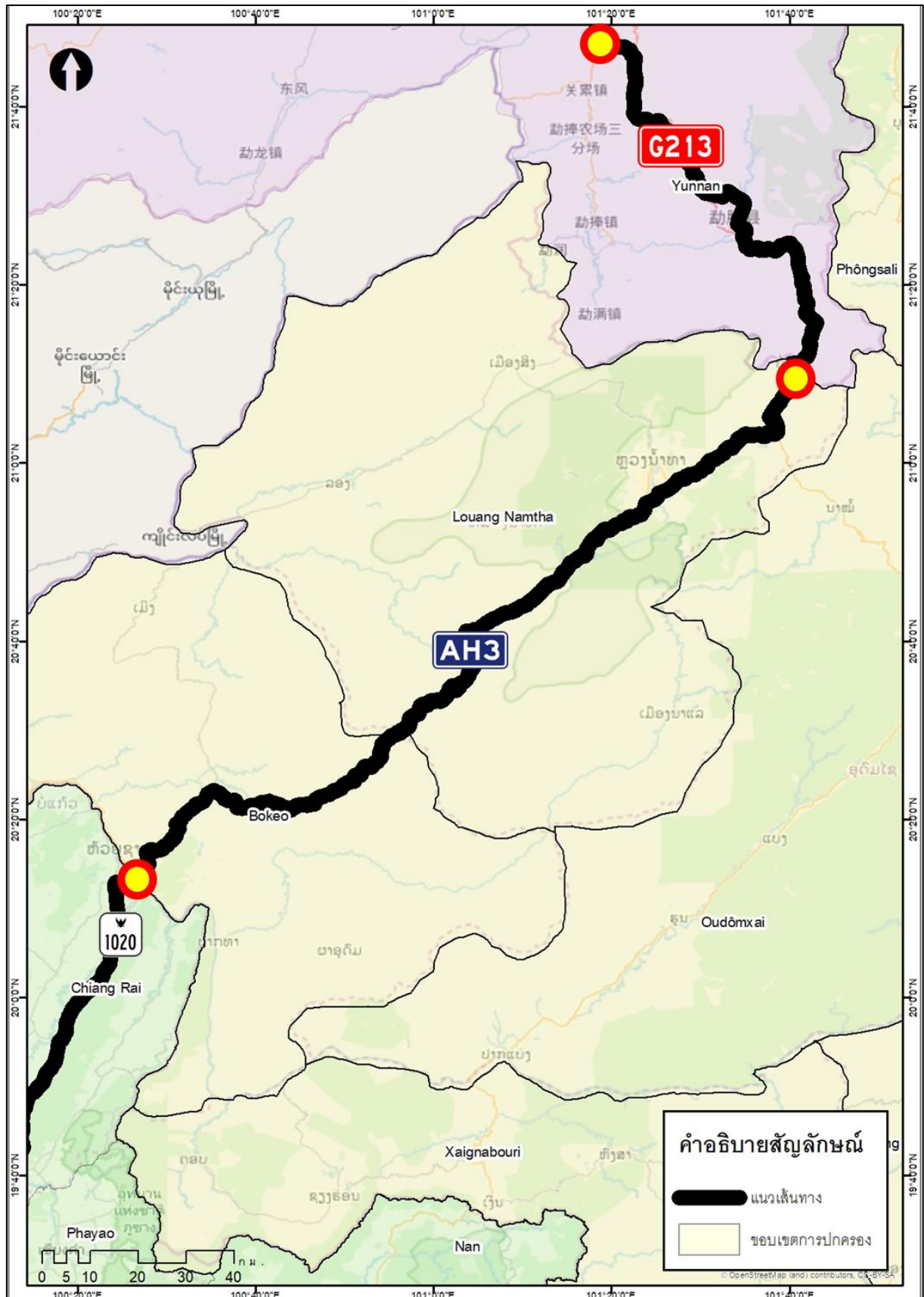
โดยช่วงการเดินทางที่ 3 – 5 ผิวทางมีลักษณะเป็นถนนแบบแอสฟัลติกคอนกรีต สภาพผิวทางราบเรียบ และมีความลาดชันเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะใช้อุโมงค์และโครงสร้างสะพานขนาดใหญ่เพื่อใช้ในการเชื่อมโยงเส้นทาง แทนการก่อสร้างทางลัดเลาะไปตามแนวภูเขา ทำให้มีความรวดเร็วในการเดินทาง ลดปัญหาเรื่องอุปสรรคของภูมิประเทศลงอย่างเห็นได้ชัด แต่ผู้ใช้งานจะต้องจ่ายค่าใช้บริการตามที่หน่วยงานรับผิดชอบเป็นผู้กำหนดบนสายทางมีจุดพักรถและสถานีให้บริการน้ำมันตลอดเส้นทาง รวมถึงการเคร่งครัดเรื่องวินัยการจราจรและความเร็วในการเดินทาง

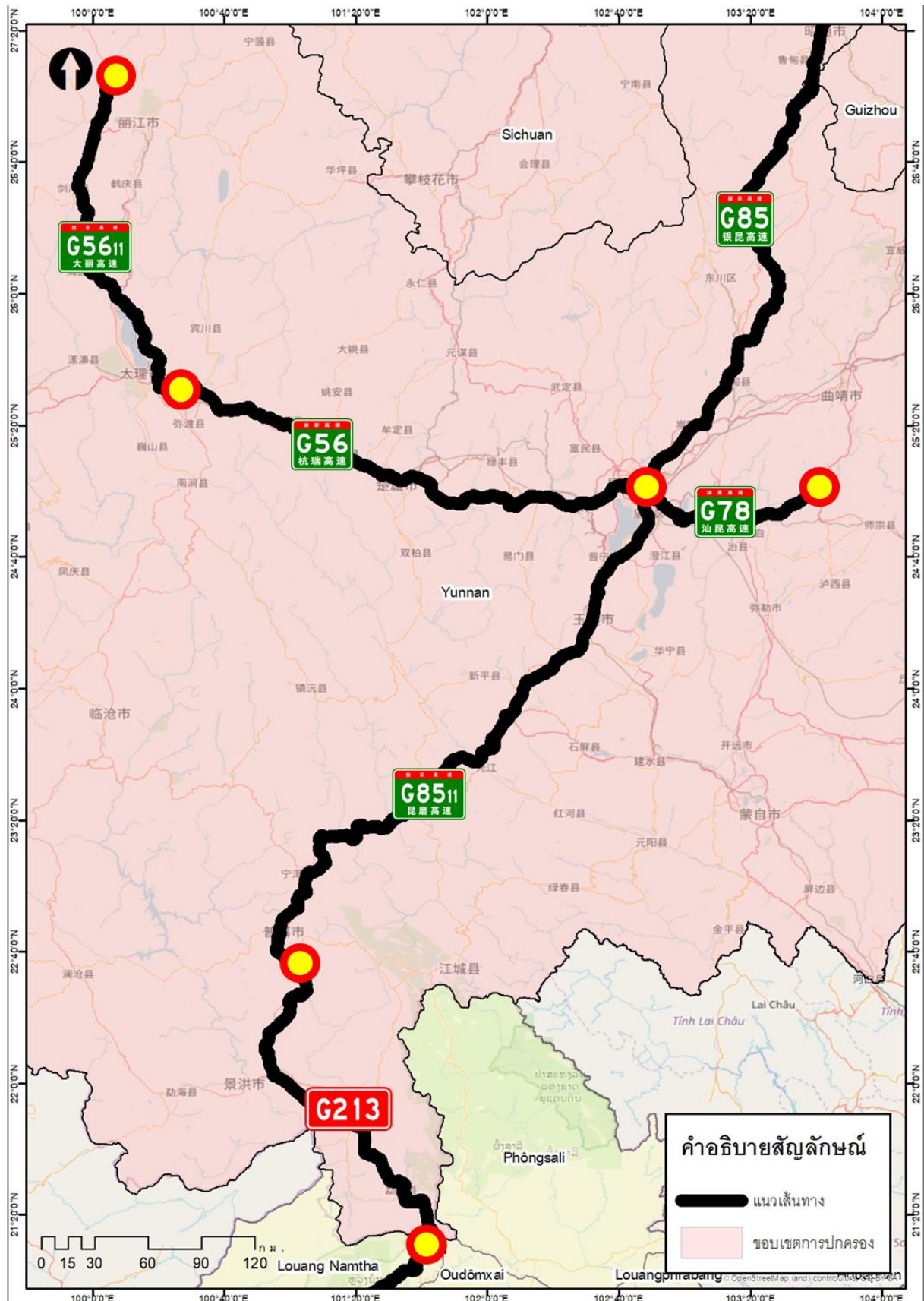
รูปที่ 4.3-2 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 1 ภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ 4.3-3 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 1 ภาคเหนือตอนบน

รูปที่ 4.3-4 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 2 ประเทศลาว

รูปที่ 4.3-5 การเดินทางสำรวจศักยภาพโครงข่ายถนน ช่วงที่ 3 มณฑลยูนนาน

4.3.2 การสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางท่องเที่ยว

จากการลงพื้นที่สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณข้างทางในพื้นที่ศึกษา ตั้งแต่บริเวณเส้นทางภาคเหนือตอนล่างประเทศไทย พาดผ่านสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าสู่มณฑลยูนนานและมณฑลเสฉวนประเทศจีน สามารถสรุปได้ดังนี้

4.3.2.1 สถานีให้บริการน้ำมันและจุดพักรถ

จากภาพรวมการสำรวจพื้นที่สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทปั้มน้ำมันและจุดพักรถในบริเวณประเทศจีน ทั้งมณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน ถือว่ามีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางคมนาคมขนส่งอยู่ในระดับดี ตลอดเส้นทางเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวมีสถานบริการน้ำมันและจุดแวะพักรถให้บริการไปตลอดเส้นทาง โดยมีรูปแบบให้บริการหลัก 3 รูปแบบ รายละเอียดและตำแหน่งสถานีให้บริการน้ำมันและจุดพักรถแสดงดังแสดงในรูปที่ 4.3-6 ถึงรูปที่ 4.3-21

จุดพักรถขนาดใหญ่ (Rest Area) ที่ประกอบไปด้วย ห้องน้ำ ร้านสะดวกซื้อ ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ศูนย์ให้บริการข้อมูล (Information center) และสถานีบริการน้ำมันในบางแห่ง เพื่อให้บริการผู้ใช้รถใช้ถนนและสามารถลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุระหว่างการเดินทางที่เกิดจากความเมื่อยล้าของผู้ขับขี่ ซึ่งในหลักการออกแบบและวางตำแหน่งจุดพักรถ ใช้ระยะเวลาในการเดินทางเป็นหลักในการกำหนดตำแหน่งจุดพักรถที่เหมาะสม โดยกำหนดให้ทุก 4 ชั่วโมง จะต้องมีการหยุดแวะพักเพื่อให้คนขับพักผ่อนก่อนเดินทางต่อ นอกจากนี้ในเส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมและเป็นเส้นทางที่มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง เช่น ในเส้นทาง คุณหมิง – ต้าลี่ จะมีจุดพักรถพิเศษที่มีหน่วยให้บริการตรวจสอบสภาพรถของภาครัฐ ที่กำหนดให้รถขนส่งสาธารณะทุกคันต้องจอดพัก 20 นาที และตรวจเช็คสภาพรถให้อยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์จึงจะอนุญาตให้เดินทางต่อไปได้

รูปที่ 4.3-6 จุดพักรถขนาดใหญ่ (Rest Area)

สถานีสบริการน้ำมันขนาดใหญ่ จะมีลักษณะคล้ายจุดพักรถในรูปแบบที่ 1 แต่มีขนาดพื้นที่เล็กกว่า และมีสถานีสบริการน้ำมันเป็นรูปแบบกิจกรรมหลักของพื้นที่ ประกอบไปด้วย ตู้จ่ายบริการน้ำมัน ห้องน้ำและร้านสะดวกซื้อโดยจะกระจายตัวไปตามแนวเส้นทางเป็นระยะ เหมาะสมกับรถยนต์ส่วนบุคคลเข้ามาใช้บริการ แต่สำหรับรถโดยสารขนาดใหญ่อาจมีพื้นที่ไม่เพียงพอ

รูปที่ 4.3-7 สถานีบริการน้ำมันขนาดใหญ่

สถานีบริการน้ำมันขนาดเล็ก จะมีลักษณะกิจกรรมเป็นสถานีบริการน้ำมันเพียงอย่างเดียว โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นหัวจ่ายน้ำมัน ไม่เหมาะสมในการจอดแวะพักของผู้ใช้ทาง

รูปที่ 4.3-8 สถานีบริการน้ำมันขนาดเล็ก

- ประเทศลาว

จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกตามแนวเส้นทางถนนในพื้นที่ประเทศลาวค่อนข้างอยู่ในระดับต่ำ โดยบนเส้นทางไม่มีจุดพักรถให้บริการ ในการเดินทางจะใช้การจอดแวะพักเข้าห้องน้ำบริเวณร้านค้า ร้านอาหารขนาดใหญ่ข้างทาง ซึ่งไม่สามารถรองรับการให้บริการนักท่องเที่ยวในปริมาณมากได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ในส่วนของสถานีบริการน้ำมันส่วนใหญ่จะเป็นสถานีบริการขนาดเล็กที่เน้นการให้บริการชุมชนเป็นหลัก มีเพียงสถานบริการส่วนน้อยที่อยู่ในเขตตัวเมือง ที่สามารถรองรับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้ แต่ในปริมาณที่ไม่มากนัก ซึ่งทำให้ในภาพรวม สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางในพื้นที่ประเทศลาวยังต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติมค่อนข้างมาก

รูปที่ 4.3-9 สถานีบริการน้ำมันและจุดแวะพักร้านอาหาร

- ประเทศไทย

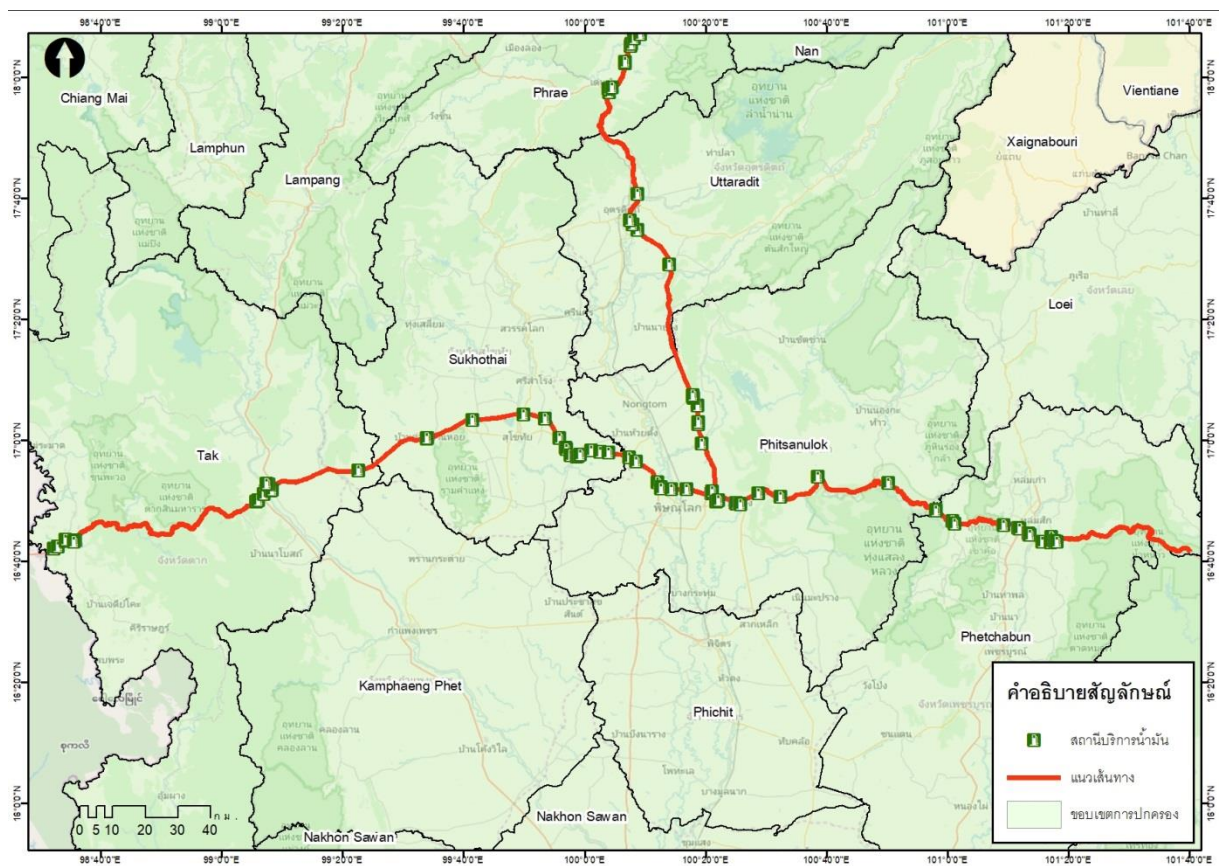
ในภาพรวม ความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกตามแนวเส้นทางถนนในพื้นที่ประเทศไทยอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกับเส้นทางในพื้นที่ประเทศจีน แต่จะมีความแตกต่างกันในด้านรายละเอียดของสถานที่แวะพัก โดยในประเทศไทยนั้น จะไม่มีจุดแวะพัก (Rest Area) ที่พร้อมด้วยบริการด้านต่างๆ เพื่อรองรับการให้บริการนักท่องเที่ยว แต่จะอยู่ในรูปของสถานบริการน้ำมันขนาดใหญ่ที่ให้บริการในฐานะจุดแวะพักแก่นักท่องเที่ยว โดยจะมีห้องน้ำ ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ให้บริการแก่ผู้เข้าใช้บริการ โดยไม่จำเป็นต้องรับบริการเติมน้ำมัน นอกจากนี้สถานบริการน้ำมันในบางแห่งยังมี ร้านซ่อมรถ ที่พักรถ ให้บริการแก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ เพื่อให้รองรับการให้บริการแบบครบวงจร และสถานบริการน้ำมันในรูปแบบนี้กลายเป็นรูปแบบการให้บริการหลักของสถานีบริการน้ำมันในประเทศไทย โดยเรียงรายไปตามแนวเส้นทางคมนาคมสายหลัก รวมถึงเส้นทางท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม

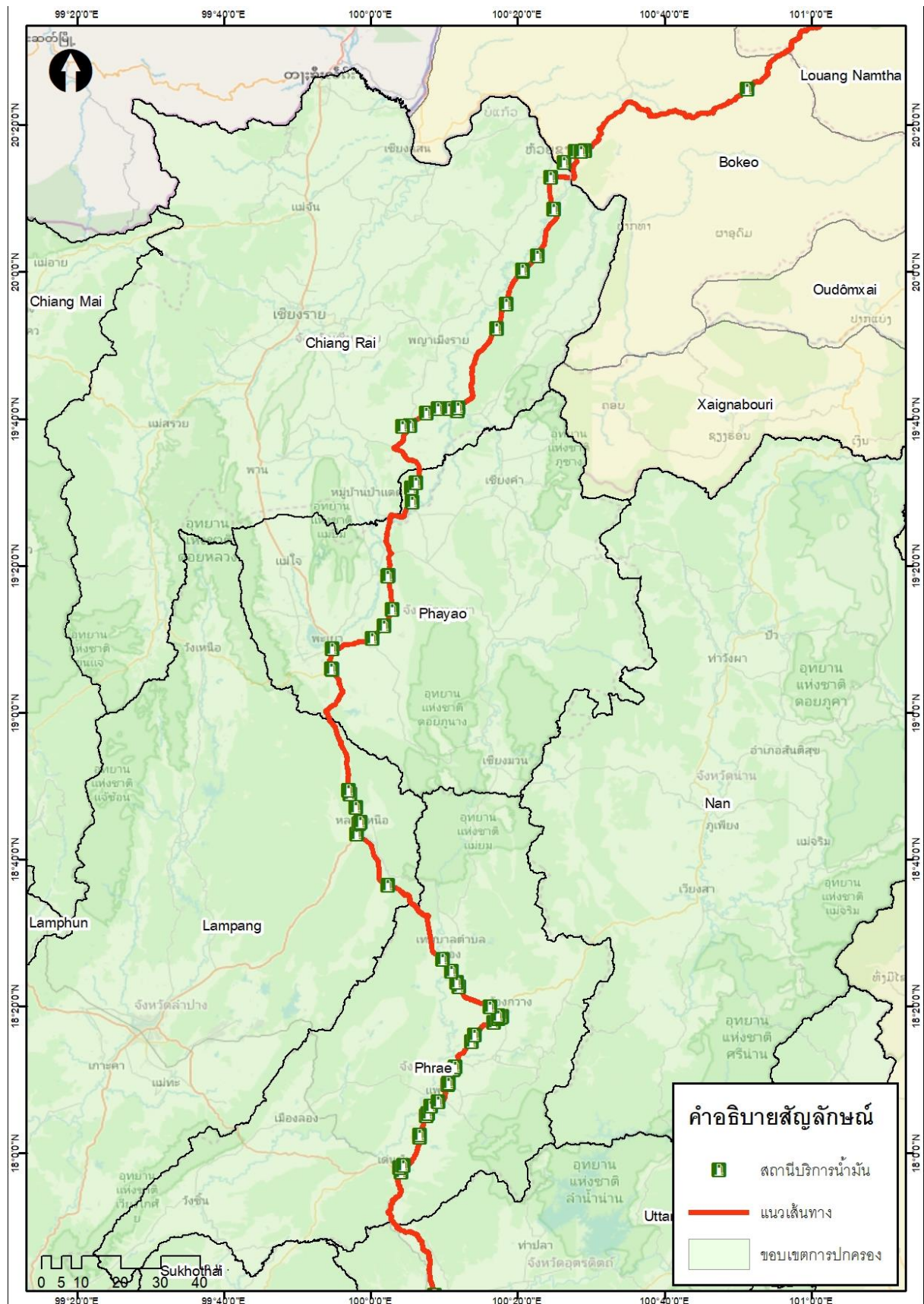
รูปที่ 4.3-10 สถานีบริการน้ำมันและร้านสะดวกซื้อ

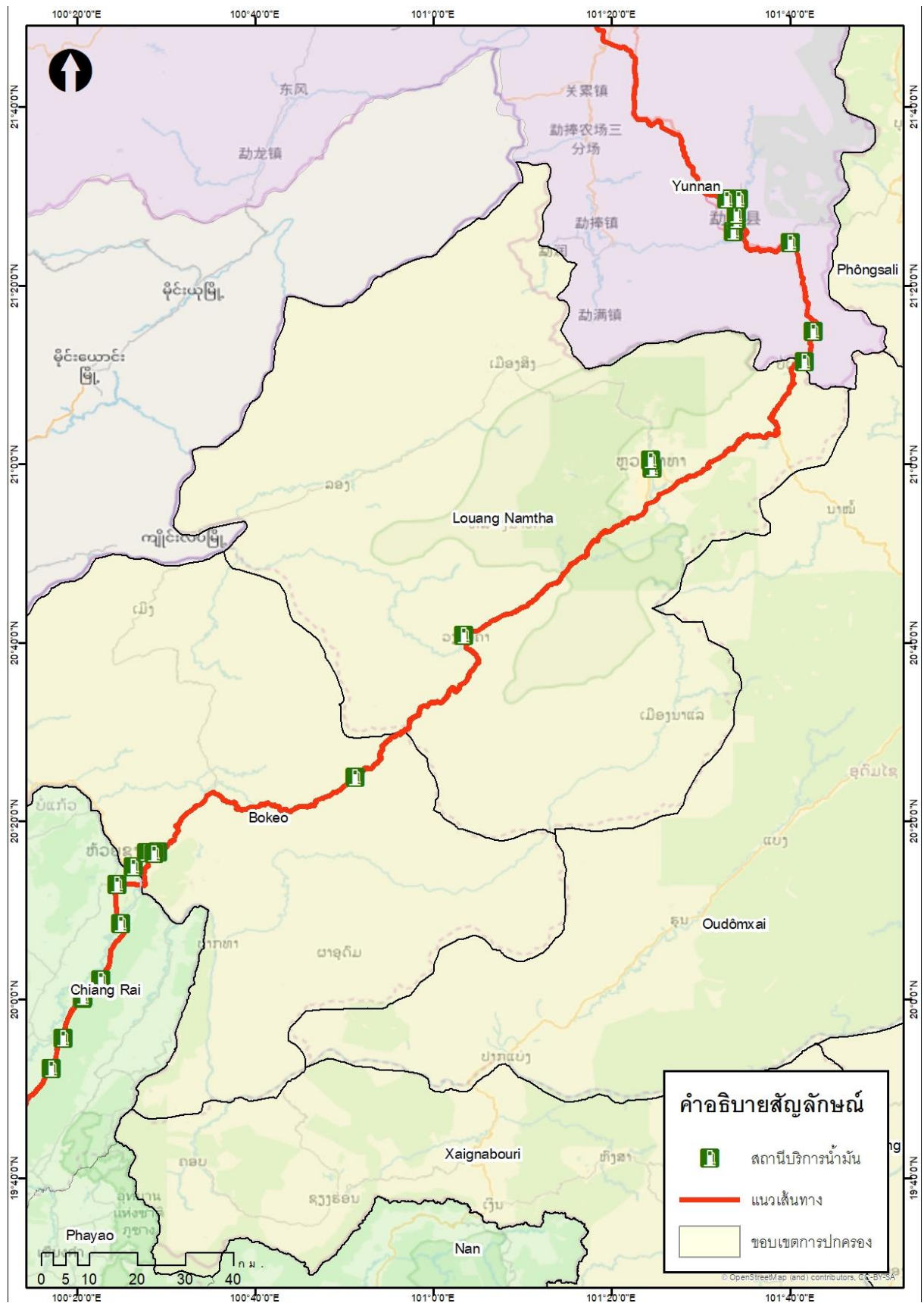
รูปที่ 4.3-11 จุดพักรถของหน่วยงานกรมทางหลวง

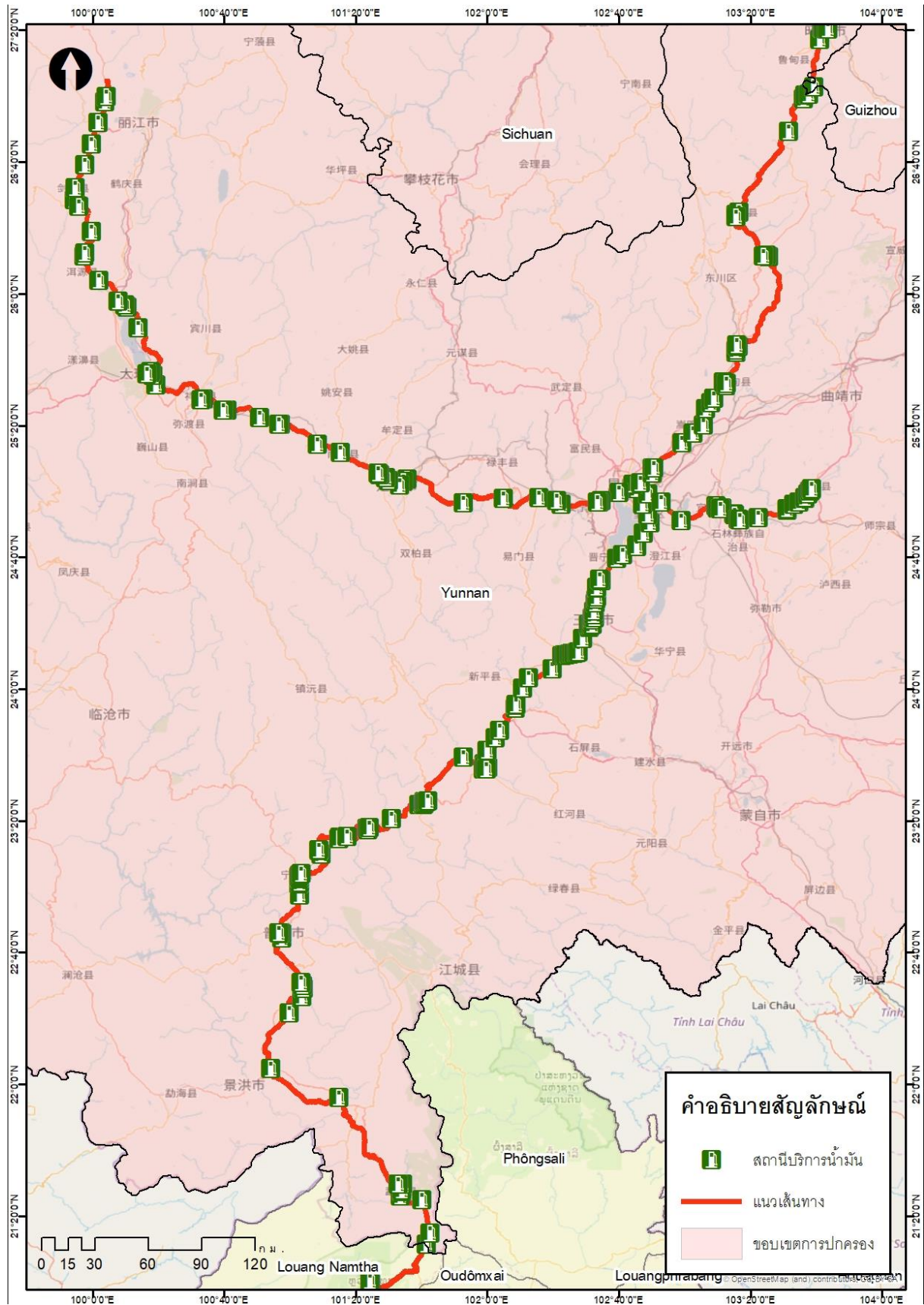
รูปที่ 4.3-12 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย

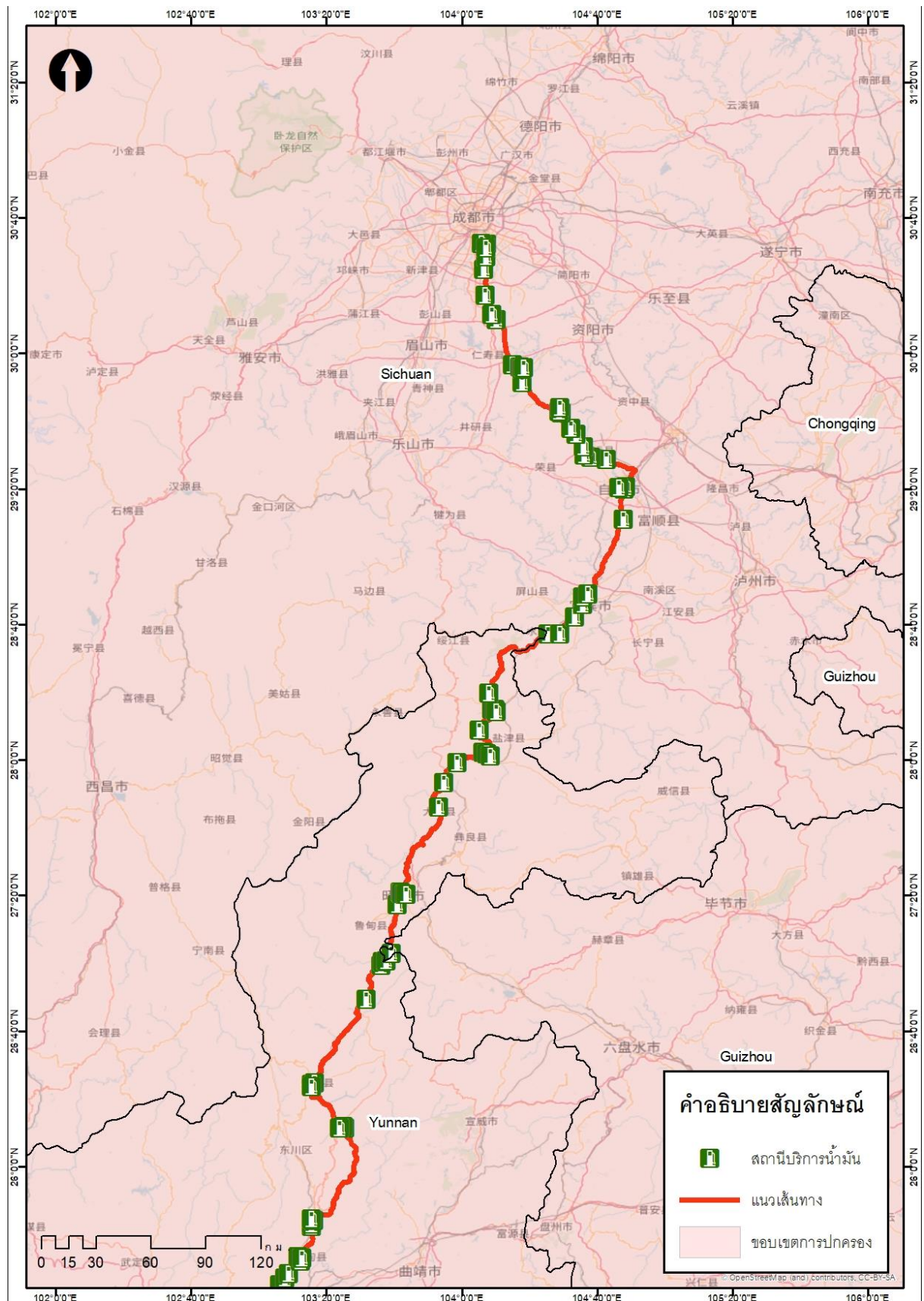
รูปที่ 4.3-13 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย

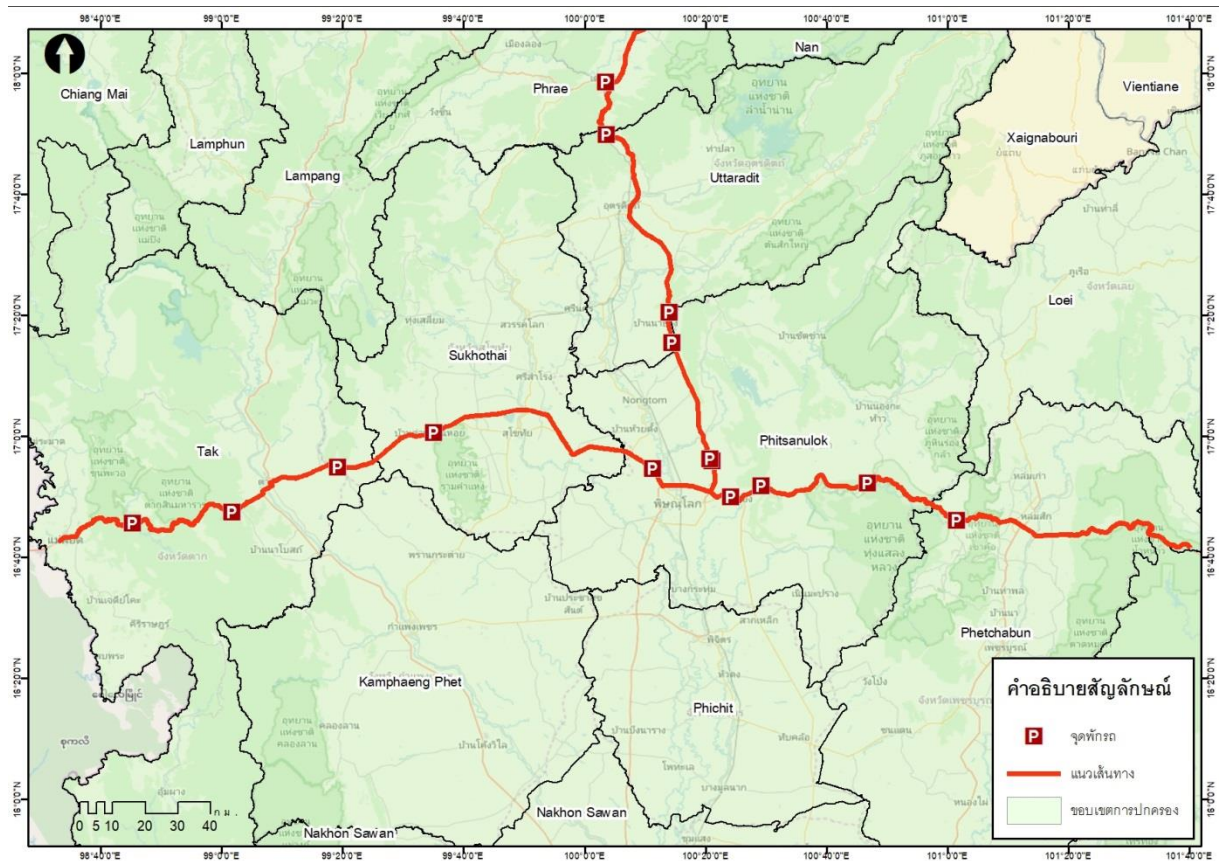
รูปที่ 4.3-14 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณประเทศลาว

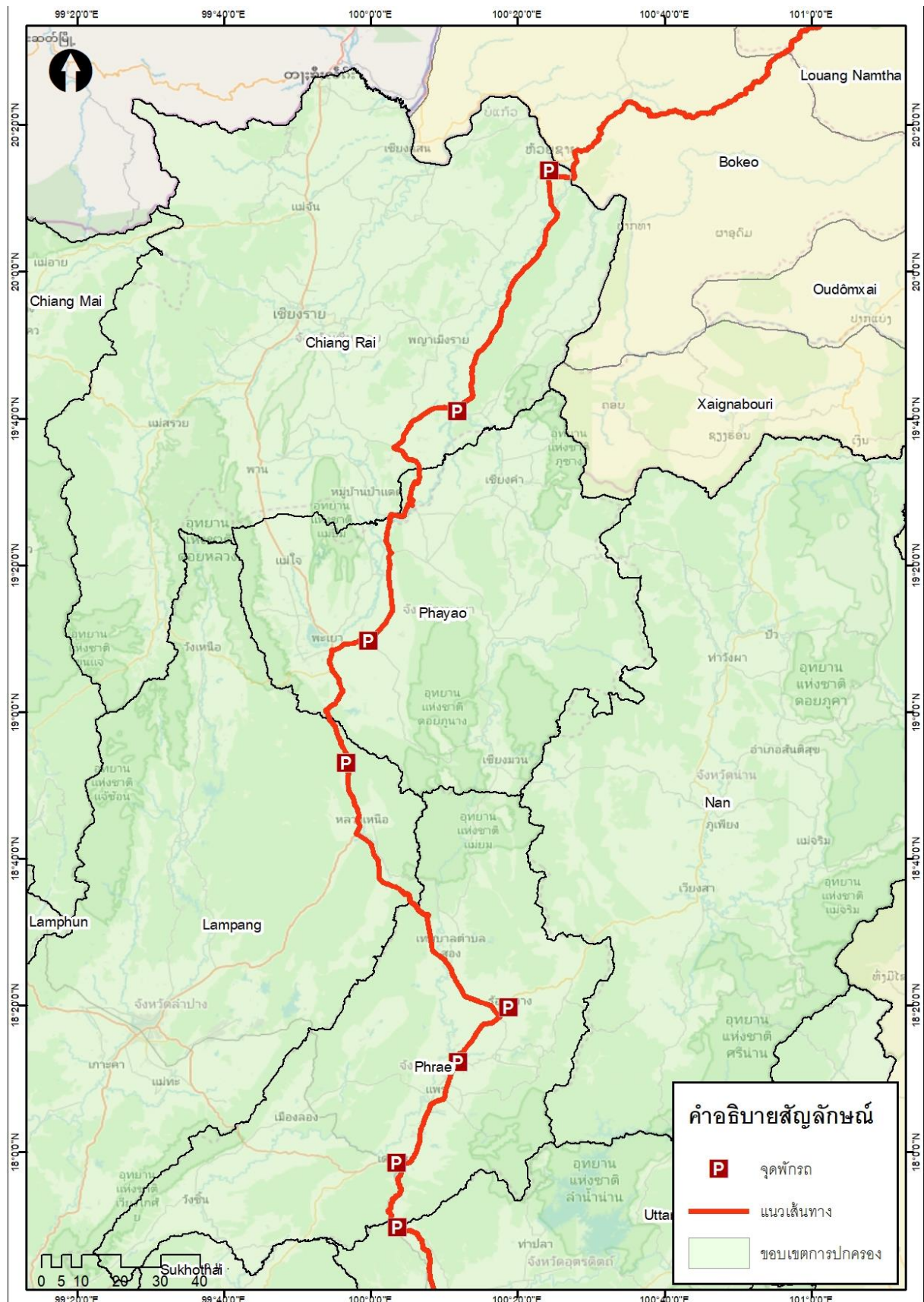
รูปที่ 4.3-15 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

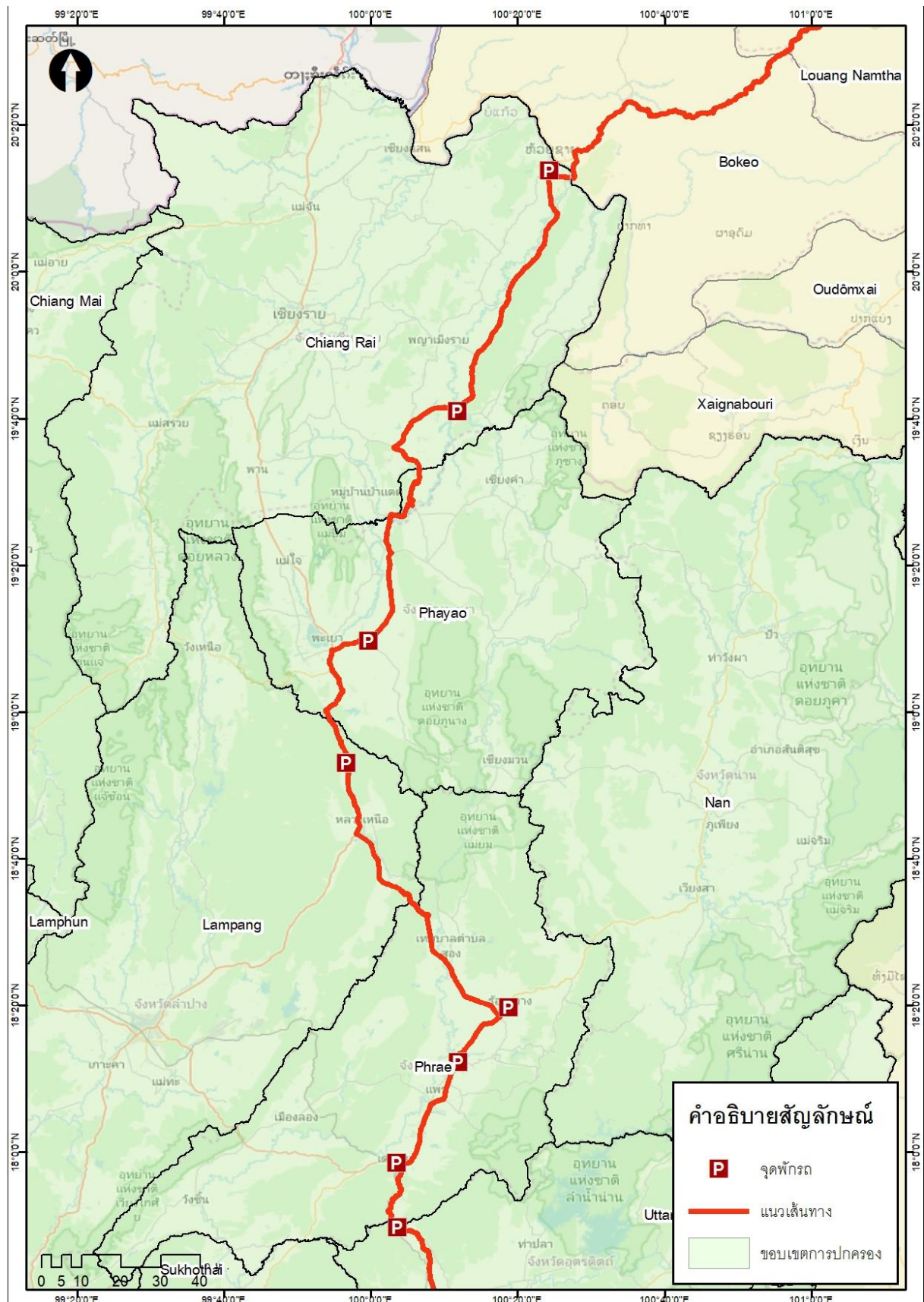
รูปที่ 4.3-16 ตำแหน่งสถานีบริการน้ำมันบริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน

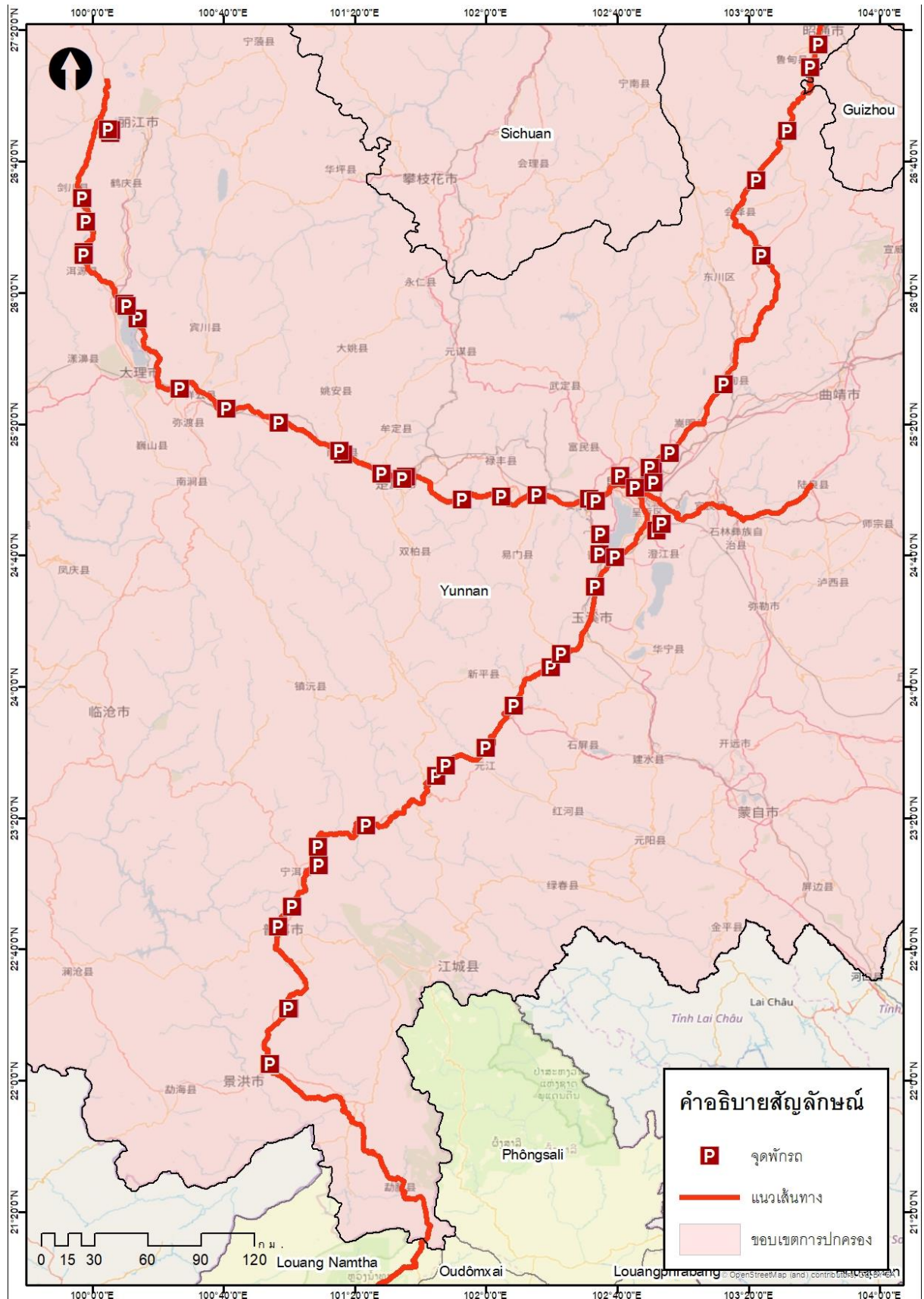
รูปที่ 4.3-17 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย

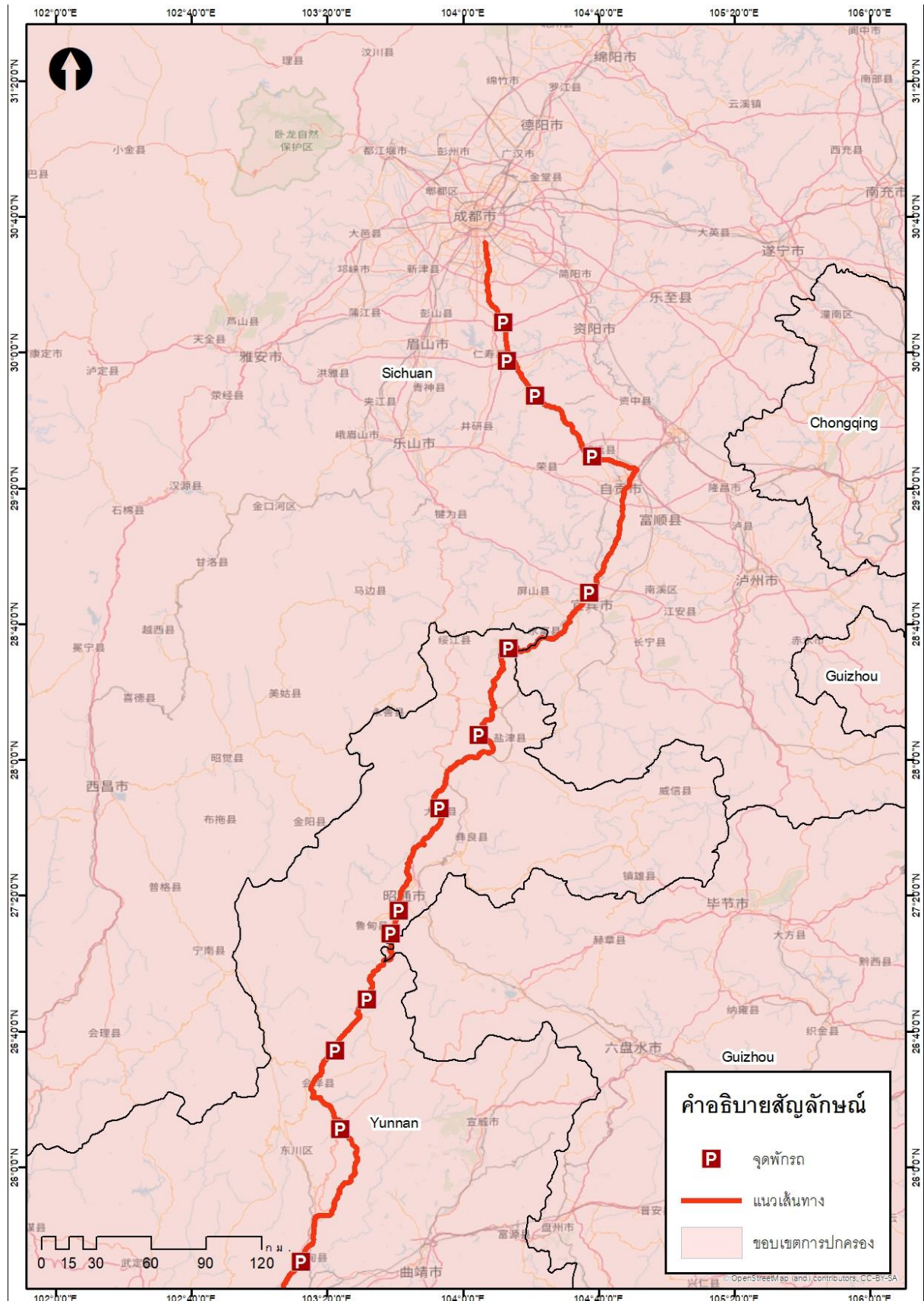
รูปที่ 4.3-18 ตำแหน่งจุดพักรถบริเวณภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย

รูปที่ 4.3-19 ตำแหน่งจุดพิกัดบริเวณประเทศลาว

รูปที่ 4.3-20 ตำแหน่งจุดพิกัดบริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

รูปที่ 4.3-21 ตำแหน่งจุดพกกรบริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน

4.3.2.2 สถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์

จากภาพรวมการสำรวจ และรวบรวมข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทาง ประเด็น สถานพยาบาล และจุดให้บริการทางการแพทย์ในพื้นที่ศึกษา รายละเอียดแสดงดังแสดงในรูปที่ 4.3-22 ถึงรูปที่ 4.3-26

- ประเทศจีน

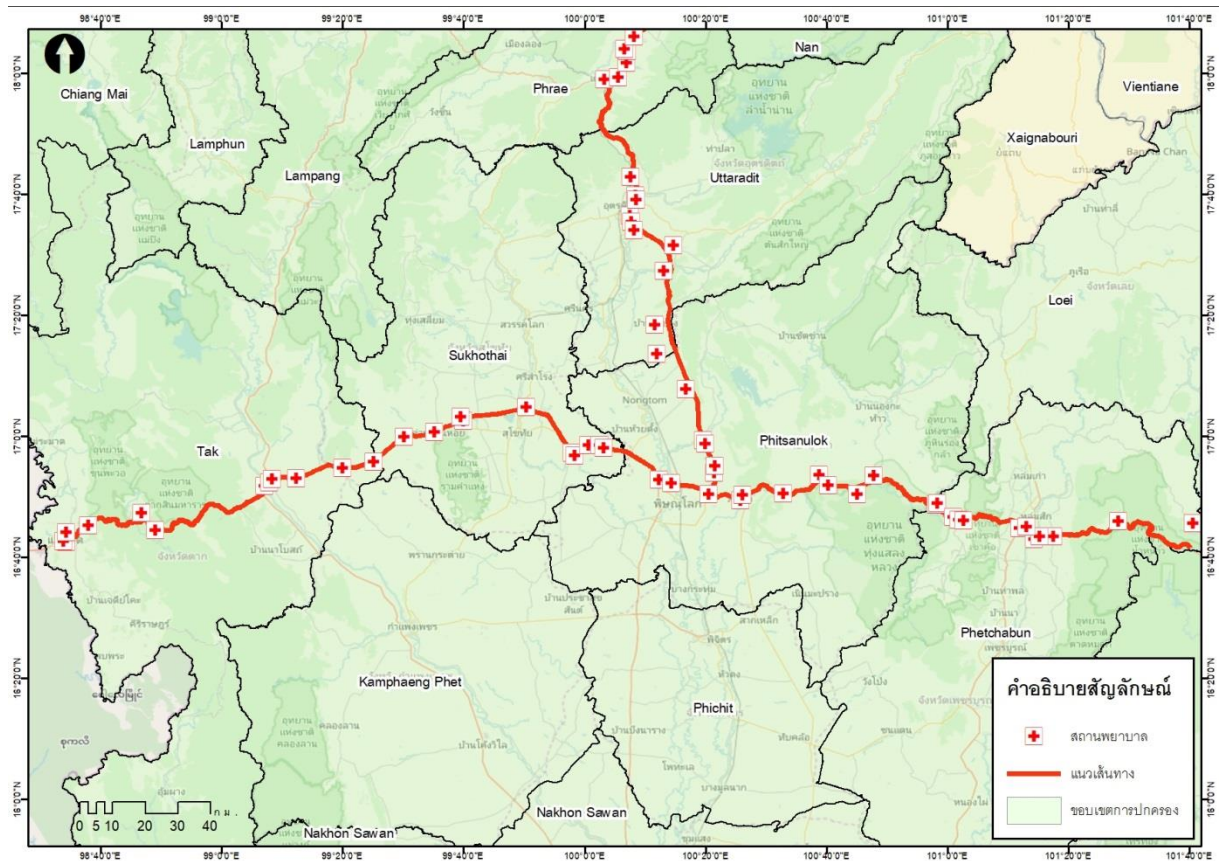
ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการพยาบาลทั้งมณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน ถือว่ามีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางคมนาคมขนส่งอยู่ในระดับดี มีโรงพยาบาลขนาดใหญ่ประจำเมือง ในแต่ละมณฑลสามารถให้บริการทางการแพทย์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่างชาติเป็นอย่างดี แต่โรงพยาบาลขนาดเล็กในพื้นที่รอบนอกเมืองบริเวณโดยรอบเส้นทางอาจจำกัดในการสื่อสารภาษาสากล บุคลากร และเจ้าหน้าที่ที่สามารถพูดได้เพียงภาษาจีนเท่านั้น และในโรงพยาบาลขนาดใหญ่มีหน่วยให้บริการฉุกเฉินรองรับการรักษาพยาบาลที่เร่งด่วน ลักษณะการตรวจหรือการใช้บริการรักษาในสถานพยาบาลเหล่านี้ จะมีการวิเคราะห์โรคและอาการเจ็บป่วยและจะต้องชำระเงินแยกในทุกขั้นตอนการรักษา

- ประเทศลาว

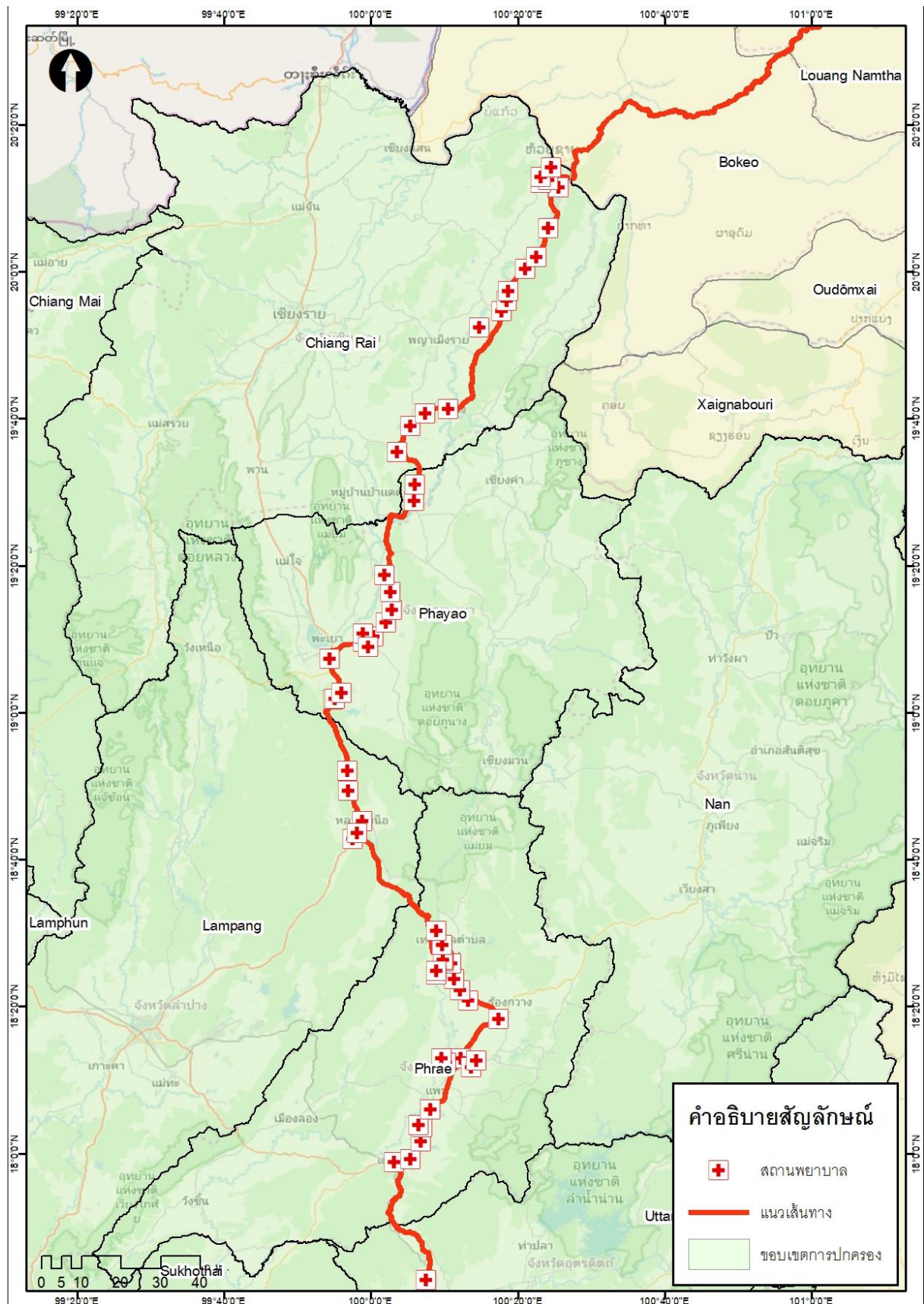
สถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์บนเส้นทาง R3A ในพื้นที่ประเทศลาว ยังพบเห็นได้จำนวนน้อย ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นอาคารชั้นเดียว เทียบเท่าสถานีอนามัยในประเทศไทย หรือบางครั้งมีเพียงแต่บุคลากรที่ทำหน้าที่จ่ายยาเพียงเท่านั้น อุปกรณ์ทางการแพทย์ยังมีไม่เพียงพอ ไม่ทันสมัย ไม่สามารถรองรับกับอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นได้ อีกทั้งที่ตั้งที่มีระยะห่างไกลพอสมควร อาจไม่สะดวกในการเข้าใช้บริการ จำเป็นต้องส่งต่อไปยังโรงพยาบาลประจำแขวง

- ประเทศไทย

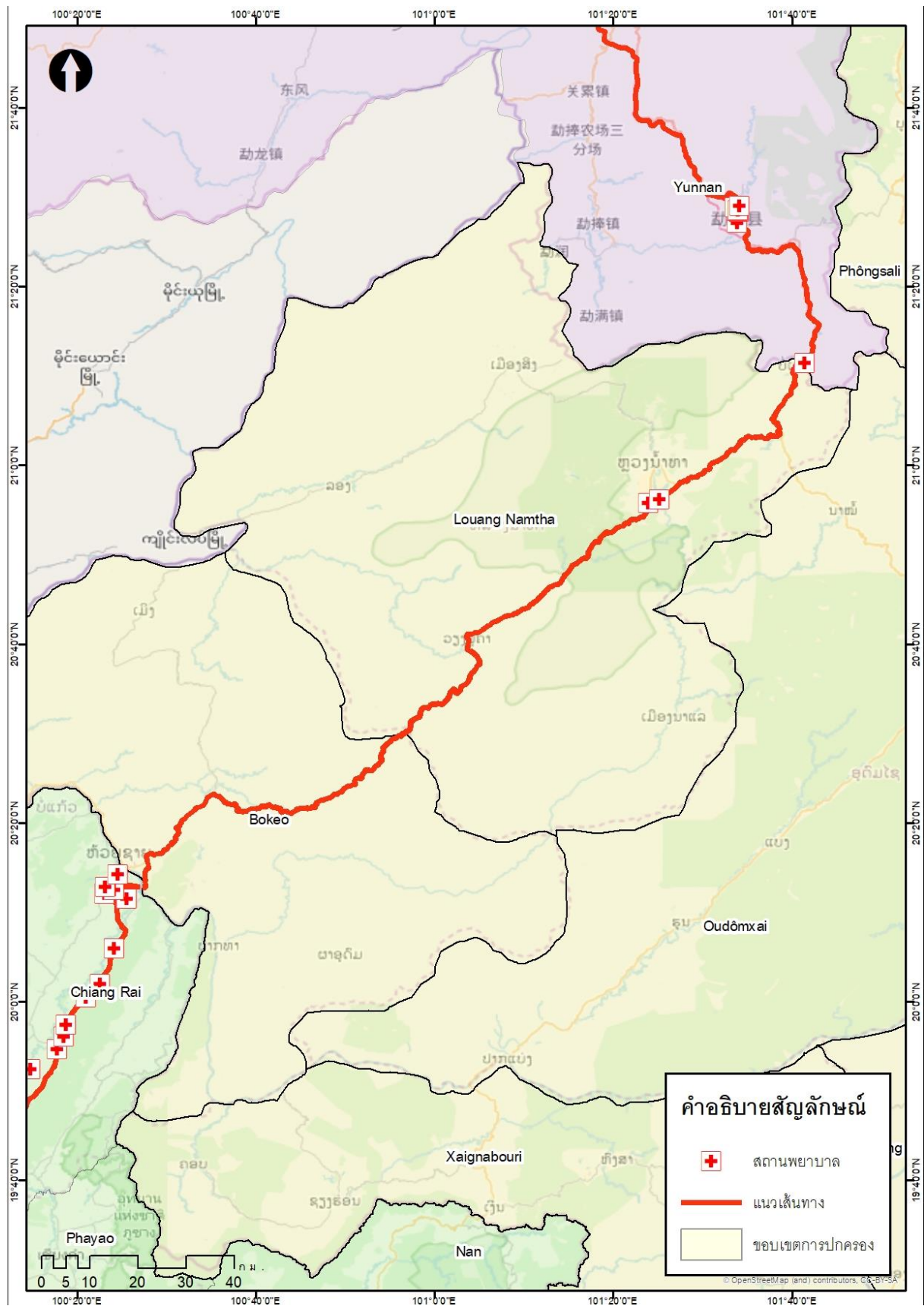
สถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์บนเส้นทางภาคเหนือตอนบนและล่างของประเทศไทย มีให้บริการในหลายรูปแบบ อาทิเช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน โรงพยาบาลระดับอำเภอ โรงพยาบาลระดับจังหวัด และโรงพยาบาลระดับศูนย์ กระจายตัวอยู่บนเส้นทาง ซึ่งให้บริการตรวจรักษาประชาชนและนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศได้อย่างครบวงจร มีการส่งต่อหากเกิดแก่อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน มีจุดป้องกันระวังภัยและอุบัติเหตุในเส้นทางที่เสี่ยงอันตราย สำหรับสถานพยาบาลในบางแห่งที่มีศักยภาพจะมีการตรวจประเมินเพื่อรับมาตรฐานในระดับสากล อาทิเช่น Joint Commission International (JCI) เป็นเครื่องยืนยันมาตรฐานการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

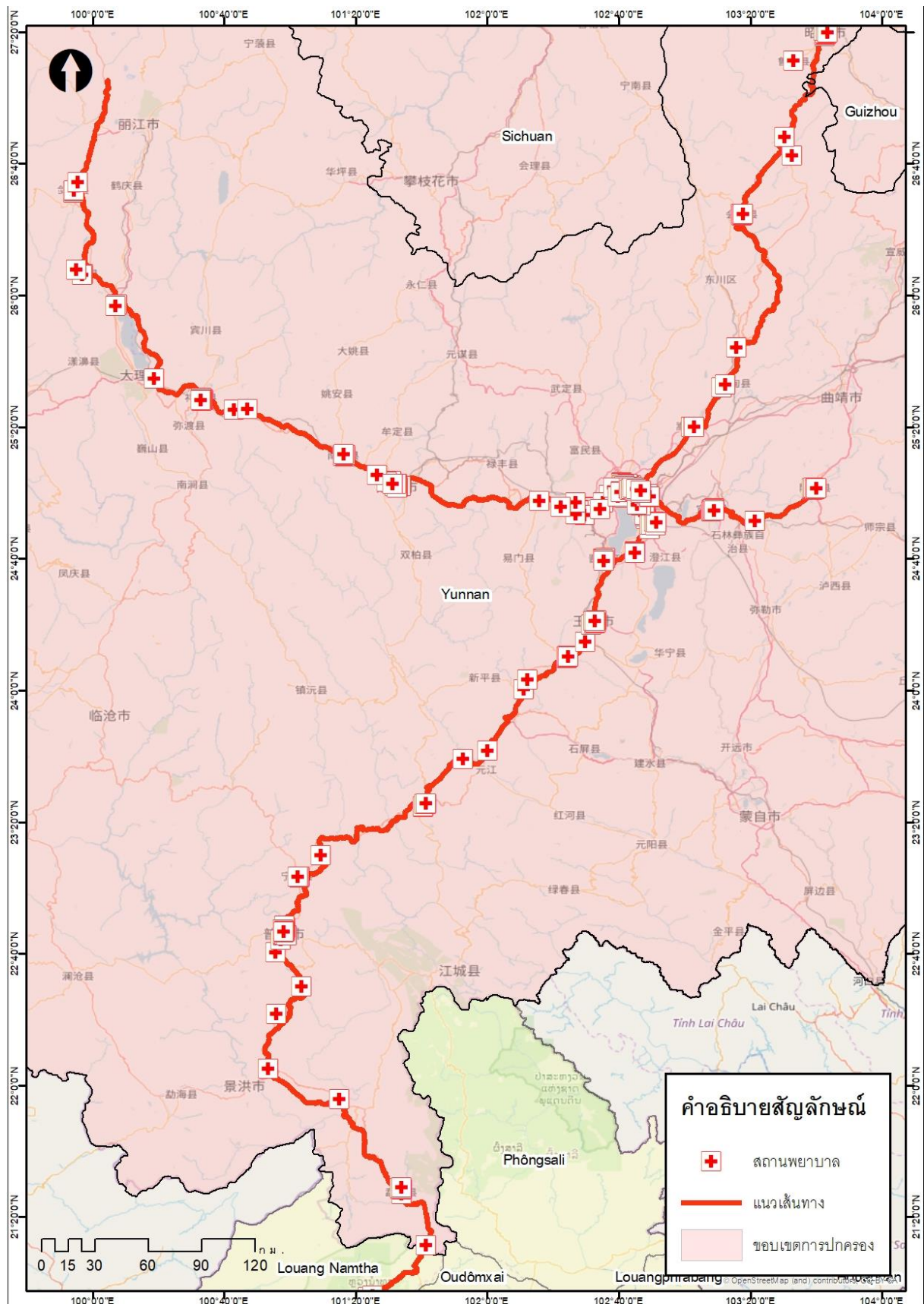
รูปที่ 4.3-22 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์
บริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย

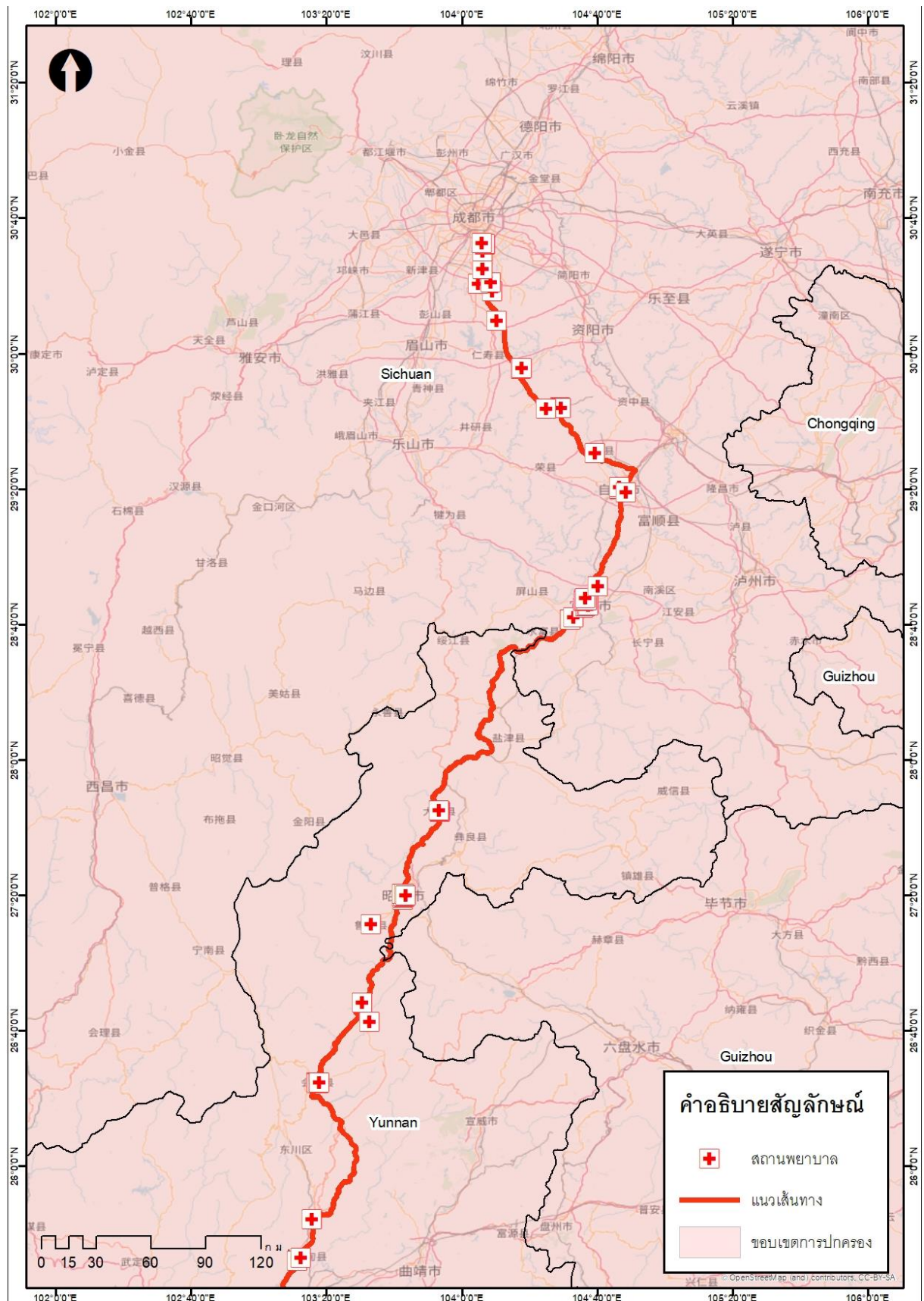
รูปที่ 4.3-23 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย

รูปที่ 4.3-24 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณประเทศลาว

รูปที่ 4.3-25 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

รูปที่ 4.3-26 ตำแหน่งสถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ บริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน

4.3.2.3 ที่พักและโรงแรม

จากภาพรวมการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทาง ในประเด็นที่พักและโรงแรมบนเส้นทางในพื้นที่ศึกษา รายละเอียดแสดงดังแสดงในรูปที่ 4.3-27 ถึงรูปที่ 4.3-31

- ประเทศจีน

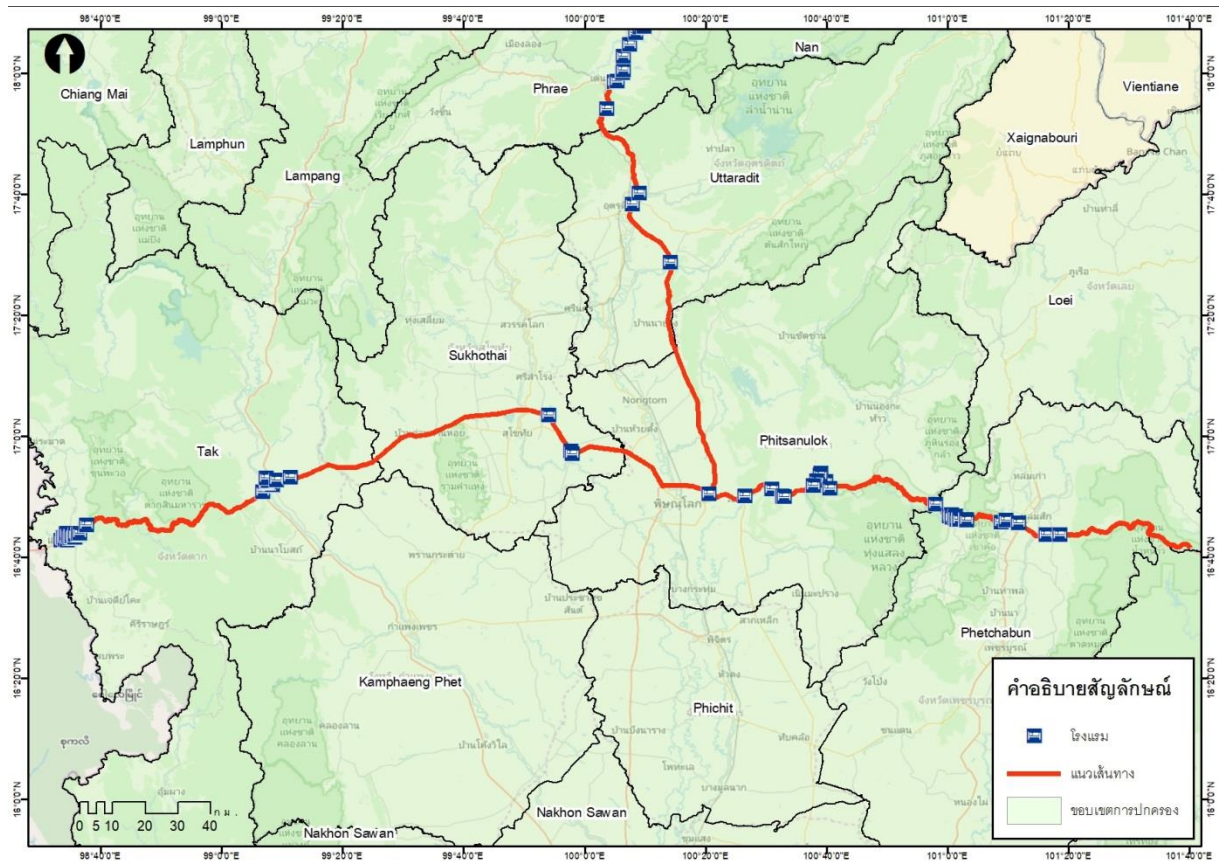
ภาพรวมที่พักในมณฑลยูนานและเสฉวน มีให้เลือกใช้บริการหลายรูปแบบ บางแห่งอยู่บริเวณจุดพักรถนักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการได้อย่างอิสระ ทั้งรูปแบบโฮสเทล โมเทล โรงแรมระดับ 4 – 5 ดาว ซึ่งประเทศจีนจะมีการจัดลำดับและการให้ดาวของโรงแรมติดอยู่บริเวณทางเข้าด้านหน้า เพื่อให้ลูกค้าได้รับทราบถึงศักยภาพของโรงแรม อีกทั้งช่วงโรงแรมที่รองรับการให้บริการมีราคาที่หลากหลาย รองรับการจองผ่านทางแอปพลิเคชันสามารถชำระเงินได้หลายช่องทาง สะดวกต่อการเข้าพัก แต่บนเส้นทางด่วน Expressway ของจีนยังพบเห็นที่พักของนักท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะกระจุกตัวบริเวณแหล่งท่องเที่ยวและในเขตเมืองเป็นหลัก

- ประเทศลาว

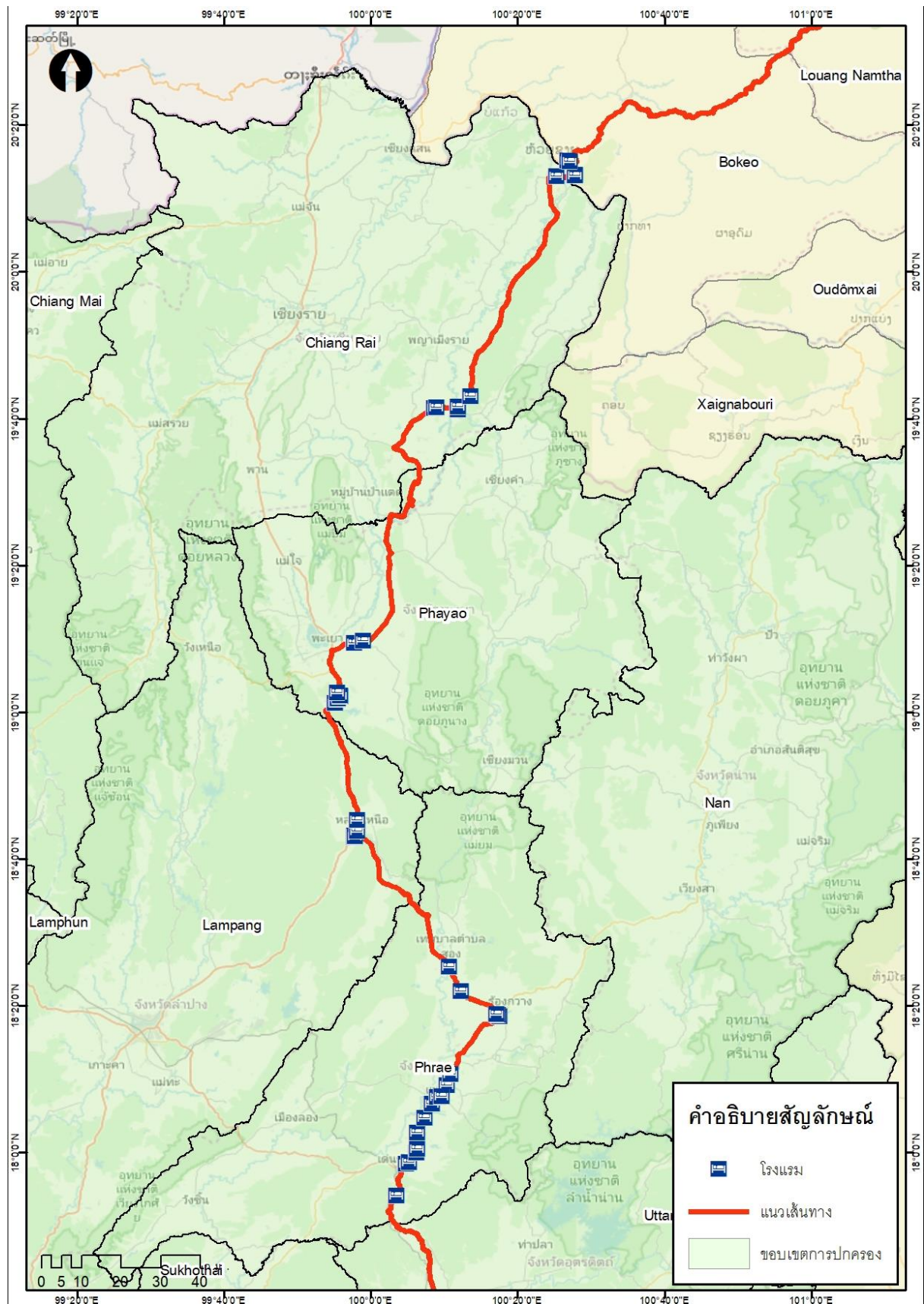
โรงแรมและที่พักในประเทศลาวบนเส้นทางพื้นที่ศึกษายังมีจำนวนน้อย ลักษณะของที่พักจะเป็นรีสอร์ทหรือห้องพักเช่ารายวันขนาดเล็กยังไม่มีมาตรฐานเพียงพอที่จะรองรับการให้บริการนักท่องเที่ยว มีเพียงส่วนน้อยที่มีลักษณะการให้บริการในรูปแบบของโรงแรมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว โดยโรงแรมที่มีขนาดใหญ่และมีมาตรฐานการให้บริการในระดับดีในพื้นที่เมืองหลวงน้ำทา ในขณะที่ตามรายทางจะเป็นที่พักในลักษณะของโมเทลขนาดเล็กให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นักเดินทาง แต่ก็มีจำนวนไม่มาก โดยจะพบอยู่ในบริเวณชุมชนขนาดใหญ่ข้างทางเป็นหลัก

- ประเทศไทย

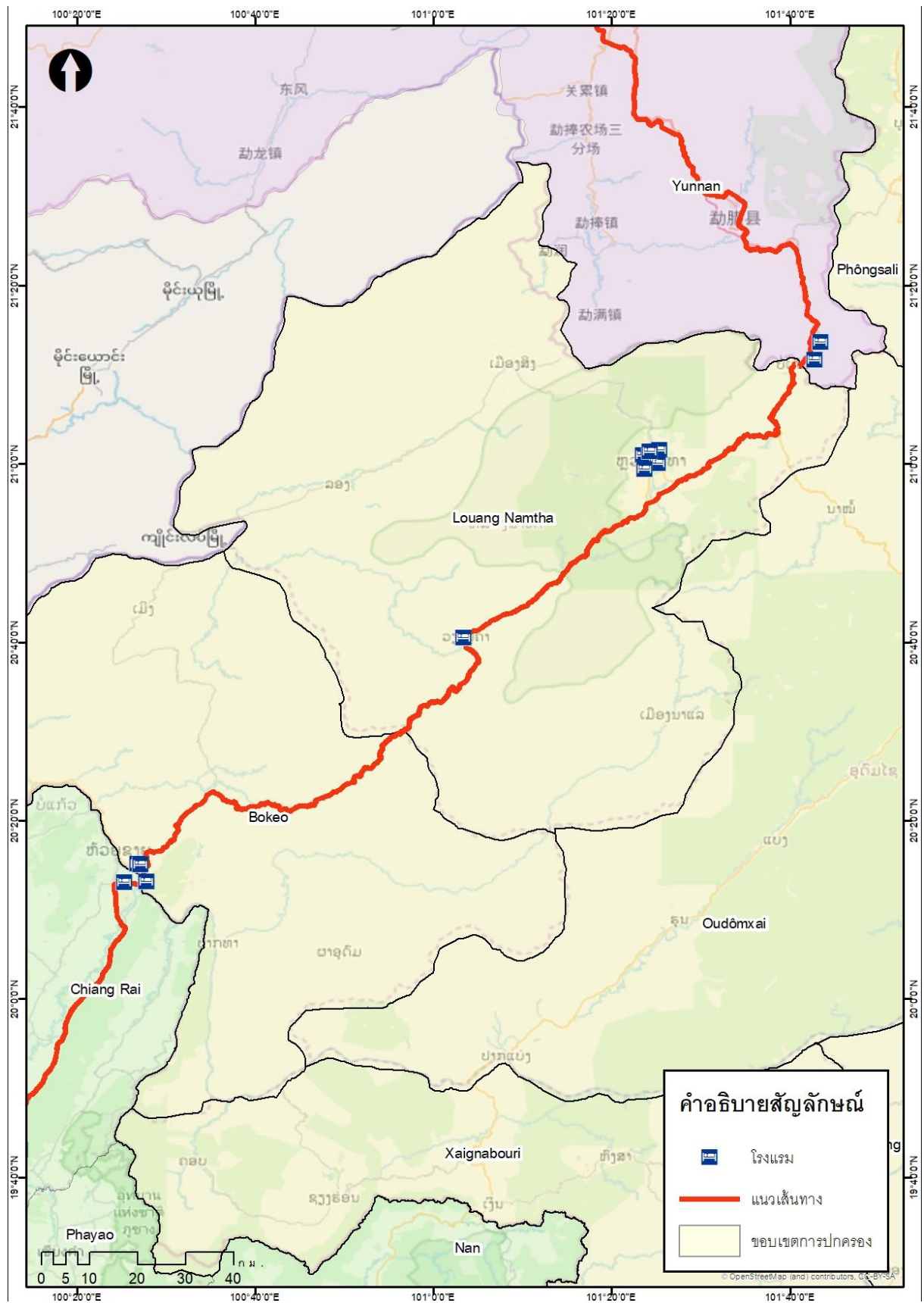
ภาคเหนือตอนบนและตอนล่างบนเส้นทางพื้นที่ศึกษา มีโรงแรมและที่พักกระจายตัวอยู่ในบริเวณเขตเมืองและแหล่งท่องเที่ยวโดยรอบ มีรูปแบบและราคาให้เลือกได้อย่างหลากหลาย ตามความต้องการ สำหรับในเส้นทางระหว่างเมือง ที่ไม่ใช่แหล่งชุมชนจะมีโรงแรมในลักษณะโมเทล และโฮสเทลให้บริการ 2 ข้างทางจำนวนมาก แต่บางแห่งอาจยังไม่ได้มาตรฐานในเรื่องความสะอาด และคุณภาพในการให้บริการ

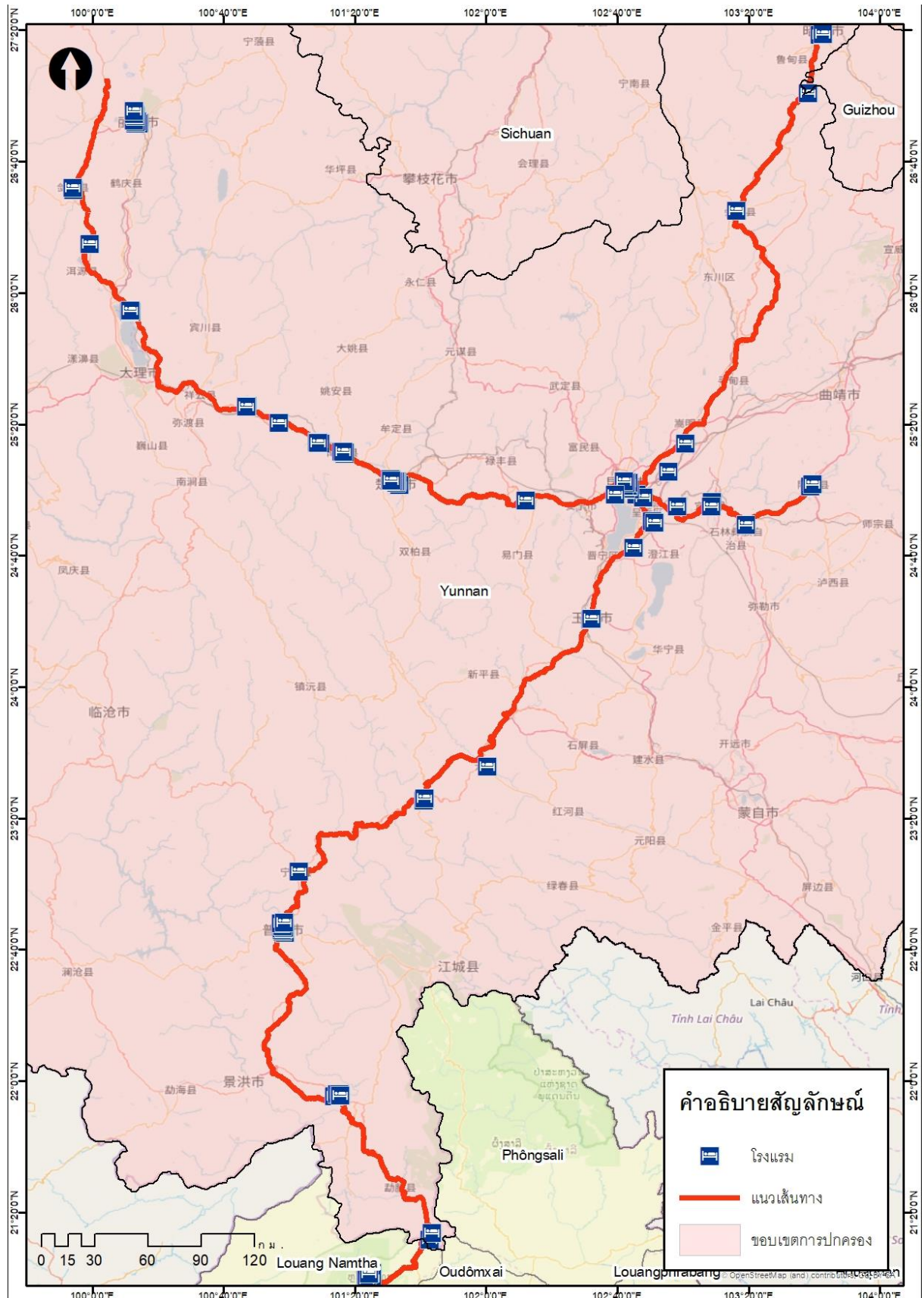
รูปที่ 4.3-27 ที่พักและโรงแรมบริเวณภาคเหนือตอนบนตอนล่าง ประเทศไทย

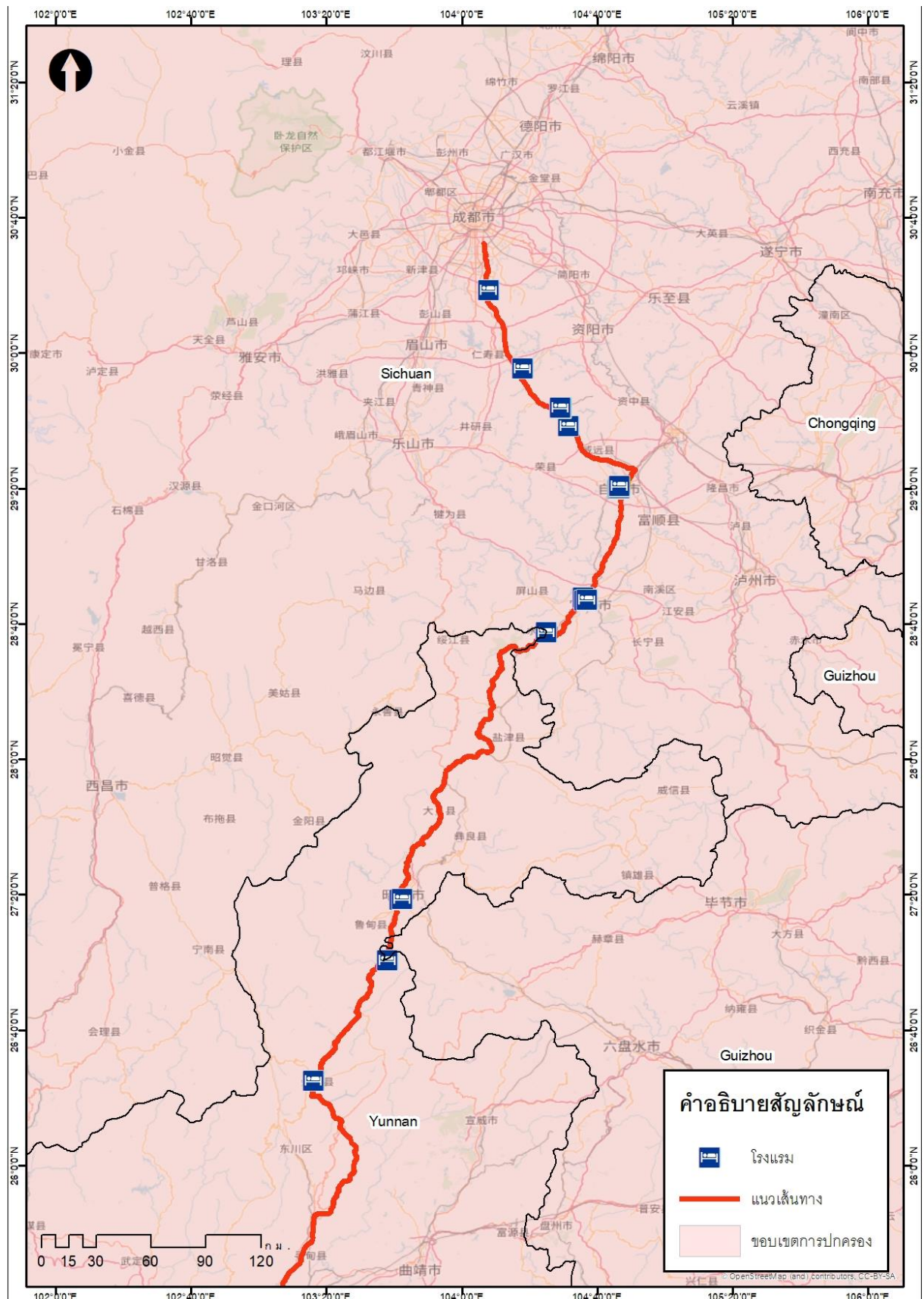
รูปที่ 4.3-28 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณภาคเหนือตอนบนตอนบน ประเทศไทย

รูปที่ 4.3-29 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณประเทศลาว

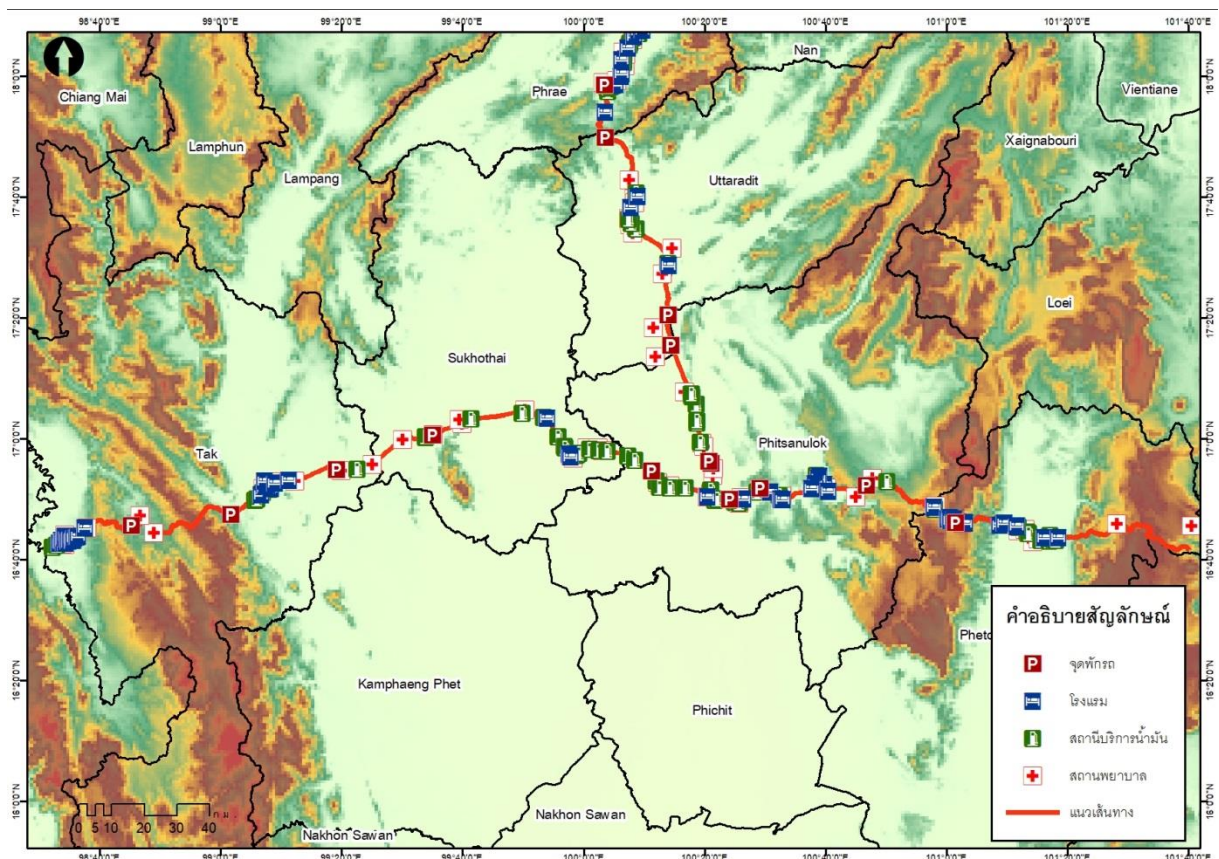
รูปที่ 4.3-30 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

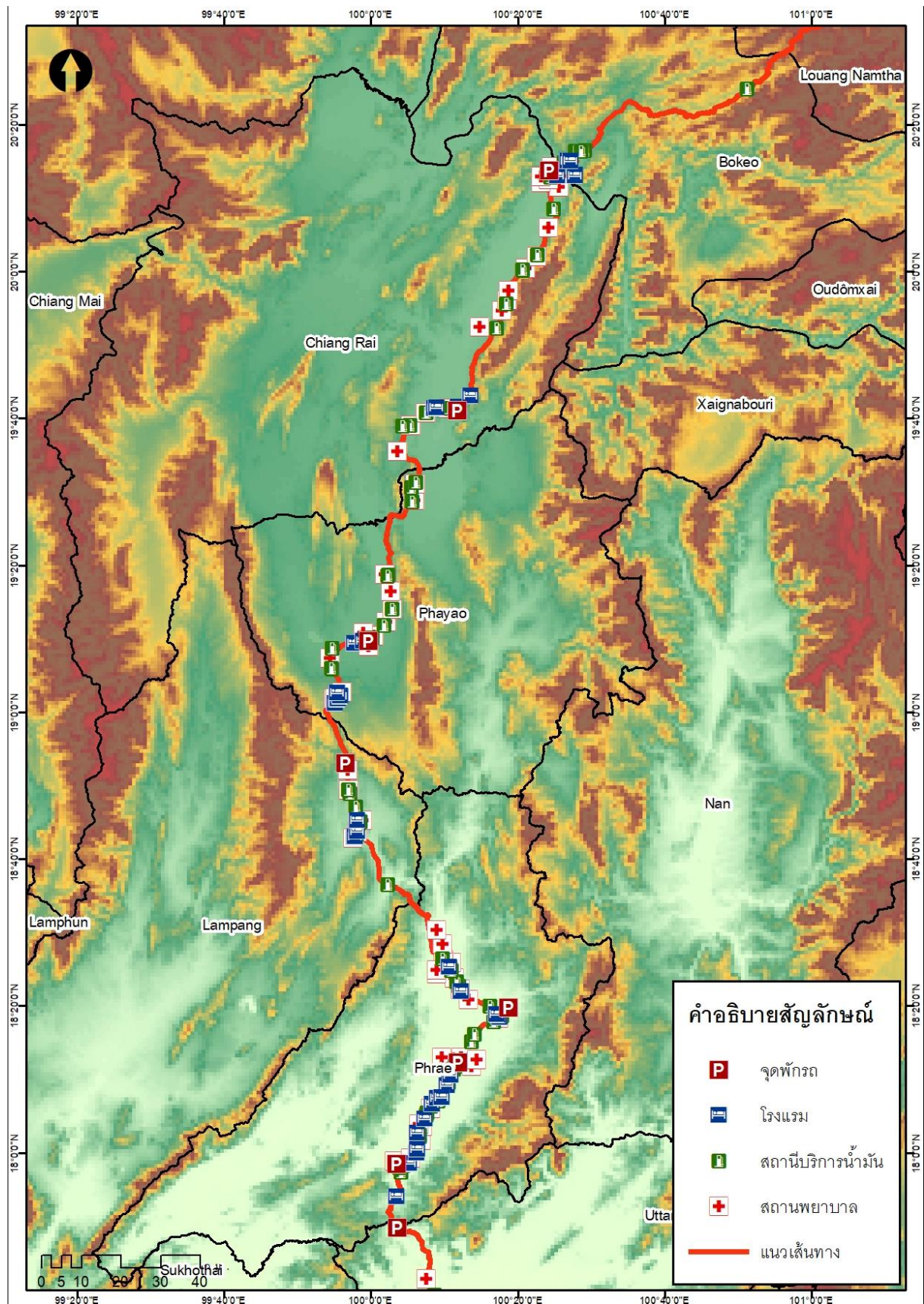
รูปที่ 4.3-31 ตำแหน่งที่พักและโรงแรม บริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน

4.3.2.4 ภาพรวมสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทาง

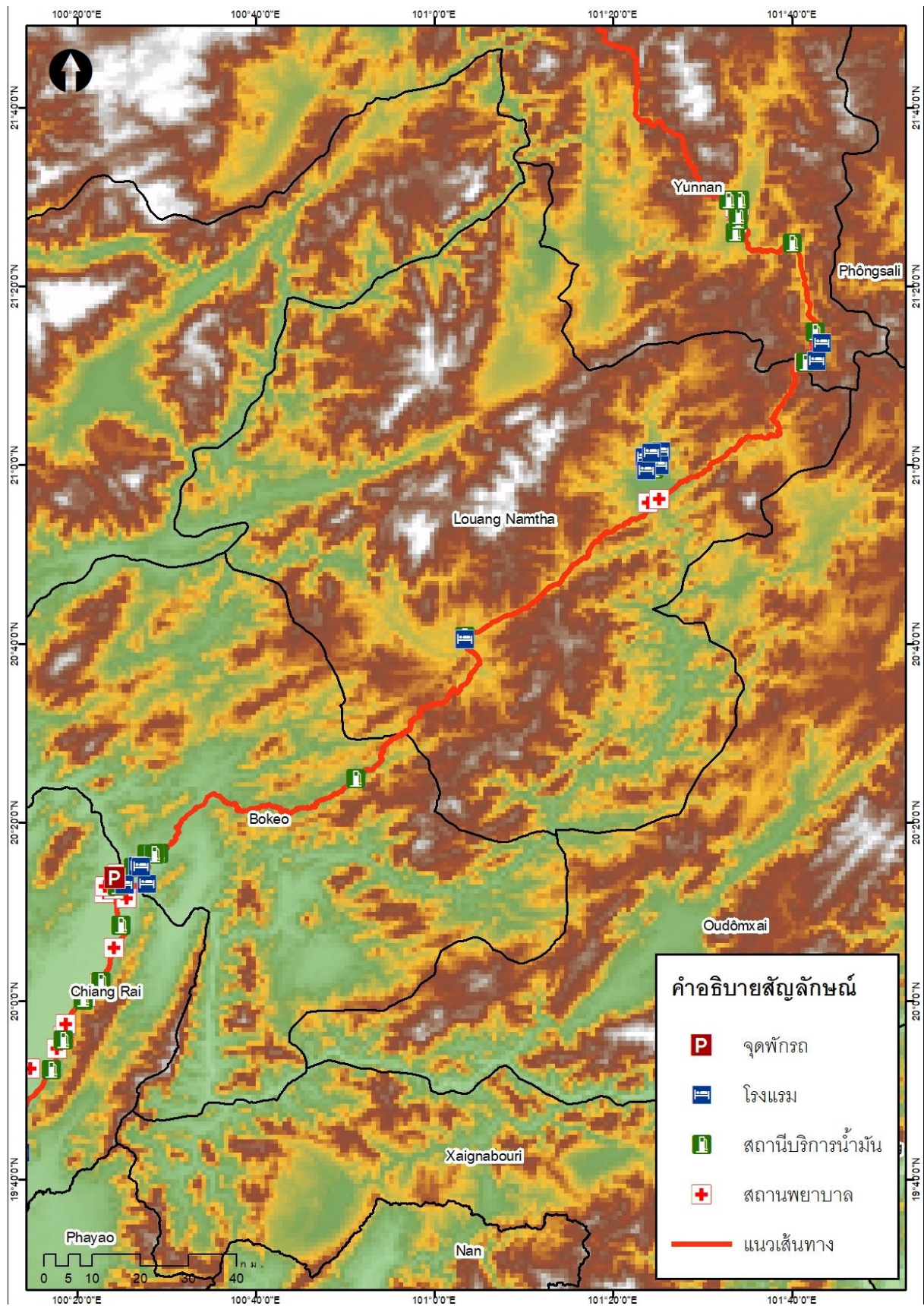
จากภาพรวมการสำรวจ และรวบรวมข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางในพื้นที่ศึกษา รายละเอียดแสดงดังแสดงในรูปที่ 4.3-32 ถึงรูปที่ 4.3-36 พบว่า โดยภาพรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกบนถนน อาทิเช่น จุดพักรถ สถานีให้บริการน้ำมัน สถานพยาบาลและจุดให้บริการทางการแพทย์ ที่พักและโรงแรม ที่รองรับการให้บริการของนักท่องเที่ยวในช่วงของประเทศไทยและจีน มีการให้บริการที่หลากหลาย ได้รับมาตรฐาน และการกระจายตัวของสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ครอบคลุมในเส้นทางเกือบจะทุกพื้นที่ เว้นแต่ในเฉพาะบริเวณเส้นทางด่วน (Expressway) ที่ควบคุมความเร็วและการเข้าออกของยานพาหนะ และบริเวณพื้นที่ชนบทและสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขา และเทือก ที่อาจมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ครบถ้วน แตกต่างจากประเทศลาวที่สิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางอาจต้องได้รับการพัฒนาให้มีจำนวนที่เพียงพอ และมีมาตรฐานรองรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในระดับสากลมากยิ่งขึ้น

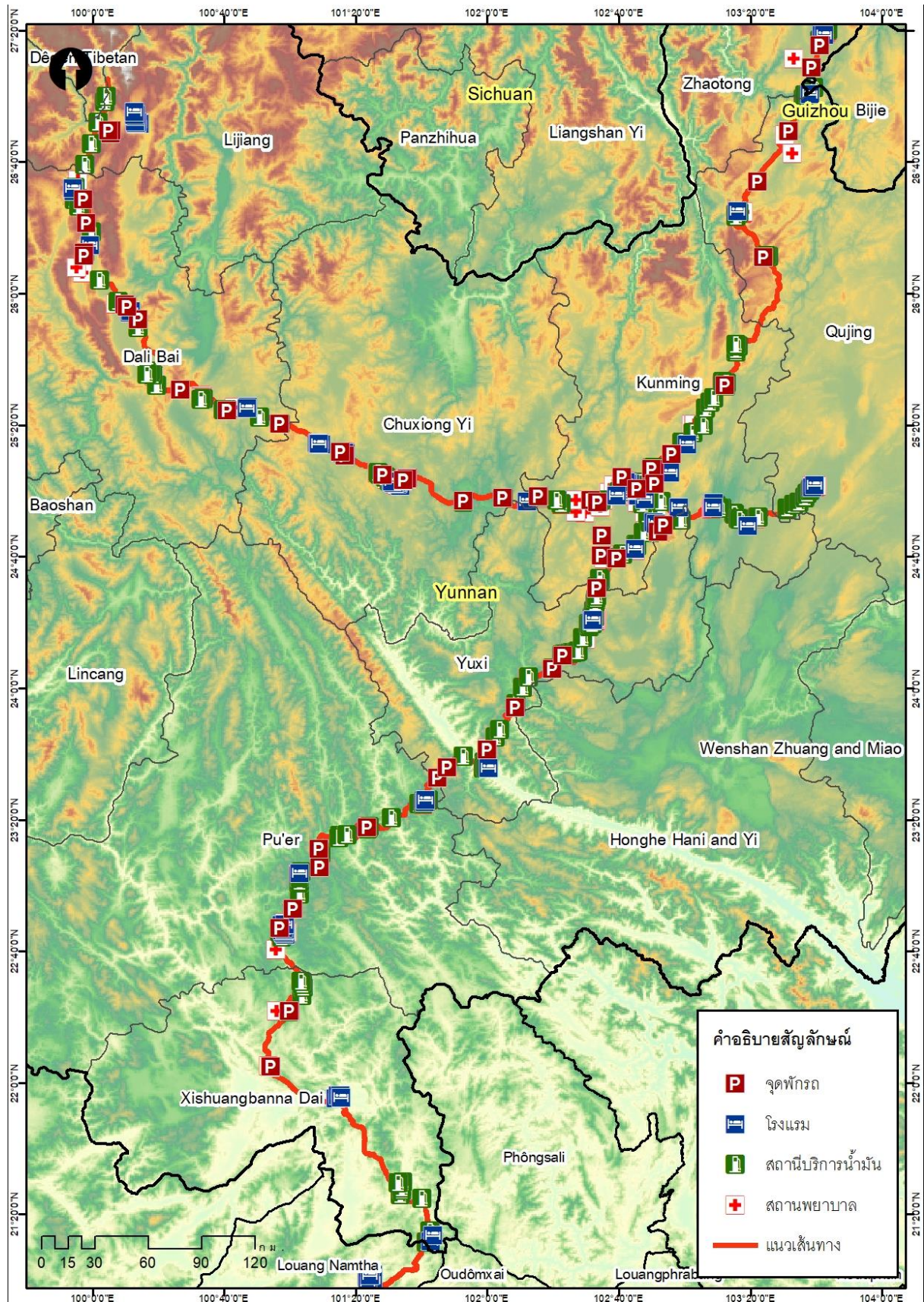
รูปที่ 4.3-32 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณภาคเหนือตอนบนตอนล่าง ประเทศไทย

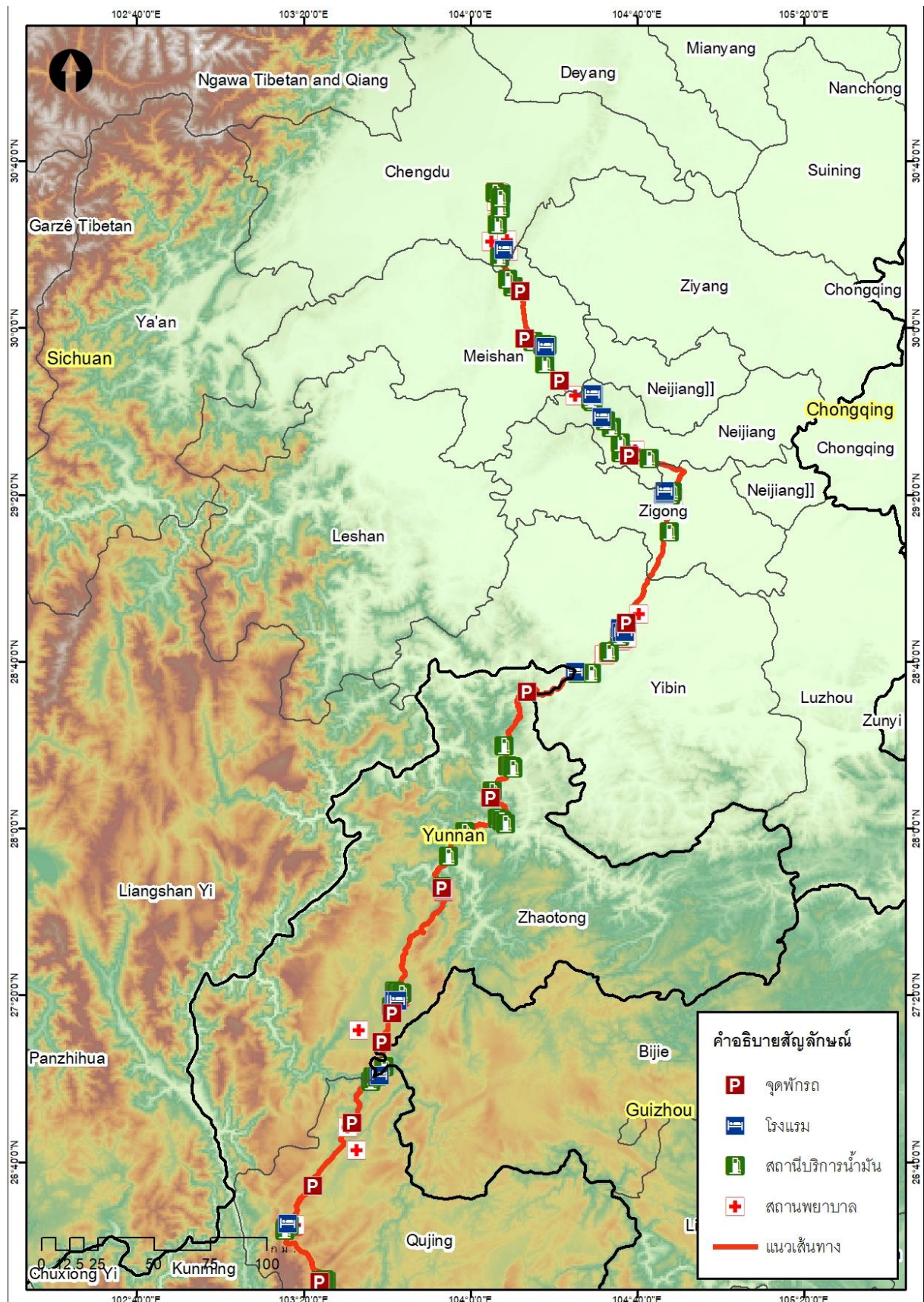
รูปที่ 4.3-33 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณภาคเหนือตอนบนตอนบน ประเทศไทย

รูปที่ 4.3-34 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณประเทศลาว

รูปที่ 4.3-35 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

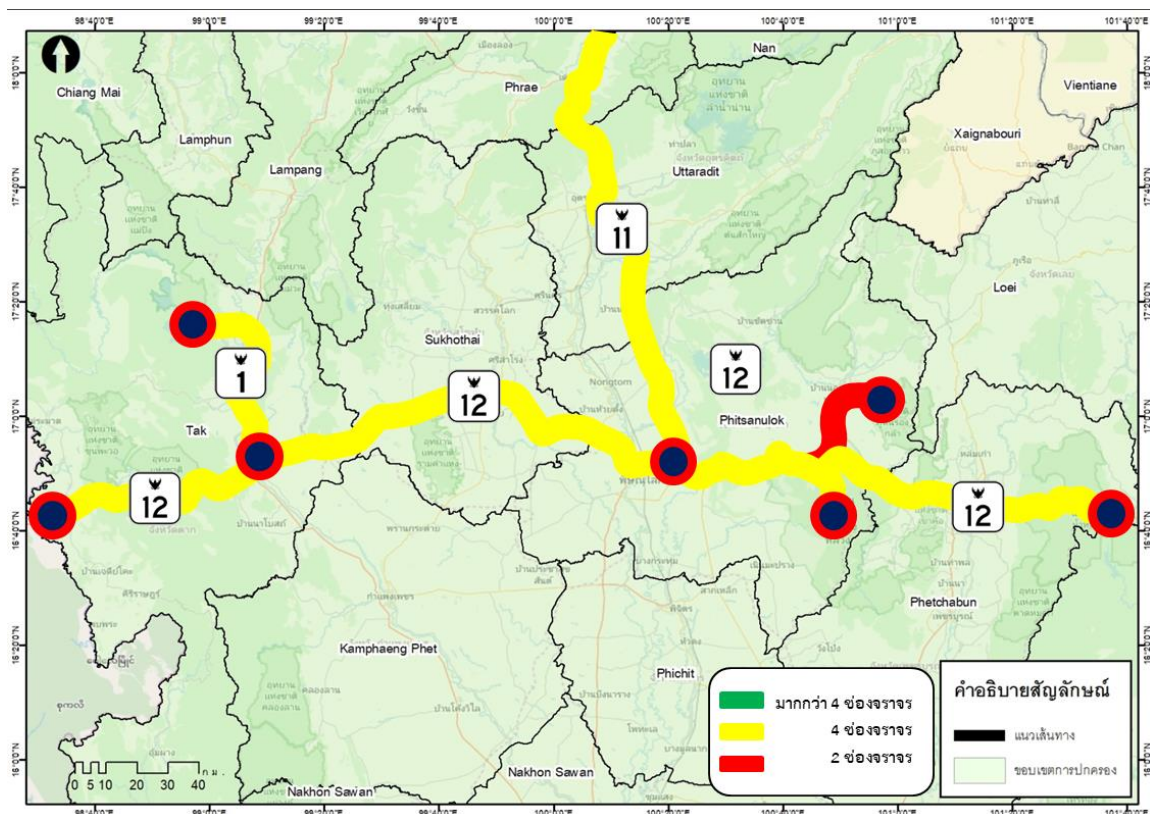
รูปที่ 4.3-36 ภาพรวมตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณมณฑลเสฉวน ประเทศจีน

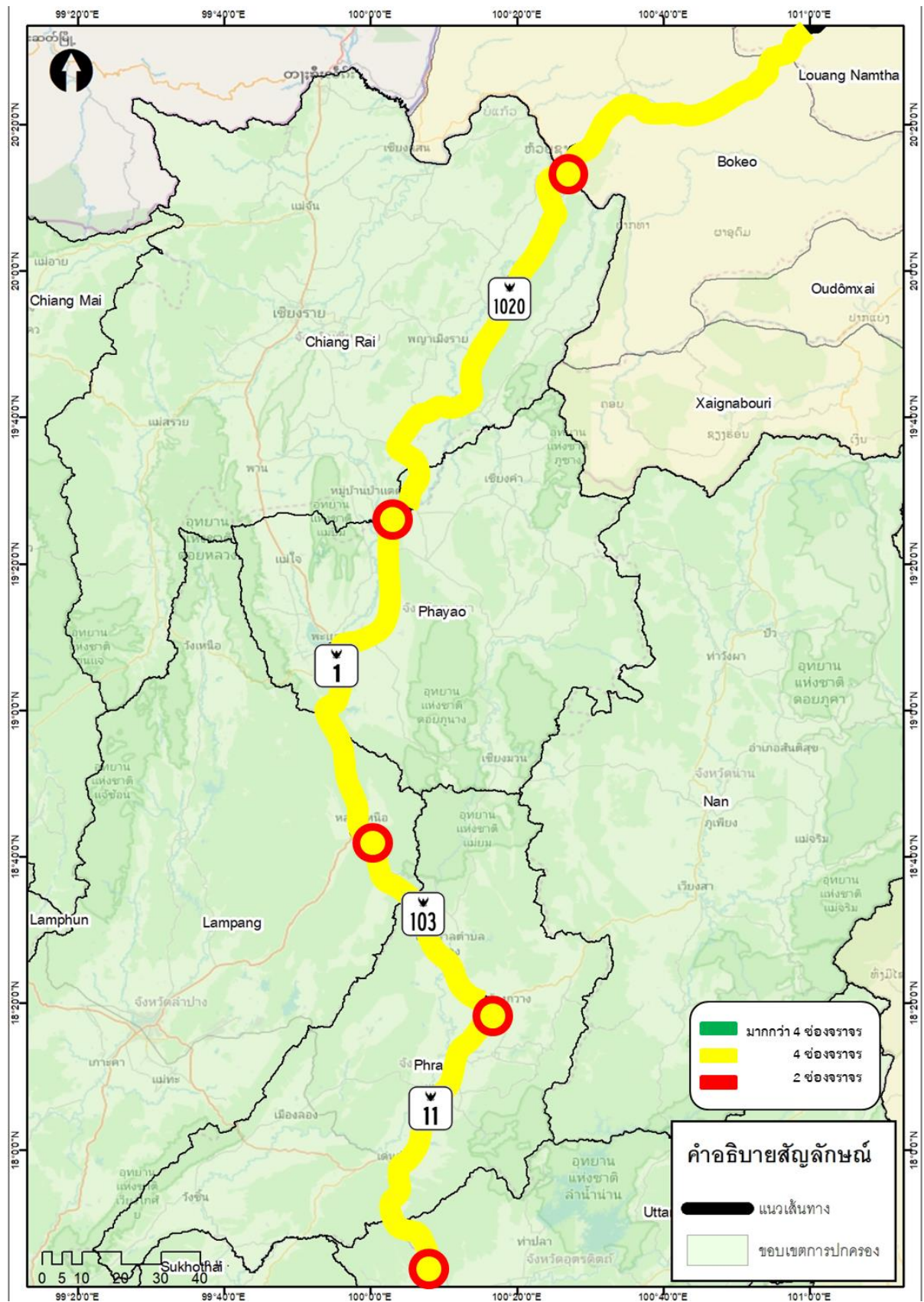
4.4 ผลการประเมินศักยภาพโครงข่ายถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

คณะผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการประเมินผลศักยภาพของถนน ความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามมาตรฐานที่ได้บทวนและปรับปรุงดั่งข้างต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

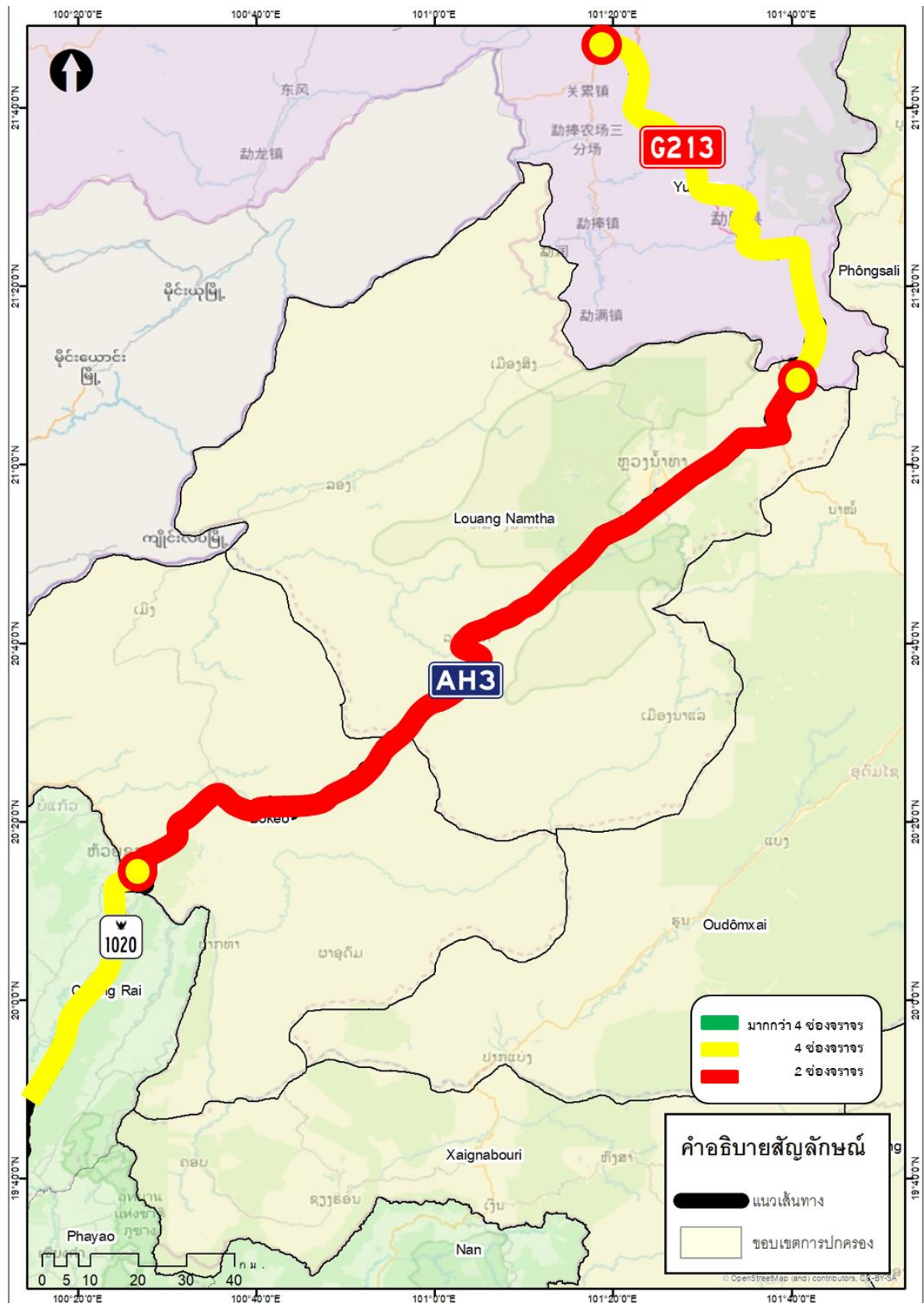
1. ช่องจราจรและความจุ (Capacity) ของถนน

จากการสำรวจและประเมินผลด้านจำนวนช่องจราจรและความจุ พบว่า เส้นทางสายหลักของประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีช่องจราจรขนาด 4 ช่องจราจรเกือบทั้งหมด ยังคงมีในส่วนของทางหลวงหมายเลข 1047 101 และ 103 ที่ยังคงมีช่องจราจรเพียง 2 ช่องนั้น ณ บัดนี้ ทางกรมทางหลวงอยู่ในช่วงปรับปรุงและก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 103 เพื่อขยายขนาดช่องจราจร ลดปัญหาการเกิดคอขวด (Bottleneck) สำหรับการเดินทาง และในส่วนของประเทศลาว ที่ส่วนใหญ่แนวสายทางยังคงลัดเลาะแนวเขาที่มีความลาดชัน และพบว่าโดยภาพรวมถนนบริเวณนั้นยังคงมีขนาดเพียง 2 ช่องจราจร ตลอดแนวสายทาง บางช่วงอาจมีไหล่ทางให้รถได้จอดพักได้แต่ ยังคงต้องเดินทางด้วยความระมัดระวัง สำหรับถนนในประเทศจีนมีการพัฒนาเส้นทางทั้งหมดเป็น 4 ช่องจราจร ในบางส่วนของเส้นทางที่เข้าในเขตเมืองอาจจะมีถึง 6 ช่องจราจร ช่วงถนนที่พบเจอเขาจะทำการก่อสร้างอุโมงค์เพื่อความสะดวก ปลอดภัย และลดระยะเวลาเดินทาง ทำให้เส้นทางในประเทศจีนมีประสิทธิภาพในการเดินทางเป็นอย่างมาก รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 4.4-1 ถึง 4.4-5

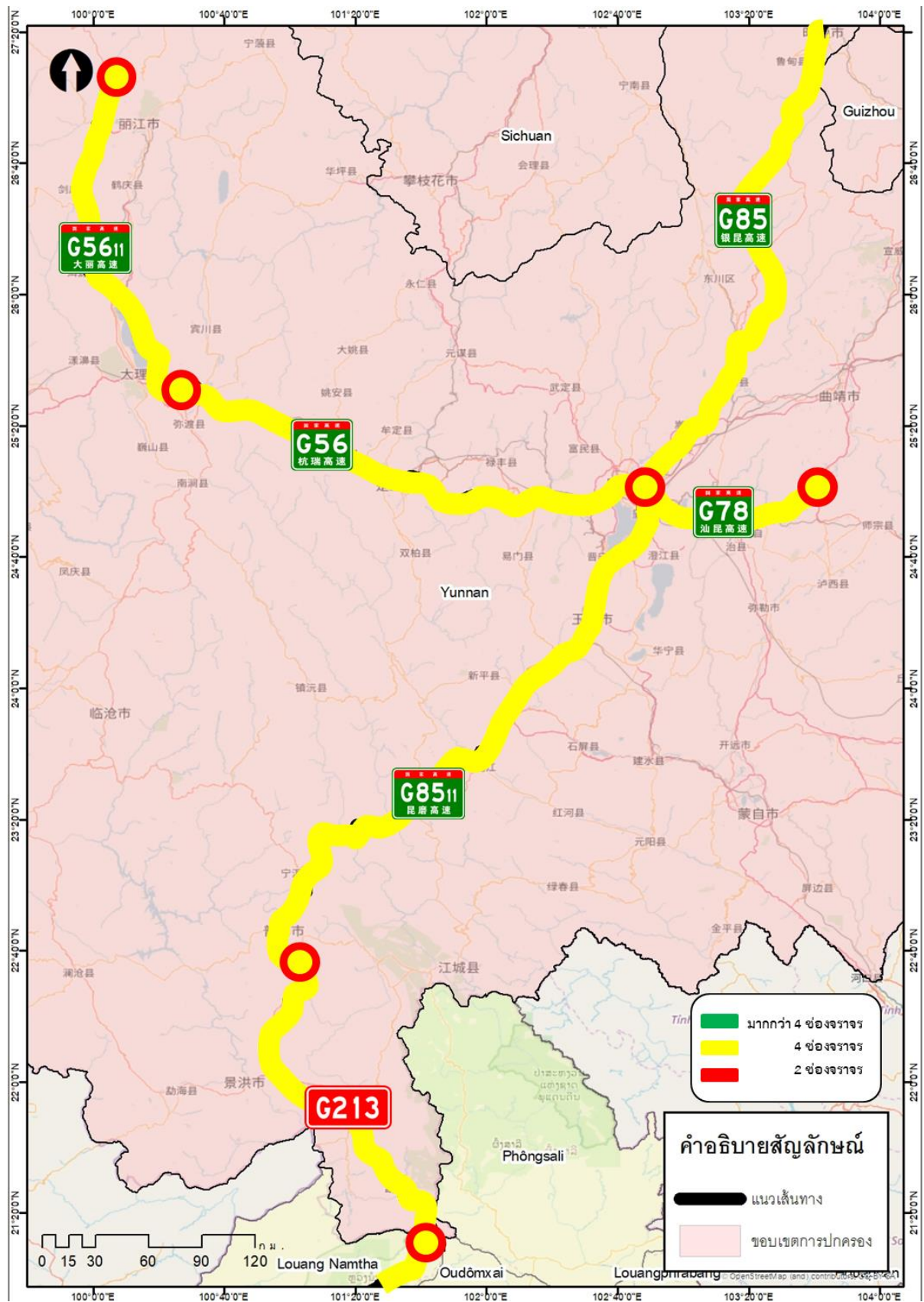

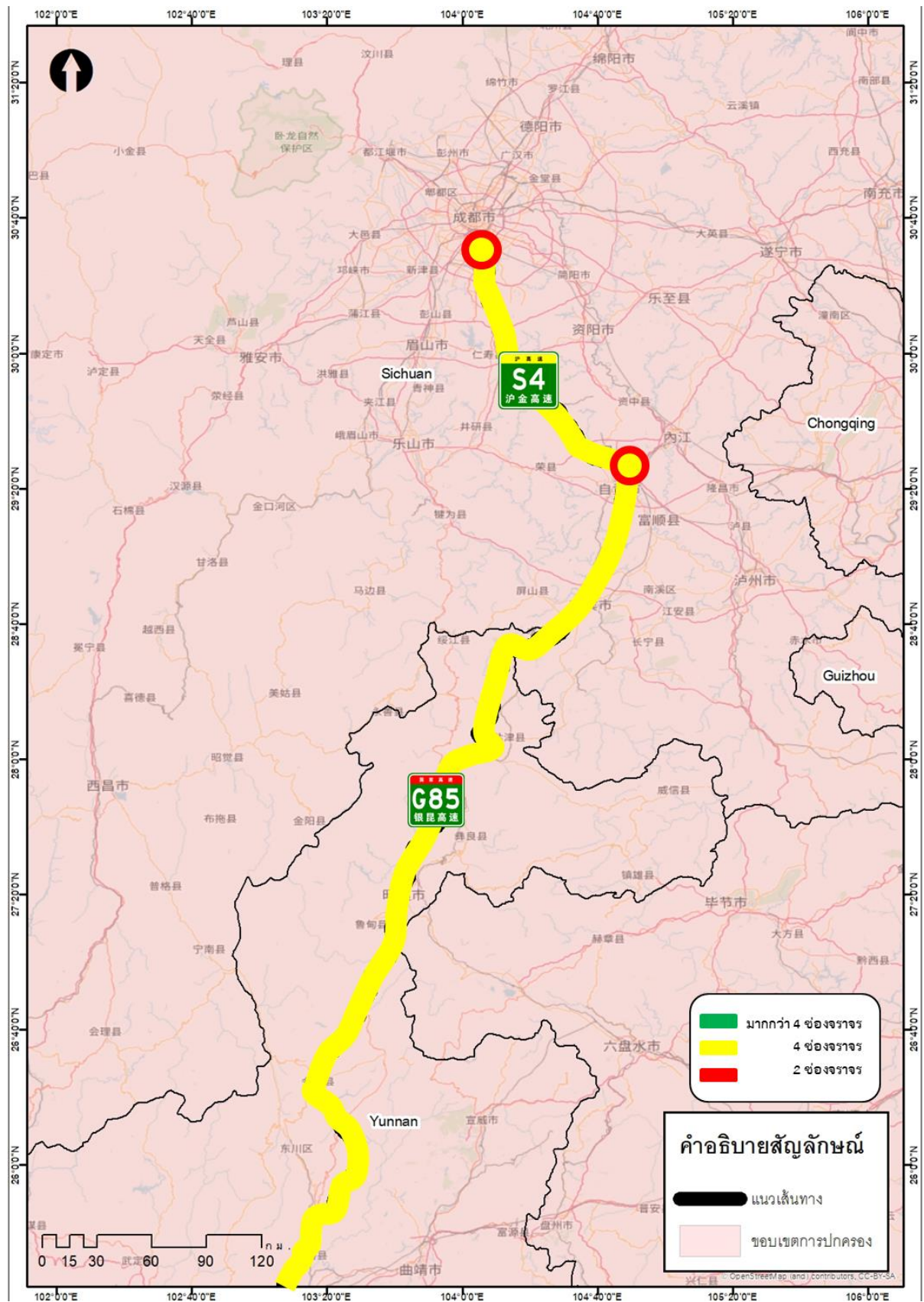

รูปที่ 4.4-2 การประเมินประสิทธิภาพช่องจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 2

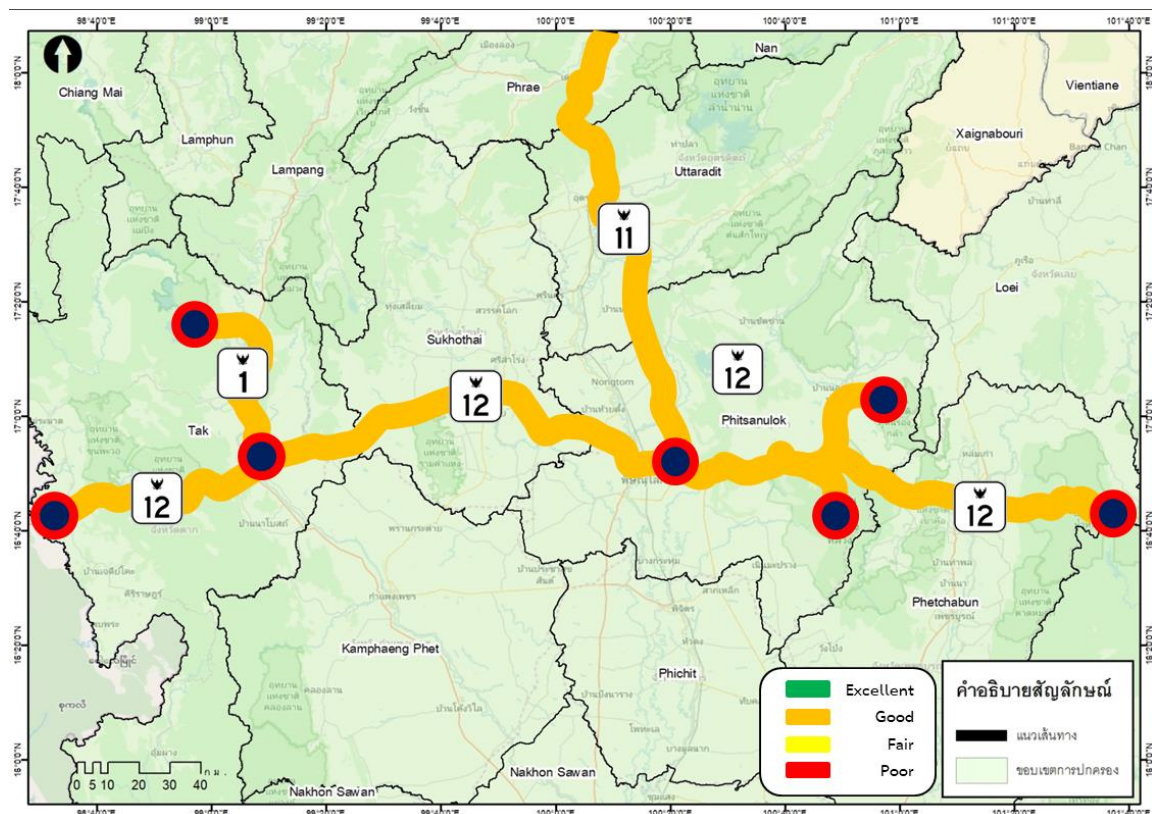
รูปที่ 4.4-3 การประเมินประสิทธิภาพช่องจราจร บนเส้นทางช่วงที่ 3

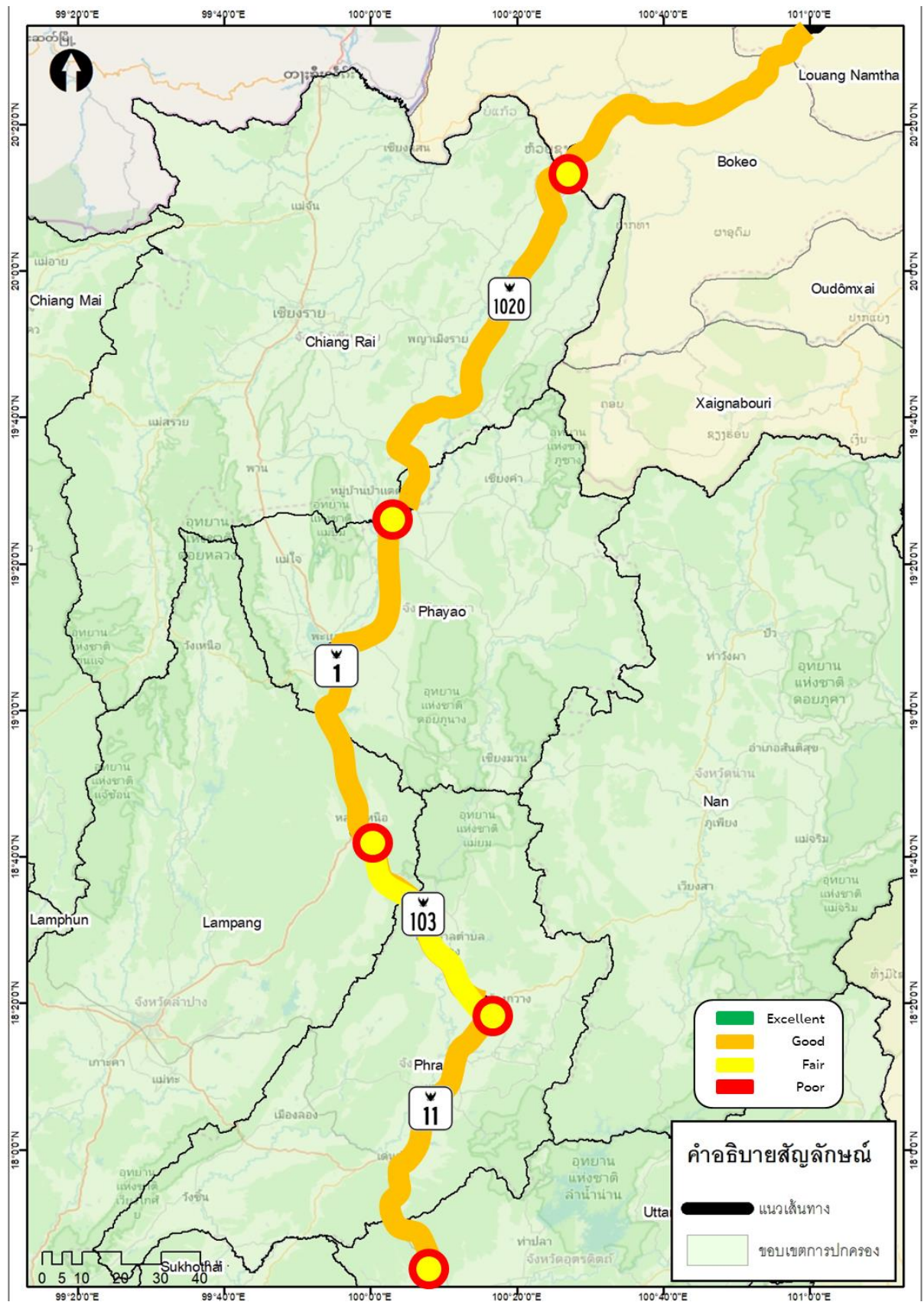

2. ประสิทธิภาพและความปลอดภัยในการใช้งานพื้นผิวถนน

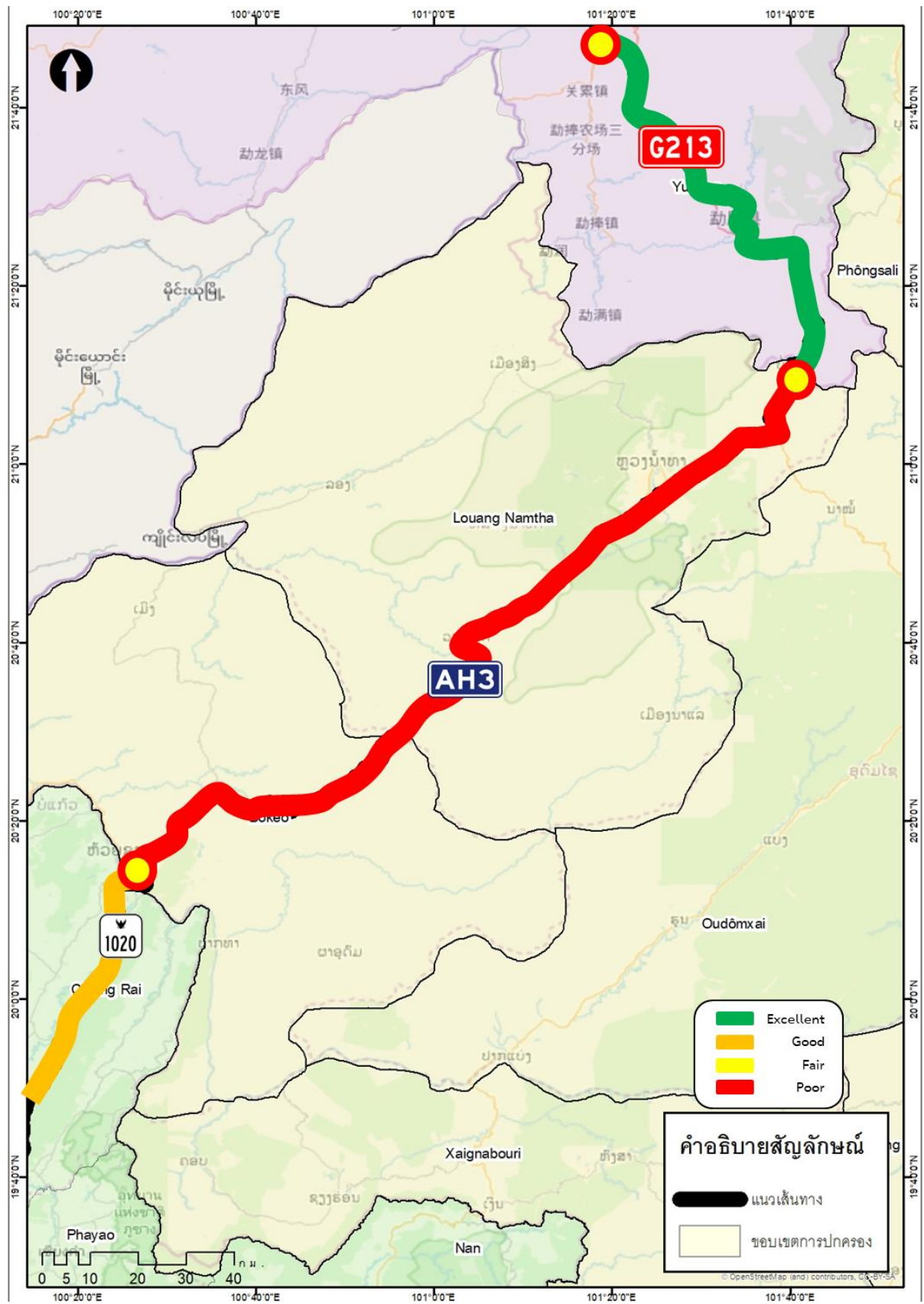
จากการสำรวจและประเมินผลประสิทธิภาพของผิวถนนโดยมาตรฐาน Pavement Surface Evaluation and Rating พบว่า เส้นทางส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีประสิทธิภาพของผิวทางในระดับดี ยังมีเพียง ทางหลวงหมายเลข 1047 , 101 และ 103 ที่กำลังอยู่ระหว่างการปรับปรุง ที่อยู่ในระดับพอใช้ สำหรับ ประเทศลาว เส้นทาง AH No.3 ที่พาดผ่านอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพระดับต่ำ เนื่องจากพบรอยความเสียหายบนผิวทางจำนวนมาก อาทิเช่น เกิดสภาพความเสียหายแบบหลุมบ่อ (Pothole) และรอยแตกหนังจระเข้ (Alligator Crack) รวมถึงโครงสร้างชั้นทางที่ทรุดไม่ไ้ระดับเป็นจำนวนมากตลอดเส้นทาง และในส่วนของ ประเทศจีนส่วนใหญ่จะมีผิวทางในระดับที่ดี แต่ยังคงมีบนถนน G213 ช่วงบ่อเต็น – ม่อหาน – สิบสองปันนา ที่มีการปรับปรุงและก่อสร้างผิวทางใหม่แล้วเสร็จทำให้มีประสิทธิภาพในระดับดีมาก รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 4.4-6 ถึง 4.4-10

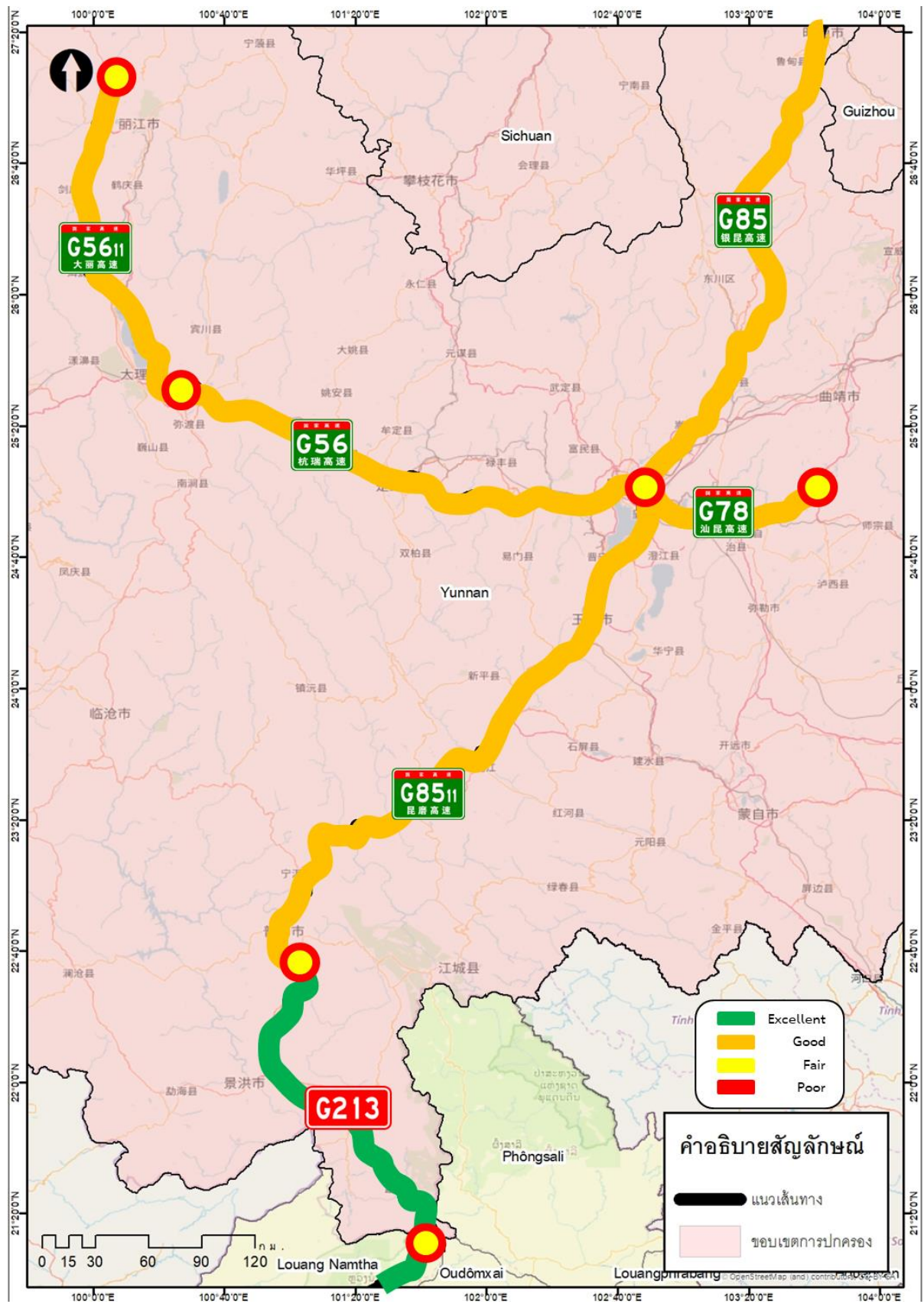
รูปที่ 4.4-6 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 1

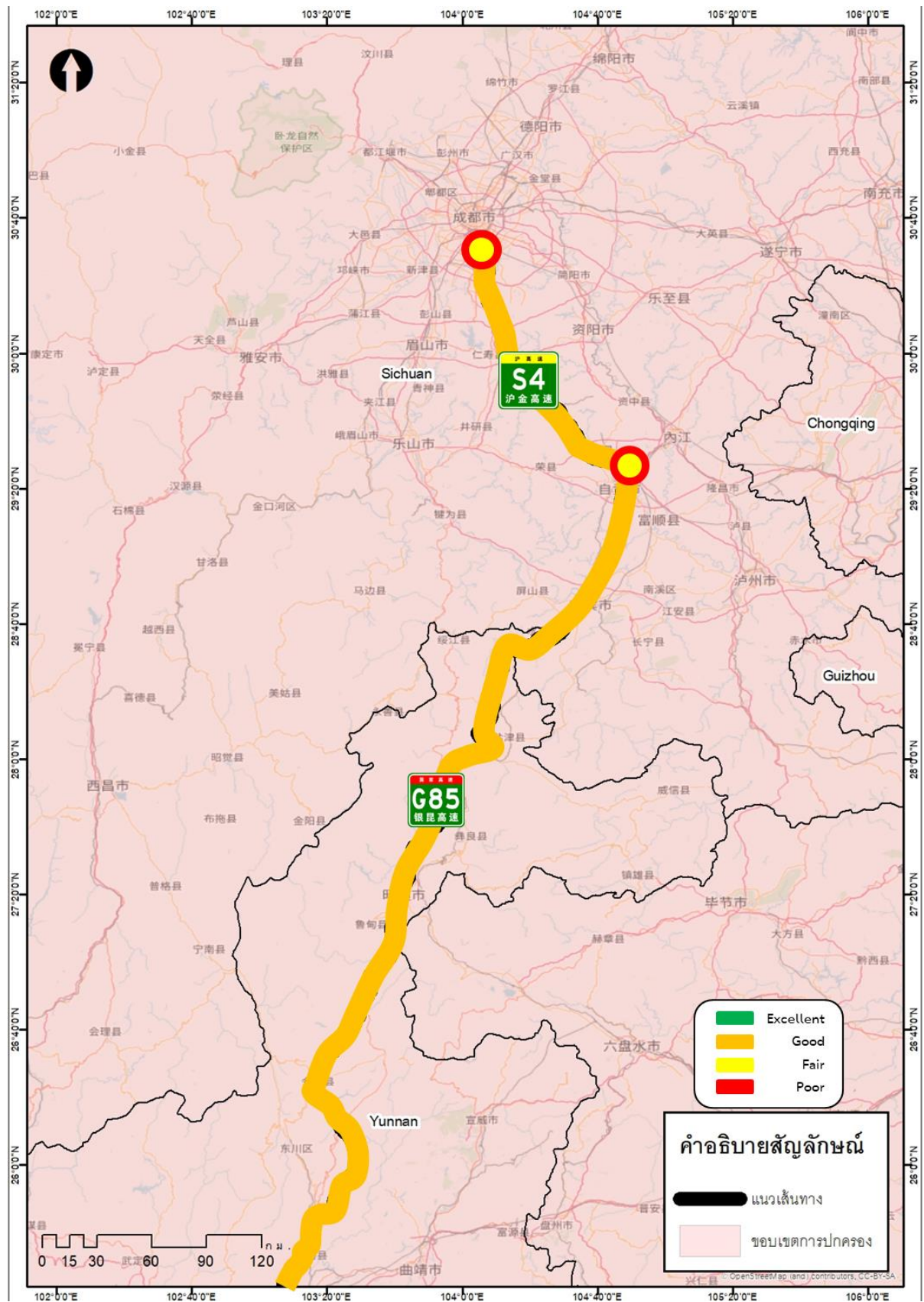
รูปที่ 4.4-7 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 2

รูปที่ 4.4-8 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 3

รูปที่ 4.4-9 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 4

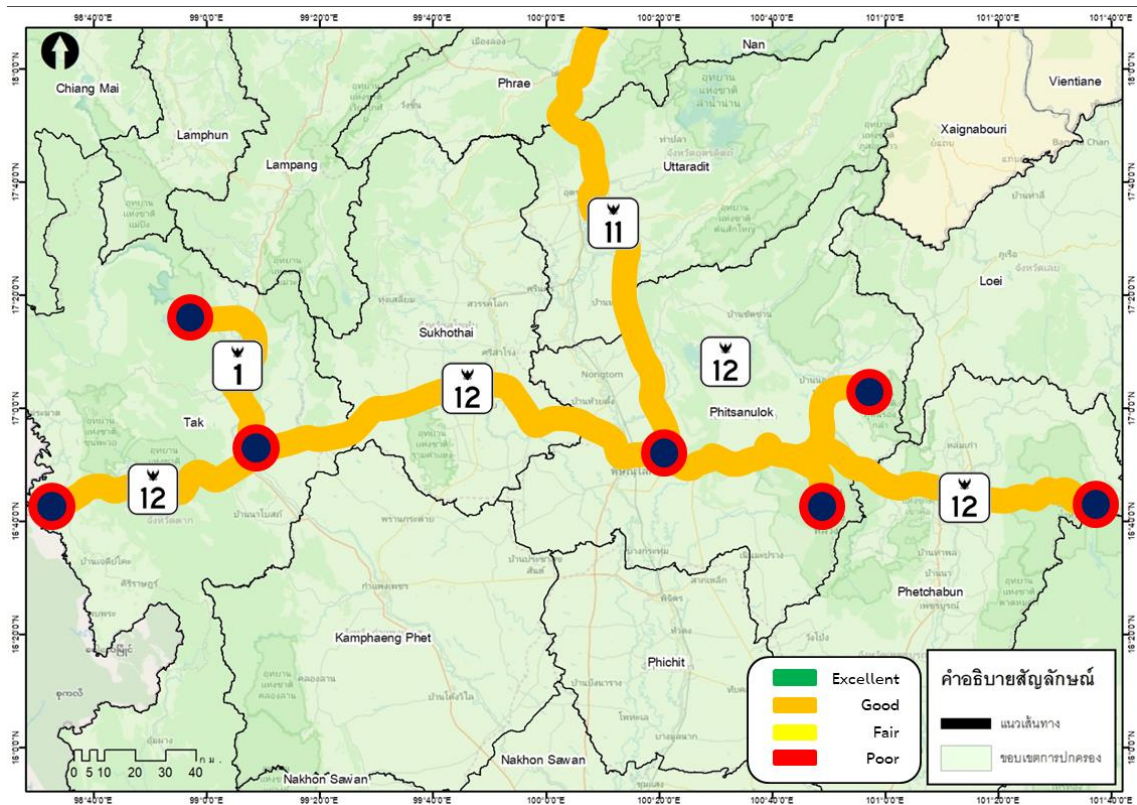
รูปที่ 4.4-10 การประเมินประสิทธิภาพผิวทาง บนเส้นทางช่วงที่ 5

3. การตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน

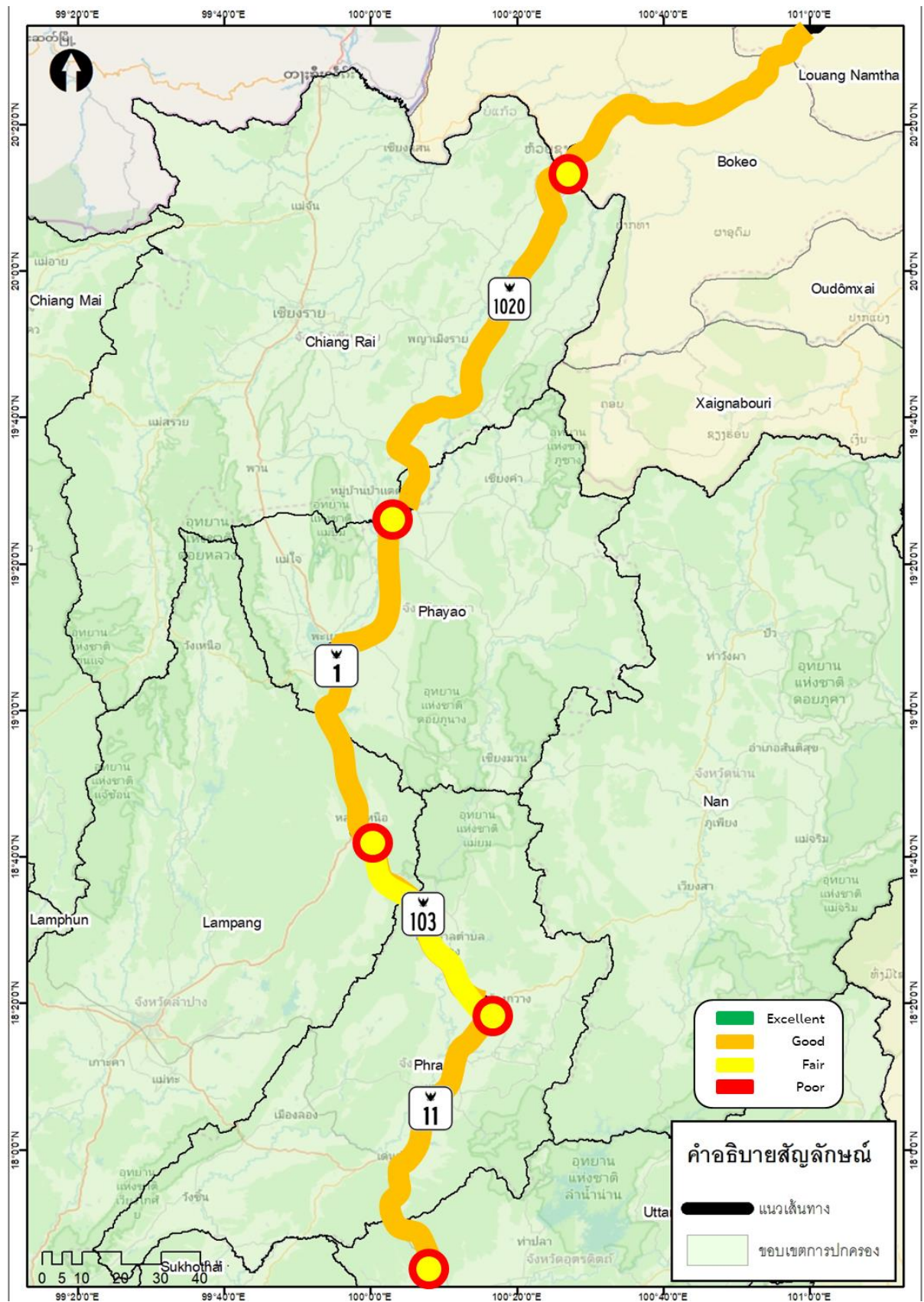
จากการสำรวจและประเมินผลประสิทธิภาพความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) พบว่าเส้นทางส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีประสิทธิภาพของความปลอดภัยทางถนน ในระดับพอใช้ เนื่องจากยังพบปัญหาด้านแนวเส้นทางและรูปตัดของถนน ระยะการมองเห็นของผู้ขับขี่ ในถนนหลายเส้นทาง รวมถึงในบางพื้นที่ เครื่องหมายการจราจร และเครื่องหมายการนำทางกลับเลือนลาง มองเห็นได้ไม่ชัดเจนในเวลากลางคืน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนเท้าและจักรยานยังมีพบเห็นบนถนนในเขตเมืองเท่านั้น

ถนนในเขตพื้นที่ประเทศลาว เส้นทาง AH No.3 ที่พาดผ่านอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพด้านประสิทธิภาพความปลอดภัยทางถนน ระดับต่ำ เนื่องจากพบรอยความเสียหายบนผิวทาง รวมถึงยังตรวจพบปัญหาด้านแนวเส้นทางและรูปตัดของถนน ระยะการมองเห็นของผู้ขับขี่ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นเส้นทางที่มีความลาดชันสูงตามภูมิประเทศ ประกอบกับรัศมีวงเลี้ยวที่แคบทำให้ผู้ขับขี่มักมองไม่เห็นรถที่สวนทาง รวมถึงลักษณะถนนสภาพความอันตราย 2 ข้างทางเนื่องจากบางช่วงมีต้นไม้และวัชพืชขึ้นปกคลุมและบดบังป้ายจราจร และการมองเห็น บางส่วนของถนนมีน้ำท่วมขัง

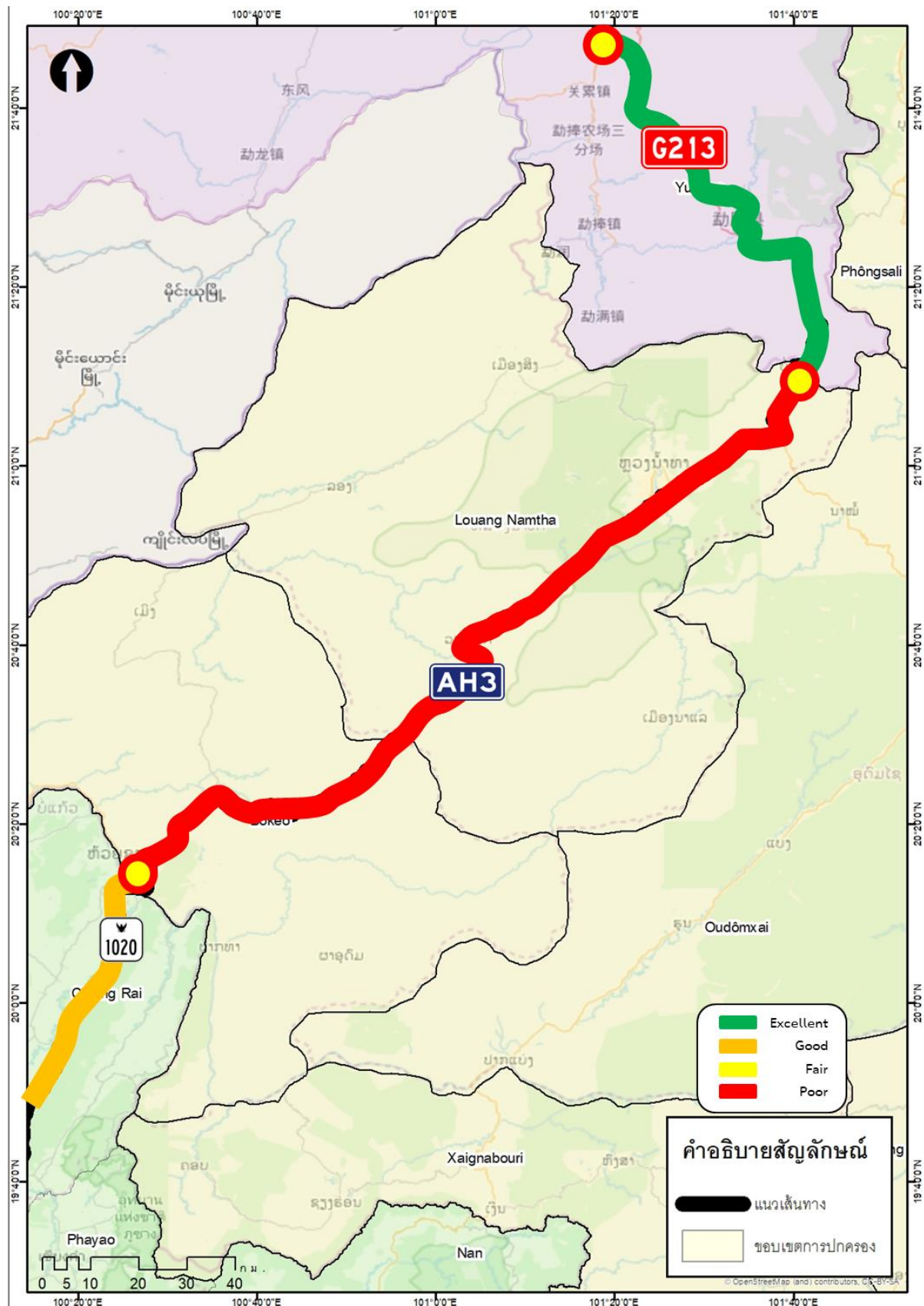
ถนนในเขตพื้นที่ประเทศจีนส่วนใหญ่จะมีผิวทางในระดับที่ดี มีแนวเส้นทางและรูปตัดของถนนที่มีการออกแบบและก่อสร้างด้วยมาตรฐานทางพิเศษ (Expressway) แต่บางจุดยังพบว่าระยะการมองเห็นของผู้ขับขี่บริเวณทางเชื่อมไปยังถนนสายรองไม่เหมาะสม แต่มีจุดพักรถในทุก ๆ ช่วงถนน ทำให้ผู้ขับขี่สามารถหยุดพักและทำกิจกรรมสองข้างทางได้อย่างสะดวก โดยรวมในด้านของความปลอดภัยในหัวข้ออื่น ๆ อยู่ในเกณฑ์ระดับดี ยกเว้นแต่ในถนน G213 ที่ก่อสร้างและเปิดใช้งานใหม่ คณะผู้วิจัยพบว่า การทำสถิติเส้นบนถนนรวมทั้งการติดตั้งป้ายควบคุมและแนะนำผู้เดินทาง ยังไม่ได้รับการติดตั้งอย่างครบถ้วนและบางจุดมีจำนวนไม่เพียงพอ จึงได้รับการประเมินที่ระดับ พอใช้ ซึ่งรายละเอียดแสดงดังรูปที่ 4.4-11 ถึง 4.4-15

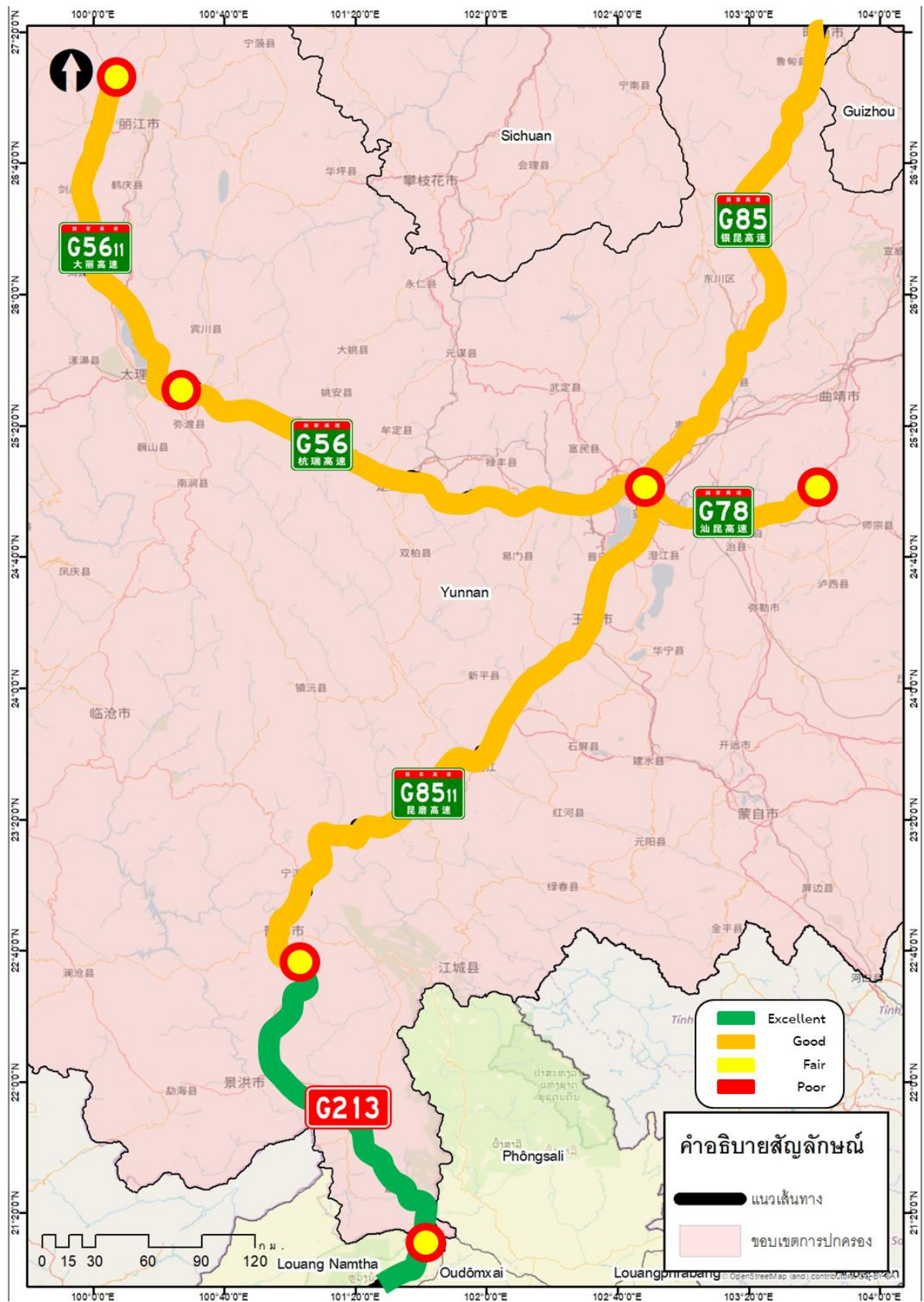

รูปที่ 4.4-11 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 1

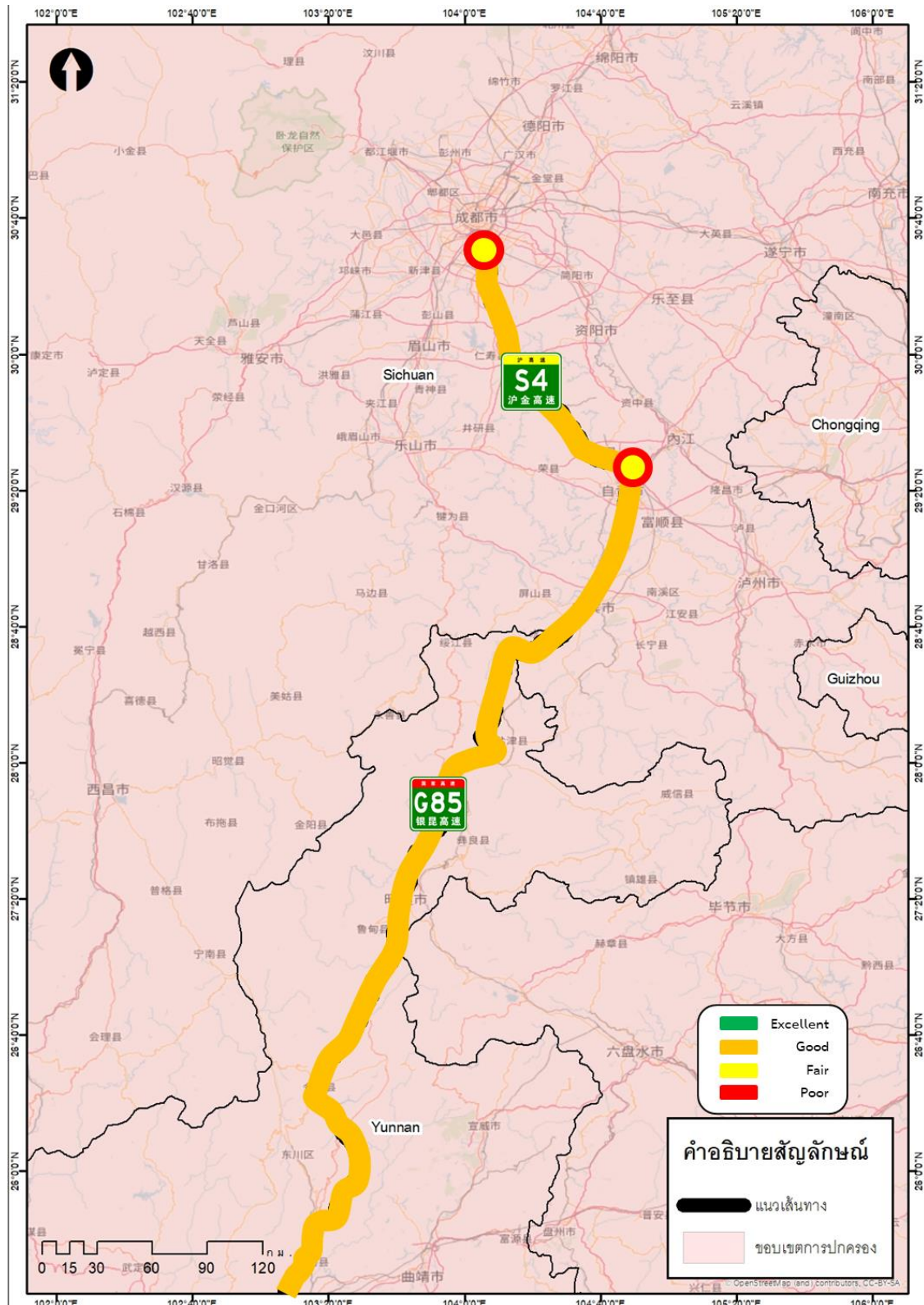

รูปที่ 4.4-12 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 2

รูปที่ 4.4-14 การประเมินและตรวจสอบความปลอดภัย บนเส้นทางช่วงที่ 4

ตาราง 4.4-1 ผลการประเมินโครงข่ายถนนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

Road No.	Origin - Destination	Road Function		No. of	Surface Description		Terrain Description		Toll Road (km)		Facility		Road Safety	Tourist Signing	Surface
		Length (Km)	Class 1/	Lanes	Types	Length (Km)	Types	Length (Km)	Toll Road	Free	ปั้มน้ำมัน	จุดพักรถ			
AH No 3 (Total Length 114.758 Km) Country: Thailand															
11	Kokmaidang (Phitsanulok) - Pangko (Phare)	157.778	Primary	4	A	157.778	F/R	126.222/31.556	-	157.778	มี	ไม่มี	Fair	Good	Good
103	Rongkwang (Phare) - Ngao (Phare)	70.285	Primary	2	A	70.285	R/M	42.171/28.114		70.285	มี	ไม่มี	Fair	Fair	Fair
1	BanHod (Lampang) - Chiang Rai	148.133	Primary	4	A	148.133	R	148.133	-	148.133	มี	ไม่มี	Good	Good	Good
1020	Chiang Rai - Chiang Khong	65.331	Primary	4	A	63.084/2.247	R/F	65.331	-	65.331	มี	ไม่มี	Fair	Fair	Good
AH No 3 (Total Length 243.63 Km) Country: LAO															
AH3	Border of Thailand (Houayxay) - Houayxay	20	II	2	A	20	F/M	5/15	-	20	มี	ไม่มี	Fair	Good	Fair
AH3	Houayxay - Louang Namtha	45	II	2	A	45	M	45	-	45	มี	ไม่มี	Poor	Fair	Poor
AH3	Louang Namtha - Nateuy	178	II	2	A	178	M	178	-	178	มี	ไม่มี	Poor	Fair	Poor
13	Nateuy - Boten (Border of China)	0.63	Below III	2	C	0.63	M	0.63	-	0.63	มี	ไม่มี	Poor	Fair	Poor
AH No 3 (Total Length 243.63 Km) Country: CHINA															
G213	Mohan (Border of China) - Jinghong	180.11	Primary	4	A	180.11	F	180.11	180.11	0	มี	มี	Fair	Good	Excellence
G8511	Jinghong - Kunming	525.458	Expressway	4	A	525.458	F	525.458	525.458	0	มี	มี	Good	Good	Good
G56	Kunming - Lijiang	501.425	Expressway	4	A	501.425	F	501.425	501.425	0	มี	มี	Good	Good	Good
G78	Kunming - Yiliang	112.232	Expressway	4	A	112.232	F	112.232	112.232	0	มี	มี	Good	Fair	Good
G85	Kunming - Neijiang	707.254	Expressway	4	A	707.254	F	707.254	707.254	0	มี	มี	Good	Good	Good
G93	Neijiang - Chendu	187.253	Expressway	4	A	187.253	F	187.253	187.253	0	มี	มี	Good	Good	Good
Note: 1 According to your country 's classification, e.g., Primary (P), Secondary (S), Feeder (F), or Class P, I, II, III,															
2 Specify surface types as follows: C=Concrete, A=Asphalt, G=Gravel, L=Laterite, E=Earth.															
3 Specify terrain types as follows: F=Flat, R=Rolling, M=Mountainous.															

รูปที่ 4.4-16 ลักษณะทางกายภาพของเส้นทางบริเวณพื้นที่ประเทศไทย

รูปที่ 4.4-17 ลักษณะทางกายภาพของเส้นทางบริเวณพื้นที่ประเทศลาว

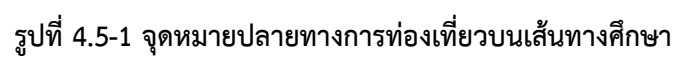

รูปที่ 4.4-18 ลักษณะทางกายภาพของเส้นทางบริเวณพื้นที่ประเทศจีน

4.5 พัฒนารูปแบบและเส้นทางทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการ แข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

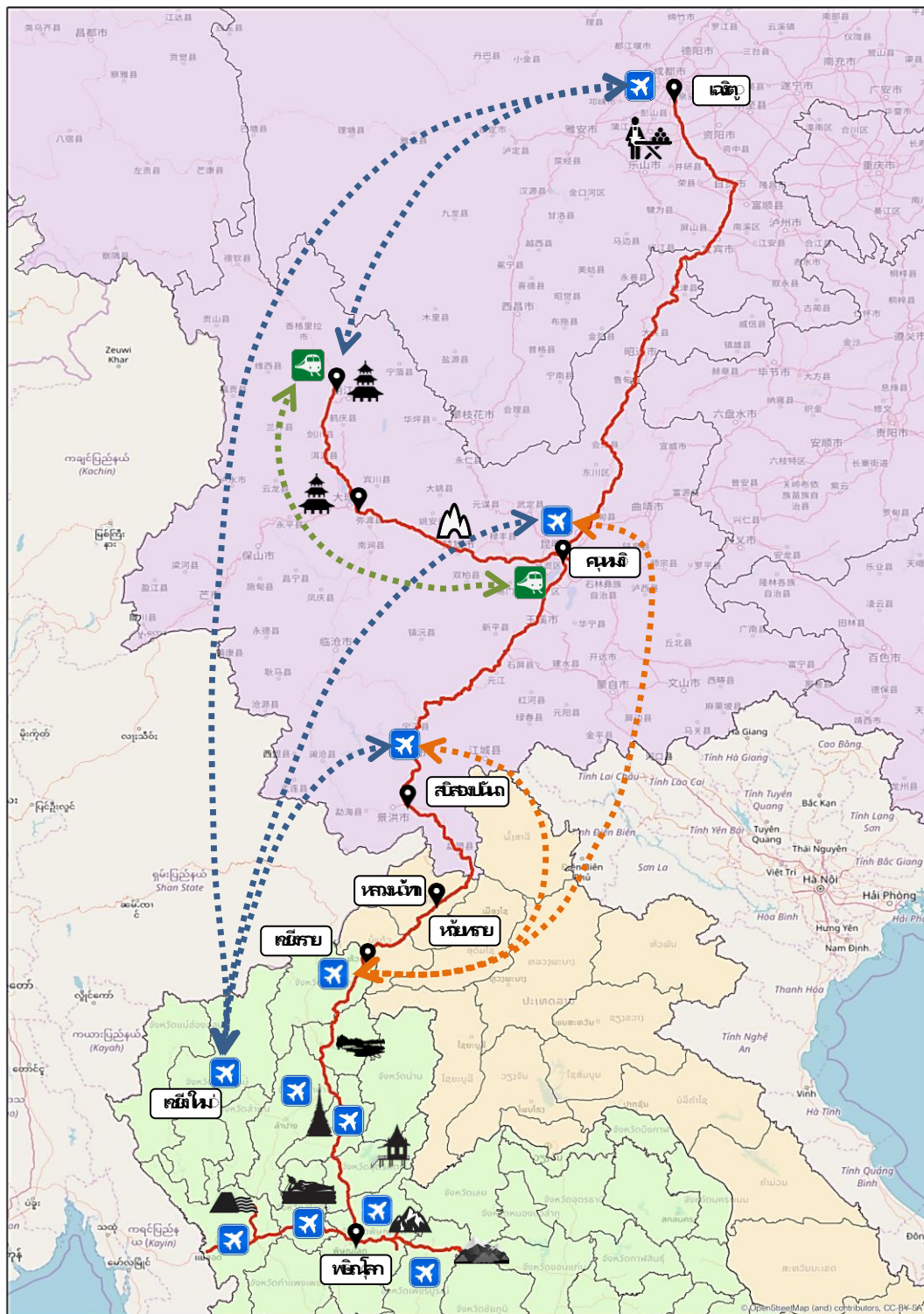
จากการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว และการสัมภาษณ์และจัดประชุมกลุ่มย่อย เกี่ยวกับทิศทาง แนวโน้ม ของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว รวมไปถึงสถานการณ์ทางการท่องเที่ยว บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า รูปแบบทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางนี้ จะมุ่งเน้นไปยังการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) โดยที่นักท่องเที่ยว สามารถพบประสบการณ์เชิงส่งผ่าน (Passive Experience) หรือประสบการณ์เชิงมีส่วนร่วม (Active Experience) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว ซึ่งจะแบ่งการนำเสนอรูปแบบและเส้นทาง การท่องเที่ยว ตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวจีน นักท่องเที่ยวยุโรปและอเมริกา และ นักท่องเที่ยวไทย

สำหรับรูปแบบและเส้นทางทางการท่องเที่ยว โดยภาพรวมตลอดเส้นทาง พบว่า ในแต่ละจุดหมาย ปลายทาง ต่างมีจุดเด่นที่แตกต่างกัน จึงทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้แตกต่างกัน จากการสัมภาษณ์ ภาคส่วนของประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พบว่า ชุมชนต้องการให้เกิดการกระจายรายได้จาก การท่องเที่ยวมายังชุมชนของตนเอง รวมถึงใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการหารายได้เพิ่ม และมีความ ภูมิใจในทรัพยากรที่ตนเองมี นอกจากนี้ยังได้พิจารณาถึงความนิยมเดินทางของนักท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา ดังนั้นจุดหมายปลายทางที่เกิดขึ้นบนรูปภาพข้างต้น จึงเป็นจุดหมายปลายทางที่มีการศึกษาทั้ง 2 ได้แก่ ฝั่งเจ้า บ้าน ซึ่งได้เลือกทรัพยากรที่ตนเองมี และพร้อมที่จะให้บริการนักท่องเที่ยว รวมไปถึงฝั่งผู้มาเยือน ซึ่งได้เลือก จากความนิยมเดินทางท่องเที่ยว **ดังรูปที่ 4.5-1** จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา

สำหรับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา พบว่า ในปัจจุบันมีการเดินทาง 4 รูปแบบ ได้แก่ การเดินทางทางถนน ทางราง ทางเครื่องบิน ทั้งนี้พบว่า มีการเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย กล่าวคือ เมืองเฉิงตู เมืองคุนหมิง และเมืองสิบสองปันนา มีการเดินทางทางเครื่องบิน ไปมา จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับบนเส้นทางการศึกษา มีการเดินทางโดยเครื่องบิน ระหว่าง เมืองคุนหมิง และเมืองสิบสองปันนา ไปมา จังหวัดเชียงราย จากการสัมภาษณ์ พบว่า ช่วงเวลาที่มีความหนาแน่น ได้แก่ ช่วงวันชาติจีน วันปิดเทอม ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวจะมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามจากรูปที่ 4.5-2 แสดงรูปแบบการเดินทางบนเส้นทางการศึกษา จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ยังเป็นการเดินทางทางถนน ซึ่งจะทำให้เป็นข้อจำกัดของนักท่องเที่ยวชาวจีน กล่าวคือนักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะสั้น ดังนั้นการเดินทางทางถนน อาจต้องใช้ระยะเวลามากกว่า ดังนั้นการที่จะดึงดูดให้มีการเดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางนี้อาจเป็นการสนับสนุนให้เกิดรูปแบบการเดินทางเชื่อมโยงโดยเครื่องบิน มาয়งจังหวัดรองทางการท่องเที่ยว ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจุบันได้มีการออกกฎระเบียบ ในการใช้รถที่มีข้อจำกัดมากขึ้น จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีน มีจำนวนลดลง เนื่องจากพฤติกรรมก่อนหน้านี้ ชาวจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวทางถนน โดยใช้รถส่วนตัวในการเป็นพาหนะเดินทางในประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือ จึงเห็นได้ว่า เพื่อสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ อาจมีเพิ่มรูปแบบการเดินทางรูปแบบอื่นๆ ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้ง 2 ประเทศนี้

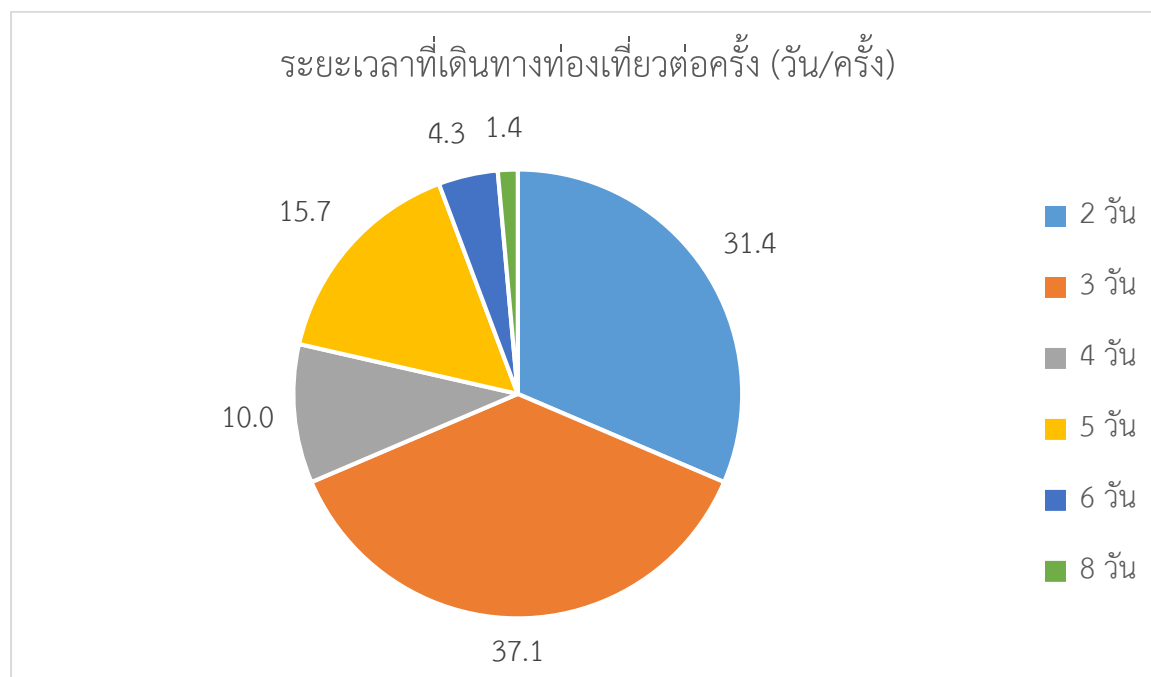
จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เคยซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศ มุ่งเน้นนิยมเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง (FIT) มากขึ้น รวมไปถึงภาครัฐ มีการสนับสนุนให้สายการบินประเทศจีน แข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ จึงทำให้ค่าเดินทางโดยเครื่องบินจากจีนไปยังต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกนอกประเทศที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ดังนั้นจึงทำให้นักท่องเที่ยวจีนออกเดินทางไปยังต่างประเทศมากขึ้น อย่างไรก็ตามก็ยังมีกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนที่เริ่มเที่ยว ซึ่งจะเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวภายในประเทศ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นคนจีน เห็นได้ว่า องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในประเทศจีน จะเป็นรูปแบบที่ตอบสนองต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนกลุ่ม Mass เป็นหลัก ทำให้สิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการให้บริการของผู้ให้บริการในประเทศจีน ส่วนใหญ่จะสื่อสารเพียงภาษาจีน ซึ่งมีส่วนน้อยที่สามารถสื่อสารภาษาสากลหรือภาษาอังกฤษ จึงเห็นได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนกลุ่มเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง (FIT) จะเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการดึงดูดให้มาท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมไปถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนกลุ่มนี้ มีแนวโน้มจะปฏิบัติตามกฎระเบียบ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และเคารพต่อวัฒนธรรมอื่นๆ

รูปที่ 4.5-2 แสดงรูปแบบการเดินทางบนเส้นทางศึกษา

1. นักท่องเที่ยวจีน

จากการศึกษาครั้งนี้บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจีนส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศจีน โดยเฉพาะมณฑลยูนนาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของจำนวนนักท่องเที่ยวจีนมากถึงร้อยละ 92.6 ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวจีนมองว่าพื้นที่บนเส้นทางนี้คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเดียวกัน คือ ร้อยละ 48.6 สำหรับช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะเป็น 3 วัน ต่อครั้ง (รูปที่ 4.5-3 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ร้อยละ 37.1 จากข้อมูลดังกล่าว เห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวจีนมีส่วนร่วมในการเดินทางท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เท่าๆกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ซึ่งมีความแตกต่างจากนักท่องเที่ยวสัญชาติอื่นซึ่งมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ได้แก่ นักท่องเที่ยวไทย นักท่องเที่ยวอเมริกาและนักท่องเที่ยวยุโรป ดังตารางที่ 4.5-1: พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ

รูปที่ 4.5-3 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีน

ตาราง 4.5-1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ

พฤติกรรมและรูปแบบการเดินทาง		นักท่องเที่ยวจีน	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวอเมริกา	นักท่องเที่ยวยุโรป	นักท่องเที่ยวลาว
จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยว	First times	38.6	40.3	43.5	70.2	45.7
	2-3 times	44.3	42.9	34.8	28.1	32.6
	4-7 times	10.0	8.2	17.4	1.8	10.9
	more than 7 times	7.1	8.7	4.3		10.9
ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวัน	2,500 baht or below	10.0	9.2	4.3	35.1	21.7
	2,501 - 5,000 baht	51.4	17.3	17.4	19.3	39.1
	5,001 - 7,500 baht	22.9	33.7		10.5	21.7
	7,501 - 10,000 baht	5.7	37.2	21.7	14.0	17.4
	10,001 - 20,000 baht	10.0	2.6	26.1	5.3	
	20,001 - 30,000 baht					
	30,001 - 40,000 baht			8.7	3.5	
	40,001 baht or higher			21.7	12.3	

ตาราง 4.5-2 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ

ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยวจีน	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวอเมริกา	นักท่องเที่ยวยุโรป	นักท่องเที่ยวลาว
Gender	male	42.9	52.0	47.8	47.4	45.7
	female	57.1	48.0	52.2	52.6	54.3
Age	19 or below	4.3				
	20 - 29	41.4	23.0	4.3	35.1	39.1
	30 - 39	15.7	28.1	39.1	28.1	10.9
	40 - 49	15.7	24.5	21.7	15.8	23.9
	50 - 59	22.9	19.9	34.8	14.0	23.9
	60 or higher		4.6		7.0	2.2
Status	Single	64.3	46.9	52.2	36.8	58.7
	Married	35.7	53.1	47.8	59.6	41.3
	Divorces				3.5	
	Other					
Education Level	Secondary School or below					
	High School	7.1	6.6	4.3	5.3	13.0

ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยวจีน	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวอเมริกา	นักท่องเที่ยวยุโรป	นักท่องเที่ยวลาว
	Vacational Certificate/High Vocational Certificate	1.4	4.1	8.7	8.8	6.5
	Bachelor's Degree	80.0	87.2	73.9	54.4	73.9
	Master Degree	7.1	2.0	8.7	28.1	6.5
	Doctoral Degree or Above	4.3		4.3	3.5	
Occupation	Government Officer/State Enterprise Employee	15.7	27.0	17.4	21.1	32.6
	Employee	11.4	27.0	43.5	54.4	21.7
	Student	41.4		4.3	1.8	2.2
	Self-Employed	14.3	20.4	13.0	3.5	21.7
	Contractor	17.1	25.5	13.0	12.3	21.7
	Other			8.7	7.0	
Income per month	10,000 baht or lower		.5		1.8	
	10,001 - 20,000 baht	31.4	21.5		19.3	73.9
	20,001 - 30,000 baht	38.6	32.8		15.8	4.3
	30,001 - 40,000 baht	4.3	27.2	4.3	10.5	15.2

ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยวจีน	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวอเมริกา	นักท่องเที่ยวยุโรป	นักท่องเที่ยวลาว
	40,001 - 50,000 baht	5.7	12.3	17.4	8.8	4.3
	50,001 - 60,000 baht	4.3	5.1	21.7	19.3	
	60,001 - 70,000 baht	5.7	.5	17.4	8.8	2.2
	70,001 - 80,000 baht	2.9		21.7		
	80,001 - 90,000 baht	1.4		4.3		
	90,001 - 100,000 baht	5.7			3.5	
	100,000 or higher			13.0	12.3	
Type of destination	Natural Tourism	48.6	42.3	39.1	22.8	50.0
	Cultural Tourism	48.6	49.0	56.5	75.4	47.8
	Man Made Tourism	2.9	8.7	4.3	1.8	2.2

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดพิษณุโลก เช่น อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาค้อ จังหวัดตาก เช่น เขื่อนภูมิพล นอกจากนี้จากข้อมูลการสัมภาษณ์และประชุมกลุ่มย่อย พบว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวคนจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวมายังจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายไตรมาส ปี พ.ศ. 2559 หลังจากรัฐบาลออกกฎระเบียบ ควบคุมการใช้จ่ายยานพาหนะทางถนนจากต่างประเทศ จึงทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจีนลดลง อย่างไรก็ตามกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มเดินทางด้วยตนเอง (Free Independent Travelers: FIT) จากการที่เคยเดินทางท่องเที่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว จึงเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวคนจีนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เดินทางท่องเที่ยวช้า นอกจากนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวจีน มีจุดประสงค์ในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันในแต่ละเมือง เมืองสิบสองปันนา เมืองคุนหมิง เมืองเฉิงตู อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาที่นิยมเดินทาง ได้แก่ ช่วงวันชาติจีน วันตรุษจีน วันปิดเทอม และฤดูหนาว จึงสังเกตได้ว่า นักท่องเที่ยวจีนส่วนใหญ่ นิยมเดินทางในระยะเวลาสั้น

ทั้งนี้ระยะเวลาการเดินทางจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยทางถนน ในปัจจุบันต้องใช้ระยะเวลาจำนวนหลายวัน จึงทำให้การเดินทางโดยถนนยังไม่สามารถตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนได้ เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวโดยรวมคือ 3 วัน ดังนั้นหากต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนที่มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ควรมองที่การเข้าถึงพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การเข้าถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยเครื่องบิน จากสนามบินเมืองคุนหมิง หรือสนามบินเมืองสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน หรือสนามบินเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน ทั้งนี้หากมีการเดินทางดังกล่าวจะทำให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการเดินทางระยะสั้น อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวจีนจะนิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันชาติจีน ช่วงวันตรุษจีน ช่วงวันปิดเทอมของนักศึกษาจีน และช่วงฤดูหนาวในประเทศจีน อาจมีการเช่าเหมาลำมายังภาคเหนือตอนล่าง เพื่อตรงตามพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ซึ่งในปัจจุบันความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวมายังประเทศไทย ก็มีอัตราเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การรับรู้ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง 1 อาจยังไปถึงนักท่องเที่ยวจีนไม่มากนัก ซึ่งควรมีการมุ่งเน้นการไหลของข้อมูล (Information Flow) ไปยังนักท่องเที่ยวจีน หรืออาจมีการร่วมธุรกิจของธุรกิจนำเที่ยวระหว่างประเทศ (Inbound Tourism) ในประเทศไทย กับธุรกิจนำเที่ยวออกนอกประเทศ (Outbound Tourism) ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

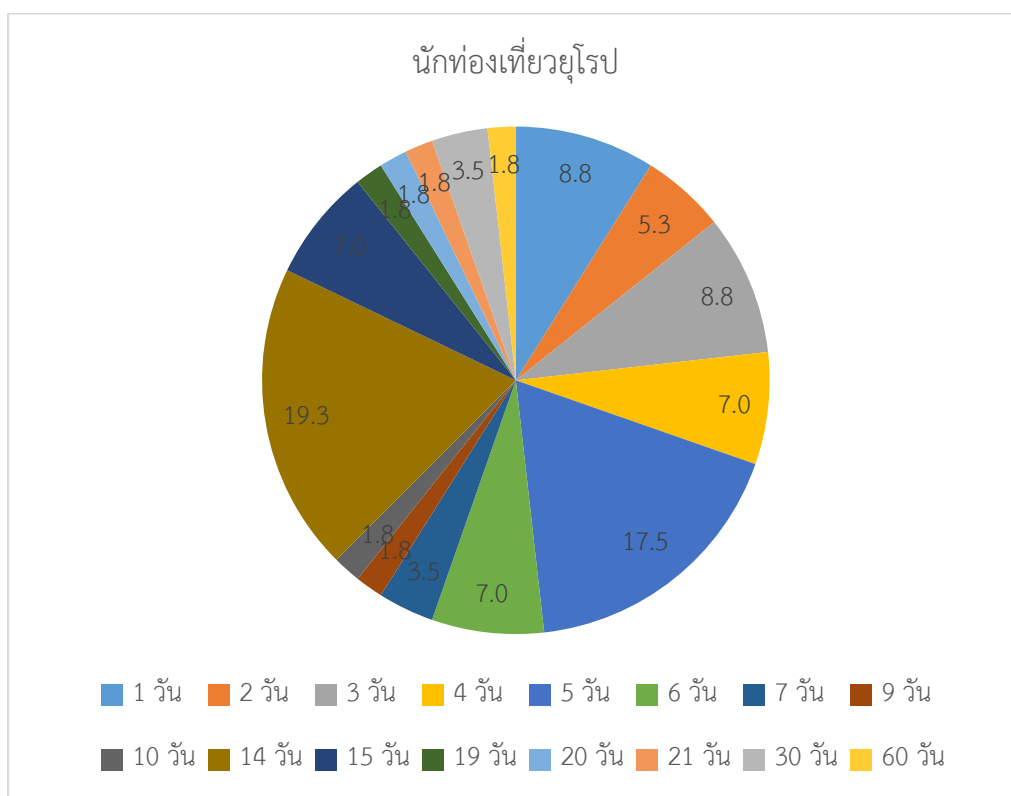
2. นักท่องเที่ยวยุโรปและอเมริกา

จากการศึกษาครั้งนี้บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวอเมริกาและยุโรปส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทย โดยเฉพาะ

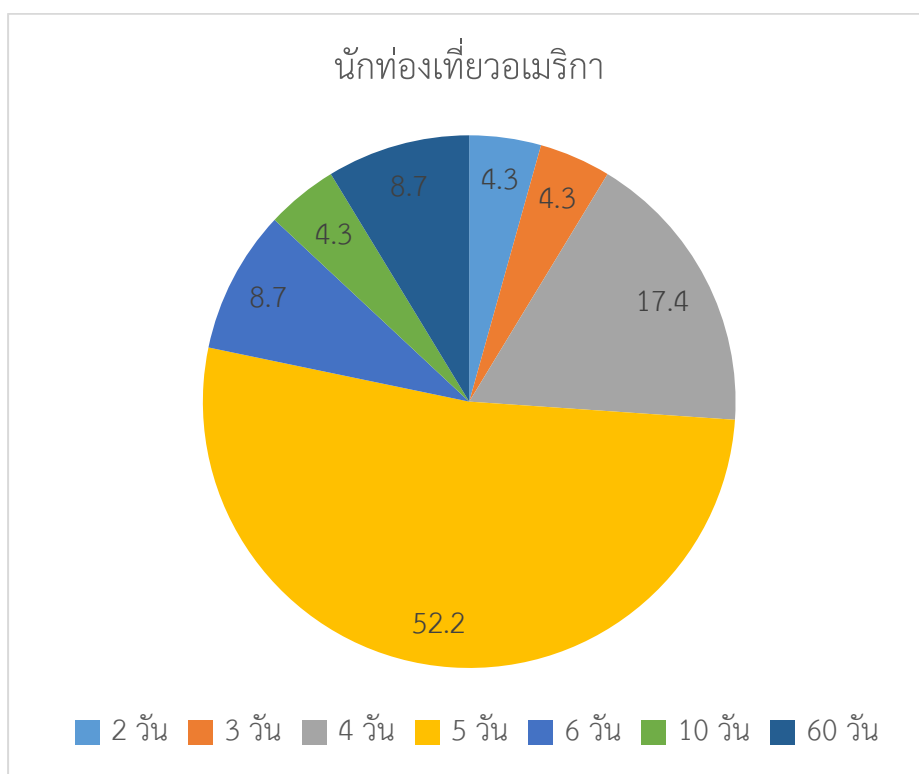
ภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของจำนวนนักท่องเที่ยวยุโรปมากถึงร้อยละ 89.3 สำหรับนักท่องเที่ยวอเมริกามีค่าเฉลี่ยที่ ร้อยละ 9.3 ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวยุโรปและนักท่องเที่ยวอเมริกามองว่า พื้นที่บนเส้นทางนี้คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ ร้อยละ 75.4 สำหรับนักท่องเที่ยวยุโรป และค่าเฉลี่ยร้อยละ 56.5 สำหรับนักท่องเที่ยวอเมริกา โดยช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยุโรป ส่วนใหญ่จะเป็น 14 วันต่อครั้ง (รูปที่ 4.5-4: ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยุโรป) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ร้อยละ 19.3 สำหรับนักท่องเที่ยวอเมริกา ส่วนใหญ่จะเป็น วันต่อครั้ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 52.2 (รูปที่ 4.5-5 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอเมริกา)

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสุโขทัย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น ท่องเที่ยวเมืองลับแล จังหวัดตาก เช่น ท่องเที่ยวเมือง อำเภอบ้านตาก สำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดแพร่ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮและพระธาตุอินทร์แขวน จังหวัดพะเยา เช่น และวัดติโลกอาราม จังหวัดเชียงราย เช่น ท่องเที่ยวเมืองเชียงของ พื้นที่แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เช่น หมู่บ้านทำกระดาษสา และพื้นที่แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว เช่น พิพิธภัณฑ์หลวงน้ำทา ผ้าทอหมู่บ้านเพิงงาม หมู่บ้านอาข่า พื้นที่เมืองสิบสองปันนา เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมไทลื้อ พื้นที่เมืองต้าหลี่ เช่น เมืองโบราณต้าหลี่ เมืองลี่เจียง เช่น เมืองโบราณซูเหอ อย่างไรก็ตามพื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าว ควรเป็นพื้นที่ที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้พบกับประสบการณ์เชิงลงมือทำ (Active Experience) ซึ่งจะสามารถตอบสนองนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ในการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มยุโรปมีพฤติกรรมที่ชอบเดินทางท่องเที่ยวศึกษา เรียน

สำหรับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกลุ่มนี้ นิยมกิจกรรมเชิงลงมือทำ (Active Experience) หรือการได้มีส่วนร่วมกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่อย่างเป็นแก่นแท้ (Authenticity) ซึ่งทำให้มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวหลายวัน ดังนั้น การสร้างกิจกรรมเพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จึงเป็นสิ่งที่ควรมุ่งเน้น นอกจากนี้การที่พื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าวนำทรัพยากรวัฒนธรรมที่ตนเองมีอยู่ มาต่อยอด สร้างเป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่างจากตนเอง รวมถึงการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่นำผลประโยชน์ไปสู่ชุมชนโดยตรง ซึ่งเมื่อคนในชุมชนเห็นผลกระทบเชิงบวกจากการท่องเที่ยว อาจทำให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการทำให้ชุมชนหวงแหนและรักษาวิถีชีวิตดั้งเดิมของตนเองไว้ สำหรับเส้นทางนี้มีวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกัน เช่น การเชื่อมโยงวัฒนธรรมชนเผ่า ซึ่งตลอดทั้งเส้นทางการศึกษาจะมีชนเผ่าต่างๆ ทั้งนี้ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานความพร้อมของชุมชนในการนำการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น

รูปที่ 4.5-4 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยุโรป

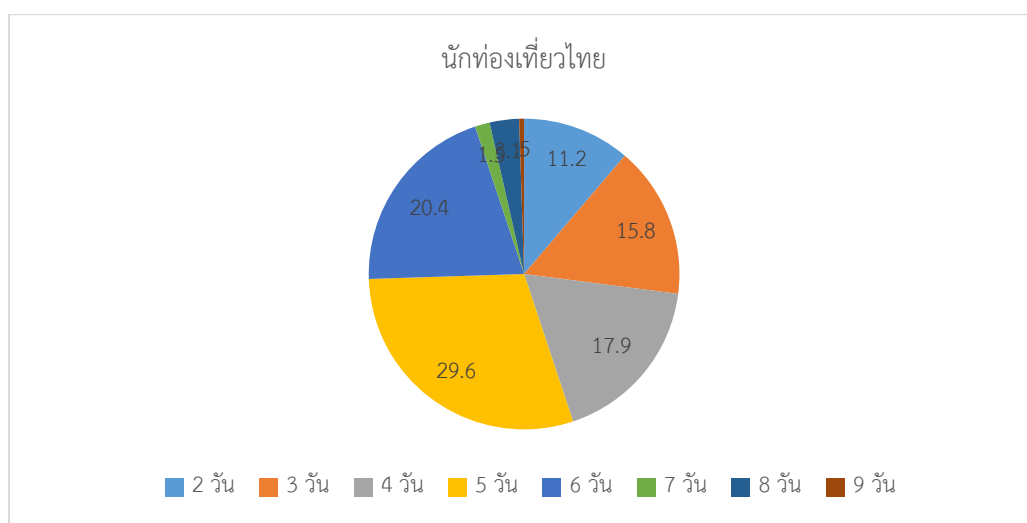
รูปที่ 4.5-5 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอเมริกา

3. นักท่องเที่ยวไทย

จากการศึกษาครั้งนี้บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนในความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทย พบว่า พื้นที่บนเส้นทางนี้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ ร้อยละ 49 สำหรับระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวต่อครั้ง มีจำนวน 5 วันต่อครั้ง (รูปที่ 4.5-6: ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ร้อยละ 29.6

จากการศึกษา แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสุโขทัย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น ท่องเที่ยวเมืองลับแล จังหวัดตาก เช่น ท่องเที่ยวเมือง อำเภอบ้านตาก สำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดแพร่ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮและพระธาตุอินทร์แขวน จังหวัดพะเยา เช่น และวัดติโลกอารม จังหวัดเชียงราย เช่น ท่องเที่ยวเมืองเชียงของ พื้นที่แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เช่น หมู่บ้านทำกระดาษสา และพื้นที่แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว เช่น พิพิธภัณฑ์หลวงน้ำทา ผ้าทอหมู่บ้านเพียงงาม หมู่บ้านอาฮา พื้นที่เมืองสิบสองป่านา เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมไทลื้อ พื้นที่เมืองด้าหลี่ เช่น เมืองโบราณด้าหลี่ เมืองลี่เจียง เช่น เมืองโบราณซูเหอ อย่างไรก็ตามพื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าว ควรเป็นพื้นที่ที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้พบกับประสบการณ์ส่งผ่าน (Passive Experience) ซึ่งจะสามารถตอบสนองนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวได้

สำหรับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มนี้ มีความนิยมกิจกรรมที่สัมผัสเพียงการชม การชิม ซึ่งเป็นประสบการณ์เชิงส่งผ่าน ดังนั้น กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวไทย บนเส้นทางนี้ ได้แก่ การถ่ายรูปวิว การชิมอาหารอร่อย การฟังเรื่องเล่า ตำนานของพื้นที่ท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยได้

รูปที่ 4.5-6 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวต่อครั้งของนักท่องเที่ยวไทย

4.6 การเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง สำหรับการท่องเที่ยว

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยบนเส้นทางนี้มีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 ประเทศ ได้แก่ พื้นที่ประเทศไทย พื้นที่ สปป.ลาว และพื้นที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะพิจารณาพื้นที่ประเทศไทยเป็นหลัก โดยมองที่โอกาสการนำนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามายังประเทศ ในประเทศไทยมี 2 พื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดอุตรดิตถ์ และ จังหวัดเพชรบูรณ์ และ ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย ซึ่ง ใน 8 จังหวัดดังกล่าวต่างมีทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่นที่แตกต่างกัน รวมไปถึงศักยภาพ ของพื้นที่ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรม ที่พัก การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ธุรกิจทางการ ท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในบางจังหวัดมี การรวมตัวกันเป็นสมาคมท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัด จึงมีตัวกลางในการ ประสานหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนทำงานร่วมกัน

ประเด็นที่จะพิจารณาเพื่อส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว มีดังนี้ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Product) กล่าวคือ เป็นการเสนอรูปแบบเส้นทางที่มีศักยภาพในพื้นที่ ในการที่จะกระจายตัว นักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการตลาดทางการท่องเที่ยว (Tourism Marketing) ในการเลือกกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีศักยภาพ อย่างไรก็ตามทั้งสองประเด็น ดังกล่าว สามารถมีความยั่งยืนได้ โดยการรวมกลุ่มของคนชุมชน ทั้งนี้อาจประกอบด้วย ภาคเอกชน ภาค ประชาชน และภาครัฐ ในพื้นที่ที่จะร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากรทางการ ท่องเที่ยวที่ตนเองมีอยู่ ทั้งนี้เมื่อทั้ง 3 ประเด็นข้างต้น สามารถพัฒนาไปด้วยกันได้ จะทำให้เกิด คุณภาพการ ให้บริการ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดการท่องเที่ยวซ้ำ หรือมีการบอกต่อจนเกิดการเดินทางของนักท่องเที่ยว ใหม่ สำหรับแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยว จะแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1) การรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย ความเข้มแข็งให้กับชุมชน 2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ ชุมชนมี และแนวโน้มจากสถานการณ์แวดล้อม 3) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว 4) การพัฒนา คุณภาพการบริการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาครัฐ โดยภาพรวม พบว่า มีโครงการสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มของคนใน ชุมชน ผ่านโครงการจากภาครัฐ ซึ่งจะเป็นการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะ อาชีพของคนในชุมชน หรือในปัจจุบัน จะมีโครงการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวมากขึ้น การรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งให้กับชุมชน จึงเห็นได้ว่า กลไกการจัดการ เป็นตัวเชื่อมและกระตุ้นระหว่างฝั่งเจ้าบ้านและฝั่งผู้มาเยือน ให้สามารถเข้ากันได้

กล่าวคือ พื้นที่ท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ และนักท่องเที่ยวนำผลกระทบเชิงบวกมาสู่ฝั่งเจ้าบ้าน ตัวกลไกการจัดการนี้ อาจเกี่ยวข้องกับ ภาครัฐ ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการตลาดประเทศ รวมไปถึง ภาคการศึกษา ที่จะเป็นผู้ให้ความรู้

ประเด็นที่สอง ได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อสามารถพัฒนาเครือข่ายคนในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ผ่านกระบวนการดำเนินงานร่วมกัน และร่วมรับผิดชอบ จะทำให้กลุ่มมีความเข้มแข็ง พร้อมทั้งจะกำหนดทิศทางการพัฒนาต่อไปของชุมชนได้ ในแง่ของการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกัน หากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถทำงานร่วมกันได้ จะทำให้ทราบถึงทรัพยากรในท้องถิ่นใดที่สามารถนำมาบริการเพื่อการท่องเที่ยว หรือเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลกระทบเชิงบวกสู่ชุมชน และลดผลกระทบ โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ สำหรับเจ้าบ้าน ไม่เกี่ยวข้องเพียงแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น หากแต่รวมไปถึงชุมชนและสังคมแวดล้อม กล่าวคือ สภาพสังคมและสภาพแวดล้อมต่างเป็นปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทาง นอกจากนี้ทรัพยากรวัฒนธรรมและธรรมชาติก็สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น จังหวัดสุโขทัย ถือเป็นเมืองท่องเที่ยวหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวยุโรป ให้เข้ามาสัมผัสกับวิถีชีวิตของ จึงทำให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัยมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี จึงเห็นได้ว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดสุโขทัยมีศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สำหรับจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งมีการเติบโตของธุรกิจทางการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นจุดหมายสำหรับนักท่องเที่ยวไทย ในการเดินทางชมธรรมชาติ และแวะรับประทานอาหาร หรือซื้อของที่ระลึก จึงเห็นได้ว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จึงเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มจะเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่อยู่อาศัยของคนชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากพื้นที่ท่องเที่ยวเลือกนักท่องเที่ยวที่ไม่ตรงกับกลุ่มกับศักยภาพในพื้นที่ของตนเอง อาจนำมาซึ่งผลกระทบเชิงลบด้านสังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ

ประเด็นที่สาม ได้แก่ การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทั้งข้อมูลปฐมภูมิ จากการลงเก็บแบบสอบถาม ณ จุดหมายปลายทางท่องเที่ยว และการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงทุติยภูมิ จากงานวิจัยและหนังสือเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ดังนั้น จึงมีการจับคู่ระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่พร้อมให้บริการนักท่องเที่ยว กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต โดยออกแบบเป็น การท่องเที่ยว 2 รูปแบบ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งตามสัญชาติ ได้แก่ นักท่องเที่ยวจีน ที่จะนิยมเดินทางทั้ง 2 รูปแบบข้างต้น นักท่องเที่ยวชาวยุโรป ซึ่งนิยมเดินทางเชิงวัฒนธรรม

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทย นิยมเดินทางกิจกรรมเชิง Passive Experience สำหรับผู้มาเยือน ได้แก่ นักท่องเที่ยวและนักทัศนอาจร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางที่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวบางกลุ่มจะเหมาะกับพื้นที่ท่องเที่ยวบางพื้นที่เท่านั้น เช่น นักท่องเที่ยวชาวตะวันตก นิยมเดินทางไปยังพื้นที่ที่ตนเองจะได้สัมผัสกับประสบการณ์เชิงรุก ได้ลงมือทำ ได้เรียนรู้บางสิ่งจากในพื้นที่ ในทางตรงกันข้ามนักท่องเที่ยวชาวไทย จะมีพฤติกรรมชอบความสะดวกสบาย ชุมชนธรรมชาติ และถ่ายภาพ เพื่อเก็บไว้เป็นความทรงจำ ดังนั้นความแตกต่างนี้จะทำให้พื้นที่สามารถเลือกนักท่องเที่ยวที่ตรงกับพื้นที่ เพื่อนำไปสู่ผลกระทบเชิงบวกต่อไป

ประเด็นสุดท้าย ได้แก่ คุณภาพการให้บริการ กล่าวคือ เมื่อทุกองค์ประกอบข้างต้น ทำงานไปด้วยกันอย่างราบรื่น จะทำให้เกิดคุณภาพของการให้บริการที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ เมื่อนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยว อาจมีความต้องการอยากกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ นอกจากนี้การที่นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวมีการบอกต่อสู่เพื่อนๆ หรือสังคมโดยรอบ ก็จะเป็นการเพิ่มช่องทางในการเพิ่มนักท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทางนั้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การที่จุดหมายปลายทาง จะสามารถมีความยั่งยืน ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาในเรื่องของกลไกการจัดการ ซึ่งจะประกอบไปด้วย คนที่ทำงานร่วมกันในชุมชนนั้น เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ที่มีการร่วมดำเนินการและรับผิดชอบในทิศทางและแนวทางของชุมชนตนเอง หลังจากนั้นก็ต้องมีการพิจารณาถึงผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่พร้อมให้บริการนักท่องเที่ยว โดยยึดหลักคิดของการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ นอกจากนี้เมื่อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวพร้อมก็จะนำไปสู่การทำการตลาด ซึ่งจะดึงดูดหรือเลือกกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ไม่ขัดแย้ง เพื่อลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น และประเด็นสุดท้ายได้แก่ คุณภาพการให้บริการ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการที่ทุกองค์ประกอบสามารถทำงานร่วมกันได้ ซึ่งจะนำไปสู่ความยั่งยืนต่อพื้นที่ และสังคม

จากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะเหมาะสมกับพื้นที่ศึกษาประเทศไทย ได้แก่ นักท่องเที่ยว 3 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง และนักท่องเที่ยวยุโรป นักท่องเที่ยวชาวไทยที่คาดว่าจะมีแนวโน้มในการเดินทางบนเส้นทางนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z และ Generation Y ที่นิยมเดินทางด้วยตนเอง (FIT) โดยพฤติกรรมการท่องเที่ยวจะนิยมรับข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ได้แก่ Youtube, Facebook ซึ่งการเชื่อมโยงเรื่องราวการท่องเที่ยวไปยังฐานข้อมูลดังกล่าว จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการดึงดูดลูกค้า กล่าวคือ การไหลทางข้อมูล (Information Flow) จากพื้นที่ที่ส่งไปยังนักท่องเที่ยวจะสำคัญมากกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เพราะจะเป็นเครื่องมือในการทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทาง อย่างไรก็ตามการเชื่อมต่อการเดินทางก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เนื่องจากกลุ่มนี้เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง จึงนิยมใช้การขนส่งสาธารณะแล้วเมื่อเดินไปถึงจุดหมายปลายทาง สำหรับพฤติกรรมขณะอยู่ ณ จุดหมายปลายทางจะนิยมเช่ารถในการเดินทางภายในพื้นที่ เช่น จักรยาน มอเตอร์ไซด์

ซึ่งถือเป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในบางพื้นที่ด้วย ดังนั้น ในอนาคตกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเติบโตขึ้น หากเพื่อนๆ หรือคนดัง มาท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวแล้วลงเรื่องราวเกี่ยวกับความรู้สึกที่ได้สัมผัสอย่างแท้จริง จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีแนวโน้มและความสนใจในการเดินทางมากขึ้น กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Y เดินทางศึกษาดูงานแล้วมีการแบ่งปันในโลกของอินเทอร์เน็ต ทำให้เพื่อนๆ ของนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวสนใจ และเกิดการบอกต่อให้เดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ดังกล่าว อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว มีความสนใจด้านสุขภาพกันมากขึ้น จึงทำให้เกิดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

สำหรับนักท่องเที่ยวจีน เมื่อมองในองค์รวมเกี่ยวกับโอกาสการดึงดูดนักท่องเที่ยว พบว่า สาธารณรัฐจีนมีโครงการในการสร้างรถไฟความเร็วมาจนถึงด่านบ่อหาน จึงเห็นได้ว่า ในอนาคตนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจลงมาถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยสังเกตจากสถิติการเข้าออกประเทศของนักท่องเที่ยวจีน ณ ด่านเชียงของ ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนที่ประเทศไทยจะมีข้อบังคับที่เข้มงวดขึ้นด้านการจราจร จากนั้นจึงส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวจีนการาวานมีจำนวนลดลง เห็นได้ว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวจีนในการที่จะท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่างมี ดังนั้นในอนาคตอาจมีความเป็นไปได้ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเดินทางท่องเที่ยวถึงภาคเหนือตอนล่าง หรืออีกแง่มุม ได้แก่ ด้วยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางช่วงเทศกาลตรุษจีน วันชาติจีน ฤดูหนาว และช่วงปิดเทอมของนักเรียน ซึ่งเป็นการเดินทางในระยะสั้น อาจมีการเช่าเหมาเครื่องบินมายังภาคเหนือตอนล่าง ทั้งนี้ยังต้องได้รับความร่วมมือกับผู้ประกอบการรายใหญ่ เช่น สายการบิน ในทางตรงข้ามอาจยังต้องคำนึงถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวอีกด้วย เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวมายังประเทศไทย ก็อาจทำให้คนไทยเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น

สำหรับนักท่องเที่ยวยุโรป นิยมเดินทางแบบระยะเวลานาน พื้นที่ควรสร้างกิจกรรมเชิงสัมผัสเรียนรู้ วิถีชีวิตความเป็นแก่นแท้ของวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้พื้นที่ที่เริ่มเปิดการท่องเที่ยวอาจมีความอ่อนไหวสูง เช่น เมื่อการท่องเที่ยวนำมาซึ่งรายได้ อาจทำให้ผู้ประกอบการจากที่อื่นเห็นโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่นั้นๆ ทำให้ชุมชนท้องถิ่นเกิดการย้ายที่อยู่ ในที่สุดพื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าวอาจไม่เหลือความเป็นวิถีชีวิตของชุมชนอีกต่อไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางไปยังพื้นที่ดังกล่าว นำไปสู่ พื้นที่ได้รับผลกระทบเชิงลบจากการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามผลกระทบดังกล่าวอาจไม่เกิดขึ้น หากชุมชนมีความรู้เรื่องการจัดการท่องเที่ยว รวมไปถึงคนในชุมชนมีส่วนร่วมและมองการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมถึงสร้างอาชีพและรายได้

เส้นทางการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลัก ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวจีน และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวยุโรป ทั้งนี้การท่องเที่ยวทั้งสองรูปแบบ ขึ้นอยู่อยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่ ชุมชนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ตัดสินใจ และแบ่งปัน เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อทำให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจเชิงรายได้เข้าถึง

ชุมชนทางตรง รวมถึงชุมชนที่ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์วัฒนธรรม
ทั้งนี้นักท่องเที่ยวก็ยังได้สัมผัสวิถีชีวิตของชุมชนที่เป็นแก่นแท้ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ และมีโอกาส
กลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นที่ศึกษา ควรมีการเชื่อมโยงเรื่องราว ท้องถิ่น วิถีชีวิต หรือ
ประวัติศาสตร์ เพื่อทำให้น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเริ่มจากพื้นที่ใกล้เคียง ขยายไปยังระดับตำบล
อำเภอ จังหวัด และภาค รวมไปถึงภูมิภาค เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและนำมาซึ่ง
ผลกระทบเชิงบวกต่อคนในพื้นที่

ตาราง 4.6-1 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางศึกษา

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย		สปป. ลาว	สาธารณรัฐประชาชนจีน		ภาพรวม
	เหนือบน	เหนือล่าง	แขวงบ่อแก้ว ห้วยน้ำทา	มณฑลยูนนาน	มณฑลเสฉวน	
ภาพรวมทั้งหมด	3.6982	3.9408	3.6873	3.7437	3.8397	3.78
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)	3.3994	4.1222	3.4085	3.4568	3.5926	3.60
มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.28	4.2	3.31	3.38	3.33	3.50
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	3.52	4.04	3.54	3.57	3.63	3.66
มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยว	3.42	3.97	3.43	3.49	3.56	3.57
มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย	3.46	4.07	3.49	3.51	3.74	3.65
มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม	3.23	4.24	3.18	3.25	3.52	3.48
โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว	3.49	4.21	3.49	3.54	3.78	3.70
ที่พัก (Accommodation)	3.6374	3.8667	3.6031	3.6964	3.8272	3.73
ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของ นักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ท เมนต์	3.52	4.05	3.47	3.53	3.67	3.65
ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.71	4.05	3.67	3.83	3.7	3.79

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย		สปป. ลาว	สาธารณรัฐประชาชนจีน		ภาพรวม
	เหนือบน	เหนือล่าง	แขวงบ่อแก้ว ห้วยน้ำทา	มณฑลยูนนาน	มณฑลเสฉวน	
ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวัน ธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์	3.64	3.68	3.63	3.7	3.96	3.72
ที่พักมีอัตราราคาที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการ ของนักท่องเที่ยว	3.73	3.83	3.61	3.84	3.78	3.76
ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ	3.64	3.81	3.66	3.67	3.78	3.71
ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว	3.59	3.77	3.57	3.6	4.07	3.72
กิจกรรม (Activity)	3.6487	4.0133	3.6373	3.6635	3.8889	3.77
กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย	3.73	4.05	3.75	3.74	4.11	3.88
กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.66	4.15	3.65	3.71	3.85	3.80
กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้	3.53	3.93	3.51	3.54	3.93	3.69
กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์	3.68	3.92	3.64	3.66	3.67	3.71
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)	3.8567	3.8587	3.8474	3.9027	3.9704	3.89
มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีความสะอาดและเพียงพอ	3.86	3.77	3.84	3.91	3.96	3.87
มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด	3.89	3.89	3.84	3.92	4	3.91
มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ	3.88	3.87	3.88	3.94	3.96	3.91

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย		สปป. ลาว	สาธารณรัฐประชาชนจีน		ภาพรวม
	เหนือบน	เหนือล่าง	แขวงบ่อแก้ว ห้วยน้ำทา	มณฑลยูนนาน	มณฑลเสฉวน	
มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.82	3.81	3.83	3.82	3.96	3.85
มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.83	3.95	3.84	3.92	3.96	3.90
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)	3.916	3.8956	3.8757	3.9829	3.9321	3.92
ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	3.97	3.93	3.9	4.01	4.22	4.01
สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.84	3.97	3.77	3.92	4	3.90
ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.94	4	3.91	4.03	3.67	3.91
ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่างชัดเจน	3.91	3.87	3.86	3.99	3.93	3.91
ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ	3.91	3.75	3.92	3.96	3.85	3.88
เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย	3.93	3.85	3.9	3.99	3.93	3.92
การบริการเสริม (Ancillary Service)	3.7099	3.8907	3.7064	3.7622	3.8519	3.78
มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้	3.88	3.89	3.86	3.93	4.07	3.93

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ประเทศไทย		สปป. ลาว	สาธารณรัฐประชาชนจีน		ภาพรวม
	เหนือบน	เหนือล่าง	แขวงบ่อแก้ว ห้วยน้ำทา	มณฑลยูนนาน	มณฑลเสฉวน	
มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย	3.67	4.11	3.71	3.75	3.74	3.80
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ	3.66	3.88	3.69	3.74	3.78	3.75
มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.63	3.69	3.57	3.69	3.93	3.70
มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ	3.69	3.88	3.71	3.7	3.74	3.74
การบริหารจัดการ (Administration)	3.7195	3.9387	3.7329	3.7416	3.8148	3.79
มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก	3.8	3.91	3.82	3.89	3.96	3.88
มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว	3.78	3.85	3.83	3.77	3.81	3.81
มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว	3.73	4.05	3.77	3.72	3.93	3.84
ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ	3.66	3.97	3.62	3.63	3.7	3.72
มีการดำเนินการตามคิว	3.62	3.91	3.62	3.7	3.67	3.70

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

โครงการวิจัยย่อยที่ 1 การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ดำเนินงานศึกษาข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประกอบกับพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยสามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์นักท่องเที่ยว

ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 55.5 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 20.1 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวลาว นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ที่ร้อยละ 12.7, 5.9 และ 5.7 ตามลำดับ โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 27.2 โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 82.7 รองลงมาระดับเป็นระดับมัธยมศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 7.9 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ที่ร้อยละ 25.2 และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 2-3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.1 รองลงร้อยละ 39.7 เพิ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.29 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยวต่อวัน เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าธรรมเนียมเข้าพื้นที่ เป็นต้น อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 7,500 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 40.8

ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 59.4 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 30.0 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวอเมริกาและนักท่องเที่ยวชาวลาว ที่ร้อยละ 9.3 และ 1.3 ตามลำดับ โดยช่วง

อายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 53.3 ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 45.3 รองลงมาระดับเป็นระดับปริญญาโท อยู่ที่ร้อยละ 30.7 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มพนักงานเอกชน ร้อยละ 41.3 โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 36 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน ที่ร้อยละ 25.3 ตามลำดับ ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เพิ่งเคยมาเป็นครั้งแรกสูงถึงร้อยละ 93.3 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 11.48 วันต่อครั้ง และนักท่องเที่ยวร้อยละ 95.4 ใช้เงินไม่เกิน 5,000 บาทต่อวัน

ประเทศลาว ในขอบเขตของการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย แขวงหลวงน้ำทา และแขวงบ่อแก้ว จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 50.5 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวลาว มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 26 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่ร้อยละ 18.5 โดยมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 20 -49 ปี โดยช่วงอายุ 20 – 29 ปี เป็นกลุ่มช่วงอายุนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 27.7 ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 82.7 ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานเอกชน เป็นส่วนใหญ่ ที่ร้อยละ 28.9 ร้อยละ 22.5 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 38.2 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27.7 ตามลำดับ ในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งแรก ที่ร้อยละ 45.7 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.34 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในด้านการท่องเที่ยว อยู่ที่ประมาณ 2,500 – 5,000 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 42.2

พื้นที่มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่พบมากที่สุดในพื้นที่จากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 55.7 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ร้อยละ 24.3 ตามมาด้วย นักท่องเที่ยวชาวลาว นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ที่ร้อยละ 9.7, 8.1, 2.2 ตามลำดับ โดยมีอัตราส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 45.9 และเพศชายร้อยละ 54.1 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30 – 39 ปี ที่ร้อยละ 23.8 ตามมาด้วย ช่วงอายุ 40-49 ปีและ 50-59 ปี ตามลำดับ ทางด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ที่ร้อยละ 84.3 และเป็นกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน และอาชีพรับจ้างทั่วไป ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ร้อยละ 25.4 ร้อยละ 24.9 ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน มากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.1 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27 และรายได้เฉลี่ย 30,001 – 40,000 บาท ที่ร้อยละ 18.4 ตามลำดับ ในส่วนของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นกลุ่ม

นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ร้อยละ 43.8 และร้อยละ 40.5 ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 4.29 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,501 – 5,000 บาท สูงที่สุด โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 39.5 รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณ 5,001 – 7,500 บาท ที่ร้อยละ 34.1

มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนมากที่สุดจากแบบสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 92.6 รองลงเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 7.4 โดยเป็นเพศชายที่ร้อยละ 44.4 เพศหญิงที่ร้อยละ 55.6 โดยช่วงอายุ 20 -29 ปี เป็นช่วงกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 33.3 ในด้านระดับการศึกษา โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปวช./ปวส. อยู่ที่ร้อยละ 77.8 ในส่วนอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 33.3 กลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ที่ร้อยละ 25.9 และกิจการตัวเอง ร้อยละ 22.2 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 37.1 ตามมาด้วยรายได้เฉลี่ย 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือนที่ร้อยละ 33.3 ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 2-3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.7 รองลงร้อยละ 37 เพิ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งอยู่ที่ 3 วันต่อครั้ง และในภาพรวมจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ที่ประมาณ 2,501 – 5,000 บาท โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 44.4

ในภาพรวมของอุปสงค์นักท่องเที่ยวในเส้นทาง พบว่า สัดส่วนของเชื้อชาตินักท่องเที่ยวจะแปรผันกับลักษณะของประเทศและพื้นที่ กล่าวคือนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวภายในประเทศตนเองเป็นหลัก อายุของนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยในภาพรวมทุกพื้นที่จะอยู่ที่ 20 – 29 ปี วุฒิการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยที่ระดับปริญญาตรี และโดยรวมประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานเอกชน รายได้จะอยู่ในช่วง 10,000 – 30,000 บาท ด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จากค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง ใกล้เคียงกัน ระยะเวลาเฉลี่ยต่อการเดินทางท่องเที่ยวจะอยู่ที่ 3 – 5 วัน เว้นแต่พื้นที่ภาคเหนือตอนบนที่ค่าเฉลี่ยจะอยู่ที่ประมาณ 10 – 12 วัน และภาพรวมนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน อยู่ในช่วง 2,500 – 7,500 บาทต่อวัน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปทานนักท่องเที่ยวข้อมูลอุปทาน

ภาคเหนือตอนบน มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวตามขอบเขตพื้นที่ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 45.30 กับ 48.40 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.69 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 3.91 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก (Amenity) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 และ ในด้าน การบริหารจัดการ (Administration), ด้านการบริการเสริม (Ancillary Service), ด้านกิจกรรม (Activity) อยู่ที่ 3.72, 3.71 และ 3.65 ตามลำดับ

ภาคเหนือตอนล่าง จากการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสัมภาษณ์ พบว่า รูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ในมุมมองของนักท่องเที่ยวเป็นรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ร้อยละ 93.30 โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.94 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4.12 กิจกรรม รองลงมาเป็นด้าน (Activity) 4.01 และในด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 3.89 และในด้านการบริการเสริม (Ancillary Service), สิ่งที่พัก (Accommodation), ด้านอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.89, 3.86 และ 3.85 ตามลำดับ

ประเทศลาว มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 49.70 กับ 46.20 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.68 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ที่ 3.87 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.84 และในด้านการบริหารจัดการ (Administration) อยู่ที่ 3.73

มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่น 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ที่ร้อยละ 45.9 กับ 47.6 ตามลำดับ โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.7437 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ที่ 3.9829 รองลงมาเป็นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) 3.9027 และในด้านการบริการเสริม (Ancillary Service) อยู่ที่ 3.7622

มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีรูปแบบของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ในมุมมองของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเด่นชัด 2 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ร้อยละ 55.6 และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ที่ร้อยละ 44.4 โดยผลการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของภาพรวมอยู่ที่ 3.83 โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ องค์ประกอบด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) อยู่ที่ 3.97 รองลงมาเป็นด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ที่ 3.93 และในด้าน กิจกรรม (Activity) ที่ 3.89

สามารถสรุปภาพรวมของอุปทานของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีความคิดเห็นว่า นักท่องเที่ยวในเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การประเมินอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่

ตามมุมมองขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยสามารถสรุปภาพรวมองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในทุกพื้นที่ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) รองลงมาเป็นด้านอำนวยความสะดวก (Amenity) การบริหารจัดการ (Administration) ด้านกิจกรรม (Activity) สิ่งที่พัก (Accommodation) การบริการเสริม (Ancillary Service) ตามลำดับ

5.1.2 ผลการพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการ

แข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

จากการดำเนินงานสำรวจ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ศึกษาสามารถสรุปตามศักยภาพของพื้นที่ พบว่า รูปแบบทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางนี้จะมุ่งเน้นไปยังการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) โดยที่นักท่องเที่ยวสามารถพบประสบการณ์เชิงส่งผ่าน (Passive Experience) หรือประสบการณ์เชิงมีส่วนร่วม (Active Experience) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว ได้ดังนี้

- **นักท่องเที่ยวจีน**

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจีนส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศจีน โดยเฉพาะมณฑลยูนนาน มองว่าพื้นที่บนเส้นทางนี้คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดพิษณุโลก เช่น อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาค้อ จังหวัดตาก เช่น เขื่อนภูมิพล ทั้งนี้ระยะเวลาการเดินทางจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยทางถนน ในปัจจุบันต้องใช้ระยะเวลาจำนวนหลายวัน จึงทำให้การเดินทางโดยถนนยังไม่สามารถตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนได้ เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวโดยรวมคือ 3 วัน ดังนั้นหากต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนที่มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ควรมองที่การเข้าถึงพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การเข้าถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยเครื่องบิน จากสนามบินเมืองคุนหมิง หรือสนามบินเมืองสิบสองปันนามณฑลยูนนาน หรือสนามบินเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน ทั้งนี้หากมีการเดินทางดังกล่าวจะทำให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการเดินทางระยะสั้น อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวจีนจะนิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันชาติจีน ช่วงวันตรุษจีน ช่วงวันปิดเทอมของนักศึกษาจีน และช่วงฤดูหนาวในประเทศจีน อาจมีการเช่าเหมาลำมายังภาคเหนือตอนล่าง เพื่อตรงตามพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ซึ่งในปัจจุบันความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวมายังประเทศไทย ก็มีอัตราเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การรับรู้ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง 1 อาจยังไปถึงนักท่องเที่ยวจีนไม่มากนัก ซึ่งควรมีการมุ่งเน้นการไหลของข้อมูล

(Information Flow) ไปยังนักท่องเที่ยวจีน หรืออาจมีการร่วมธุรกิจของธุรกิจนำเที่ยวระหว่างประเทศ (Inbound Tourism) ในประเทศไทย กับธุรกิจนำเที่ยวออกนอกประเทศ (Outbound Tourism) ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

- **นักท่องเที่ยวยุโรปและอเมริกา**

นักท่องเที่ยวอเมริกาและยุโรปส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย ที่เนื่องจากนักท่องเที่ยวยุโรปและนักท่องเที่ยวอเมริกามองว่าพื้นที่บนเส้นทางนี้คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสุโขทัย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดอุดรธานี เช่น ท่องเที่ยวเมืองลับแล จังหวัดตาก เช่น ท่องเที่ยวเมือง อำเภอบ้านตาก สำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดแพร่ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮและพระธาตุอินทร์แขวน จังหวัดพะเยา เช่น และวัดติโลกอารม จังหวัดเชียงราย เช่น ท่องเที่ยวเมืองเชียงของ พื้นที่แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เช่น หมู่บ้านท่ากระดาศา และพื้นที่แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว เช่น พิพิธภัณฑ์หลวงน้ำทา ผ้าทอหมู่บ้านเพียงงาม หมู่บ้านอาฮา พื้นที่เมืองสิบสองปันนา เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมไทลื้อ พื้นที่เมืองคำหลี่ เช่น เมืองโบราณคำหลี่ เมืองลีเจียง เช่น เมืองโบราณซูเหอ นอกจากนี้การที่พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกลุ่มนี้ นิยมกิจกรรมเชิงลงมือทำ (Active Experience) หรือการได้มีส่วนร่วมกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่อย่างเป็นแก่นแท้ (Authenticity) ซึ่งทำให้มีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวหลายวัน ดังนั้น การสร้างกิจกรรมเพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จึงเป็นสิ่งที่ควรมุ่งเน้น นอกจากนี้การที่พื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าวนำทรัพยากรวัฒนธรรมที่ตนเองมีอยู่ มาต่อยอด สร้างเป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่างจากตนเอง รวมถึงการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่นำผลประโยชน์ไปสู่ชุมชนโดยตรง ซึ่งเมื่อคนในชุมชนเห็นผลกระทบเชิงบวกจากการท่องเที่ยว อาจทำให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการทำให้ชุมชนหวงแหนและรักษาวิถีชีวิตดั้งเดิมของตนเองไว้ สำหรับเส้นทางนี้มีวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกัน เช่น การเชื่อมโยงวัฒนธรรมชนเผ่า ซึ่งตลอดทั้งเส้นทางการศึกษาจะมีชนเผ่าต่างๆ ทั้งนี้ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานความพร้อมของชุมชนในการนำการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น

- **นักท่องเที่ยวไทย**

จากการศึกษาพบว่าในความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทย พื้นที่บนเส้นทางนี้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสุโขทัย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดอุดรธานี เช่น ท่องเที่ยวเมืองลับแล จังหวัดตาก เช่น ท่องเที่ยวเมือง อำเภอบ้านตาก สำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่ง

ประกอบด้วย จังหวัดแพร่ เช่น วัดพระธาตุช่อแฮและพระธาตุนันทน์แขวน จังหวัดพะเยา เช่น และวัดติโลกอารม จังหวัดเชียงราย เช่น ทองเที่ยวเมืองเชียงของ พื้นที่แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เช่น หมู่บ้านทำกระดาษสา และพื้นที่แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว เช่น พิพิธภัณฑ์หลวงน้ำทา ผ้าทอหมู่บ้านเพียงงาม หมู่บ้านอาฮา พื้นที่เมืองสิบสองป่านา เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมไทลื้อ พื้นที่เมืองด้าหลี่ เช่น เมืองโบราณด้าหลี่ เมืองลี่เจียง เช่น เมืองโบราณซูเหอ แต่ทั้งนี้ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มนี้ มีความนิยมกิจกรรมที่สัมผัสเพียงการชม การชิม ซึ่งเป็นประสบการณ์เชิงส่งผ่าน ดังนั้น กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวไทย บนเส้นทางนี้ ได้แก่ การถ่ายรูปวิว การชิมอาหารอร่อย การฟังเรื่องเล่า ตำนานของพื้นที่ท่องเที่ยว และควรเป็นพื้นที่ที่ทำให้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้พบกับประสบการณ์ส่งผ่าน (Passive Experience) ซึ่งจะสามารถตอบสนอง นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวได้ นอกจากนี้ควรส่งข้อมูลจากแหล่งไปยังนักท่องเที่ยวโดยใช้อินเทอร์เน็ต เช่น YouTube หรือ Facebook ซึ่งจะทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวอายุเฉลี่ย 20-34 ปี สนใจที่จะเดินทางท่องเที่ยว

5.1.3 ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง สำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐ ประชาชนจีน

สำหรับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทาง จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 มุมมอง ได้แก่ ตัวกลไกการจัดการ (Tourism Mechanism) ฝั่งเจ้าบ้าน (Host) ฝั่งผู้มาเยือน (Guest) และ คุณภาพการให้บริการ (Service Quality) บนเส้นทางระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ถึงมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยบนเส้นทางนี้มีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 ประเทศ ได้แก่ พื้นที่ประเทศไทย พื้นที่ สปป.ลาว และพื้นที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้ในการศึกษารั้วนี้ จะมุ่งเน้นพื้นที่ประเทศไทยเป็นหลัก โดย มองที่โอกาสการนำนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามายังประเทศ

ในประเทศไทยมี 2 พื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสุโขทัย จังหวัด พิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดเพชรบูรณ์ และ ภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย จังหวัด แพร่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย ซึ่งใน 8 จังหวัดดังกล่าวต่างมีทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ เป็นจุดเด่นที่แตกต่างกัน รวมไปถึงศักยภาพของพื้นที่ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรม ที่พัก การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในบางจังหวัดมีการรวมตัวกันเป็นสมาคมท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นๆ เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวภายในจังหวัด จึงมีตัวกลางในการประสานหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนทำงานร่วมกัน

กลไกการจัดการ เป็นตัวเชื่อมและกระตุ้นระหว่างฝั่งเจ้าบ้านและฝั่งผู้มาเยือน ให้สามารถเข้ากันได้ กล่าวคือ พื้นที่ท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ และนักท่องเที่ยวนำผลกระทบเชิง บวกมาสู่ฝั่งเจ้าบ้าน ตัวกลไกการจัดการนี้ อาจเกี่ยวข้องกับ ภาครัฐ ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ประกอบการ

ทางการท่องเที่ยว หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการตลาดประเทศ รวมไปถึง ภาคการศึกษาที่จะเป็นผู้ให้ความรู้ และเตรียมพร้อมคนในพื้นที่ให้พร้อมรับกับผลกระทบทางการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้น ซึ่งมาจากหลากหลายมุมมอง ดังนั้นคนในพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวจะต้องอาศัยการดึงภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อทำให้เกิดการทำตลาดให้แก่คนในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยว โดยแหล่งนั้น ๆ จำเป็นต้องรู้ตัวตนของตนเองว่าจะไปในทิศทางใด และใครคือนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักของพื้นที่นั้น

สำหรับเจ้าบ้าน ไม่เกี่ยวข้องเพียงแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น หากแต่รวมไปถึงชุมชนและสังคมแวดล้อม กล่าวคือ สภาพสังคมและสภาพแวดล้อมต่างเป็นปัจจัยที่ทำให้ นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทาง นอกจากนี้ ทรัพยากรวัฒนธรรมและธรรมชาติก็สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น จังหวัดสุโขทัย ถือเป็นเมืองท่องเที่ยวหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวยุโรป ให้เข้ามาสัมผัสกับวิถีชีวิตของ จึงทำให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัยมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี จึงเห็นได้ว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดสุโขทัยมีศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สำหรับจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งมีการเติบโตของธุรกิจทางการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นจุดหมายสำหรับนักท่องเที่ยวไทย ในการเดินทางชมธรรมชาติ และแวะรับประทานอาหาร หรือซื้อของที่ระลึก จึงเห็นได้ว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จึงเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มจะเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่อยู่อาศัยของคนชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากพื้นที่ท่องเที่ยวเลือกนักท่องเที่ยวที่ไม่ตรงกลุ่มกับศักยภาพในพื้นที่ของตนเอง อาจนำมาซึ่งผลกระทบเชิงลบด้านสังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ

สำหรับผู้มาเยือน ได้แก่ นักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางที่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวบางกลุ่มจะเหมาะกับพื้นที่ท่องเที่ยวบางพื้นที่เท่านั้น เช่น นักท่องเที่ยวชาวตะวันตก นิยมเดินทางไปยังพื้นที่ที่ตนเองจะได้สัมผัสกับประสบการณ์เชิงรุก ได้ลงมือทำ ได้เรียนรู้บางสิ่งจากในพื้นที่ ในทางตรงกันข้ามนักท่องเที่ยวชาวไทย จะมีพฤติกรรมชอบความสะดวกสบาย ชมธรรมชาติ และถ่ายรูปภาพ เพื่อเก็บไว้เป็นความทรงจำ ดังนั้นความแตกต่างนี้จะทำให้พื้นที่สามารถเลือกนักท่องเที่ยวที่ตรงกับพื้นที่ เพื่อนำไปสู่ผลกระทบเชิงบวกต่อไป

ประเด็นสุดท้าย ได้แก่ คุณภาพการให้บริการ ซึ่งจะเป็นผลจากการที่สามารถวางแผนและจัดการทั้ง 3 องค์ประกอบด้วยข้างต้น โดยคุณภาพการให้บริการจะเป็นสิ่งที่ตามมาด้วย ทั้งนี้จะส่งผลต่อนักท่องเที่ยว โดยที่นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ได้ถึงคุณภาพของการให้บริการ จะทำให้เกิดความพึงพอใจและอาจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ หรือมีโอกาสในการบอกต่อในเชิงบวก ซึ่งจะเป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในอีกแง่มุมหนึ่ง

จากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะเหมาะสมกับพื้นที่ศึกษาประเทศไทย ได้แก่ นักท่องเที่ยว 3 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวไทย Generation Z และ Generation Y ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะรับสารจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะ You Tube, และ Facebook ดังนั้น การไหลทางข้อมูล (Informatin Flow) จะมี

อิทธิพลในการดึงดูดกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตามการเชื่อมโยงเส้นทางจากพื้นที่ในเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆภายในจังหวัด ยังมีการไหลเชิงกายภาพ (Physical Flow) ที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (FIT) ดังนั้นประเด็นด้านการเชื่อมโยงการเดินทางจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดจึงสำคัญในการพิจารณาสำหรับภาคเอกชน นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง และนักท่องเที่ยวยุโรป สำหรับนักท่องเที่ยวจีน เมื่อมองในองค์รวมเกี่ยวกับโอกาสการดึงดูดนักท่องเที่ยว พบว่า สาธารณรัฐจีนมีโครงการในการสร้างรถไฟความเร็วมาจนถึงด่านบ่อหาน จึงเห็นได้ว่า ในอนาคตนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจลงมาถึงภาคเหนือตอนล่าง 1 โดยสังเกตจากก่อนที่ประเทศไทยจะมีข้อบังคับที่เข้มงวดขึ้นด้านการจราจร ทำให้นักท่องเที่ยวจีนคาราวานจำนวนลดลง เห็นได้ว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวจีนในการที่จะท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่างมี ดังนั้นในอนาคตอาจมีความเป็นไปได้ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเดินทางท่องเที่ยวถึงภาคเหนือตอนล่าง หรืออีกแง่มุม ได้แก่ ด้วยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางช่วงเทศกาลตรุษจีน วันชาติจีน ถูหนาว และช่วงปิดเทอมของนักเรียน ซึ่งเป็นการเดินทางในระยะสั้น อาจมีการเช่าเหมาเครื่องบินมายังภาคเหนือตอนล่าง ทั้งนี้ยังต้องได้รับความร่วมมือกับผู้ประกอบการรายใหญ่ เช่น สายการบิน ในทางตรงข้ามอาจยังต้องคำนึงถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวอีกด้วย เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวมายังประเทศไทย ก็อาจทำให้คนไทยเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น

สำหรับนักท่องเที่ยวยุโรป นิยมเดินทางแบบระยะเวลาสั้น พื้นที่ควรสร้างกิจกรรมเชิงสัมผัสเรียนรู้ วิถีชีวิตความเป็นแก่นแท้ของวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้พื้นที่ที่เริ่มเปิดการท่องเที่ยวอาจมีความอ่อนไหวสูง เช่น เมื่อการท่องเที่ยวนำมาซึ่งรายได้ อาจทำให้ผู้ประกอบการจากที่อื่นเห็นโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่นั้นๆ ทำให้ชุมชนท้องถิ่นเกิดการย้ายที่อยู่ ในที่สุดพื้นที่ท่องเที่ยวดังกล่าวอาจไม่เหลือความเป็นวิถีชีวิตของชุมชนอีกต่อไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางไปยังพื้นที่ดังกล่าว นำไปสู่ พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเชิงลบจากการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามผลกระทบดังกล่าวอาจไม่เกิดขึ้น หากชุมชนมีความรู้เรื่องการจัดการท่องเที่ยว รวมไปถึงคนในชุมชนมีส่วนร่วมและมองการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมถึงสร้างอาชีพและรายได้

เส้นทางการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลัก ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวจีน และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวยุโรป ทั้งนี้การท่องเที่ยวทั้งสองรูปแบบ ขึ้นอยู่อยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่ ชุมชนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ตัดสินใจ และแบ่งปัน เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจเชิงรายได้เข้าถึงชุมชนทางตรง รวมถึงชุมชนก็ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์วัฒนธรรม ทั้งนี้นักท่องเที่ยวก็ยังได้สัมผัสวิถีชีวิตของชุมชนที่เป็นแก่นแท้ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ และมีโอกาสกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นที่ศึกษา ควรมีการเชื่อมโยงเรื่องราว ท้องถิ่น วิถีชีวิต หรือประวัติศาสตร์ เพื่อทำให้น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเริ่มจากพื้นที่ใกล้เคียง ขยายไปยังระดับตำบล

อำเภอ จังหวัด และภาค รวมไปถึงภูมิภาค เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและนำมาซึ่งผลกระทบเชิงบวกต่อคนในพื้นที่

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยวบนเส้นทางตั้งแต่ภาคเหนือตอนล่าง 1 จนถึงเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน ในช่วงเวลาปัจจุบัน มีจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน กลุ่ม FIT, กลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรป, และกลุ่มนักท่องเที่ยวไทย Generation Y และ Generation Z ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักท่องเที่ยวชาวจีน กลุ่ม FIT มีแนวโน้มในการเดินทางไปยังต่างประเทศด้วยตนเอง เคารพต่อวัฒนธรรมอื่น ๆ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นจึงเป็นกลุ่มที่คาดว่าจะมีความเหมาะสมกับพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง และภาคเหนือตอนบน ซึ่งนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาจะเป็นการเดินทางระยะสั้น ไม่เกิน 4 วัน ในช่วงวันตรุษจีน และวันชาติจีน จึงควรมีการเดินทางเชื่อมโยงพื้นที่อย่างรวดเร็ว เพื่อให้มีเวลาได้พักผ่อนและชมทัศนียภาพได้มากขึ้น ดังนั้นจึงเห็นว่า ผู้ประกอบการสายการบินควรทำการเชื่อมโยงเส้นทางจากสนามบินเมืองคุนหมิงมายังสนามบินเมืองเชียงราย สำหรับการเดินทางภายในพื้นที่ ก็ยังไม่สะดวกมากนักในการเชื่อมโยงเส้นทาง ดังนั้นสถานประกอบการที่พัก ควรมีการรับ-ส่งนักท่องเที่ยว จากสนามบินไปยังที่พัก รวมไปถึงควรมีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดกับโรงแรมที่เหมาะสมให้บริการนักท่องเที่ยว นอกจากนี้รูปแบบการเดินทางที่ซื้อโปรแกรมท่องเที่ยวโดยไม่มีไกด์นำเที่ยว ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ผ่านการจัดการด้านที่พักด้านการเดินทางแล้ว จึงเห็นได้ว่า พื้นที่ที่มีความพร้อม ควรทำการเชื่อมโยงธุรกิจกับธุรกิจเดินทางออกนอกประเทศของประเทศจีน (Outbound Tour) ซึ่งโปรแกรมการเดินทางนี้เป็นโปรแกรมที่ยึดหยุ่นด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังพื้นที่อื่นๆ ได้ ดังนั้นการเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างธุรกิจนำเที่ยวเข้าในประเทศของประเทศไทย (Inbound Tour) และธุรกิจออกนอกประเทศของจีน (Outbound Tour) สามารถมีการแลกเปลี่ยนกัน เช่น งาน ITB Shanghai, ITB Singapore เป็นต้น โดยพื้นที่ที่คาดว่าจะมีศักยภาพในการดึงดูด เช่น เชียงราย พิชญ์โลก สุโขทัย นอกจากนี้สามารถเชื่อมโยงกันผ่าน กิจกรรมที่สถานกงสุล ณ นครเฉิงตู และคุนหมิง ได้มีการเชื่อมโยงการค้าและการลงทุน (Matching Business)

สำหรับนักท่องเที่ยวยุโรป โดยเฉพาะชาวเยอรมันและฝรั่งเศส ซึ่งมีแนวโน้มในการเดินทางท่องเที่ยวพื้นที่ที่มีความเป็นแก่นแท้ และแตกต่างจากวัฒนธรรมของตนเอง เช่น จังหวัดสุโขทัย โดยในปัจจุบันมีการเชื่อมโยงไฟล์ทบินของสายการบินบางกอกแอร์เวย์กับไฟล์ทจากต่างประเทศ ซึ่งอยู่ในเครือ Star Alliance เช่น การบินไทย จึงทำให้การเดินทางมายังพื้นที่นี้มีความสะดวกมากขึ้น ดังนั้นการเชื่อมโยงเรื่องราวกับยุคสุโขทัยในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ จะสามารถดึงดูดและกระจายนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ รวมไปถึงการเติบโตของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในปัจจุบัน ที่มีลักษณะของกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creativity) คือ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมผ่าน

การพูดคุย หรือการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือน ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในเชิงทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เช่น บ้านนาต้นจั่น จังหวัดสุโขทัย, บ้านร่องกล้า จังหวัดพิษณุโลก, ชุมชนหนองแม่นา จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น ดังนั้นชุมชนเหล่านี้จึงควรได้รับการสนับสนุนด้านการตลาดและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มที่เหมาะสม ซึ่งเป็นกลุ่มที่คำนึงและตระหนักถึงผลกระทบจากตนเองที่จะส่งผลไปยังพื้นที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงพร้อมที่จะเปิดรับการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่ม Generation Z และ Generation Y เป็นกลุ่มที่รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนๆ เช่น Facebook ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมชอบการแบ่งปันข้อมูลที่ตนเองได้สัมผัสผ่านประสบการณ์ ทั้งนี้สิ่งที่ทำให้ดึงดูดกลุ่มนี้ เช่น ร้านอาหาร ร้านกาแฟ และกิจกรรมเชิงย้อนอดีต ซึ่งถือเป็นสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวได้เช่นกัน จึงเห็นได้ว่า พื้นที่ไม่จำเป็นต้องมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติหรือเชิงวัฒนธรรมเสมอไป แต่ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการร้านอาหาร ร้านกาแฟ ก็สามารถดึงดูดกลุ่มนี้ได้เช่นกัน เช่น จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา

บรรณานุกรม

- กมลชนก สุทธิวาทีนฤพุมิ และคณะ. (2547). **การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์**. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์
ท้อป.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. (2546). **การวางแผนและพัฒนาการตลาดทางการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ:
ไพรซ์ พับลิชชิงโรจน์. (2556). **โซ่อุปทานและโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว**. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการโครงการ
การจัดทำแผนปฏิบัติงานแบบบูรณาการของจังหวัดเชียงราย 3 เพื่อบริหารจัดการคมนาคมขนส่ง
ภายใต้เส้นทาง R3A ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วลัยพร รุ่งตระกูลไพบูลย์. (2551). แนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยว
ไทยนานาชาติ*, 1:1-12. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์ และศุภร เสรีรัตน์. (2552). **การบริหารตลาดยุคใหม่**. กรุงเทพฯ: พัฒนา
ศึกษา.
- ศูนย์บริหารจัดการความรู้. (2554). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559**. เว็บไซต์:
<http://www.tourismkm-asean.org>.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2559). **ตลาดต่างชาติเที่ยวไทยปี 2559 ยังเติบโต หันเน้นตลาดคุณภาพสร้างรายได้ที่
ยั่งยืน**. ฉบับส่งสื่อมวลชน. ปี22 ฉบับ 2693.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2559). **นักท่องเที่ยวจีน มองไทยเป็นปลายทางอันดับ 1 คาดทั้งปี'59 มีนักท่องเที่ยวจีน
มาไทยจำนวน 9 ล้านคน. บทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ กระแสทรรศน์**. ฉบับ 2777.
- สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
(ธันวาคม 2555). **ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัดภาคเหนือ**:
<http://eris.nesdb.go.th/pdf/401003-002.pdf>.
- สิริรัตน์ นาคแป้น. (2555). **พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพ
ังง จังหัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์สาขาการจัดการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.(150น.).
- สุวิณีย์ โสภณสิริ และ วิจิตร ณ ระนอง. (2554). **การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: อินทนิล.
- อัจฉรา สมบัตินนทนา. (2555). **พฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว
ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- Christina, G., Qing Chi., Hailin Qu. (2008). Examining the structural relationships of destination image, tourist satisfaction and destination loyalty: An integrated approach. *Tourism Management*, 29(4), 624-636.
- Cooper, C. (1998). **Tourism Principles and Practice**. Essex: Pearson Education.
- Dickman, S. (1997). **Tourism: An Introductory Text**. New South Wales: Holder Education, Rydalmere.
- Evans, M., Chon K. (1989). Formulating and evaluating tourism policy using importance-performance analysis. *Hospitality Education and Research Journal*, 13(3), 203-213.
- Ezeani, J. E. (2016). **Stuctural Component and Element of Tourism Industry**. Retrieved from <http://enugustatetourismboard.com>
- Gee, Y., James, C., Deriter, J., Choy, L. (2007). **Travel industry**. New York: John Wiley & Sons.
- George, L., Anthony, Van, Fossen. (2001). Integrating the tourism industry: problems and Finstrategies. *Tourism Management*, 22(1), 11-19.
- Gnoth, J. (2002.). Leveraging export brands through a tourism destination brand. *Journal of Brand Management*, 9(4), 262-280.
- Holloway, J. C. (1998). **The Business of Tourism**. 197 Harlow and New York: Addison Wesley Longman Limited.
- Holloway, J. C. (1998). **The Business of Tourism**. 197 Harlow and New York: Addison Wesley Longman Limited.
- Hugh, W. (2011). Souvenirs: What and Why We Buy. *Journal of Travel Research*, 50(3), 239-247.
- Janes, P., Wisnom M. (2003). The use of importance performance analysis in the hospitality industry: a comparison of practices. *Journal of Quality Assurance in Hospitality & Tourism*, 4(1-2), 23-45.
- Johns, N., Howard A. (1998). Customer expectations versus perceptions of service performance in the foodservice industry. *International Journal of Service Industry Management*, 9(3), 248-265.
- Joppe, M., Martin DW, Waalen J. (2001). Toronto's image as a destination: a comparative importance-satisfaction analysis by origin of visitor. *Journal of Travel Research*, 39(3), 252.

- Kristen, K., Swanson., Patricia E. Horridge. (2004). A Structural Model for Souvenir Consumption, Travel Activities, and Tourist Demographics. *Journal of Travel Research*, 42(4), 372-380.
- Laws. (1995). **Tourist Destination Management: Issues, Analysis and Policies**. New York: Routledge.
- Mc Intosh, R., Goeldner, C. R, Ritchie, B. (2007). **Tourism: principles, practice and philosophies**. New York: John Wiley & Sons.
- Metin, K., Mike, Rimmington. (1999). **Measuring tourist destination competitiveness: conceptual considerations and empirical findings**. 18(3), 273-283.
- Michael, H. C., Liz ,Sharples. (2003). **The consumption of experiences or the experience of consumption? An introduction to the tourism of taste**. Food Tourism Around the World. Linacre House. Jordan Hill: Oxford.
- Middleton, V. (1994). Marketing travel and tourism. Oxford: Butterworth-Heinemann. Peter, M., Mark, P, Pritchard., Brock, Smith. (2000). The destination product and its impact on traveller perceptions. *Tourism Management*, 21(1), 43-52.
- Moscardo, G. (2004). Shopping as a destination attraction: An empirical examination of the role of shopping in tourists' destination choice and experience. *Journal of Vacation Marketing*, 10(4), 294-307.
- Richard, G. (2003). Tourist's perceptions of safety and security while visiting Cape Town. *Tourism Management*, 24(5), 575-585.
- Sorensson, A., Von Friedrichs Y. (2013). An importance-performance analysis of sustainable Tourism : A comparison between international and national tourists. *Journal of Destination Marketing & Management*, 2(1), 14-21.
- Stephens (2001), "Supply Chain Operations Reference Model Version 5.0: A New Tool to Improve Supply Chain Efficiency and Achieve Best Practice", *Information Systems Frontiers*, Vol. 3, No. 4/ December, 2001
- Swarbrooke, J. (1998). **Sustainable Tourism Management**. New York: CABI. Inkpen, G. (1998). Information Technology for Travel and Tourism. Edinburgh: Addison Wesley.
- Wight, P. A. (1997). Ecotourism accommodation spectrum: does supply match the demand. *Tourism Management*, 18, 209-220

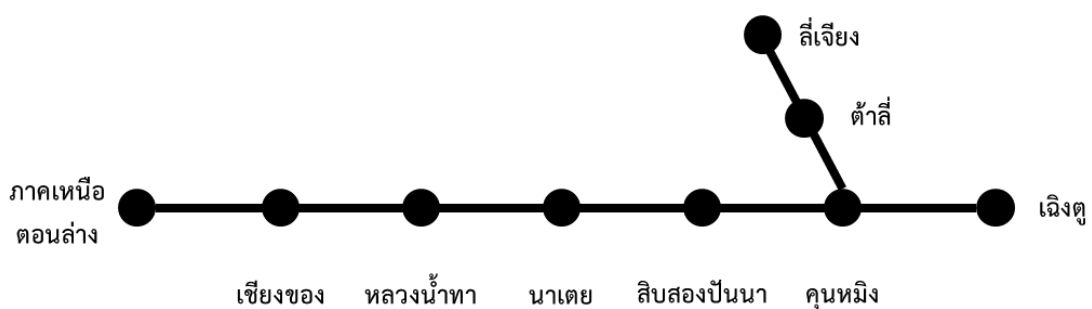
ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวโครงการ “การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทยและมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน” ซึ่งได้รับสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่างที่ 1 ประเทศไทย ไปยังมณฑลเสฉวน ประเทศจีน จึงขอความร่วมมือจากท่านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง คณะผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและนำไปใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น คณะผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง

สำหรับแบบสอบถามสามารถแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว ข้อมูลพื้นที่ที่ทำการประเมิน ข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์ ข้อมูลรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยว และข้อมูลความคาดหวัง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวบนเส้นทางนี้ (ดังแสดงในรูป)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าช่องว่างที่เป็นจริงที่สุดสำหรับท่าน

1. จำนวนครั้งที่ท่านเดินทางท่องเที่ยวในเส้นทางนี้

☐ ครั้งแรก	☐ 2-3 ครั้ง
☐ 4-7 ครั้ง	☐ 7 ครั้งขึ้นไป

2. ระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่อครั้ง วัน/ครั้ง

3. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการท่องเที่ยวต่อครั้ง

- ☐ เงินบาท..... บาท
- ☐ เงินหยวน หยวน
- ☐ เงินดอลลาร์..... เหรียญ

ส่วนที่ 2 พื้นที่ที่จะทำการประเมินความคาดหวังในการเดินทางท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดระบุพื้นที่ที่ท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวหรือคาดว่าจะมีการเดินทางท่องเที่ยว โดยทำเครื่องหมาย

✓ หน้าช่องที่ท่านเดินทางท่องเที่ยว (หากไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการประเมิน สามารถเขียนใส่ช่องว่างด้านล่างเมื่อนั้น ๆ)

01T เชียงของ		01A Huay Xai		01B Xishuangbanna	
	ด้านเชียงของ		ด้านห้วยทราย		Alianya
					Wanda Xishuangbanna theme park
					Ganlanba Dai Cultural Park*
		02A เวียงคุก		02B Kunming	
					Yuantong Temple
					Xishan
					Stone forest
					Jiuxiang*
		03A Luang Nam Tha		03B Dali	
					Dali Old Town
		04A บ่อเต็น		04B Lijiang	
					Shuhe Ancient Town*
					Heillongtan, Black Dragon Pool
					Jade Dragon Snow Mountain

					Impression Lijiang	
					Jade Water Village	
		05A เมืองหล้า			05B Chengdu	
					Golden Summit (Jinding Peak)	
					Baoguasi	
					Leshan Giant Buddha	
					Change Mask	
					Chengdu Wu Hou Shrine	
					Jinli Street*	
					Giant Panda Breeding Research Base (Xiongmao Jidi)	
					Chengdu Chunxi Road	
		06A บ่อหาน				

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ลงใน ☐ และเติมคำในช่องว่างหน้าข้อที่เป็นจริงที่สุดสำหรับท่านเพียงข้อเดียว

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพ

☐ โสด

☐ สมรส

☐ หย่าร้าง

☐ หม้าย

☐ อื่นๆ (ระบุ)

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยม

☐ มัธยม

- ☐ ปวส/ปวช ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ สูงกว่าปริญญาโท

5. อาชีพ

- ☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานเอกชน
☐ นักศึกษา ☐ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
☐ รับจ้างทั่วไป ☐ อื่นๆ (ระบุ)

6. รายได้ต่อเดือนโดยประมาณ

- ☐ เงินบาท..... บาท
☐ เงินหยวน หยวน
☐ เงินดอลลาร์..... เหรียญ

7 สัญชาติ

- ☐ ไทย ☐ จีน
☐ อเมริกา ☐ ยุโรป
☐ ลาว ☐ อื่นๆ

ส่วนที่ 4 รูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางดังกล่าว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้ารูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวบนเส้นทางดังกล่าวตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Tourism)
..... การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Tourism)
..... การท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man Made Tourism)

ส่วนที่ 5 ระดับความคาดหวังต่อองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว 7A's

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว	ระดับการคาดหวัง
-----	---------------------------	-----------------

ที่		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
แหล่งท่องเที่ยว (Attraction)						
1	มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว					
2	มีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว					
3	มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ใกล้เคียงสามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยว					
4	มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย					
5	มีความสมบูรณ์ทางสภาพแวดล้อม					
6	โดยภาพรวมมีสิ่งดึงดูดใจในสถานที่ท่องเที่ยว					
ที่พัก (Accommodation)						
7	ที่พักมีหลากหลายประเภทให้เลือกตามความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ เซอร์วิสอพาร์ทเม้นท์					
8	ที่พักมีความสะอาดตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว					
9	ที่พักมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์					
10	ที่พักมีอัตราราคาที่หลากหลาย สามารถเลือกได้ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว					
11	ที่พักมีราคาห้องพักที่มีความเหมาะสมต่อคุณภาพการให้บริการ					
12	ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว					
กิจกรรม (Activity)						
13	กิจกรรมท่องเที่ยวมีให้เลือกอย่างหลากหลาย					
14	กิจกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้					
15	กิจกรรมสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เดินทางร่วมกับท่านได้					
16	กิจกรรมมีความคุ้มค่าที่จะจ่ายเพื่อได้รับประสบการณ์					
สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)						
17	มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีความสะอาดและเพียงพอ					
18	มีบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีความเพียงพอและสะอาด					
19	มีร้านค้าสะดวกซื้อให้บริการนักท่องเที่ยวตามความต้องการ					
20	มีบริการสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอและปลอดภัย					
21	มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ เช่น					

ข้อ ที่	องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว	ระดับการคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	สัญญาณโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต					
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)						
22	ท่านสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก					
23	สภาพถนนที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย					
24	ท่านสามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
25	ท่านสามารถสังเกตป้ายบอกและป้ายสัญลักษณ์ทางไปยังจุดหมายปลายทางได้อย่างชัดเจน					
26	ท่านสามารถเลือกใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางอากาศ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ					
27	เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัย					
การบริการเสริม (Ancillary Service)						
28	มีศูนย์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวในตำแหน่งที่สังเกตได้					
29	มีร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่หลากหลาย					
30	มีระบบรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ					
31	มีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้ความช่วยเหลือ					
32	มีธนาคาร/บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา อย่างเพียงพอ					
การบริหารจัดการ (Administration)						
33	มีการดำเนินการในศุลกากรอย่างสะดวก					
34	มีการดำเนินการในด้านตรวจคนเข้าเมืองอย่างรวดเร็ว					
35	มีกระบวนการตรวจวีซ่าอย่างรวดเร็ว					
36	ช่วงเวลาในการดำเนินงานมีความรวดเร็วทันใจ					
37	มีการดำเนินการตามคิว					

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวโครงการ “การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 (ภาษาอังกฤษ)”

This questionnaire is part of research project which are named Integration and Linking of Tourism Between Lower Northern Provincial Cluster 1, Thailand and Sichuan, People’s Republic of China that are supported by National Research Council of Thailand and Thailand Research Fund. The research mainly aims to guideline tourism enhancing between Lower Northern Provincial Cluster 1, Thailand and Sichuan, People’s Republic of China. Responses to this questionnaire will be strictly confidential. Thank you for taking the time to participant by filling in this questionnaire.

This questionnaire is divided into 5 parts; part one requires you to state your opinion about travel experience on this route, the second part require you to select attraction, the third part asks you to provide information about yourself such as ages, gender, your education background, the fourth part requires you to decide type of tourism route, and the last part asks about expectation in attraction.

Part 1: Travel Experience between Lower Northern Provincial Cluster 1, Thailand and Sichuan, People’s Republic of China

Explanation: Please fill ✓ in the ☐ by following your opinion

1. Number of time that you travel on this route

☐ first time	☐ 2-3 times
☐ 4-7 times	☐ 7 times and more

2. Period of traveling..... days per trip

3. Average expenditure per trip

- ☐ Currency of THB..... Baht
- ☐ Currency of CNY..... Yuan
- ☐ Currency of US..... Dollar

Part 2: Attraction where you travel before or where you expect to travel in the future (if you never travel before)

Explanation: Please fill ☒ in the ☐ by following your selection

01T Chiang Kong		01A Huay Xai		01B Xishuangbanna	
☐	Chiang Kong Custom	☐	Huay Sai Custom	☐	Alianya
☐	(specify)	☐	(specify)	☐	Wanda Xishuangbanna theme park
				☐	Ganlanba Dai Cultural Park*
				☐	(specify)
		02A Wieng Phu Kha		02B Kunming	
		☐	(specify)	☐	Yuantong Temple
				☐	Xishan
				☐	Stone forest
				☐	Jiuxiang*
				☐	(specify)
		03A Luang Nam Tha		03B Dali	
		☐	(specify)	☐	Dali Old Town
				☐	(specify)
		04A Bo Ten		04B Lijiang	
		☐	(specify)	☐	Shuhe Ancient Town*
				☐	Heillongtan, Black Dragon Pool
				☐	Jade Dragon Snow Mountain
				☐	Impression Lijiang
				☐	Jade Water Village
☐	(specify)				
05A Muang Lah		05B Chengdu			
☐	(specify)	☐	Golden Summit (Jinding Peak)		

01T Chiang Kong		01A Huay Xai		01B Xishuangbanna	
					Baoguasi
					Leshan Giant Buddha
					Change Mask
					Chengdu Wu Hou Shrine
					Jinli Street*
					Giant Panda Breeding Research Base (Xiongmao Jidi)
					Chengdu Chunxi Road
		06A Bo Han			(specify)
			(specify)		

Part 3: Socio Demographic

Explanation: Please fill ✓ in the ☐ by following your opinion

1. Genders

☐ Male ☐ Female

2. Ages years

3. Status

☐ Single ☐ Married
☐ Divorced ☐ Widowed
☐ Others (specify)

4. Educations

☐ Secondary school or Below ☐ High School
☐ Vocational Certificate/High Vocational Certificate ☐ Bachelor's Degree
☐ Master Degree ☐ Doctoral Degree or above

5. Occupations

☐ Government Officer/State Enterprise Employee ☐ Employee
☐ Student ☐ Self-Employed

☐ Contractor

☐ Others (specify).....

6. Income (average per month)

☐ Currency of THB..... Baht

☐ Currency of CNY..... Yuan

☐ Currency of US..... Dollar

7 Nationality

☐ Thai

☐ Chinese

☐ American

☐ European

☐ Lao

☐ Others (specify)

Part 4: Form of Tourism Route

Explanation: Please fill ✓ in the ☐ by following your opinion

☐ Natural Tourism

☐ Cultural Tourism

☐ Man Made Tourism

Part 5: Levels of Expectation to Tourism Components (7A's)

Explanation: Please fill ✓ in the ☐ by following your opinion

No.	Tourism Components	Levels of Expectation				
		Strongly Agree	Agree	Neutral	Disagree	Strongly Disagree
		5	4	3	2	1
Attraction						
1	There are unique					
2	There are well-known and popular with tourists					
3	There are various attractions near your destination					
4	There are diversity attractions					

No.	Tourism Components	Levels of Expectation				
		Strongly Agree	Agree	Neutral	Disagree	Strongly Disagree
		5	4	3	2	1
5	There are natural environments					
6	Overall, there are attraction to motivate you travel					
Accommodation						
7	There are various types of accommodation by following your need (Hotels Resorts, Service Apartment)					
8	There are clean by following your need					
9	Number of accommodation have enough on weekdays and weekends					
10	There are various rates of stay on your need					
11	Accommodation rate are reasonable with service					
12	Accommodation located near attractions					
Activity						
13	There are various activities in destination					
14	Activities can meet your need					
15	Activities can response your companion group					
16	You are willing to pay to get experience					
Amenity						
17	There are enough and clean in restaurant and drink					
18	There are enough and clean in toilet					
19	There are convenience stores by following your need					
20	There are parking areas where enough and safety					
21	There are enough technological facilities ex. telephone signal, internet					
Accessibility						

No.	Tourism Components	Levels of Expectation				
		Strongly Agree	Agree	Neutral	Disagree	Strongly Disagree
		5	4	3	2	1
22	You can conveniently access to attraction					
23	You are feel that road is safety					
24	You can use public transport to go to attraction					
25	You can obviously to see the sign label to go to destination					
26	You can select mode of transport to go to destination ex.by air, by rail, by water, by road					
27	Route way are safety					
Ancillary Service						
28	There are tourist information centers in observable area					
29	There are variety souvenir shops					
30	There are credible safety systems					
31	There are tourist police who are assistance					
32	There are enough bank and exchange stores					
Administration						
33	There are customs procedure which are conveniently handle					
34	There are rapid procedures in immigration					
35	There are visa check processes be fast					
36	Period of proceed is fast					
37	There are queue processes					

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวโครงการ “การบูรณาการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 (ภาษาจีน)”

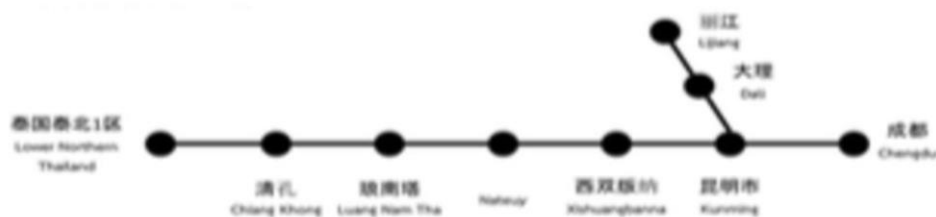
调查问卷

泰国泰北 1 区和中华人民共和国四川省旅游资源整合调查问卷

这份调查问卷是“泰国泰北 1 区和中华人民共和国四川省旅游资源整合”研究项目的一部分。由泰国国家研究委员会资助。主要研究目的是为了提出一条促进泰国北部地区到中国四川之间旅游的途径。因此，希望你我们可以为我们提供真实准确的信息。我们保证所有调查所得信息我们都会为之保密，并只用来做学术研究。在此非常感谢您的支持与合作。

调查问卷共分为五个部分，分别是：过往旅游情况调查，旅游路线上的期望值调查，调查对象基本信息，旅游路线意向调查，对 7A 旅游景点的期望值调查。详细信息如下。

第一部，在这条路线上过往旅游情况调查。

请在最符合你的条款前的方框里打✓。

1. 在这条路线上旅行的次数。

- ☐ 第一次 ☐ 二到三次
☐ 四到七次 ☐ 七次以上

2. 旅行时间 日/时间

3. 每次旅行平均费用

- ☐ 泰铢 铢
☐ 人民币 元
☐ 美元钱 美元

第 2 部分：该条旅游路线上的期望值调查。

请在您曾经旅游过的地方或者您计划将要去旅游的地方的选项前打✓
(如果选项里没有，请您填写在下面的横线上。)

01T 清江	01A Huang Xai 老恒会晒	01B 西双版纳
清江	老恒会晒	Alianya
		万达西双版纳主题公园
		甘兰巴藏文化公园*
	02A Weng Phu Kha	02B 昆明
		圆通寺
		西山
		石林
		九乡*
	03A Luang Nam Tha 琅南塔	03B Dali 大理
		Dali Old Town 大理老城区
	04A Boten 磨丁	04B 丽江
		Shuhe Ancient Town* 水河古镇
		Heilongtan, Black Dragon Pool 黑龙潭黑龙潭
		Jade Dragon Snow Mountain 玉龙雪山
		Impression Lijiang 印象丽江
		Jade Water Village 玉水村
	05A Mengla 勐腊县	05B Chengdu 成都
		Golden Summit (Jinding Peak) 金峰峰会
		Baoguali
		Leshan Giant Buddha 乐山大佛
		Chang Mask
		Chengdu Wu Hou Shrine 成都武侯神社
		Jinli Street-金利街*
		Giant Panda Breeding Research Base (Xiongmao Jidi) 大熊猫繁殖研究基地 (熊猫吉地)
		Chengdu Chunxi Road 成都春熙路
	06A Mohan 磨憨	

第3部分：调查对象基本信息

请在最符合你的□里打X，并把你的真实信息填写在横线上。

1. 性别

☐男

☐女

2. 年龄.....年

3. 婚姻状况

☐单身

☐已婚

☐离婚

☐丧偶

☐其他（指定）.....

4. 教育背景

☐高中以下

☐高中

☐中专

☐本科

☐硕士研究生

☐硕士研究生以上

5. 职业

☐政府官员/国营企业职工

☐私人雇员

☐学生

☐个体户/商人

☐总承包商

☐其他（指定）.....

6. 收入情况

☐泰铢.....铢

☐人民币.....元

☐美元.....美元

7. 国籍

☐泰国

☐中国

☐美国

☐欧洲

☐老挝

☐其他.....

第4集：旅游路线意向调查。

请选出你旅游路线上最多的景观。(请在✓中划出你的期望值。)

.....自然风光
.....历史文化
.....人造景观

第5部分：对7A旅游景点的期望值调查。

请在✓中划出你的期望值。

题	旅游景点	期望水平				
		最多	多	中等	少	最少
		5	4	3	2	1
(景点)						
1	有独特的景观					
2	有名胜古迹及旅游热门景点					
3	附近周边是否还有其他旅游景点。					
4	有各种各样的旅游景点。					
5	环境的完整性					
6	整体来说，有有吸引力的旅游景点					
(住宿)						
7	有各种类型的住宿可供选择，如酒店，度假村，宾馆，公寓。					
8	卫生条件达到游客的要求					
9	节假日酒店房间的充足情况					
10	游客可以根据自身条件选择不同价位的酒店房间					
11	酒店客房服务价格是否物有所值					
12	酒店与旅游景点的距离					
活动(Activity)						
13	提供各种旅游活动。					
14	活动是否满足您的需求。					
15	活动是否满足旅游团队的需求。					
16	活动过程中是否获得有价值的经验					

题	旅游景点	期望水平				
		最多	多	中等	少	最少
		5	4	3	2	1
设施(Amenity)						
17	餐厅卫生宽敞					
18	公厕干净充足。					
19	有便利店满足游客的购物需求					
20	有安全宽敞的停车场					
21	有方便快捷的电话信号及网络服务					
进入旅游(Accessibility)						
22	方便快捷的到达旅游景点					
23	公路交通安全					
24	乘坐公共交通工具可以到达旅游景点					
25	道路上是否有明显清楚的旅游景点符号及路标					
26	有多种到达旅游景点的交通方式					
27	所选路线的安全情况					
辅助服务(Ancillary Service)						
28	观光点设置旅游信息咨询中心					
29	旅游纪念品的多样性					
30	可信的旅游安全服务系统					
31	旅游警察方提供帮助					
32	有银行提供货币兑换服务					
管理(Administration)						
33	方便的海关					
34	海关检查放行快速					
35	有快捷的签证发放系统					
36	整个过程都感受到方便快捷					
37	办理过程有个整齐的队列					

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์สถานกงสุลประเทศไทย

1. บทบาทของหน่วยงาน ในด้านที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
2. ในมิติด้านการท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวของไทย มีโอกาส ศักยภาพ มากน้อยแค่ไหน ในการเข้าสู่ตลาดแข่งขันในจีน (กฎระเบียบ, การลงทุน, สถานการณ์, ฯลฯ)
3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางข้ามพรมแดนทั้งในด้านบวก-ด้านลบ (การเมือง เศรษฐกิจ มั่นคง)
4. แนวทางการดำเนินนโยบายของจีน ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. มีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ภาครัฐ เอกชน ประชาชน) หรือไม่ อย่างไร
6. ธรรมเนียม วัฒนธรรม ที่ควรรู้ในการประกอบการธุรกิจในจีน
7. การเตรียมความพร้อมของภาครัฐในการรับมือกับปัญหาการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
8. ประเด็นปัญหาของนักท่องเที่ยวไทย (ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือจากสถานทูต)

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์หน่วยงานภาคเอกชนด้านการขนส่งและธุรกิจนำเที่ยว

1. บทบาทของหน่วยงาน ในด้านที่เกี่ยวข้องกับด้านระบบคมนาคมขนส่งเพื่อรองรับการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยว
2. แนวทางการดำเนินนโยบายของจีน มีรูปแบบยุทธศาสตร์ หรือแนวคิด แผนงานโครงการ ในการพัฒนา ด้านระบบคมนาคมขนส่งเพื่อรองรับการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยว อย่างไร
3. ปัจจุบันระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับด้านการคมนาคมขนส่งในมิติด้านการท่องเที่ยว ในกลุ่มประเทศไทย จีน และลาว ท่านคิดว่ามีโอกาส ศักยภาพ มากน้อยแค่ไหน ในมุมมองของนักท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐของประเทศจีน (กฎระเบียบ, การลงทุน, สถานการณ์, ฯลฯ)
4. ปัจจุบันการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยวในแต่ละมณฑลของจีนยึดติดกับรูปแบบการเดินทางแบบใด ในอนาคตมีแผนงานโครงการพัฒนาด้านระบบขนส่งในทิศทางใด อะไรคือระบบขนส่งที่ประเทศจีนกำลังวางแผนในอนาคต
5. มีการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการคมนาคมขนส่ง (ภาครัฐ เอกชน ประชาชน) ระหว่างประเทศไทย ลาว จีน หรือไม่ อย่างไร มีผลเป็นรูปธรรมอาทิเช่น..
6. ธรรมเนียม วัฒนธรรม ที่ควรรู้ในการคมนาคมขนส่ง เมื่อจะต้องประกอบการธุรกิจในจีน
7. การเตรียมความพร้อมของภาครัฐในการรับมือกับปัญหาด้านคมนาคมขนส่งเพื่อรองรับความต้องการเดินทางที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไร
8. ประเด็นปัญหาของกลุ่มบริษัททัวร์ หรือ นักท่องเที่ยวในด้านการเดินทางบนระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในประเทศจีน มีอะไรบ้าง อย่างไร

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์สถานกงสุลประเทศไทย

ผู้ประกอบการ มีดังนี้

- ธุรกิจที่พัก (ธุรกิจที่บริการนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับคนในพื้นที่)
- ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม (ธุรกิจที่บริการนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับคนในพื้นที่)
- ธุรกิจขนส่ง (ธุรกิจที่บริการนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับคนในพื้นที่)
- ธุรกิจแหล่งท่องเที่ยว
- ธุรกิจนำเที่ยว (Tour Operator, Travel Agent)
- ธุรกิจของที่ระลึก

ประเด็น มีดังนี้

- 1) ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่มีอะไรบ้าง (ทรัพยากร, คน)
- 2) จัดความสามารถในการรองรับเป็นอย่างไร
- 3) จำนวนธุรกิจต่อจำนวนนักท่องเที่ยวมากน้อยแค่ไหน,
- 4) ช่วง Low and High เป็นอย่างไร,
- 5) สถานการณ์การท่องเที่ยวปัจจุบันเป็นอย่างไร (การแข่งขันในอุตสาหกรรม, การแข่งขันในเส้นทางอื่น),
- 6) มีนโยบายอะไรสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว (ระยะสั้น ระยะยาว),
- 7) กลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่, พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นอย่างไร
- 8) จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว,
- 9) ผลกระทบจากการท่องเที่ยว (เศรษฐกิจ, สังคม, วัฒนธรรม, สิ่งแวดล้อม)
- 10) มีเครือข่ายผู้ประกอบการที่ร่วมกันผลักดันการท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร
- 11) ภาพรวมของตลาด, กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย, ส่วนแบ่งตลาด,
- 12) สภาพการแข่งขันในปัจจุบัน (จำนวนคู่แข่ง), การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่, การต่อรองของผู้ซื้อ(นักท่องเที่ยว), การต่อรองของผู้ขาย(กรณีธุรกิจนำเที่ยว), ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน

ภาคผนวก ข ภาพรวมของการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล

วันอังคารที่ 17 ตุลาคม 2560 เข้าพบ ผอ.สำนักงานต่างประเทศ สิบสองปันนา และ ตัวแทนสำนักงาน
ท่องเที่ยวสิบสองปันนา

วันพุธที่ 18 ตุลาคม 2560 เข้าพบสถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง เพื่อสอบถามสถานการณ์การ
ท่องเที่ยวในพื้นที่ และปัญหา อุปสรรค ของผู้ประกอบการไทยในนครคุนหมิง

เข้าพบหน่วยงานวางแผนด้านระบบขนส่งยูนนาน Yunnan Traffic and Transportation Department (云南省交通运输厅)

วันพฤหัสบดีที่ 19 ตุลาคม 2560 เข้าพบตัวแทนภาควิชาการที่ Faculty of Transportation and Education มหาวิทยาลัย Kunming university of science and technology

วันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2560 เข้าพบตัวแทนภาครัฐด้านท่องเที่ยวที่ Yunnan Tourism Bureau

วันพุธที่ 25 ตุลาคม 2560 พบตัวแทนภาครัฐที่ Sichuan Tourism Bureau

วันศุกร์ที่ 27 ตุลาคม 2560 เข้าพบ สถานกงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู

ภาคผนวก ฅ

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมและผลที่ได้รับ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกับวัตถุประสงค์

ประโยชน์ข้อที่	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	ตอบสนองวัตถุประสงค์ข้อที่
1. ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และศักยภาพของเส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	- ได้ข้อวิเคราะห์ และสังเคราะห์ และสรุปข้อมูลอุปสงค์ นักท่องเที่ยว จำนวนและปริมาณความต้องการและข้อมูลพื้นฐานรวมถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว บนเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน - ได้ข้อวิเคราะห์ และสังเคราะห์ และสรุปข้อมูลอุปทาน ในแต่ละด้านของนักท่องเที่ยว คิดเห็นและประเมินผล รวมถึงศักยภาพของเส้นทางสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ศึกษา	1
2. รูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	ได้ข้อวิเคราะห์ และสังเคราะห์ และสรุปพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขัน	2
3. แนวทางการส่งเสริมสำหรับการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมต่อสำหรับการท่องเที่ยวระหว่าง	ได้แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทาง โดยแบ่งออกเป็น	3

ประโยชน์ข้อที่	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	ตอบสนองวัตถุประสงค์ข้อที่
ภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐ ประชาชนจีน	3 มุมมอง ได้แก่ ฝั่งเจ้าบ้าน (Host) ฝั่งผู้มาเยือน (Guest) และตัวกลไกการจัดการ (Tourism Mechanism) เพื่อ สร้างจุดหมายปลายทางและการ เชื่อมต่อการท่องเที่ยว	

2. ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ และผลในรายงานฉบับสมบูรณ์

ข้อที่	รายละเอียด	กิจกรรมที่ทำและเนื้อหาในรายงาน
1	เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	สำรวจ วิเคราะห์ ข้อมูลทุติยภูมิและภาคสนามเพื่อวิเคราะห์อุปสงค์อุปทานของนักท่องเที่ยวแสดงอยู่บทที่ 3 และ 4
2	เพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่เป็นการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและความเข้าใจร่วมกันด้านคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	สังเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ร่วมกับข้อมูลศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อพัฒนารูปแบบและเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ แสดงอยู่บทที่ 5
3	เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	เพื่อนำข้อมูลที่สังเคราะห์ด้านอุปสงค์และอุปทาน ข้อมูลศักยภาพของเส้นทาง แหล่งท่องเที่ยว และองค์ประกอบโดยรวมจัดทำเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างจุดหมายปลายทาง เชื่อมโยงสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่าง 1 ประเทศไทย และมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน แสดงอยู่บทที่ 5

3. ตารางเปรียบเทียบผลที่เสนอในข้อเสนอโครงการ และที่ได้รับ

Output		ในกรณีล่าช้า (ผลสำเร็จไม่ถึง 100 %) ให้ท่านระบุสาเหตุและการแก้ไขที่ท่าน ดำเนินการ
กิจกรรมในข้อเสนอโครงการ	ผลสำเร็จ (%)	
1. วิเคราะห์ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย และจัดทำ ข้อเสนอแนะ	100 %	
2. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์	100 %	